

การศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษา
มหาวิทยาลัยของรัฐ สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในเขตกรุงเทพมหานคร

นางสาวรำไพ เมฆาวิบูลย์

สถาบันวิทยบริการ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชาบริหารการศึกษา

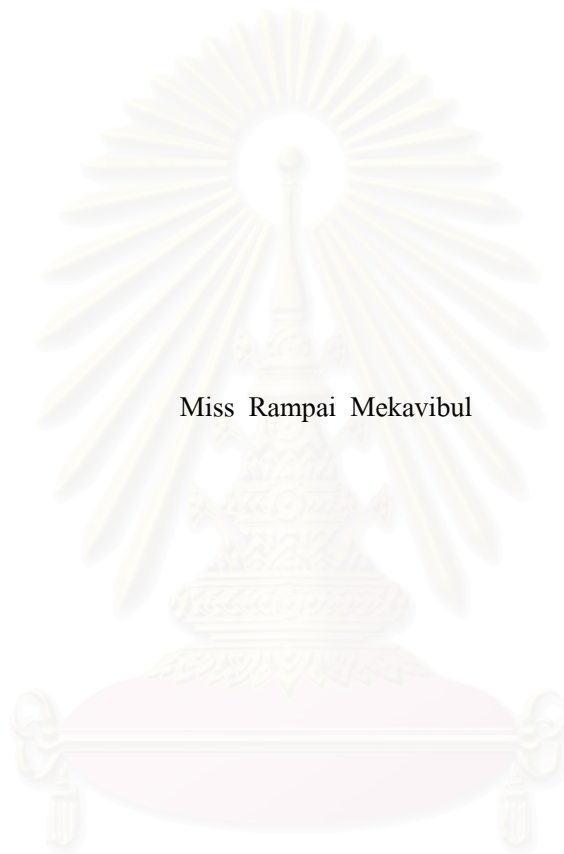
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2544

ISBN 974-03-1523-2

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

A STUDY OF STATE AND PROBLEMS IN THE STUDENT
AFFAIRS ADMINISTRATION OF STATE UNIVERSITIES UNDER
THE MINISTRY OF UNIVERSITY AFFAIRS, BANGKOK METROPOLIS

Miss Rampai Mekavibul

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
For the Degree of Master of Education in Educational Administration
Department of Educational Administration

Faculty of Education
Chulalongkorn University
Academic Year 2001
ISBN 974-03-1523-2

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษา

มหาวิทยาลัยของรัฐ สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในเขตกรุงเทพมหานคร

โดย

นางสาวรำไพ เมฆาวิบูลย์

สาขาวิชา

บริหารการศึกษา

อาจารย์ที่ปรึกษา

รองศาสตราจารย์เอกชัย กี่สุขพันธ์

คณะกรรมการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทบริหารศึกษาดังกล่าว

..... คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

(รองศาสตราจารย์ ดร.ไพฑูริย์ สินลารัตน์)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิระวัฒน์ อุทัยรัตน์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษา

(รองศาสตราจารย์ เอกชัย กี่สุขพันธ์)

..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์)

รำไพ เมฆาวิบูลย์ : การศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยของรัฐ
 สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในเขตกรุงเทพมหานคร. (A STUDY OF STATE AND PROBLEMS IN THE
 STUDENT AFFAIRS ADMINISTRATION OF STATE UNIVERSITIES UNDER THE MINISTRY OF
 UNIVERSITY AFFAIRS, BANGKOK METROPOLIS) อ. ที่ปรึกษา : รศ.เอกชัย กี่สุขพันธ์, 226 หน้า.
 ISBN 974-03-1523-2

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัย
 ของรัฐ สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือ ผู้บริหารและบุคลากร
 ฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา จำนวน 215 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบ สอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยหา
 ค่าความถี่และค่าร้อยละ และแบบศึกษาเอกสาร วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าความถี่ ค่าร้อยละและการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่าการบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัยมีการวางแผน การดำเนินงาน
 และการประเมินผล ดังนี้ (1)งานบริการแนะแนว มีการวางแผน การบริการให้คำปรึกษาด้านการเรียน อาชีพ ด้าน
 ส่วนตัวและสังคม และมีการประเมินผล (2)งานบริการจัดหางาน มีการวางแผน มีการจัดบริการหางานพิเศษนอก
 เวลาเรียนภายในหน่วยงานของมหาวิทยาลัยและมีการประเมินผล (3) งานบริการทุนการศึกษา มีการวางแผน โดยมี
 คณะกรรมการพิจารณาทุนการศึกษาของมหาวิทยาลัยเป็นผู้พิจารณาจัดสรรทุนการศึกษาและมีการประเมินผล(4)งาน
 บริการอนามัยมีการวางแผน มีการบริการด้านการรักษาพยาบาลและมีการประเมินผล (5) งานกิจกรรมนิสิต
 นักศึกษา มีการวางแผน กิจกรรมนิสิตนักศึกษาที่จัดในมหาวิทยาลัยส่วนใหญ่คือ กิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์
 ศิลปวัฒนธรรม และกีฬา และมีการประเมินผลเมื่อสิ้นสุดโครงการ (6) งานวินัยนิสิตนักศึกษา มีการวางแผน มี
 การดำเนินงานด้านวินัยและการพัฒนานิสิตนักศึกษา และมีการประเมินผลการดำเนินงานเป็นระยะๆ

ปัญหาส่วนใหญ่ในการบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยส่วนใหญ่มีปัญหาด้านขาดข้อมูลในการ
 วางแผน ทุนที่ได้รับไม่เพียงพอต่อนิสิตนักศึกษาที่ขาดแคลน ขาดความร่วมมือของศิษย์เก่าในการรายงานผลการ
 ประกอบอาชีพและขาดการประเมินผลอย่างต่อเนื่อง

ภาควิชา.....บริหารการศึกษา..... ลายมือชื่อนิสิต .....

สาขาวิชา.....บริหารการศึกษา..... ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา .....

ปีการศึกษา..... 2544.....

##4383756927 : MAJOR EDUCATIONAL ADMINISTRATION

KEY WORD: STUDENT AFFAIRS/ STATE UNIVERSITIES/ BANGKOK METROPOLIS

RAMPAI MEKAVIBUL : A STUDY OF STATE AND PROBLEMS IN THE STUDENT
AFFAIRS ADMINISTRATION OF STATE UNIVERSITIES UNDER THE MINISTRY OF
UNIVERSITY AFFAIRS, BANGKOK METROPOLIS.THESIS ADVISOR : ASSOC.
PROF. EKACHAI KEESOOKPUN, M.Ed. 226 pp. ISBN 974-03-1523-2

The purposes of research were to study the state and problems in the student affairs administration of the state universities under the Ministry of Universities Affairs, Bangkok Metropolis. The population of this study were 215 administrators and student affairs personnel. The instruments used for collecting data were questionnaires and documents. The data of questionnaires were analyzed by frequency and percentage and the data of documents were analyzed by frequency, percentage and content analysis.

Research findings that the student affairs administration are planned ; implemented and evaluated as follows: (1) Counselling services are planned and evaluated. The services are covered in the aspects of studying, occupations, personal and social aspects. (2) Job placement services are planned and evaluated such as: provided part-time jobs to the students in the campus. (3) Financial aid services are planned and evaluated. There are scholarship committee to consider and provide financial support to the students. (4) Student health services are planned and evaluated in aspect of health care. (5) Student activities are planned and evaluated at the end of the project. Most of student activities are community services, arts, culture and sports. (6) Student discipline are planned and implemented in the aspects of student discipline, student development, and evaluated at each period of time.

The majority of problems concerning student affairs administration were lack of information for planning, insufficient funds for students, lack of cooperation in reporting the alumni's occupations and lack of continuing evaluation.

Department .... Educational Administration..... Student's signature.....
Field of study... Educational Administration.... Advisor's signature.....
Academic year ..... 2001 .....

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี โดยความกรุณาและช่วยเหลืออย่างดียิ่งจาก รองศาสตราจารย์ เอกชัย กี่สุขพันธ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่อุทิศเวลาให้คำปรึกษา แนะนำ และแก้ไขข้อบกพร่องในการวิจัยเป็นอย่างดีมาโดยตลอด ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วีระวัฒน์ อุทัยรัตน์ รองศาสตราจารย์ นพพงษ์ บุญจิตราคุลย์ กรรมการสอบวิทยานิพนธ์และผู้ทรงคุณวุฒิ ศาสตราจารย์ ดร. สำเนาวี ขจรศิลป์ เรืออากาศโทชาญฤทธิ์ วงษ์ประเสริฐ คุณพรรณี ตันสกุล และคุณธนรัตน์ หงส์เจริญ ผู้ทรงคุณวุฒิ ที่ให้ความกรุณาตรวจสอบ แก้ไข และให้คำแนะนำเพื่อให้เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย สมบูรณ์ยิ่งขึ้น และขอขอบคุณผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่าน

ขอขอบพระคุณบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่สนับสนุนทุนในการวิจัย

ท้ายนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณบิดา-มารดา ผู้ซึ่งให้การสนับสนุนและเป็นกำลังใจอัน สำคัญยิ่ง ให้ผู้วิจัยมีความพยายามในการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ได้สำเร็จ และขอขอบคุณที่ๆ ทุกคนที่มีความปรารถนาดีและคอยให้กำลังใจผู้วิจัยไว้ ณ ที่นี้ด้วย

রাই মেমাবুল্য

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง	ช
บทที่	
1. บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
ขอบเขตของการวิจัย	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย	5
วิธีดำเนินการวิจัย	6
ลำดับขั้นตอนในการเสนอรายงานการวิจัย	7
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
การบริหารการศึกษา	9
การบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษา	9
ความหมาย	9
ปรัชญา	10
วัตถุประสงค์	11
ภารกิจ	13
การบริหารนิสิตนักศึกษา	13
การพัฒนานิสิตนักศึกษา	14
การจัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการศึกษาและการพัฒนานิสิตนักศึกษา ...	15
ขอข่ายการบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษา	16
งานบริการแนะแนว	20
งานบริการจัดหางาน	26
งานบริการทุนการศึกษา	29
งานบริการอนามัย	33

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (ต่อ)	
งานกิจกรรมของนิสิตนักศึกษา	37
งานวิทยานิพนธ์นิสิตนักศึกษา	44
กระบวนการบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษา	49
การวางแผน	49
การดำเนินงาน	52
การประเมินผล.....	53
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษา	55
3 วิธีดำเนินการวิจัย	57
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	57
ประชากร	57
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	58
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	59
การเก็บรวบรวมข้อมูล	61
การวิเคราะห์ข้อมูล	61
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	62
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	63
การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม	64
การวิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาเอกสาร	137
5 สรุปผลการวิเคราะห์ อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	146
สรุปผลการวิจัย.....	147
อภิปรายผลการวิจัย	155
สรุปข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย	174
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป	175
รายการอ้างอิง	176
ภาคผนวก	183
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์	218

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 แสดงจำนวนร้อยละของแบบสอบถามที่ได้รับคืน.....	61
2 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ อายุ วุฒิทาง การศึกษา ตำแหน่งในปัจจุบัน และประสบการณ์ในงานกิจการนิสิตนักศึกษา	64
3 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการจัดทำแผนงาน บริการแนะแนว	67
4 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับกิจกรรมการดำเนินงาน บริการแนะแนวที่จัดให้แก่นิสิตนักศึกษา	70
5 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการดำเนินการจัดหน่วยงาน หรือผู้รับผิดชอบการดำเนินการจัดบริการแนะแนว.....	72
6 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการดำเนินงาน การจัดบริการแนะแนว	73
7 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการประเมินผล การจัดบริการแนะแนว	74
8 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับเกี่ยวกับ ปัญหาในการบริหารงานบริการแนะแนว	77
9 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการจัดทำ แผนงานบริการจัดหางาน	80
10 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะ การบริการจัดหางานที่จัดให้นิสิตนักศึกษา	82
11 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับวิธีดำเนินงาน การบริการจัดหางานให้แก่นิสิตนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษา	84
12 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการประเมินผล การบริการจัดหางาน.....	85
13 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาในการบริหารงาน บริการจัดหางาน	88
14 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการจัดทำแผนงาน บริการทุนการศึกษา	92
15 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับผู้พิจารณา การจัดสรรทุนการศึกษาและคัดเลือกผู้ควรได้รับทุนการศึกษา.....	95

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
16 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับ วิธีดำเนินการให้ทุนการศึกษา	96
17 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับแหล่งทุนการศึกษา	97
18 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการประเมินผล การให้บริการทุนการศึกษา	98
19 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาในการบริหาร งานทุนการศึกษา.....	101
20 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการจัดทำ แผนงานบริการอนามัย	104
21 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับกิจกรรมที่ดำเนินการ ในการจัดบริการอนามัย	106
22 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับวิธีการดำเนินการ บริการอนามัย	107
23 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการประเมินผล การจัดบริการอนามัย	108
24 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาในการบริหาร งานบริการอนามัย	110
25 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการวางแผนงาน กิจกรรมของนิสิตนักศึกษา	112
26 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อส่งเสริมการจัดกิจกรรมให้แก่นิสิตนักศึกษา	115
27 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับกิจกรรม ของนิสิตนักศึกษาที่จัดในมหาวิทยาลัย	117
28 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับแหล่งงบประมาณ ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมให้แก่นิสิตนักศึกษา	118
29 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการประเมินผล การจัดกิจกรรมของนิสิตนักศึกษา	119
30 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาในการบริหารงาน กิจกรรมของนิสิตนักศึกษา	123

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
31 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการจัดทำแผนงาน วินยนิสิตนักศึกษา	126
32 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการกระทำผิด วินยของนิสิตนักศึกษา	129
33 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการดำเนินงาน วินยนิสิตนักศึกษา	130
34 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการประเมินผล งานวินยนิสิตนักศึกษา	131
35 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหา ในการบริหารงานวินยนิสิตนักศึกษา	134
36 แสดงจำนวนและร้อยละของสภาพการบริหารงานบริการแนะแนว	138
37 แสดงจำนวนและร้อยละของสภาพการบริหารงานบริการจัดหางาน	140
38 แสดงจำนวนและร้อยละของสภาพการบริหารงานบริการทุนการศึกษา	141
39 แสดงจำนวนและร้อยละของสภาพการบริหารงานบริการอนามัย	142
40 แสดงจำนวนและร้อยละของสภาพการบริหารงานกิจกรรมของนิสิตนักศึกษา ...	143
41 แสดงจำนวนและร้อยละของสภาพการบริหารงานวินยนิสิตนักศึกษา	144

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันการศึกษาระดับสูงที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาประเทศซึ่งภารกิจที่สำคัญของมหาวิทยาลัยโดยทั่วไปมี 4 ประการ คือ การผลิตบัณฑิต การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ภารกิจที่สำคัญในการผลิตบัณฑิตนั้นนอกจากจะให้บัณฑิตเป็นผู้ที่มีความรู้ทางวิชาการแล้ว มหาวิทยาลัยยังมีภาระหน้าที่ในการผลิตบุคลากรออกไปประกอบอาชีพต่างๆเพื่อช่วยพัฒนาประเทศทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง

การผลิตบัณฑิตหรือการผลิตกำลังคนออกออกไปพัฒนาประเทศนั้น บุคคลที่จะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาประเทศหรือเป็นประโยชน์ต่อสังคมจะต้องเป็นคนที่มีคุณภาพดี หรือเป็นบุคคลที่ได้รับการพัฒนาจนมีความสมบูรณ์ทั้งทางด้านวิชาชีพขั้นสูง สติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกาย และจิตใจ หรืออาจกล่าวได้ว่า บัณฑิตที่จะผลิตออกไปจะต้องมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 3 ประการคือการเป็น ผู้มีคุณธรรม คุณภาพ และคุณค่า (ทบวงมหาวิทยาลัย, 2535: 1) ฉะนั้น หน้าที่ของมหาวิทยาลัยจึงมิใช่เพียงแต่การจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรเท่านั้น มหาวิทยาลัยยังมีหน้าที่ในการพัฒนานิสิต นักศึกษาให้เป็นบัณฑิตที่มีคุณธรรมหรือเป็นบัณฑิตที่พึงประสงค์ ตามที่ Tripp (1994: 246) ได้กล่าวไว้ว่ามหาวิทยาลัยมิได้รับผิดชอบเพียงความเจริญก้าวหน้าทางสติปัญญาของนิสิตนักศึกษาอย่างเดียว หากรวมถึงศีลธรรม จิตใจ และพัฒนาการทางสังคมด้วย

การที่มหาวิทยาลัยจะดำเนินการให้บรรลุจุดมุ่งหมายดังกล่าว ย่อมไม่อาจสัมฤทธิ์ผลอย่างสมบูรณ์ได้เพียงการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียนเพียงอย่างเดียว เนื่องจากหลักสูตรในมหาวิทยาลัยโดยทั่วไปไม่สามารถเสริมสร้างพัฒนาการโดยรอบด้านของนิสิตนักศึกษาได้ และไม่สามารถตอบสนองความต้องการและความสนใจของนิสิตนักศึกษาได้ครบถ้วน (สุวพร ตั้งสมวรพงษ์, 2542: 78)

จากการที่รัฐได้เห็นถึงความสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรบุคคลของชาติให้เป็นผู้ที่มีทั้งคุณภาพ คุณธรรม และคุณค่า จึงได้มีการกำหนดนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐซึ่งปรากฏในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 กำหนดให้รัฐต้องจัดการศึกษาอบรมเพื่อให้เกิด “ความรู้คู่คุณธรรม” รวมทั้งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้กำหนดความมุ่งหมายและหลักการใน

การจัดการศึกษาว่าต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้ “เป็นมนุษย์ที่มีความสมบูรณ์” ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่น ได้อย่างมีความสุข (คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2542: 5) ซึ่งนโยบายดังกล่าวได้นำไปสู่แนวทาง ในการพัฒนานิสิตนักศึกษาในแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 9 (พ.ศ 2545-2549) คือ มหาวิทยาลัยจะต้อง“ผลิตบัณฑิตที่มีความรู้คู่คุณธรรม มีสติปัญญา ใฝ่การเรียนรู้ นึกคิดอย่างเป็น ระบบ มีจิตสำนึก และมีศักยภาพในการสร้างงาน บุคลิกภาพดี มีความเป็นผู้นำ ยึดมั่นในระบอบ ประชาธิปไตย มีวินัย รับผิดชอบต่อตนเอง และอาหารต่อสังคม ตระหนักในคุณค่าทรัพยากรและ ภูมิปัญญาท้องถิ่น สุขภาพดี และมีความเป็นสากล” (ทบวงมหาวิทยาลัย, 2543: 8)

ดังนั้นการผลิตบัณฑิตรวมทั้งการที่จะพัฒนานิสิตนักศึกษาให้เป็นบัณฑิตที่มีความสมบูรณ์ ทั้งทางร่างกาย อารมณ์ สติปัญญา และความรับผิดชอบทั้งต่อตนเองและสังคมจำเป็นต้องอาศัย กระบวนการหรือวิธีที่จะช่วยให้เกิดการพัฒนานิสิตนักศึกษาขึ้น ซึ่งกระบวนการในการผลิต บัณฑิตและการพัฒนานิสิตศึกษานั้นเป็นกระบวนการที่มีความสลับซับซ้อนที่จะต้องอาศัย ความพร้อมทั้งจากฝ่ายมหาวิทยาลัยและฝ่ายนิสิตนักศึกษา ถ้าฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมีปัญหาหรือขาด ความพร้อม การผลิตบัณฑิตและการพัฒนานิสิตศึกษาก็ย่อมได้ผลไม่เต็มที่ ซึ่งในส่วนของนิสิต นักศึกษานั้นพบว่านิสิตนักศึกษาจำนวนมากที่ยังขาดความพร้อมที่จะศึกษาเล่าเรียนเช่น การขาดเงิน เพื่อเป็นทุนการศึกษา การมีปัญหาด้านสุขภาพ การขาดเป้าหมายในชีวิตเพราะสอบเข้าได้ในสาขาที่ ตนเองไม่สนใจและไม่มีความถนัด และการมีปัญหาเกี่ยวกับการปรับตัวเข้ากับระบบการศึกษา หรือ การปรับตัวเข้ากับเพื่อน ดังนั้น มหาวิทยาลัยจึงได้จัดให้มีหน่วยงานคือฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาขึ้นเป็น งานส่วนหนึ่งของมหาวิทยาลัยที่ให้บริการในด้านต่างๆแก่นิสิตนักศึกษาทั้งเป็นรายบุคคลและเป็นราย กลุ่ม เพื่อช่วยเหลือนิสิตนักศึกษาในการแก้ไขปัญหาและป้องกันปัญหาต่างๆที่อาจเกิดขึ้นแก่นิสิต นักศึกษา เพื่อให้ นิสิตนักศึกษา มีความพร้อมในการศึกษาเล่าเรียนและสามารถช่วยพัฒนานิสิตนักศึกษา เพื่อให้ นิสิตนักศึกษาเป็นผู้ที่มีความสมบูรณ์ทั้งทางด้านวิชาการและวิชาชีพ สติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกาย และจิตใจ เพื่อให้สอดคล้องกับปรัชญา ปณิธาน และวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย ซึ่งการที่จะผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพ มีความรู้และคุณธรรมนั้น ในเชิงวิชาการนิสิตนักศึกษาสามารถ เรียนรู้และศึกษาได้ในหลักสูตรการเรียนการสอนในชั้นเรียน ส่วนประสบการณ์ชีวิตและจิตสำนึก ที่ดีนั้นจำเป็นต้องอาศัยประสบการณ์นอกชั้นเรียนร่วมด้วย จากการศึกษาวิจัยพบว่า งานกิจการนิสิต นักศึกษามีส่วนอย่างมากในการพัฒนานิสิตนักศึกษาให้เป็นคนดีและเป็นคนเก่งโดยผ่านกระบวนการ ของกิจการนิสิตนักศึกษา (ทบวงมหาวิทยาลัย, 2536: 4)

โดยทั่วไปงานกิจการนิสิตนักศึกษาเป็นงานส่วนหนึ่งของมหาวิทยาลัยที่ให้บริการในด้านต่างๆ แก่นิสิตนักศึกษา เพื่อช่วยให้นิสิตนักศึกษา มีความพร้อมในการศึกษาเล่าเรียน และช่วยพัฒนานิสิต

นักศึกษาให้มีความสมบูรณ์ตามเจตนารมณ์ของมหาวิทยาลัย ดังนั้นงานกิจการนิสิตนักศึกษาจึงมีบทบาทสำคัญอยู่ 2 ประการ คือ การบริการนิสิตนักศึกษา และการพัฒนานิสิตนักศึกษา อย่างไรก็ตาม ลำเนาวิ จรศิลป์ (2539: 37-40) ได้ให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพของงานกิจการนิสิตนักศึกษาในประเทศไทยในปัจจุบันพบว่ายังมีบทบาทจำกัดอยู่เพียงการจัดบริการให้แก่ นิสิตนักศึกษาเท่านั้น ถึงกระนั้นก็ตาม มหาวิทยาลัยอีกหลายแห่งก็ยังจัดบริการไม่เพียงพอที่จะช่วยให้นิสิตนักศึกษามีความพร้อมในการศึกษาเล่าเรียนได้ ส่วนบทบาทในการช่วยพัฒนานิสิตนักศึกษานั้นยังมีน้อยมาก นอกจากนี้ จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารด้านกิจการนิสิตนักศึกษา เรื่องกิจการนิสิตนักศึกษาในแผนพัฒนาอุดมศึกษา ระยะที่ 8 (ทบวงมหาวิทยาลัย, 2538: 9-10) และการประชุมสัมมนา เรื่องนโยบายและแนวทางการพัฒนานิสิตนักศึกษา (ทบวงมหาวิทยาลัย, 2544: 10) พบว่าสภาพการบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษาเท่าที่ผ่านมาและดำเนินการ อยู่ประสบปัญหาและอุปสรรคหลายประการคือ การขาดการวางแผนการบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษาอย่างต่อเนื่อง ขาดการบูรณาการระหว่างงานวิชาการและงานกิจการนิสิตนักศึกษา ขาดการปรับปรุงพัฒนาการบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษาให้เอื้ออำนวยต่อการพัฒนานิสิตนักศึกษา การขาดแคลนงบประมาณ ขาดการประสานงานและความร่วมมือกับหน่วยงานเพื่อให้เกิดความคล่องตัวและเป็นประโยชน์กับนิสิตนักศึกษา บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษามีความรู้ในเรื่องการบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษาไม่ดีพอ

เนื่องจากความสำคัญของการบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษามีมากมายดังที่ได้กล่าวมาแล้วนี้ รวมทั้งจากสภาพการบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษาโดยทั่วไปยังไม่ได้มีการดำเนินการให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพเพื่อไปสู่จุดมุ่งหมายตามที่มหาวิทยาลัยต้องการได้ ผู้วิจัยในฐานะผู้รับผิดชอบและปฏิบัติงานด้านกิจการนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐ สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย เขตกรุงเทพมหานคร จึงมีความสนใจที่จะศึกษาเรื่องการศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยของรัฐ สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อนำผลที่ได้จากการวิจัยนี้ไปเป็นแนวทางปรับปรุง และพัฒนาการบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยของรัฐ สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในเขตกรุงเทพมหานคร ให้บรรลุตามวัตถุประสงค์และเป็นประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัยอย่างแท้จริง รวมทั้งเพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนพัฒนาการศึกษาในระดับอุดมศึกษาให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐ สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย เขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาปัญหาในการบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐ สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย เขตกรุงเทพมหานคร

ขอบเขตของการวิจัย

1. การศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยของรัฐ สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในเขตกรุงเทพมหานคร ศึกษาการบริหารงานในด้าน 1.) การวางแผน 2.) การดำเนินงาน และ 3.) การประเมินผล ตามกรอบภารกิจหลักของฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา ซึ่งได้กำหนดไว้ในมาตรฐานกิจการนักศึกษา พ.ศ. 2541 ของทบวงมหาวิทยาลัย คือ การบริการนิสิตนักศึกษา การพัฒนานิสิตนักศึกษา และการจัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการศึกษาและการพัฒนานิสิตนักศึกษา (ทบวงมหาวิทยาลัย, 2541: 1) โดยศึกษาขอบข่ายการดำเนินงานหลักของฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาซึ่งมหาวิทยาลัยของรัฐ สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานครได้มีการจัดดำเนินการได้แก่

- 1.1 งานบริการแนะแนว
- 1.2 งานบริการจัดหางาน
- 1.3 งานบริการทุนการศึกษา
- 1.4 งานบริการอนามัย
- 1.5 งานกิจกรรมของนิสิตนักศึกษา
- 1.6 งานวินัยนิสิตนักศึกษา

2. การวิจัยในครั้งนี้มีขอบเขตการศึกษาเฉพาะมหาวิทยาลัยของรัฐ สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 7 แห่งคือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล มหาวิทยาลัยรามคำแหง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และมหาวิทยาลัยศิลปากร

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เป็นแนวทางสำหรับผู้บริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษา บุคลากรผู้ปฏิบัติงานฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้อง ในการวางแผน ปรับปรุง และพัฒนาการบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
2. เป็นข้อมูลสำหรับผู้บริหารระดับสูงของมหาวิทยาลัย สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อประกอบการพิจารณาการกำหนดนโยบาย เป้าหมาย และการวางแผนพัฒนาการบริหารงานของมหาวิทยาลัยต่อไป

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

1. **มหาวิทยาลัย** หมายถึง สถานศึกษาที่จัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาเฉพาะที่เป็นมหาวิทยาลัยของรัฐ สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 7 แห่ง ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล มหาวิทยาลัยรามคำแหง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และมหาวิทยาลัยศิลปากร

2. **ผู้บริหาร** หมายถึง บุคคลที่ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งรองอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา ผู้อำนวยการกองกิจการนิสิตนักศึกษา ผู้ช่วยผู้อำนวยการกองกิจการนิสิตนักศึกษา หัวหน้าฝ่ายและหัวหน้างานที่รับผิดชอบงานในฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาของมหาวิทยาลัยแต่ละแห่งที่ระบุไว้ในขอบเขตการวิจัย

3. **บุคลากร** หมายถึง ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ซึ่งรับผิดชอบและปฏิบัติงานด้านงานบริการแนะแนว งานบริการจัดหางาน งานบริการทุนการศึกษา งานบริการอนามัย งานกิจกรรมของนิสิตนักศึกษา และงานวินัยนิสิตนักศึกษา ในฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาของมหาวิทยาลัยแต่ละแห่งที่ระบุไว้ในขอบเขตการวิจัย

4. **นิสิตนักศึกษา** หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัย

5. **การบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษา** หมายถึง ลักษณะการดำเนินการร่วมกันระหว่างคณะบุคคลในส่วนที่เกี่ยวข้องกับนิสิตนักศึกษาในการจัดกิจการหรือกิจกรรมนอกชั้นเรียนเพื่อการบริการแก่นิสิตนักศึกษา การพัฒนานิสิตนักศึกษา และการจัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการศึกษา ในด้านการวางแผน การดำเนินงาน และการประเมินผล

6. **งานบริการแนะแนว** หมายถึง การดำเนินงานเกี่ยวกับการให้คำแนะนำ หรือให้คำปรึกษาแก่นิสิตนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาทางการศึกษา ด้านอาชีพ ด้านส่วนตัว และด้านสังคม

7. **งานบริการจัดหางาน** หมายถึง การดำเนินงานหรือกิจกรรมที่เกี่ยวกับการจัดหางานให้แก่ นิสิตนักศึกษา

8. **งานบริการทุนการศึกษา** หมายถึง การดำเนินงานให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่นิสิตนักศึกษาที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ และประสบปัญหาทางการเงิน

9. **งานบริการอนามัย** หมายถึง การดำเนินงานให้บริการด้านสุขภาพอนามัยและการรักษาพยาบาลแก่นิสิตนักศึกษา

10. **งานกิจกรรมของนิสิตนักศึกษา** หมายถึง การดำเนินงานหรือกิจกรรมในการให้คำปรึกษา และการอำนวยความสะดวกแก่นิสิตนักศึกษาในการจัดกิจกรรมต่างๆที่ไม่ได้อยู่ในหลักสูตรการเรียนการสอน ได้แก่ กิจกรรมเชิงวิชาการ กิจกรรมด้านกีฬา กิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์ กิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม เป็นต้น

11. งานวินัยนิสิตนักศึกษา หมายถึง การดำเนินงานด้านการปกครองดูแลให้นิสิตนักศึกษาประพฤติตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับของมหาวิทยาลัย การลงโทษนิสิตนักศึกษาที่กระทำความผิด และการพัฒนานิสิตนักศึกษา

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยดังนี้

1. ประชากร ได้แก่

1.1 ผู้บริหารงานฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา ซึ่งดำรงตำแหน่งรองอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา ผู้อำนวยการกองกิจการนิสิตนักศึกษา ผู้ช่วยผู้อำนวยการกองกิจการนิสิตนักศึกษา หัวหน้าฝ่ายและหัวหน้างานที่รับผิดชอบงานในฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยของรัฐ สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 61 คน จากมหาวิทยาลัย 7 แห่ง

1.2 บุคลากรผู้รับผิดชอบหรือปฏิบัติงานด้านงานบริการแนะแนว งานบริการจัดหางาน งานบริการทุนการศึกษา งานบริการอนามัย งานกิจกรรมของนิสิตนักศึกษา และงานวินัยนิสิตนักศึกษา ในฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยของรัฐ สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 180 คน จากมหาวิทยาลัย 7 แห่ง

ทั้งนี้ รวมประชากรที่ใช้ในการวิจัยทั้งสิ้น 241 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสำรวจและแบบศึกษาเอกสารซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการศึกษาหลักการ และแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษาจากเอกสาร วารสาร ตำรา สิ่งพิมพ์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

2.1 แบบสอบถามสำหรับสอบถามผู้บริหารและบุคลากรฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list)

ตอนที่ 2 สภาพและปัญหาการบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษา เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) และแบบปลายเปิด (Open-ended)

2.2 แบบศึกษาเอกสาร ใช้การวิเคราะห์เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษา เช่น ประชญา ปณิธาน นโยบาย วัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย คู่มือนิสิตนักศึกษา คำสั่ง ประกาศ ระเบียบ บันทึกรายชื่อ ความ รายงานการประชุม ปฏิทินการปฏิบัติงานของฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา แผนงานและโครงการประจำปีการศึกษา 2544 เอกสารการประเมินผลแผนงานและโครงการ

ประจำปี 2543-2544 และเอกสารอื่นๆ ของมหาวิทยาลัย จำนวน 7 แห่ง นำมาตรวจสอบรายการตามแบบตรวจสอบรายการและบันทึกข้อมูล

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากแบบสอบถาม และแบบศึกษาเอกสาร โดยเข้าไปดำเนินการด้วยตนเอง

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

4.1 ข้อมูลจากแบบสอบถาม

4.1.1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยใช้การแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ

4.1.2 ข้อมูลจากสภาพและปัญหาการบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษา วิเคราะห์โดยใช้การแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ

4.2 ข้อมูลจากแบบศึกษาเอกสาร วิเคราะห์โดยหาความถี่ ค่าร้อยละ และวิเคราะห์เนื้อหา

4.3 การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ใช้การบรรยาย และตารางประกอบความเรียง

ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอรายงานการวิจัย

การนำเสนอผลการวิจัย ผู้วิจัยนำเสนอ ดังนี้

บทที่ 1 บทนำ กล่าวถึง ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์ของการวิจัย ขอบเขตของการวิจัย ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย และลำดับขั้นตอนในการเสนอรายงานการวิจัย

บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย กล่าวถึง วัตถุประสงค์ของการวิจัย ประชากร เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในส่วนสุดท้ายจะเป็นรายการอ้างอิง ภาคผนวก และประวัติผู้วิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษา เพื่อกำหนดกรอบเนื้อหาการวิจัย โดยมีเนื้อหาสาระตามลำดับหัวข้อดังนี้

1. การบริหารการศึกษา
2. การบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษา
  - 2.1 ความหมาย
  - 2.2 ปรัชญา
  - 2.3 วัตถุประสงค์
  - 2.4 ภารกิจ
    - 2.4.1 การบริการนิสิตนักศึกษา
    - 2.4.2 การพัฒนานิสิตนักศึกษา
    - 2.4.3 การจัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการศึกษาและการพัฒนานิสิตนักศึกษา
  - 2.5 ขอบข่ายการบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษา
    - 2.5.1 งานบริการแนะแนว
    - 2.5.2 งานบริการจัดหางาน
    - 2.5.3 งานบริการทุนการศึกษา
    - 2.5.4 งานบริการอนามัย
    - 2.5.5 งานกิจกรรมของนิสิตนักศึกษา
    - 2.5.6 งานวินัยนิสิตนักศึกษา
3. กระบวนการบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษา
  - 3.1 การวางแผน
  - 3.2 การดำเนินงาน
  - 3.3 การประเมินผล
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษา

Good (1973 : 563) ได้ให้ความหมายของการบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษาว่า การบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษาคือการให้บริการของมหาวิทยาลัยทั้งเป็นรายบุคคลและรายกลุ่ม ทั้งในด้านการให้คำปรึกษา การบริการและสวัสดิการแก่นิสิตนักศึกษา เช่น การแนะแนวด้านการศึกษาและอาชีพ การจัดหางาน การบริการด้านหอพัก และการให้คำปรึกษาแก่องค์การนิสิตนักศึกษา

สำเนา ขจรศิลป์ (2539: 19) ให้ความหมายว่า การบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษาหมายถึงงานในมหาวิทยาลัยซึ่งมีหน้าที่จัดบริการต่างๆเพื่อช่วยให้นิสิตนักศึกษามีความพร้อมในการศึกษาเล่าเรียน และส่งเสริมให้นิสิตนักศึกษามีพัฒนาการในด้านต่างๆ

วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2531: 115) ได้ให้ความหมายของการบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษาว่า การบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษาคืองานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการพัฒนานิสิตนักศึกษา การดูแลอำนวยความสะดวก ให้ความสุข ความสมหวัง ความรู้สึกมั่นใจ และความมีระเบียบวินัยในตนเองขณะที่ศึกษาในมหาวิทยาลัย

จากความหมายดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า การบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษาหมายถึงงานและกิจกรรมต่างๆที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้นเพื่อให้บริการแก่นิสิตนักศึกษาให้มีความพร้อมในการศึกษา และเพื่อช่วยพัฒนานิสิตนักศึกษาทั้งทางด้านสติปัญญา อารมณ์ สังคม ร่างกาย และจิตใจ

2.2 ปรัชญา

การบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัยแห่งใดแห่งหนึ่งนั้นย่อมขึ้นอยู่กับรากฐานและปรัชญาของแต่ละสถาบัน เพื่อการให้บริการแก่นิสิตนักศึกษาให้มีประสิทธิภาพสูงสุด รวมทั้งเพื่อส่งเสริมและพัฒนาให้นิสิตนักศึกษาเป็นคนที่สมบูรณ์ทั้งทางด้านสติปัญญา อารมณ์ สังคม ร่างกาย และจิตใจ

นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงปรัชญาของการบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษาไว้คล้ายคลึงกัน ได้แก่

Fitzgerald, Johnson and Norris (1970: 9) ได้กล่าวถึงปรัชญาของการบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษาไว้ดังนี้

1. การบริหารงานกิจการนิสิตศึกษานั้นควรตระหนักถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล
2. นิสิตนักศึกษาแต่ละคนจะได้รับการยอมรับและได้รับการพัฒนาในทุกๆด้านในขณะที่ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัย

3. มหาวิทยาลัยควรจัดโปรแกรมต่างๆให้สอดคล้องกับความสนใจ ความต้องการ และ ความถนัดของนิสิตนักศึกษาแต่ละคน

วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2531: 116) ได้กล่าวถึงปรัชญาในการบริหารงานกิจการนิสิต นักศึกษาไว้ดังนี้

1. การพัฒนาคนให้มีความสมบูรณ์
2. การเสริมสร้างความพร้อมในการศึกษา
3. การอำนวยความสะดวกทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ
4. การอำนวยความสะดวกด้านต่างๆอันจำเป็นต่อชีวิตนิสิตนักศึกษา
5. การสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตย
6. การเตรียมบัณฑิตให้มีความพร้อมทางด้านวัฒนธรรม เศรษฐกิจ สังคม และการเมือง

กล่าวโดยสรุป ปรัชญาของการบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษาคือการพัฒนาให้นิสิตนักศึกษา แต่ละคนเป็นบุคคลที่สมบูรณ์ทั้งทางด้านสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกาย และจิตใจ เปรียบพร้อม ด้วยความรู้คู่คุณธรรม ดังนั้นการบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษาจึงจำเป็นต้องสอดคล้องกับ ความต้องการของนิสิตนักศึกษา และคำนึงถึงผลประโยชน์ของนิสิตนักศึกษาเป็นสำคัญ

2.3 วัตถุประสงค์

นักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษาไว้ดังนี้ Mueller (1994: 219) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษาดังนี้

1. เพื่อดำรงรักษา ถ่ายทอด และส่งเสริมวัฒนธรรม
2. เพื่อพัฒนาบุคลิกภาพของนิสิตนักศึกษาในทุกๆด้าน
3. เพื่อพัฒนานิสิตนักศึกษาให้เป็นพลเมืองดี

Berdie (1994: 211) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษาไว้ดังนี้

1. เพื่อเสริมสร้างให้นิสิตนักศึกษามีความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ โดยเสริมสร้างลักษณะนิสัย ความประพฤติ และบุคลิกภาพที่ดี
2. เพื่อช่วยให้นิสิตนักศึกษาแต่ละคนได้ค้นพบความต้องการของตนเอง และสามารถตัดสินใจ เลือกโปรแกรมทางการศึกษาและแนวทางในการดำเนินชีวิต
3. เพื่อช่วยให้นิสิตนักศึกษาสามารถปรับตัวให้เข้ากับสังคมภายในมหาวิทยาลัย และเป็น พลเมืองดีของสังคม

4. เพื่อเสริมสร้างบรรยากาศของมหาวิทยาลัยให้เอื้อต่อการเรียนการสอน และเสริมสร้างลักษณะนิสัยการเรียนรู้ตลอดชีวิตแก่นิสิตนักศึกษา

5. เพื่อเสริมสร้างประสบการณ์ ความพึงพอใจ และความมีคุณค่าแก่นิสิตนักศึกษา

ลำเนาวิ ขจรศิลป์ (2539: 13) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษาไว้ดังนี้

1. เพื่อดำเนินกิจกรรมที่สำคัญของมหาวิทยาลัย ซึ่งกิจกรรมดังกล่าวเป็นกิจกรรมที่มหาวิทยาลัยมีความจำเป็นต้องจัดดำเนินการ

2. เพื่อช่วยให้นิสิตนักศึกษามีความพร้อมในการศึกษาเล่าเรียน โดยการจัดบริการที่สำคัญทั้งนี้เพื่อลดหรือขจัดปัญหาต่างๆ แก่นิสิตนักศึกษา

3. เพื่อช่วยพัฒนานิสิตนักศึกษาให้เป็นบุคคลที่มีความสมบูรณ์ทั้งในด้านสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกาย และจิตใจ ตลอดจนการฝึกฝนให้นิสิตนักศึกษามีลักษณะผู้นำและเป็นพลเมืองที่ดี

4. เพื่อเสริมสร้างบรรยากาศของมหาวิทยาลัยให้เอื้อต่อการเรียนการสอน และการพัฒนานิสิตนักศึกษา

5. เพื่อช่วยภารกิจของมหาวิทยาลัยในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

พรชูลี อาชวอำรุง (2525 : 33) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษาไว้ดังนี้

1. เพื่อพัฒนาคนให้เป็นที่ยอมรับในสังคม

2. เพื่อช่วยให้นิสิตนักศึกษามีความพร้อมทางด้านการเรียน

3. เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่นิสิตนักศึกษา ทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ

4. เพื่อกระตุ้นให้นิสิตนักศึกษารู้จักใช้ สวณ และอนุรักษ์ทรัพยากรที่มีอยู่ในมหาวิทยาลัยให้เกิดประโยชน์เต็มที่

จากวัตถุประสงค์ของการบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษาที่ได้กล่าวมาทั้งหมด พอสรุปได้ดังนี้

1. การจัดบริการสำหรับนิสิตนักศึกษา เพื่อช่วยให้นิสิตนักศึกษามีความพร้อมในการศึกษาเล่าเรียนโดยช่วยเหลือในการแก้ไขปัญหาทั้งทางด้านส่วนตัวและการเรียน และช่วยให้นิสิตนักศึกษาสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

2. การช่วยพัฒนานิสิตนักศึกษาทั้งทางด้านสติปัญญา อารมณ์ สังคม ร่างกาย และจิตใจ เพื่อช่วยให้นิสิตนักศึกษากลายเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ มีคุณภาพและเป็นประโยชน์ต่อสังคมต่อไป

2.4 ภารกิจ

ทบวงมหาวิทยาลัย (2541: 1) ได้กำหนดภารกิจหลักของการบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษาไว้ดังนี้

1. การจัดบริการต่างๆเพื่อช่วยให้นิสิตนักศึกษามีความพร้อมในการศึกษาเล่าเรียน
2. การส่งเสริมพัฒนาการของนิสิตนักศึกษาในด้านต่างๆ เช่นการประเมินตนเอง การเลือกอาชีพ การพัฒนาด้านสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกาย คุณธรรม จริยธรรม และทักษะการใช้เทคโนโลยี
3. การศึกษาและจัดสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยให้ให้เอื้อต่อการศึกษาและการพัฒนานิสิตนักศึกษา
4. การดำเนินกิจการที่สำคัญของมหาวิทยาลัย

กล่าวโดยสรุป ภารกิจหลักของการบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษาคือการบริการนิสิตนักศึกษา การพัฒนานิสิตนักศึกษา และการจัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการศึกษาและการพัฒนานิสิตนักศึกษา

2.4.1 การบริการนิสิตนักศึกษา

ทบวงมหาวิทยาลัย (2541: 1) ได้กำหนดให้มหาวิทยาลัยต้องมีการจัดบริการต่างๆเพื่อช่วยให้นิสิตนักศึกษามีความพร้อมในการศึกษาเล่าเรียน ทั้งนี้มหาวิทยาลัยแต่ละแห่งอาจมีความพร้อมและความจำเป็นในการจัดบริการให้นิสิตนักศึกษาแตกต่างกัน ซึ่งขึ้นอยู่กับปัจจัยและองค์ประกอบต่างๆหลายประการ เช่นงบประมาณ บุคลากร สถานที่ ดังที่ จิตติมา ลันธุ์โรสกุล (2534: 30) ได้กล่าวสรุปไว้ว่า ขอบข่ายการจัดบริการนิสิตนักศึกษานั้นยังไม่มีกฎเกณฑ์ที่ระบุไว้ชัดเจน ซึ่งการบริการต่างๆนั้น มหาวิทยาลัยควรจัดให้กับนิสิตนักศึกษาตามความต้องการและความจำเป็นของมหาวิทยาลัย

สำหรับหลักการในการจัดบริการแก่นิสิตนักศึกษา วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2525: 42) ได้สรุปหลักการในการจัดบริการนิสิตนักศึกษาดังนี้

1. หลักการพัฒนา นิสิตนักศึกษา
2. หลักความ สะดวกสบาย
3. หลักการ ประหยัด
4. หลักการ ส่งเสริมบรรยา การศึกษา
5. หลักการ ให้ก่อนขอ
6. หลักความ สามัคคี

สรุปได้ว่า หลักการในการจัดบริการแก่นิสิตนักศึกษานั้นเป็นการให้บริการแก่นิสิตนักศึกษา ซึ่งจะมีผลกระทบโดยตรงต่อการพัฒนานิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัย

2.4.2 การพัฒนานิสิตนักศึกษา

นักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของการพัฒนานิสิตนักศึกษาดังนี้

American Council on Education (1994: 109) ได้ให้ความหมายว่า การพัฒนานิสิตนักศึกษา เป็นกระบวนการทางการศึกษา เพื่อพัฒนามนุษย์ให้สมบูรณ์ในทุกๆด้าน ทั้งทางด้านสติปัญญา ร่างกาย สังคม อารมณ์ และจิตใจ

Crookston (1994: 479) ได้กล่าวว่า การพัฒนานิสิตนักศึกษาเป็นกระบวนการทางการศึกษา โดยมีจุดประสงค์เพื่อเสริมสร้างพัฒนาการให้นิสิตนักศึกษาเป็นบุคคลที่มีความสมบูรณ์ ในทุกๆด้าน

ลำเนาวิ ขจรศิลป์ (2538: 479) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การพัฒนานิสิตนักศึกษาหมายถึง ความพยายามใดๆของมหาวิทยาลัยที่จะส่งเสริมให้นิสิตนักศึกษามีพัฒนาการในด้านต่างๆอย่างสมบูรณ์

จากความหมายดังกล่าวสรุปได้ว่า การพัฒนานิสิตนักศึกษาเป็นกระบวนการทางการศึกษา ซึ่งมหาวิทยาลัยจัดดำเนินการเพื่อพัฒนาให้นิสิตนักศึกษาเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ในทุกๆด้าน ทั้งทางด้าน สติปัญญา อารมณ์ สังคม ร่างกาย และจิตใจ

สำหรับหลักการพื้นฐานในการพัฒนานิสิตนักศึกษา Miller and Prince (1976: 5) ได้สรุป หลักการพื้นฐานการพัฒนานิสิตนักศึกษาวาดังนี้

1. การพัฒนามนุษย์เพื่อให้มีความเจริญงอกงามทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ และสังคม
2. การพัฒนาจะเกิดขึ้นได้ในสิ่งแวดล้อมที่มีการเปลี่ยนแปลงและจะส่งผลไปยังอนาคต
3. การพัฒนาที่มีประสิทธิภาพจะเป็นการบูรณาการความรู้ทั้งทางด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และ ทักษะพิสัย
4. การพัฒนาความสามารถและทักษะนั้นย่อมจะเรียนรู้ได้ นำมาใช้ได้ และนำมาสอนได้
5. การพัฒนาทางการฝึกขบวนการแก้ไขปัญหของนิสิตนักศึกษา
6. การพัฒนานิสิตนักศึกษาควรได้รับความร่วมมือ ทั้งจากนิสิตนักศึกษา อาจารย์ และ บุคลากรผู้ปฏิบัติงานด้านกิจการนิสิตนักศึกษา

กล่าวโดยสรุป หลักการพื้นฐานในการพัฒนานิสิตนักศึกษาคือการพัฒนา นิสิตนักศึกษาให้เกิด การเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่ดีขึ้น มีความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางด้านสติปัญญา อารมณ์ สังคม ร่างกาย และจิตใจ ซึ่งการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวจะส่งผลต่อไปในอนาคต

ในด้านปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนานิสิตนักศึกษา นักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงปัจจัยที่มีผลต่อ การพัฒนานิสิตศึกษาดังนี้

สำเนาวั ขจรศิลป์ (2538: 10-14) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนานิสิตนักศึกษา ได้แก่

1. ปัจจัยทางด้านบริหาร
2. ปัจจัยทางด้านวิชาการ
3. ปัจจัยทางด้านกิจการนิสิตนักศึกษา
4. ปัจจัยทางด้านบุคลากร
5. ปัจจัยทางด้านงบประมาณ
6. ปัจจัยด้านนิสิตนักศึกษา
7. ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม

สุวพร ตั้งสมวรพงษ์ (2542: 76) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนานิสิตนักศึกษา ได้แก่

1. การจัดหลักสูตรการเรียนการสอน
2. ด้านการบริหารของมหาวิทยาลัย
3. ด้านการจัดสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัย
4. ด้านกิจการนิสิตนักศึกษา

กล่าวโดยสรุปปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนานิสิตศึกษานอกเหนือจากปัจจัยทางด้านวิชาการแล้ว งานกิจการนิสิตนักศึกษาและการจัดสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยยังเป็นปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนา นิสิตนักศึกษาอีกด้วย

2.4.3 การจัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการศึกษาและการพัฒนานิสิตนักศึกษา

การจัดสภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัยมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา เพราะการจัดสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยจะเอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ และการส่งเสริมพัฒนาการใน ด้านต่างๆ ให้แก่นิสิตนักศึกษาเพื่อเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ และมีคุณภาพต่อไปในอนาคต

สภาพแวดล้อมตามความหมายของพจนานุกรม (William, 1958: 856) หมายถึงสภาพภายนอกที่มีอิทธิพลต่อชีวิตและพัฒนาการของมนุษย์

สมหวัง พิริยานูวัฒน์ และอรรณพ คุณพันธ์ (2522: 16) ได้ให้ความหมายของสภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัยไว้ว่า สภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัยหมายถึง การรับรู้ และความประทับใจของนิสิตนักศึกษาที่มีต่อคุณลักษณะต่างๆของมหาวิทยาลัย ได้แก่ ชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย การบริหารบรรยากาศ ความสัมพันธ์กับเพื่อน และอาคารสถานที่ ซึ่งมีอิทธิพลต่อชีวิต ความเป็นอยู่ และพัฒนาการทุกด้านของมวลสมาชิกในมหาวิทยาลัย

ลำเนาวิ ขจรศิลป์ (2538: 70) ได้ให้ความหมายไว้ว่า สภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัย หมายถึง สิ่งที่มีชีวิต สิ่งไม่มีชีวิต และสภาพการณ์ต่างๆที่บุคคลสร้างขึ้น สิ่งมีชีวิตได้แก่มนุษย์ สัตว์ พืช สิ่งไม่มีชีวิตได้แก่อาคารสถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ส่วนสภาพการณ์ที่มนุษย์สร้างขึ้น เช่น กฎ ระเบียบ บรรยากาศ สังคม และวัฒนธรรม

สรุปได้ว่า สภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัยหมายถึงองค์ประกอบต่างๆภายในมหาวิทยาลัยที่ส่งเสริมการศึกษาและเสริมสร้างพัฒนาการในทุกๆด้านของนิสิตนักศึกษาได้แก่ อาคารสถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวก กฎ ระเบียบ และบรรยากาศที่มีส่วนส่งเสริมพัฒนาการของนิสิตนักศึกษา เพื่อให้ นิสิตนักศึกษาสามารถพัฒนาตนเองไปสู่จุดมุ่งหมายของมหาวิทยาลัย

2.5 ขอบข่ายการบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษา

การบริหารงานกิจการนิสิตศึกษานั้นมีขอบข่ายการดำเนินงานที่กว้างขวางมากซึ่งนักวิชาการหลายท่านได้กำหนดขอบข่ายการบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษาไว้ดังนี้

Clothier (1994:14) ได้ให้ความเห็นว่าขอบข่ายการบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษาของมหาวิทยาลัยแต่ละแห่งอาจมีความแตกต่างกันบ้าง โดยทั่วไปขอบข่ายการบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษามีดังนี้

1. การรับสมัครและคัดเลือกนิสิตนักศึกษา
2. การคัดเลือกอาจารย์ที่ปรึกษาให้แก่ นิสิตนักศึกษาเพื่อให้สามารถให้คำปรึกษาแก่นิสิตนักศึกษาได้
3. การจัดปฐมนิเทศแก่นิสิตนักศึกษาใหม่
4. การจัดบริการแนะแนวการศึกษาและอาชีพ
5. การจัดบริการให้คำปรึกษาปัญหาส่วนตัวและสังคม

6. การจัดกิจกรรมต่างๆเพื่อกระตุ้นให้นิสิตนักศึกษาประสบความสำเร็จในการศึกษา
7. การบริการด้านหอพัก
8. การจัดทุนการศึกษา
9. การนิเทศนิสิตนักศึกษาเกี่ยวกับการดำเนินกิจกรรมนิสิตนักศึกษา
10. การจัดบริการอนามัย
11. การบริการทางด้านสุขภาพจิต
12. การจัดทำระเบียบนิสิตนักศึกษา
13. การทำการวิจัยด้านนิสิตนักศึกษา
14. การจัดบริการจัดหางาน

Hopkins (1994: 82) ได้ประมวลขอบข่ายการบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษาไว้ดังนี้

1. การรับสมัครและคัดเลือกนิสิตนักศึกษาใหม่
2. การจัดบริการให้คำปรึกษาแก่นิสิตนักศึกษา
3. การจัดปฐมนิเทศแก่นิสิตนักศึกษาใหม่
4. การจัดการสอนซ่อมเสริม
5. การนิเทศนิสิตนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมร่วมหลักสูตร
6. การจัดบริการอนามัย
7. การจัดบริการหอพัก
8. การจัดทุนการศึกษาและบริการจัดหางานให้แก่นิสิตนักศึกษาทั้งในขณะที่กำลังศึกษาอยู่ และหลังจากที่สำเร็จการศึกษาแล้ว
9. การจัดสิ่งอำนวยความสะดวกในการพัฒนาแก่นิสิตนักศึกษา
10. การจัดทำระเบียบระบียบของนิสิตนักศึกษา
11. การจัดบริการพิเศษแก่ทหารผ่านศึกที่เข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัย

American Council on Education (1994: 117) ได้สรุปสาระขอบข่ายการบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษาไว้ดังนี้

1. การรับสมัครและคัดเลือกนิสิตนักศึกษา
2. การจัดทำระเบียบนิสิตนักศึกษา
3. การจัดบริการแนะแนวด้านการศึกษา อาชีพ และปัญหาส่วนตัว
4. การจัดบริการอนามัย รวมทั้งการป้องกันและรักษาสุขภาพทางกายและสุขภาพทางจิต
5. การบริการสอนซ่อมเสริม

6. การจัดบริการหอพักและอาหาร
7. การจัดปฐมนิเทศแก่นิสิตนักศึกษาใหม่
8. การนิเทศการจัดกิจกรรมนิสิตนักศึกษา
9. งานวินัยนิสิตนักศึกษา
10. การจัดการทุนการศึกษา
11. การจัดหางานพิเศษให้แก่นิสิตนักศึกษาขณะกำลังศึกษาอยู่
12. การจัดหางานให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษา
13. การจัดบริการให้แก่นิสิตนักศึกษาต่างชาติ
14. การจัดกิจกรรมทางด้านศาสนา
15. การจัดบริการให้คำปรึกษาแก่นิสิตนักศึกษาที่มีครอบครัว
16. การประเมินผลงานกิจการนิสิตนักศึกษา

Tripp (1970: 7-4) ได้กำหนดขอบข่ายการบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษาไว้ 4 ด้านคือ

1. ด้านการให้สวัสดิการ หมายถึงงานที่เกี่ยวข้องกับการให้ความช่วยเหลือและการให้บริการด้านต่างๆแก่นิสิตนักศึกษา ได้แก่การบริการแนะแนว การให้บริการด้านสุขภาพอนามัย การบริการจัดหาทุน การทดสอบ การจัดหางาน และการให้บริการแก่ศิษย์เก่า
2. ด้านการควบคุม หมายถึงงานที่เกี่ยวข้องกับการปกครองดูแลนิสิตนักศึกษาให้ปฏิบัติตามกฎระเบียบ และประเพณีอันดีงามของมหาวิทยาลัย ได้แก่การรับนิสิตนักศึกษา การเก็บระเบียบนิสิตนักศึกษา ระเบียบวินัยนิสิตนักศึกษา ความเป็นอยู่ของนิสิตนักศึกษา และกิจกรรมหอพัก
3. ด้านกิจกรรมร่วมหลักสูตรและกิจกรรมนอกหลักสูตร หมายถึงงานที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมนิสิตนักศึกษาได้แก่ การจัดให้มีองค์การนิสิตนักศึกษา การดำเนินกิจกรรมนิสิตนักศึกษาทางด้านการเมือง สังคม วัฒนธรรม และการให้บริการชุมชนในรูปแบบต่างๆ
4. ด้านการสอน หมายถึงงานที่เกี่ยวข้องกับการสอนที่มีจุดมุ่งหมายเฉพาะและแตกต่างไปจากการเรียนการสอนตามหลักสูตรในชั้นเรียน ได้แก่การจัดปฐมนิเทศนิสิตนักศึกษา การจัดบริการซ่อมเสริมทางวิชาการ

Chandler (1994: 400) ได้จำแนกขอบข่ายการบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษาออกเป็น 3 ประเภทคือ

1. งานด้านการบริการและการจัดการ หมายถึงการบริการต่างๆที่ฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาจัดให้แก่นิสิตนักศึกษา ได้แก่การรับนิสิตนักศึกษา การจัดทำระเบียบสะสมและประวัติของนิสิตนักศึกษา

การทดสอบ การจัดหางาน งานด้านการสอน การบริการด้านทุนการศึกษา การบริการสุขภาพอนามัย การบริการหอพัก และงานธุรการ

2. งานด้านการพัฒนานิสิตนักศึกษา หมายถึง งานที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมให้นิสิตนักศึกษามีพัฒนาการในด้านต่างๆ ได้แก่ การแนะแนวการศึกษา อาชีพและปัญหาส่วนตัว กิจกรรมนิสิตนักศึกษา การจัดองค์การนิสิตนักศึกษา การจัดโปรแกรมแก่นิสิตนักศึกษาต่างชาติ การให้คำปรึกษา และการจัดกิจกรรมในหอพัก การจัดโปรแกรมเพื่อการศึกษา การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างมหาวิทยาลัย และการบริการชุมชน

3. งานด้านการควบคุม หมายถึง งานที่เกี่ยวข้องกับการปกครอง ดูแลนิสิตนักศึกษาให้ปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ และข้อบังคับของมหาวิทยาลัย ได้แก่ งานวินัยนิสิตนักศึกษา

วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2530: 78) ได้จำแนกขอบข่ายการบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษาไว้ 3 ด้านคือ

1. งานบริการและสวัสดิการ
2. งานวินัยและพัฒนานิสิตนักศึกษา
3. งานกิจกรรมนิสิตนักศึกษา

อาจสรุปได้ว่า ขอบข่ายการบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษานั้นครอบคลุมงานต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการจัดบริการเพื่อช่วยให้นิสิตนักศึกษามีความพร้อมในการศึกษาเล่าเรียน และส่งเสริมให้นิสิตนักศึกษามีพัฒนาการในทุกๆด้าน ทั้งนี้จะเห็นได้ว่าขอบข่ายการบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษาตามแนวความคิดของนักวิชาการทั้งหลายดังที่กล่าวมานี้มีความคล้ายคลึงกัน ซึ่งอาจมีความแตกต่างกันบ้างในรายละเอียดทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ สภาพแวดล้อม ความต้องการ ความจำเป็นของนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัยแต่ละแห่ง

ดังนั้น ขอบข่ายการบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยของรัฐ สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในเขตกรุงเทพมหานคร ครอบคลุมงานทางด้านงานบริการนิสิตนักศึกษา งานกิจกรรมนิสิตนักศึกษา และงานวินัยนิสิตนักศึกษา ซึ่งงานบริการหอพักนิสิตนักศึกษาเป็นงานหนึ่งของงานบริการนิสิตนักศึกษาด้วย จากการศึกษาเอกสารพบว่า มหาวิทยาลัยในขอบเขตการวิจัยครั้งนี้มีบริการหอพักนิสิตนักศึกษา ได้แก่

1. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีหอพักนิสิตซึ่งสามารถให้บริการแก่นิสิตได้ จำนวน 1,991 คน (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544: 118)
2. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มีหอพักนิสิตซึ่งสามารถให้บริการนิสิตได้ จำนวน 2,110 คน (มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2543: 16)

3. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มีหอพักนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งสามารถให้บริการนักศึกษาได้จำนวน 500 คน และมีหอพักนักศึกษา ณ ศูนย์รังสิต จังหวัดปทุมธานี ซึ่งสามารถให้บริการนักศึกษาได้จำนวน 1,952 คน (มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2544: 57-58)
4. มหาวิทยาลัยมหิดลมีหอพักนักศึกษา ณ ศาลายา จังหวัดนครปฐม ซึ่งสามารถให้บริการแก่นักศึกษาได้จำนวน 3,100 คน (มหาวิทยาลัยมหิดล, 2544: 12)
5. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีหอพักนิสิต ณ องค์กรักษ์ จังหวัดนครนายก จำนวน 4 หลัง ซึ่งหอพักแต่ละหลังรับนิสิตได้ประมาณ 350-400 คน (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2544: 26)
6. มหาวิทยาลัยศิลปากร มีหอพักนักศึกษา ณ วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ จังหวัดนครปฐม ซึ่งสามารถให้บริการแก่นักศึกษาได้ประมาณ 1,886 คน (มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2544: 56)
7. มหาวิทยาลัยรามคำแหงไม่มีหอพักนักศึกษาของมหาวิทยาลัย

ฉะนั้น ขอบข่ายการบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษาที่จะทำการศึกษานี้ ผู้วิจัยจะดำเนินการศึกษาในขอบข่ายการบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษาเฉพาะ 6 ด้านโดยคำนึงถึงขอบข่ายการดำเนินงานหลักซึ่งมหาวิทยาลัยของรัฐ สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในเขตกรุงเทพมหานครได้จัดดำเนินการ ดังนี้

1. งานบริการแนะแนว
2. งานบริการจัดหางาน
3. งานบริการทุนการศึกษา
4. งานบริการอนามัย
5. งานกิจกรรมของนิสิตนักศึกษา
6. งานวินัยนิสิตนักศึกษา

2.5.1 งานบริการแนะแนว

การแนะแนวเป็นบริการด้านหนึ่งที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้นเพื่อช่วยเหลือและให้คำปรึกษาแก่นิสิตนักศึกษาให้มีการพัฒนาในทุกๆด้าน ช่วยพัฒนาทักษะในด้านการเรียน การแก้ปัญหา การปรับตัวในการดำเนินชีวิตภายในมหาวิทยาลัยและสังคมอย่างเป็นสุข

นักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงความหมายของงานบริการแนะแนวไว้ดังนี้

Good (1973: 270) ได้ให้ความหมายของการแนะแนวไว้ ดังนี้

1. การแนะแนวคือกระบวนการช่วยเหลือให้แต่ละบุคคลสามารถเข้าใจตนเองและสิ่งที่เกี่ยวข้องกับตนเอง สามารถแสวงหาความรู้เพื่อจะนำไปสู่ความเข้าใจและความก้าวหน้าทางการศึกษา การพัฒนาด้านอาชีพ และการมีบุคลิกภาพที่เหมาะสม

2. การแนะแนว คือ วิธีการช่วยเหลืออย่างมีแบบแผนและเป็นไปอย่างต่อเนื่องนอกเหนือจากที่จัดดำเนินการภายในชั้นเรียน ซึ่งเป็นการช่วยเหลือให้นิสิตนักศึกษาสามารถประเมินความสามารถของตนเองและพบข้อบกพร่องของตนเอง เพื่อนำไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันได้

3. การแนะแนวเป็นวิธีดำเนินการเพื่อช่วยแนะแนวทางให้นิสิตนักศึกษาไปสู่จุดหมายตามพันธกิจของมหาวิทยาลัย โดยการจัดสภาพแวดล้อมให้แก่ นิสิตนักศึกษา

4. การแนะแนวเป็นวิธีการที่อาจารย์จะใช้ชี้แนะให้นิสิตนักศึกษาได้รู้จักค้นหาความต้องการของตนเอง

Miller (1971: 13) ได้ให้ความหมายของการแนะแนวว่า การแนะแนวเป็นกระบวนการช่วยเหลือให้บุคคลรู้จักตนเองและสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เขาสามารถได้ตัดสินใจและวางแผนการในอนาคตของตนเองได้อย่างเหมาะสม

วัชร ทรัพย์มี (2531: 13) ได้ให้ความหมายของการแนะแนวว่า การแนะแนวเป็นกระบวนการช่วยเหลือให้บุคคลรู้จักตนเองและสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เขาสามารถนำตนเองได้ เป็นต้นว่า ตัดสินใจได้ว่า จะศึกษาด้านใด ประกอบอาชีพใด หรือแก้ปัญหายังไง และสามารถปรับตัวได้อย่างมีความสุข ความเจริญก้าวหน้าในชีวิต ได้พัฒนาตนเองให้ถึงขีดสุดในทุกๆด้าน

กฤษณ์ ศิริพงษ์ (2530: 3) ได้ให้ความหมายของการแนะแนวไว้ว่า การแนะแนวหมายถึง การที่ผู้ที่มีความรู้ใช้กระบวนการต่างๆช่วยเหลือผู้ที่มีปัญหาได้รู้จักตนเอง สิ่งแวดล้อม เพื่อที่จะทำการดำเนินชีวิตเป็นไปอย่างถูกต้อง มีความสำเร็จในการดำเนินการต่างๆ

วัฒนา พัชราวนิช (2531: 11) ได้ให้ความหมายของการแนะแนวไว้ว่า การแนะแนวหมายถึง กระบวนการที่จะช่วยให้บุคคลรู้จักตนเอง เรียนรู้ที่เข้าใจสภาพแวดล้อม รู้จักการที่จะเผชิญปัญหา ตัดสินใจเลือกวิธีการแก้ปัญหาได้อย่างถูกต้อง สามารถวางแผนการดำเนินชีวิตในอนาคตของตนเองได้อย่างถูกต้อง และสามารถปรับตัวเข้ากับสังคมได้อย่างดี ประสบความสำเร็จในการดำเนินชีวิต

จากคำจำกัดความดังกล่าวพอสรุปความหมายของการแนะแนวได้ว่า การแนะแนวเป็นกระบวนการช่วยเหลือให้นิสิตนักศึกษาได้มีความเข้าใจในตนเองและสิ่งแวดล้อม สามารถตัดสินใจเลือก แนวทางในการแก้ปัญหา รู้จักการวางแผนแนวทางในการดำเนินชีวิตได้อย่างถูกต้อง และสามารถพัฒนาตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ทั้งนี้ ทบวงมหาวิทยาลัย (2541: 19) ได้กำหนดภารกิจของงานบริการแนะแนวคือการช่วยเหลือให้นิสิตนักศึกษากำหนดและบรรลุเป้าหมายด้านอาชีพ ด้านการศึกษา ด้านส่วนตัว และสังคม เพื่อให้บรรลุภารกิจดังกล่าว นักวิชาการหลายท่านได้สรุปวัตถุประสงค์ของงานบริการแนะแนวไว้ดังนี้

สำเนา ขจรศิลป์ (2539: 233) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของงานบริการแนะแนว ดังนี้

1. เพื่อช่วยให้นิสิตนักศึกษาสามารถปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมและระบบการศึกษาของมหาวิทยาลัย
2. เพื่อช่วยให้นิสิตนักศึกษารู้จักและเข้าใจตนเอง ทั้งทางด้านความถนัด ความสามารถ ความสนใจ ค่านิยม และเข้าใจสภาพแวดล้อมของตนเอง
3. เพื่อช่วยให้นิสิตนักศึกษารู้จักโลกของงานและอาชีพต่างๆ ตลอดจนสภาพของตลาดแรงงาน
4. เพื่อช่วยให้นิสิตนักศึกษาสามารถเลือกอาชีพ เลือกสาขาวิชาเรียนให้เหมาะสมกับบุคลิกภาพของตนเอง และสภาพความต้องการของตลาดแรงงาน
5. เพื่อช่วยให้นิสิตนักศึกษาที่มีความวิตกกังวล ความตึงเครียด และความทุกข์ใจ สามารถแก้ไขปัญหาต่างๆ ได้
6. เพื่อช่วยให้นิสิตนักศึกษาสามารถพัฒนาตนเองให้เป็นบุคคลที่มีความสมบูรณ์ทั้งทางด้านสังคม อารมณ์ ร่างกาย และจิตใจ
7. เพื่อเป็นแหล่งข้อมูลทางการศึกษา อาชีพ และตลาดแรงงาน
8. เพื่อเป็นแหล่งวิชาการ และเป็นศูนย์กลางในการช่วยป้องกันและแก้ปัญหของนิสิตนักศึกษา

วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2530: 28) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของงานบริการแนะแนว ดังนี้

1. เพื่อช่วยให้นิสิตนักศึกษาได้รู้จักตนเอง เข้าใจตนเอง และมองเห็นภาพของตนเองได้ชัดเจน ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด
2. เพื่อช่วยให้นิสิตนักศึกษารู้จักวิธีการที่จะแก้ปัญหาต่างๆ ได้โดยถูกวิธีของนิสิตนักศึกษา
3. เพื่อช่วยลดความเครียด ความกังวล และความทุกข์ใจ
4. เพื่อเป็นข้อมูล ข่าวสารที่ถูกต้องในสาระที่นิสิตนักศึกษาขาดความรู้ และประสบการณ์
5. เพื่อช่วยพัฒนานิสิตนักศึกษาให้มีความสมบูรณ์ด้านการปรับตัว ปรับอารมณ์ ทัศนคติ และบุคลิกภาพ
6. เพื่อเป็นหน่วยกลางที่จะนำนิสิตนักศึกษาไปสู่ผู้ที่สามารถแก้ปัญหาให้นิสิตนักศึกษาได้ถูกต้อง

7. เพื่อเป็นแหล่งในการทดสอบความสามารถ ลักษณะนิสัย ความถนัด และบุคลิกภาพของนิสิตนักศึกษา

พรชูลี อาชวอำรุง (2525: 45) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของงานบริการแนะแนวไว้ดังนี้

1. เพื่อช่วยนิสิตนักศึกษาในการตัดสินใจด้านการประกอบอาชีพ การเลือกโปรแกรมการศึกษา หรือเรื่องสำคัญอื่นๆ
2. เพื่อให้ นิสิตนักศึกษามีความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น
3. เพื่อให้ นิสิตนักศึกษาเข้าใจตนเองและยอมรับตนเอง
4. เพื่อช่วยส่งเสริมทักษะทางการศึกษาและการเข้าสังคม

ทพวงมหาวิทยาลัย (2541: 19) ได้กำหนดวัตถุประสงค์ของงานบริการแนะแนวดังนี้

1. เพื่อให้บริการปรึกษาที่มีคุณภาพดี ทั้งการปรึกษาเป็นรายบุคคล และเป็นกลุ่มแก่นิสิตนักศึกษาทั้งทางด้านการศึกษา ด้านอาชีพ ด้านส่วนตัว และสังคม
2. เพื่อช่วยให้นิสิตนักศึกษาสามารถวางแผนการประกอบอาชีพและแผนการศึกษาได้
3. เพื่อช่วยให้นิสิตนักศึกษาได้ทำงานที่ตรงกับความถนัด ความสามารถ และความสนใจของนิสิตนักศึกษาได้

กล่าวโดยสรุป วัตถุประสงค์ของงานบริการแนะแนวเป็นการบริการให้คำปรึกษาแก่นิสิตนักศึกษาเป็นรายบุคคลและรายกลุ่ม ในด้านการศึกษา ด้านอาชีพ ด้านส่วนตัวและด้านสังคม เพื่อช่วยให้นิสิตนักศึกษาสามารถวางแผนการศึกษาและการประกอบอาชีพได้ตรงตามความถนัด ความสามารถ และความสนใจ รวมทั้งเพื่อช่วยให้นิสิตนักศึกษาได้เข้าใจตนเอง สภาพแวดล้อม สามารถแก้ปัญหา และตัดสินใจเลือกสิ่งที่เหมาะสมกับตนเองได้อย่างถูกต้อง ซึ่งจะช่วยให้นิสิตนักศึกษาประสบความสำเร็จด้านการศึกษาและชีวิต

สำหรับขอบข่ายของงานบริการแนะแนว ลำเนาวิ ขจรศิลป์ (2539 : 238-282) ได้กล่าวถึงงานบริการแนะแนวในมหาวิทยาลัยว่าควรมีขอบข่ายการให้บริการดังต่อไปนี้

1. ระเบียบสะสมของนิสิตนักศึกษา (Student Cumulative Records) เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลหลักฐานและเอกสารสำคัญของนิสิตนักศึกษาไว้ใช้ในกิจการต่างๆทั้งในขณะที่นิสิตนักศึกษากำลังศึกษาอยู่ และเมื่อนิสิตนักศึกษาสำเร็จการศึกษาแล้ว ซึ่งจะช่วยให้การบริหารงานและการเรียนการสอน การช่วยเหลือและการพัฒนานิสิตนักศึกษาดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย

2. บริการทดสอบ (Testing Services) ซึ่งใช้แบบทดสอบและแบบสำรวจเพื่อช่วยให้ผู้แนะแนวรู้จักนิสิตนักศึกษา และช่วยให้นิสิตนักศึกษารู้จักตนเองดีขึ้น

3. บริการสนเทศ (Information Services) เป็นการให้บริการข่าวสารทางด้านการศึกษา อาชีพ และสังคม เพื่อให้นิสิตนักศึกษาได้ใช้ข้อมูลต่างๆประกอบการวางแผนในด้านการศึกษา การประกอบอาชีพ ตลอดจนการตัดสินใจและการพัฒนาตนเอง ได้แก่การจัดห้องสมุดอาชีพ

4. การบริการให้คำปรึกษา (Counseling Services) ได้แก่ บริการให้คำปรึกษาด้านการศึกษา ด้านอาชีพ ด้านส่วนตัวและสังคม และบริการทางวิชาการ

ทบวงมหาวิทยาลัย (2541: 19) ได้กำหนดขอบข่ายงานบริการแนะแนวไว้ดังนี้

1. การบริการให้คำปรึกษาเป็นรายบุคคล ทั้งทางด้านการศึกษา ด้านอาชีพ ด้านส่วนตัว และด้านสังคม

2. การบริการปรึกษาเป็นกลุ่มเพื่อช่วยเหลือนิสิตนักศึกษาให้สามารถแก้ปัญหาด้านการศึกษา การพัฒนาอาชีพ และการพัฒนาบุคลิกภาพ

3. การบริการห้องสมุดอาชีพที่มีข้อมูลด้านต่างๆ เช่น อาชีพต่างๆ ภาวะและแนวโน้มของตลาดแรงงาน แหล่งฝึกอาชีพ สถานที่ประกอบอาชีพ ตำแหน่งงานที่ว่าง ตลอดจนสถานศึกษาในระดับต่างๆ ทั้งในและต่างประเทศ

4. บริการทดสอบซึ่งมีแบบทดสอบ แบบสำรวจที่เกี่ยวกับบุคลิกภาพ ความสนใจในอาชีพ ความถนัด ค่านิยม ที่มีคุณภาพดี

5. บริการระเบียบสะสมของนิสิตนักศึกษาที่มีข้อมูลถูกต้องทันต่อเหตุการณ์

กล่าวโดยสรุป งานบริการแนะแนวมีขอบข่ายงานที่กว้างขวางเพื่อให้บริการแก่นิสิตนักศึกษาได้อย่างทั่วถึง งานบริการแนะแนวควรมีการให้บริการในด้านต่างๆ ได้แก่การให้คำปรึกษาด้านการศึกษา ด้านอาชีพ ด้านส่วนตัว การบริการทดสอบ การบริการสนเทศ และการบริการระเบียบสะสมของนิสิตนักศึกษา

ในด้านการดำเนินงานการจัดบริการแนะแนว นักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงการดำเนินงานบริการแนะแนวดังนี้

กาญจนา ศรีกาฬสินธุ์ (2533 :310-312) ได้เสนอแนวทางการดำเนินงานบริการแนะแนวไว้ดังนี้

1. ศึกษาความต้องการและความจำเป็นในการจัดบริการแนะแนว

2. ศึกษาบริการให้ความช่วยเหลือแก่นิสิตนักศึกษาที่มีอยู่แล้วว่ามีปัญหา หรือมีความจำเป็นที่จะต้องปรับปรุงและขยายให้กว้างขวางขึ้นเพียงใด โดยยึดหลักการและวางแผนทางปฏิบัติให้ตรงตามความจำเป็นที่เกิดขึ้น

3. วางแนวดำเนินงานโดยเริ่มด้วยการประชาสัมพันธ์ชี้แจงให้ความรู้และทำความเข้าใจในลักษณะหน้าที่ วิธีดำเนินการของงานบริการแนะแนว และประโยชน์ที่แต่ละฝ่ายจะได้รับจากการบริการนี้ ซึ่งหมายถึงตัวนิสิตนักศึกษา บุคลากรในมหาวิทยาลัยและชุมชน รวมถึงบิดามารดาและผู้ปกครองของนิสิตนักศึกษาด้วย

4. วางแผนปฏิบัติงานโดยพิจารณาจากความจำเป็นก่อนหลัง โดยคำนึงถึงจำนวนและคุณภาพของบุคลากรทางฝ่ายบริการแนะแนวว่ามีความสามารถและความเชี่ยวชาญด้านใด มีจำนวนกำลังที่จะทำได้แค่ไหน เพื่อให้งานประสบผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ

5. กำหนดบทบาทและหน้าที่ของบุคลากรแต่ละฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับงานบริการแนะแนว

6. พิจารณาตัวผู้ทำหน้าที่ประสานงานและหัวหน้าแต่ละฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับงานบริการแนะแนว

7. จัดวัสดุ ครุภัณฑ์ อุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกต่างๆ ให้แก่ฝ่ายจัดบริการแนะแนว รวมถึงห้องให้คำปรึกษาที่มีลักษณะเหมาะสมถูกต้องตามหลักการด้วย

8. กำหนดหน้าที่บุคลากรตามสายงานที่ต้องเกี่ยวข้องกับงานบริการแนะแนว

9. จัดระบบการจัดทำและการเก็บบันทึกและรายงานต่างๆ ที่เกี่ยวกับกิจกรรมแนะแนว

10. จัดให้โปรแกรมการอบรมแก่บุคลากรฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาที่เกี่ยวข้องกับงานบริการแนะแนวเพื่อให้ความรู้ ความเข้าใจอันจะเป็นผลทำให้การให้ความร่วมมือและการประสานงานเป็นไปด้วยดี มีความเข้าใจในงานที่จะต้องทำเกี่ยวข้องกัน

11. ศึกษาแหล่งวิทยากรที่ควรจะนำมาใช้ประโยชน์แก่งานบริการแนะแนวตามวัตถุประสงค์และแผนงานที่กำหนดไว้

12. จัดตั้งงบประมาณสำหรับใช้จ่ายในงานบริการแนะแนว

13. จัดและดำเนินการวิจัย รวมทั้งประเมินผลงานบริการแนะแนว สรุปและรายงานผลเพื่อเสนอแก่ผู้บริหาร บุคลากรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

14. รายงานข้อเสนอแนะแก่ผู้บริหารและฝ่ายวิชาการ เมื่อเห็นความจำเป็นในการปรับปรุงหลักสูตรจากผลที่ได้รับจากการวิจัยและการประเมินผลงานบริการแนะแนว

สำเนา วิจารณ์ (2539: 237) ได้กล่าวถึงการดำเนินงานบริการแนะแนวในมหาวิทยาลัยดังนี้

1. การแนะแนวเป็นกระบวนการต่อเนื่องตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงในระดับมหาวิทยาลัย
2. การดำเนินงานของการบริการแนะแนวควรสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายและปรัชญาของมหาวิทยาลัย

3. การแนะแนวควรมีจุดมุ่งหมายทั้งการป้องกันปัญหา การแก้ปัญหา และการส่งเสริมพัฒนาในด้านต่างๆของนิสิตนักศึกษา
4. ผู้ที่ทำหน้าที่แนะแนวต้องเป็นผู้ที่มีคุณสมบัติเหมาะสม และได้รับการศึกษาในด้านการแนะแนวทั้งทางด้านทฤษฎี และการฝึกปฏิบัติ
5. การแนะแนวเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับบุคลากรหลายฝ่าย ผู้ที่ทำหน้าที่แนะแนวต้องร่วมมือประสานงานกับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง
6. ควรจัดให้มีการประชาสัมพันธ์การบริการแนะแนวอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้นิสิตนักศึกษาและอาจารย์มีความเข้าใจการบริการแนะแนวเป็นอย่างดี
7. ควรจัดบริการแนะแนวให้มีความสมบูรณ์ ทั้งในด้านบุคลากร ข้อมูล และแบบทดสอบ
8. ควรจัดบริการแนะแนวให้มีขอบข่ายการบริการที่เพียงพอกับความต้องการของนิสิตนักศึกษา
9. ควรมีการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้ได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็นอย่างดี

กล่าวโดยสรุป การดำเนินงานบริการแนะแนวนอกจากจะเป็นการช่วยเหลือนิสิตนักศึกษาตามจุดมุ่งหมายของการบริการแนะแนวแล้ว มหาวิทยาลัยยังสามารถนำข้อมูลต่างๆไปใช้ประโยชน์ในการจัดบริการด้านอื่นๆให้แก่นิสิตนักศึกษาได้อีกด้วย เช่นการบริการทุนการศึกษา การบริการจัดหางาน การบริการอนามัย เป็นต้น

2.5.2 งานบริการจัดหางาน

การบริการจัดหางานเป็นบริการที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้นเพื่อเป็นสื่อกลางในการจัดหางานให้แก่ นิสิตนักศึกษาทั้งที่ศึกษาอยู่และนิสิตนักศึกษาที่จบการศึกษาแล้ว การรวบรวมข่าวสารเกี่ยวกับงานและ ตำแหน่งงานว่างของภาครัฐ ภาคเอกชน และข้อมูลด้านอาชีพต่างๆ รวมทั้งการส่งเสริมเพิ่มพูนความรู้ ด้านการประกอบอาชีพให้แก่ นิสิตนักศึกษา

ในด้านวัตถุประสงค์ของงานบริการจัดหางานนั้น นักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึง วัตถุประสงค์ของงานบริการจัดหางานไว้ดังนี้

สำเนาวิ จรศิลป์ (2539: 283) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของงานบริการจัดหางานไว้ดังนี้

1. เพื่อช่วยจัดหางานให้ผู้สำเร็จการศึกษาให้สามารถประกอบอาชีพที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพ ความสนใจ ความถนัด และความสามารถของตนเอง
2. เพื่อช่วยจัดหางานพิเศษให้นิสิตนักศึกษาได้ทำในเวลาว่าง หรือในระหว่างปิดภาคฤดูร้อน เพื่อเพิ่มรายได้พิเศษและประสบการณ์ในการทำงานแก่นิสิตนักศึกษา

3. เพื่อช่วยในการปรับแผนการศึกษาและการปรับปรุงหลักสูตรของมหาวิทยาลัยให้สอดคล้องกับตลาดแรงงาน

4. เพื่อช่วยประชาสัมพันธ์มหาวิทยาลัย

วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2530: 125) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของงานบริการจัดการงานไว้ดังนี้

1. เพื่อเป็นศูนย์กลางด้านข้อมูลระหว่างนายจ้างและบัณฑิต
2. เพื่อเป็นแหล่งรวบรวมหนังสือ เอกสาร และข้อมูลเกี่ยวกับตลาดแรงงาน รวมทั้งการเตรียมตัวสู่อาชีพเพื่อให้บัณฑิตได้มาศึกษาค้นคว้า
3. เพื่อบริการตอบคำถาม และช่วยเหลือแนะนำด้านตลาดแรงงาน
4. เพื่อเป็นศูนย์กลางในการจัดตลาดนัดแรงงานให้กับแหล่งงานได้มีโอกาสได้พบปะกับนิสิตนักศึกษาที่กำลังสำเร็จการศึกษา
5. เพื่อจัดบริการแนะแนวอาชีพทั้งเป็นรายกลุ่มและรายบุคคล
6. เพื่อประชาสัมพันธ์แหล่งงานต่างๆ ให้นิสิตนักศึกษาทราบ
7. เพื่อเก็บทำเนียบของผู้มาขอบริการ และแหล่งจัดหางานให้แก่บัณฑิต
8. เพื่อจัดปฐมนิเทศการทำงานแก่นิสิตนักศึกษาในการเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพ

กล่าวโดยสรุป วัตถุประสงค์ของงานบริการจัดการงานคือการบริการจัดการงานให้ผู้สำเร็จการศึกษาเพื่อให้อาชีพที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพ ความสนใจ ความถนัด และความสามารถของนิสิตนักศึกษา รวมทั้งการช่วยจัดหางานพิเศษหรืองานชั่วคราวในระยะเวลาสั้นๆ เพื่อช่วยให้นิสิตนักศึกษามีรายได้และมีประสบการณ์ในการทำงาน

ในด้านขอบข่ายการดำเนินงานบริการจัดการงาน นักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงขอบข่ายการดำเนินงานบริการจัดการงานไว้ดังนี้

สำเนาวั ขจรศิลป์ (2539: 285-294) ได้กล่าวถึงขอบข่ายการดำเนินงานบริการจัดการงานดังนี้

1. การบริการด้านข้อมูลด้านอาชีพ ซึ่งข้อมูลดังกล่าวจะต้องมีความเที่ยงตรง เชื่อถือได้ และทันต่อเหตุการณ์
2. การบริการจัดการงานพิเศษให้นิสิตนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ได้ทำงานในภาคฤดูร้อนหรือนอกเวลาเรียน ทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย
3. การบริการจัดการงานสำหรับผู้สำเร็จการศึกษา ได้แก่

3.1 การประกาศตำแหน่งว่าง เช่น การออกจดหมายเวียนถึงผู้สำเร็จการศึกษา การตีพิมพ์ประกาศไว้ในห้องสมุดอาชีพ และการจัดรวบรวมไว้ในแฟ้ม เป็นต้น

3.2 การจัดให้เจ้าหน้าที่มาทำการสอบข้อเขียนและสอบสัมภาษณ์ เพื่อคัดเลือกผู้สำเร็จการศึกษา ในมหาวิทยาลัย โดยมีการดำเนินการดังนี้

3.2.1 รวบรวมข้อมูลจากฝ่ายนายจ้างเพื่อประกาศให้นิสิตนักศึกษาทราบ

3.2.2 รวบรวมใบสมัครจากนิสิตนักศึกษาพร้อมทั้งนัดวันให้นิสิตนักศึกษาสอบข้อเขียนและสอบสัมภาษณ์

3.2.3 มอบใบสมัครของนิสิตนักศึกษาให้ฝ่ายนายจ้าง พร้อมทั้งกำหนดวัน และเวลาสอบข้อเขียนและสัมภาษณ์

3.2.4 จัดสถานที่ที่เหมาะสมให้ฝ่ายนายจ้างทำการสอบข้อเขียนและสอบสัมภาษณ์นิสิตนักศึกษา ในมหาวิทยาลัย

3.3 การเขียนเอกสารแนะนำนิสิตนักศึกษาในการหาแหล่งงาน

3.4 การเขียนเอกสารเพื่อแนะนำนิสิตนักศึกษาในการกรอกใบสมัครงาน รวมทั้งหาตัวอย่างใบสมัครงานทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษไว้ให้นิสิตนักศึกษาฝึกกรอกใบสมัคร

3.5 การเขียนเอกสารเพื่อแนะนำการสอบข้อเขียนเพื่อให้นิสิตนักศึกษามีความเข้าใจแบบทดสอบชนิดต่างๆ

4. การบริการจัดหางานเพื่อช่วยเหลือศิษย์เก่าให้สามารถประกอบอาชีพให้เหมาะสมกับตนเอง

5. การบริการทางวิชาการ เช่น การรับนิสิตนักศึกษาฝึกภาคปฏิบัติ การให้ความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยอื่นโดยเปิดให้มีการศึกษาดูงาน การบรรยายพิเศษของบุคลากรของงานบริการจัดหางานในสถานที่ต่างๆ และการทำวิจัยเกี่ยวกับการจัดหางาน เป็นต้น

Kroll และ Rentz (1996: 117) ได้เสนอขอบข่ายงานบริการจัดหางานไว้ดังนี้

1. การให้คำปรึกษาด้านอาชีพและแหล่งงาน
2. การบริการข้อมูลด้านอาชีพและแหล่งงาน
3. การบริการจัดสอบเพื่อคัดเลือกผู้สำเร็จการศึกษาของมหาวิทยาลัยตามที่แหล่งงานร้องขอ
4. การจัดสอบสัมภาษณ์ในมหาวิทยาลัย
5. การบริการจัดหางานเพื่อช่วยเหลือศิษย์เก่า
6. การแนะนำการเขียนประวัติส่วนตัว
7. การให้บริการทางวิชาการ
8. การบริการจัดทำหนังสือรับรอง
9. การจัดทำหนังสือประวัติส่วนตัวของนิสิตนักศึกษา

10. การบริการทดสอบด้านวิชาชีพ
11. การบริการทดสอบเพื่อศึกษาต่อ
12. การบริการสารสนเทศทางด้านอาชีพ
13. การสอนหลักสูตรวิชาการวางแผนด้านอาชีพและการจ้างงาน
14. การให้คำปรึกษากับฝ่ายวิชาการ
15. การให้คำปรึกษาและป้องกันการลาออกกลางคันของนิสิตนักศึกษา
16. การเทียบ โอนนิสิตนักศึกษาที่เรียนหลักสูตรต่อเนื่อง
17. การบริการจัดหางานพิเศษนอกเวลาเรียนและภาคฤดูร้อน
18. การจัดวันตลาดนัดแรงงาน

กล่าวโดยสรุป การดำเนินงานบริการจัดหางานจะครอบคลุมงานการให้บริการด้านการจัดหางานให้แก่ นิสิตนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ และผู้สำเร็จการศึกษา รวมทั้งการบริการข้อมูลด้านวิชาชีพให้แก่ นิสิตนักศึกษา

2.5.3 งานบริการทุนการศึกษา

การให้ความช่วยเหลือทางการเงินเป็นงานที่มหาวิทยาลัยจะต้องดำเนินการเพื่อให้ นิสิต นักศึกษามีโอกาสได้ศึกษาเล่าเรียนจนสำเร็จการศึกษาได้

ในด้านวัตถุประสงค์ของการจัดทุนการศึกษานั้น นักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการจัดทุนการศึกษาดังนี้

สำเนา ขจรศิลป์ (2539: 147) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการจัดทุนการศึกษาไว้ดังนี้

1. เพื่อช่วยเหลือ นิสิตนักศึกษาที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ให้สามารถศึกษาเล่าเรียนจนสำเร็จการศึกษา
2. เพื่อสนับสนุนมหาวิทยาลัยให้สามารถดำเนินตามนโยบายของมหาวิทยาลัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การให้ทุนการศึกษาแก่ผู้มีความสามารถในด้านการศึกษาเพื่อตอบสนองนโยบายของมหาวิทยาลัยที่ต้องการให้การกีฬาของมหาวิทยาลัยมีมาตรฐานดีขึ้น
3. เพื่อช่วยเหลือ นิสิตนักศึกษาที่มาจากครอบครัวที่ยากจนให้มีโอกาสศึกษาเล่าเรียนจนสำเร็จการศึกษา
4. เพื่อให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาทางการเงิน

ทองเรียณ อมรัชกุล (2525: 51) กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการจัดทุนการศึกษาไว้ดังนี้

1. เพื่อเปิดโอกาสให้นิสิตนักศึกษาที่มีสติปัญญาสูงแต่ขาดแคลนทุนทรัพย์ได้ศึกษาในมหาวิทยาลัยจนสำเร็จการศึกษา
2. เพื่อสอนให้นิสิตนักศึกษาให้มีความรับผิดชอบในด้านเศรษฐกิจและสังคม มีความสามารถที่จะควบคุมการใช้จ่ายเงินอย่างมีประสิทธิภาพ
3. เพื่อให้คำแนะนำให้นิสิตนักศึกษาได้รู้จักวางแผนในทางด้านการเงินของตนเองและดำเนินการเพื่อให้สามารถพึ่งตนเองได้ในที่สุด
4. ให้บริการเงินยืมแก่นิสิตนักศึกษาในรูปแบบต่างๆ พร้อมทั้งส่งเสริมให้เป็นผู้ครองตัวได้ในทางการเงิน

ทบวงมหาวิทยาลัย (2541: 24) ได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการจัดทุนการศึกษาไว้ดังนี้

1. เพื่อช่วยเหลือให้นิสิตนักศึกษาที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ให้สามารถศึกษาจนสำเร็จการศึกษา
  2. เพื่อจัดสรรทุนการศึกษาประเภทต่างๆ แก่นิสิตนักศึกษาที่มีสิทธิ์ได้รับทุนการศึกษาแต่ละประเภท
  3. เพื่อช่วยเหลือนิสิตนักศึกษาที่ประสบภัยพิบัติฉุกเฉินให้สามารถศึกษาได้จนสำเร็จการศึกษา
- กล่าวโดยสรุป วัตถุประสงค์ของการจัดทุนการศึกษานั้นเพื่อช่วยเหลือนิสิตนักศึกษาที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ให้มีโอกาสได้ศึกษาเล่าเรียนจนสำเร็จการศึกษา ตลอดจนให้คำปรึกษาแก่นิสิตนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาทางการเงิน

ในด้านประเภทของทุนการศึกษา นักวิชาการหลายท่านได้จำแนกประเภทของทุนการศึกษาไว้ดังนี้

Coomes (1996: 328) ได้จำแนกประเภทของทุนการศึกษาไว้ดังนี้

1. ทุนช่วยเหลือนิสิตนักศึกษาแบบให้เปล่า ได้แก่
  - 1.1 ทุนฉุกเฉิน
  - 1.2 ทุนเรียนดี
  - 1.3 ทุนการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา
  - 1.4 ทุนในการยกเว้นค่าธรรมเนียมทางการศึกษา
  - 1.5 ทุนรางวัลแก่ทหารผ่านศึกและทุนสำหรับผู้ให้บริการแก่ชุมชน
2. ทุนกู้ยืมทางการศึกษา ได้แก่ ทุนขาดแคลนซึ่งเป็นทุนกู้ยืมในระยะสั้น และทุนกู้ยืมทางการศึกษาของรัฐบาล
3. ทุนทำงาน

สำเนา วรรคศิลป์ (2539: 142-146) ได้จำแนกประเภทของทุนการศึกษาไว้ดังนี้

1. ทุนเรียนดี เป็นการจัดทุนการศึกษาให้แก่นิสิตนักศึกษาที่มีผลการเรียนดีเด่นในแต่ละคณะ ซึ่งส่วนใหญ่อยู่ในรูปของการยกเว้นค่าเล่าเรียนของภาคการศึกษาถัดไป
2. ทุนบริจาคเฉพาะสาขา ส่วนใหญ่เป็นทุนที่มีผู้มีจิตศรัทธาบริจาคเงินเพื่อสนับสนุนการศึกษาสาขาหนึ่งโดยเฉพาะ
3. ทุนนักกีฬา ซึ่งมหาวิทยาลัยบางแห่งได้จัดสรรทุนการศึกษาในลักษณะการยกเว้นค่าเล่าเรียนให้นิสิตนักศึกษาที่เป็นนักกีฬาของมหาวิทยาลัย
4. ทุนฉุกเฉิน เป็นทุนการศึกษาเพื่อช่วยเหลือนิสิตนักศึกษาที่ครอบครัวประสบเคราะห์กรรมจนทำให้นิสิตนักศึกษาได้รับความเดือดร้อนไม่มีเงินเป็นค่าใช้จ่ายในการศึกษา
5. ทุนขาดแคลนทุนทรัพย์ เป็นการจัดสรรทุนการศึกษาให้แก่นิสิตนักศึกษาที่ขาดแคลนทุนทรัพย์เพื่อช่วยเหลือนิสิตนักศึกษาให้มีโอกาสศึกษาจนสำเร็จการศึกษา
6. ทุนทำงาน เป็นทุนการศึกษาที่กำหนดให้นิสิตนักศึกษาที่ได้รับทุนต้องทำงานตอบแทนให้มหาวิทยาลัย
7. ทุนอาหารกลางวัน ซึ่งอาจเป็นเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย หรือเงินบริจาคจากหน่วยงานหรือบุคคลที่ต้องการช่วยเหลือโครงการนี้
8. ทุนยืม โดยมหาวิทยาลัยจัดหาเงินจำนวนหนึ่งไว้ให้นิสิตนักศึกษายืมเพื่อช่วยเหลือนิสิตนักศึกษาที่ขัดสน หรือมีความจำเป็นชั่วคราว
9. ทุนวิจัย ส่วนมากเป็นทุนสำหรับนิสิตนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาเพื่อช่วยเหลือค่าใช้จ่ายในการทำวิทยานิพนธ์
10. ทุนเงินกู้จากธนาคาร โดยหน่วยทุนการศึกษาจะมีข้อมูลธนาคารที่ให้สินเชื่อเพื่อการศึกษา ซึ่งนิสิตนักศึกษาจะดำเนินการกู้เงินจากธนาคารโดยตรง

กล่าวโดยสรุป ทุนการศึกษามีหลายประเภทซึ่งแต่ละประเภทมีวัตถุประสงค์โดยเฉพาะทุนการศึกษาที่สำคัญที่มหาวิทยาลัยควรจัดสรรไว้เป็นสวัสดิการของนิสิตนักศึกษา ได้แก่ทุนขาดแคลนทุนทรัพย์ ทุนทำงาน ทุนฉุกเฉิน และทุนยืม

สำหรับการดำเนินงานทุนการศึกษา ทบวงมหาวิทยาลัย (2541: 24) กำหนดให้มหาวิทยาลัยต้องจัดให้มีการดำเนินงานทุนการศึกษาดังต่อไปนี้

1. การให้ข้อมูลแก่นิสิตนักศึกษาที่เกี่ยวกับทุนการศึกษาประเภทต่างๆ และกองทุนเงินให้กู้เพื่อการศึกษาของรัฐบาล
2. การช่วยเหลือให้นิสิตนักศึกษาเพื่อการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

3. การประสานงานกับหน่วยงานต่างๆทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย เพื่อขอข้อมูลเกี่ยวกับผู้ได้รับทุน แหล่งเงินทุน และจำนวนเงินทุนที่ได้รับ เพื่อจัดสรรทุนการศึกษาให้นิสิตนักศึกษา
4. การแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อพิจารณาการกู้เงินของนิสิตนักศึกษาจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของรัฐบาล และคณะกรรมการทุนการศึกษาของมหาวิทยาลัย
5. การให้คำปรึกษาแก่นิสิตนักศึกษาที่เกี่ยวกับทุนการศึกษา และการขอเงินกู้จากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของรัฐบาล
6. การติดตามประเมินผลนิสิตนักศึกษาที่กู้เงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา และนิสิตนักศึกษาที่ได้รับทุนการศึกษาของมหาวิทยาลัย หรือทุนการศึกษาที่มีผู้บริจาคให้นิสิตนักศึกษา

นอกจากนี้ นักวิชาการหลายท่านยังกล่าวถึงการดำเนินงานบริการทุนการศึกษาไว้ดังนี้

พิชัย เสริมจิตต์ (2542: 81) ได้กล่าวถึงการดำเนินงานบริการทุนการศึกษาดังนี้

1. การจัดหาทุน โดยผู้บริหาร บุคลากรฝ่ายทุนการศึกษา หรือคณะกรรมการแสวงหาเงินทุนจากบุคคล แหล่งเงินทุน บริษัท ห้างร้าน องค์กรภาครัฐบาล องค์กรภาคเอกชน หรือการจัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อหารายได้รวบรวมไว้จัดสรรเป็นทุนการศึกษา
2. การจัดตั้งคณะกรรมการเพื่อควบคุมดูแลรักษาเงิน และพิจารณาการบริการทุนการศึกษาแก่นิสิตนักศึกษาอย่างรอบคอบ
3. การติดตามผลการให้บริการแก่นิสิตนักศึกษาที่ได้รับทุนเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด

ลำเนาวิ ขจรศิลป์ (2539: 152) ได้กล่าวถึงการดำเนินงานบริการทุนการศึกษาไว้ดังนี้

1. ศึกษารวบรวมกฎระเบียบ เงื่อนไข หลักฐานการให้ทุนและการรับทุน
2. วางแผนการปฏิบัติงานทุนการศึกษาตลอดปีการศึกษา
3. ตรวจสอบดอกเบี้ยของทุนการศึกษาทุกทุน เพื่อนำดอกเบี้ยมาจัดสรรเป็นทุนการศึกษาตามเจตนารมณ์ของเจ้าของทุน
4. รายงานจำนวนเงินดอกเบี้ยและจำนวนทุนการศึกษาให้เจ้าของทุนทราบ
5. จัดทำคู่มือการขอรับทุนการศึกษา
6. ประกาศรับสมัครทุนการศึกษาประเภทต่างๆ
7. ให้คำปรึกษาแก่นิสิตนักศึกษาที่เกี่ยวกับปัญหาด้านการเงิน
8. เสนอแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาทุนการศึกษา
9. พิจารณาคัดเลือกผู้สมัครร่วมกับคณะกรรมการพิจารณาทุนการศึกษา
10. ประกาศผลการให้ทุนการศึกษา

11. จัดพิธีมอบทุนการศึกษา
12. ติดตามผลผู้ได้รับทุนการศึกษาโดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้
  - 12.1 เพื่อช่วยให้นิสิตนักศึกษารู้จักการใช้เงินอย่างเหมาะสม
  - 12.2 เพื่อติดตามผลการศึกษาของนิสิตนักศึกษา
  - 12.3 เพื่อให้คำปรึกษาแก่นิสิตนักศึกษาในด้านต่างๆ
  - 12.4 เพื่อช่วยให้นิสิตนักศึกษามีความกตัญญูตวกตเวทีแก่ผู้ให้ทุนการศึกษา
13. แจ้งผลการศึกษาของผู้ที่ได้รับทุนให้เจ้าของทุนทราบ

กล่าวโดยสรุป การดำเนินงานจัดสรรทุนการศึกษาให้นิสิตนักศึกษานั้นควรกระทำโดยคณะกรรมการพิจารณาทุนการศึกษาโดยมีข้อมูลและหลักฐานต่างๆเพื่อให้สามารถจัดสรรทุนให้แก่ นิสิตนักศึกษาที่ขาดแคลน เพื่อช่วยให้นิสิตนักศึกษาได้มีโอกาสศึกษาเล่าเรียนจนสำเร็จการศึกษา นอกจากนี้งานทุนการศึกษาควรมีการติดตามประเมินผลผู้ที่ได้รับทุนการศึกษาเพื่อช่วยเหลือ นิสิต นักศึกษาทางการเงิน และเพื่อให้การให้ทุนการศึกษาเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยและ เจตนารมณ์ของผู้บริจาคทุนการศึกษา

2.5.4 งานบริการอนามัย

การจัดบริการสุขภาพอนามัยนับว่าเป็นพื้นฐานที่สำคัญของการศึกษาของนิสิตนักศึกษา การที่ นิสิตนักศึกษาปราศจากโรคภัย มีสุขภาพอนามัยที่สมบูรณ์แข็งแรงย่อมเป็นหลักประกันความสำเร็จใน การศึกษาเล่าเรียนของนิสิตนักศึกษาได้

คำว่าสุขภาพ หมายถึง “ภาวะที่ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ” (ราชบัณฑิตยสถาน, 2538: 843) สุขภาพของคนแบ่งได้เป็น 2 ลักษณะ คือ สุขภาพทางกาย และสุขภาพทางจิต สุรางค์ จันทระ (2527: 3) ได้อธิบายลักษณะของคนที่มีลักษณะที่สมบูรณ์ไว้ดังนี้

1. สุขภาพทางกาย หมายถึง สุขภาพของร่างกายที่มีการพัฒนาเหมาะสมกับวัย ปราศจาก โรคภัยไข้เจ็บและทุพพลภาพ มีความต้านทานโรคได้ดี ร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์
2. สุขภาพทางจิต หมายถึงสภาพแวดล้อมทางจิตของมนุษย์หรือสมรรถภาพในการปรับตัวให้ เข้ากับสิ่งแวดล้อมได้อย่างเป็นสุข ไม่มีอาการโรคจิต โรคประสาท หรือพฤติกรรมที่ผิดปกติอย่างใด อย่างหนึ่ง มีความคิดที่ถูกต้องในการดำรงชีวิต

สำเนา ขจรศิลป์ (2539 : 206) ได้ให้ความหมายของงานบริการอนามัยไว้ว่า งานบริการ อนามัยหมายถึงบริการที่มหาวิทยาลัยจัดให้แก่ นิสิตนักศึกษาเพื่อแก้ไข ป้องกัน และส่งเสริมสุขภาพ อนามัยของนิสิตนักศึกษาเพื่อให้นิสิตนักศึกษาเป็นผู้ที่มีสุขภาพอนามัยสมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ

กล่าวโดยสรุป งานบริการอนามัยเป็นบริการที่มหาวิทยาลัยจัดให้แก่นิสิตนักศึกษาเพื่อให้ นิสิต นักศึกษามีสุขภาพอนามัยที่แข็งแรงสมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ

ในด้านเป้าหมายของงานบริการอนามัย ทบวงมหาวิทยาลัย (2541: 26) ได้กำหนดเป้าหมาย ของงานบริการอนามัยไว้ดังนี้

1. การมีมาตรการที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันโรคระบาดในมหาวิทยาลัย
2. การให้บริการปัจจุบันพยาบาลและการบริการตรวจรักษาโรคที่มีคุณภาพดีแก่นิสิตนักศึกษา ของมหาวิทยาลัย
3. การบริการเภสัชกรรมที่จำเป็นแก่นิสิตนักศึกษา
4. การให้บริการหรือติดต่อบริการทันตกรรมที่มีคุณภาพดีแก่นิสิตนักศึกษา
5. การบริการหรือติดต่อบริการจิตเวชที่มีคุณภาพแก่นิสิตนักศึกษา

Kaplan, Whipple and Wright (1996: 367) ได้เสนอแนะว่า งานบริการอนามัยของ มหาวิทยาลัยนั้นควรมีการบริการทางด้านสุขอนามัยแก่นิสิตนักศึกษา รวมทั้งการจัดให้มีการบริการ สุขภาพอนามัยและความปลอดภัยให้แก่บุคลากรในมหาวิทยาลัยด้วย

สรุปได้ว่า เป้าหมายของการบริการอนามัยนั้นครอบคลุมงานทางด้านการป้องกัน การรักษา และการส่งเสริมสุขภาพที่ดีแก่นิสิตนักศึกษา รวมทั้งบุคลากรในมหาวิทยาลัย

สำหรับขอบข่ายการดำเนินงานบริการอนามัย ทบวงมหาวิทยาลัย (2541: 26) ได้กำหนด ขอบข่ายการดำเนินงานบริการอนามัยที่มหาวิทยาลัยจะต้องจัดบริการให้แก่ นิสิตนักศึกษา ได้แก่

1. การจัดให้มีการตรวจสุขภาพนิสิตนักศึกษาใหม่เมื่อรับเข้าเป็น นิสิตนักศึกษา
2. การจัดให้มีการตรวจสุขภาพประจำปีแก่นิสิตนักศึกษาแพทย์ นิสิตนักศึกษาพยาบาล นิสิต นักศึกษาทันตแพทย์ และนักกีฬาของมหาวิทยาลัย
3. การจัดให้มีภูมิคุ้มกันโรคแก่นิสิตนักศึกษาเมื่อเกิดโรคระบาด
4. การให้คำปรึกษาแก่บุคลากรของมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับสุขภาพ ิบาล อาหาร และสิ่งแวดล้อม ของมหาวิทยาลัย
5. การให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกัน การรักษาโรค และการส่งเสริมสุขภาพแก่นิสิตนักศึกษา
6. การให้บริการปัจจุบันพยาบาล และบริการตรวจรักษาโรคแก่นิสิตนักศึกษา มีการจัดเตรียม ความพร้อมในการส่งต่อผู้ป่วยเข้ารับการรักษา พร้อมทั้งมีการประสานงานกับสถานพยาบาลในพื้นที่ ใกล้เคียง

7. การให้บริการเภสัชกรรมที่จำเป็นแก่นิสิตนักศึกษา
8. การให้บริการหรือติดต่อบริการทันตกรรมแก่นิสิตนักศึกษา
9. การให้บริการหรือติดต่อบริการจิตเวชแก่นิสิตนักศึกษา
10. การให้บริการหรือติดต่อบริการประกันชีวิต หรือประกันอุบัติเหตุแก่นิสิตนักศึกษา

Kaplan, Whipple and Wright (1996: 366) ได้กล่าวถึงขอบข่ายการดำเนินงานบริการอนามัยไว้ดังนี้

1. การบริการตรวจรักษา
2. การบริการด้านจิตเวช
3. การบริการเวชศาสตร์การกีฬา
4. การบริการด้านทันตกรรม
5. การบริการฟื้นฟูสุขภาพทางกาย
6. การบริการเภสัชกรรม
7. การบริการให้ความรู้ทางด้านสุขภาพศาสตร์
8. การป้องกันและรักษาการบาดเจ็บเนื่องจากอุบัติเหตุ
9. การเสริมสร้างสุขภาพในการทำงาน

ตำเนาวิ ขจรศิลป์ (2539: 213-217) ได้เสนอว่า มหาวิทยาลัยควรมีขอบข่ายการดำเนินงานบริการอนามัย ดังนี้

1. การบริการด้านป้องกันและส่งเสริม
  - 1.1 การตรวจสุขภาพ
    - 1.1.1 การตรวจร่างกายเมื่อเข้าเป็นนิสิตนักศึกษา
    - 1.1.2 การตรวจร่างกายประจำปี
  - 1.2 การบริการสร้างภูมิคุ้มกันโรค
  - 1.3 การรักษาความสะอาดสิ่งแวดล้อม
  - 1.4 การให้ความรู้ทางด้านสุขภาพศาสตร์
  - 1.5 การบริการด้านสุขภาพจิต
2. การบริการรักษาพยาบาล
  - 2.1 การบริการตรวจรักษา
  - 2.2 การบริการเภสัชกรรม
  - 2.3 การบริการด้านจิตเวช
  - 2.4 การบริการปัจจุบันพยาบาล

3. การบริการเวชศาสตร์กีฬา

3.1 การป้องกันการบาดเจ็บอันเกิดเนื่องจากอุบัติเหตุในการเล่นกีฬาของมหาวิทยาลัย

3.2 การเป็นที่ปรึกษาด้านเวชศาสตร์กีฬาแก่ฝ่ายกีฬาของมหาวิทยาลัยและภาควิชาพลศึกษา

4. การบริการด้านทันตกรรม

กิติมา ปริดีดิลก (2532: 180) ได้กล่าวถึงการดำเนินงานบริการอนามัยว่าควรมีการดำเนินงาน ดังนี้

1. จัดให้มีบริการด้านสุขภาพ มีการตรวจสุขภาพ ตรวจโรค จัดให้มีห้องพยาบาล เครื่องครุภัณฑ์ เวชภัณฑ์ประจำห้องพยาบาล และสิ่งอำนวยความสะดวกอย่างเพียงพอขึ้นในมหาวิทยาลัย

2. จัดให้มีการรักษาพยาบาลเบื้องต้นแก่ผู้เจ็บป่วยเล็กน้อยก่อนที่จะไปโรงพยาบาล หรือขณะที่อยู่ในมหาวิทยาลัย

3. จัดสภาพแวดล้อมให้เกิดความปลอดภัยและถูกสุขลักษณะเพื่อช่วยส่งเสริมป้องกันสุขภาพอนามัยด้วย

4. ติดต่อประสานงานกับโรงพยาบาลหรือสถานพยาบาลเพื่อส่งนิสิตนักศึกษาที่เจ็บป่วย กระทั่งเข้ารับการรักษาได้ทันที่

5. อำนวยความสะดวกในเรื่องบุคลากร เวลา สถานที่ และงบประมาณในการดำเนินงาน

6. ติดต่อประสานงานกับชุมชนเพื่อจะได้รับความช่วยเหลือด้านสุขภาพอนามัยซึ่งกันและกัน

7. ให้ความรู้หรือประสบการณ์การเรียนรู้ด้านสุขภาพให้แก่นิสิตนักศึกษา และบุคลากรในมหาวิทยาลัย โดยเชิญวิทยากรมาบรรยายหรือเข้ารับการฝึกอบรม

8. ประเมินผลงานบริการอนามัยเป็นระยะอย่างสม่ำเสมอเพื่อปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมต่อไป

กล่าวโดยสรุป งานบริการอนามัยมีขอบข่ายการดำเนินงานบริการที่ครอบคลุมทั้งด้านการป้องกัน การรักษา และการส่งเสริมสุขภาพอนามัยของนิสิตนักศึกษาและบุคลากรของมหาวิทยาลัย ทั้งทางด้านสุขภาพทางกาย และสุขภาพทางจิต ซึ่งการดำเนินงานบริการอนามัยนั้นต้องได้รับความร่วมมือประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจึงทำให้การดำเนินงานบริการอนามัยมีประสิทธิภาพตามวัตถุประสงค์

2.5.5 งานกิจกรรมของนิสิตนักศึกษา

กิจกรรมนิสิตนักศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการช่วยเสริมสร้างพัฒนาการของนิสิตนักศึกษา ซึ่งมหาวิทยาลัยได้มีการสนับสนุนและส่งเสริมให้นิสิตนักศึกษาจัดกิจกรรมนิสิตนักศึกษาขึ้นเพื่อตอบสนองความสนใจและความต้องการของนิสิตนักศึกษา

นักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของกิจกรรมนิสิตนักศึกษาไว้ดังนี้

Good (1973: 9) ได้ให้ความหมายของกิจกรรมนิสิตนักศึกษาไว้ว่า กิจกรรมนิสิตนักศึกษาเป็นกิจกรรมนอกชั้นเรียนที่นิสิตนักศึกษาจัดขึ้นเพื่อเสริมสร้างประสบการณ์ โดยอยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของมหาวิทยาลัย

จินตนา ยูนิพันธุ์ (2525: 121) ได้ให้ความหมายของงานกิจกรรมนิสิตนักศึกษาไว้ว่า กิจกรรมนิสิตนักศึกษาเป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นโดยนิสิตนักศึกษา เพื่อให้นิสิตนักศึกษาได้รับประสบการณ์เพื่อพัฒนาตนเองในด้านส่วนตัว อารมณ์ สังคม และวิชาการ เป็นกิจกรรมที่นิสิตนักศึกษาเข้าศึกษา เข้าร่วมสมัครด้วยความสมัครใจ และไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับคะแนน หรือหน่วยกิตใดๆ หรือผลประโยชน์อื่น การดำเนินกิจกรรมต้องได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ และได้รับการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัย

วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2530: 145) ได้ให้ความหมายของกิจกรรมนิสิตนักศึกษาไว้ว่า กิจกรรมนิสิตนักศึกษา หมายถึง กิจกรรมที่ต้องจัดขึ้นเพื่อพัฒนานิสิตนักศึกษาด้านต่างๆ นอกเหนือไปจากการเรียนในชั้นเรียน กิจกรรมดังกล่าวเป็นไปด้วยความสมัครใจของนิสิตนักศึกษา และไม่เป็นส่วนหนึ่งของคะแนนในวิชาใดๆ กิจกรรมที่มีจุดมุ่งหมายในการพัฒนานิสิตศึกษานั้น จึงหมายรวมทั้ง กิจกรรมที่มหาวิทยาลัยจัดให้แก่นิสิตนักศึกษา และส่วนที่ส่งเสริมให้นิสิตนักศึกษาได้จัดกันขึ้นเอง โดยการนิเทศและดูแลจากอาจารย์ที่ปรึกษาชมรมต่างๆ เพื่อให้นิสิตนักศึกษาสัมผัสชีวิตที่ถูกต้องในมหาวิทยาลัย

พรรณี ต้นสกุล (2538: 3) ได้ให้ความหมายกิจกรรมนิสิตนักศึกษาไว้ว่า กิจกรรมนิสิตนักศึกษาหมายถึงกิจกรรมที่นิสิตนักศึกษาได้ร่วมกันกระทำ เช่นกิจกรรมด้านกีฬา กิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์ และกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม เป็นต้น เป็นกิจกรรมที่ไม่อยู่ในหลักสูตร ไม่มีหน่วยกิต และนิสิตนักศึกษาทำด้วยความสมัครใจ

กล่าวโดยสรุป กิจกรรมนิสิตนักศึกษา หมายถึงกิจกรรมที่นิสิตนักศึกษาร่วมกันจัดขึ้นโดยความสมัครใจ เพื่อเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ และส่งเสริมพัฒนาการในด้านต่างๆซึ่งกิจกรรมดังกล่าวไม่ได้อยู่ในหลักสูตรการเรียนการสอน ไม่มีการให้หน่วยกิตหรือคะแนนใดๆ

สำหรับวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมนิสิตนักศึกษา ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 5 มิถุนายน 2522 ได้กำหนดจุดมุ่งหมายของการส่งเสริมกิจกรรมนิสิตนักศึกษาไว้ดังนี้คือ สนับสนุนให้มหาวิทยาลัยจัดกิจกรรมนิสิตนักศึกษาในฐานะกิจกรรมเสริมหลักสูตร โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะส่งเสริมประสบการณ์ทางวิชาการและวิชาชีพ ส่งเสริมพลานามัย ปลูกฝังคุณธรรมและพัฒนาบุคลิกภาพอันพึงประสงค์ของนิสิตนักศึกษา เพื่อให้เป็นบัณฑิตที่มีความเจริญงอกงามทั้งทางด้านสติปัญญา ร่างกาย และจิตใจ และเพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายดังกล่าว ทบวงมหาวิทยาลัย (2543: 6) ได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมนิสิตนักศึกษาไว้ดังนี้

1. เพื่อพัฒนานิสิตนักศึกษา
2. เพื่อให้นิสิตนักศึกษาได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
3. เพื่อปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม และรักษาไว้ซึ่งค่านิยมในตัวนิสิตนักศึกษาทางด้านศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี และเอกลักษณ์อันดีงามของชาติ
4. เพื่อให้นิสิตศึกษานำความรู้ทางด้านวิชาการและบริการไปสร้างสรรค์และพัฒนาสังคมให้เกิดความเจริญก้าวหน้า และเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีงามระหว่างนิสิตนักศึกษา ประชาชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
5. เพื่อให้นิสิตนักศึกษาได้เรียนรู้และมีประสบการณ์ตรงในสภาพที่เป็นจริงของสังคม อันจะก่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ สามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม มีจิตสำนึกที่ถูกต้องดีงาม และตระหนักถึงความรับผิดชอบที่พึงมีต่อสังคม
6. เพื่อเสริมสร้างค่านิยมด้านความร่วมมือ สามัคคี รับผิดชอบและเสียสละเพื่อส่วนรวม ฝึกการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี รู้จักการวางแผนกำหนดวิธีการและขั้นตอนการทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะ
7. เพื่อเสริมสร้างพลานามัย และบุคลิกภาพ
8. เพื่อเผยแพร่ชื่อเสียงและเกียรติคุณของมหาวิทยาลัย

นอกจากนี้ นักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมนิสิตนักศึกษาไว้ดังนี้

สำเนา ขจรศิลป์ (2538:120) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมนิสิตนักศึกษาไว้
ดังนี้

1. เพื่อเสริมสร้างความรู้และประสบการณ์ทางด้านวิชาการแก่นิสิตนักศึกษา
2. เพื่อเป็นการเตรียมนิสิตนักศึกษาสำหรับการดำรงชีวิตในสังคมประชาธิปไตย
3. เพื่อพัฒนานิสิตนักศึกษาทางด้านสังคม อารมณ์ ร่างกาย และจิตใจ
4. เพื่อเพิ่มพูนความสนใจของนิสิตนักศึกษาให้กว้างขวางยิ่งขึ้น
5. เพื่อให้ นิสิตนักศึกษาใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
6. เพื่อพัฒนาความสัมพันธ์และการทำงานร่วมกับผู้อื่นให้แก่ นิสิตนักศึกษา
7. เพื่อพัฒนาความสามารถพิเศษของนิสิตนักศึกษา
8. เพื่อส่งเสริมให้นิสิตนักศึกษาได้นำความรู้ไปประยุกต์ให้เกิดประโยชน์แก่สังคม
9. เพื่อส่งเสริมให้นิสิตนักศึกษาได้รู้จักทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมไทย
10. เพื่อเสริมสร้างความสามัคคีในหมู่นิสิตนักศึกษา

Whipple (1996: 304) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ในการจัดกิจกรรมนิสิตนักศึกษาไว้ดังนี้

1. เพื่อเสริมสร้างความรู้ทางด้านวิชาการ
2. เพื่อให้ นิสิตนักศึกษาเป็นผู้ที่รู้จักใช้สติปัญญาแทนการใช้อารมณ์
3. เพื่อพัฒนานิสิตนักศึกษาทางด้านสังคม
4. เพื่อให้ นิสิตนักศึกษารู้จักการทำงานเป็นหมู่คณะ
5. เพื่อเสริมสร้างการพัฒนาด้านบุคลิกภาพ จริยธรรม การเป็นผู้นำ และการใช้หลัก
ประชาธิปไตย

จินตนา ยูนิพันธุ์ (2525: 121) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมนิสิตนักศึกษา ไว้
ดังนี้

1. เพื่อเป็นการเตรียมตัวนิสิตนักศึกษาสำหรับการดำรงชีวิตในสังคมประชาธิปไตย
2. เพื่อส่งเสริมความเป็นระเบียบวินัยในตนเอง
3. เพื่อให้ นิสิตนักศึกษาได้รู้จักการทำงานร่วมกัน
4. เพื่อเพิ่มพูนความสนใจของนิสิตนักศึกษาให้กว้างขวางยิ่งขึ้น
5. เพื่อให้ นิสิตนักศึกษาได้เกิดความสำนึกในการปฏิบัติตามข้อบังคับ และระเบียบแบบแผน
ต่างๆ
6. เพื่อส่งเสริมให้นิสิตนักศึกษาได้มีโอกาสในการพัฒนาความสามารถพิเศษ

กล่าวโดยสรุป การดำเนินงานด้านกิจกรรมนิสิตนักศึกษานั้นมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อพัฒนานิสิตนักศึกษาให้เป็นคนที่สมบูรณ์ทั้งทางด้านสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกาย และจิตใจ
2. เพื่อเสริมสร้างทัศนคติและค่านิยมที่ดีงามในการดำรงชีวิตทั้งในปัจจุบัน และอนาคต
3. เพื่อเสริมสร้างให้นิสิตนักศึกษารู้จักการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
4. เพื่อส่งเสริมให้นิสิตนักศึกษาได้กระทำในสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อตนเอง สถาบันการศึกษา และประเทศชาติ

สำหรับประเภทของกิจกรรมนิสิตนักศึกษานั้น ทบวงมหาวิทยาลัย (2541: 10) ได้กำหนดให้มหาวิทยาลัยต้องส่งเสริมให้นิสิตนักศึกษาร่วมจัดกิจกรรมประเภทต่างๆ ดังนี้

1. กิจกรรมส่วนกลาง ได้แก่ องค์กรนิสิตนักศึกษาหรือสโมสรนิสิตนักศึกษา
2. กิจกรรมวิชาการ ได้แก่ ชมรมหรือชุมนุมทางวิชาการ เช่น ชมรมภาษาอังกฤษ และชมรมคอมพิวเตอร์ เป็นต้น
3. กิจกรรมกีฬา ได้แก่ ชมรมกีฬาประเภทต่างๆ เช่น ชมรมฟุตบอล และชมรมกรีฑา เป็นต้น
4. กิจกรรมศิลปะและวัฒนธรรม ได้แก่ ชมรมศิลปะ ชมรมวัฒนธรรม ได้แก่ ชมรมดนตรีไทย และชมรมอีสาน เป็นต้น
5. กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ ได้แก่ ชมรมเพื่อช่วยเหลือสังคม เช่น ชมรมค่ายอาสาพัฒนา และชมรมอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นต้น
6. กิจกรรมนันทนาการ ได้แก่ กิจกรรมเพื่อความสนุกสนาน เพลิดเพลิน เช่น การสังสรรค์ การออกกำลังกาย และ การเล่นเกมเพื่อสุขภาพ เป็นต้น

ในด้านการดำเนินงานด้านกิจกรรมนิสิตนักศึกษา นักวิชาการหลายท่านได้กล่าวไว้ดังนี้

เสริมวิทย์ สุขเมธี (2531: 328-329) ได้เสนอแนวทางการดำเนินงานด้านกิจกรรมนิสิตนักศึกษาไว้ดังนี้

1. จัดให้มีการเลือกตั้งคณะกรรมการนิสิตนักศึกษาโดยให้นิสิตนักศึกษาทุกคนในมหาวิทยาลัย มีสิทธิออกเสียงโดยตรง
2. ร่วมกับสโมสรนิสิตนักศึกษาในการวางแผนเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนิสิตนักศึกษาตลอดปี การศึกษา
3. สนับสนุนให้นิสิตนักศึกษาได้เข้าร่วมกิจกรรมที่จัดขึ้นทั้งในและนอกมหาวิทยาลัย ตามระเบียบที่วางไว้

4. วางแนวปฏิบัติในการใช้เงินเกี่ยวกับกิจกรรมนิสิตนักศึกษาของสโมสรนิสิตนักศึกษาและชมรมต่างๆให้เป็นไปตามระเบียบของมหาวิทยาลัย
5. จัดให้มีการประเมินผลหลังจากการจัดกิจกรรมนิสิตนักศึกษาทุกครั้ง
6. จัดให้มีอาจารย์ซึ่งมีความรู้ความชำนาญในกิจกรรมชมรมเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาชมรมตามความประสงค์ของนิสิตนักศึกษาในชมรมนั้นๆ
7. ร่วมกับสโมสรนิสิตนักศึกษาจัดสรรงบประมาณซึ่งได้มาจากเงินค่ากิจกรรมนิสิตนักศึกษาอย่างเหมาะสม
8. ส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมนิสิตนักศึกษาที่เหมาะสมกับสถานศึกษาและสอดคล้องกับสภาพสังคม
9. จัดให้มีสถานที่ที่เหมาะสมเป็นสำนักงานของสโมสรนิสิตนักศึกษาและชมรมของนิสิตนักศึกษา
10. จัดให้มีการสัมมนาอาจารย์ที่ปรึกษาชมรมเพื่อหาทางปรับปรุงการจัดกิจกรรมนิสิตนักศึกษา
11. แก้ไขปัญหาและประนีประนอมข้อขัดแย้งระหว่างกลุ่มกิจกรรมของนิสิตนักศึกษาด้วยความเป็นกลาง
12. สนับสนุนและให้ความช่วยเหลือนิสิตนักศึกษาที่มีส่วนช่วยเหลือสถานศึกษาในด้านกิจกรรมเกี่ยวกับสิทธิการเข้าอยู่หอพักของมหาวิทยาลัย และทุนการศึกษา เป็นต้น
13. จัดให้มีกิจกรรมร่วมระหว่างอาจารย์และนิสิตนักศึกษาเป็นครั้งคราวตามโอกาสอันควรอย่างน้อยปีละครั้ง
14. ให้มีการสนับสนุนในการหาเงินประเภทอื่นๆนอกเหนือจากเงินค่ากิจกรรมนิสิตนักศึกษา มาช่วยเหลือในการดำเนินงานเกี่ยวกับกิจกรรมนิสิตนักศึกษาตามความเหมาะสม

สำเนา ขจรศิลป์ (2538: 254-255) ได้กล่าวถึงการดำเนินงานงานกิจกรรมนิสิตนักศึกษาไว้ ดังนี้

1. รับผิดชอบการดำเนินงานกิจกรรมนิสิตนักศึกษาของมหาวิทยาลัย
2. จัดทำงบประมาณที่เกี่ยวกับกิจกรรมนิสิตนักศึกษาทั้งหมด
3. จัดหาและดูแลอุปกรณ์ ครุภัณฑ์ อาคารสถานที่ของงานกิจกรรมนิสิตนักศึกษาให้อยู่ในสภาพที่ดีอยู่เสมอ
4. ตรวจสอบทบทวน เสนอแนะให้มีการแก้ไขกฎระเบียบที่เกี่ยวกับกิจกรรมนิสิตนักศึกษาที่ล้าสมัย

5. จัดฝึกอบรมหรือสัมมนาให้ผู้ดำเนินกิจกรรมนิสิตนักศึกษา ซึ่งเป็นกรรมการชมรมกิจกรรมได้ทราบถึงวัตถุประสงค์และวิธีดำเนินกิจกรรมนิสิตนักศึกษา
6. จัดทำคู่มือการทำกิจกรรมให้นิสิตนักศึกษาทุกชมรมกิจกรรม
7. จัดฝึกอบรม “เป็นผู้นำ” ให้แก่นิสิตนักศึกษาซึ่งเป็นกรรมการชมรมกิจกรรม
8. เสนอแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาชมรมกิจกรรมนิสิตนักศึกษา โดยทั่วไปควรได้รับการเสนอชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาชมรมกิจกรรมนิสิตนักศึกษาและคณะกรรมการกิจกรรมนิสิตนักศึกษา เช่น คณะกรรมการกีฬา คณะกรรมการศิลปะและวัฒนธรรม เป็นต้น
9. จัดประชุมคณะกรรมการกิจกรรมนิสิตนักศึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมนิสิตนักศึกษา
10. คู่มือการเลือกตั้งคณะกรรมการนิสิตนักศึกษาให้เป็นที่เรียบร้อย
11. แนะนำ ตักเตือน และดำเนินการให้นิสิตนักศึกษาปฏิบัติตามระเบียบที่เกี่ยวกับกิจกรรมนิสิตนักศึกษา ทั้งระเบียบของมหาวิทยาลัย และระเบียบของส่วนราชการและสมาคมที่เกี่ยวข้อง
12. ช่วยทำการประชาสัมพันธ์กิจกรรมนิสิตนักศึกษาด้วยวิธีการต่างๆ
13. พัฒนาคุณภาพของกิจกรรมนิสิตนักศึกษาให้บรรลุวัตถุประสงค์ของกิจกรรมประเภทนั้น
14. วิเคราะห์ความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมในด้านต่างๆของนิสิตนักศึกษา
15. ส่งเสริมให้นิสิตนักศึกษาเป็นกรรมการองค์กรกิจกรรมนิสิตนักศึกษา ตลอดจนนักกีฬาของสถาบันให้สำเร็จการศึกษา
16. ร่วมมือประสานงานกับหน่วยงานอื่นทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย เพื่อให้ความสะดวกแก่นิสิตนักศึกษาในการทำกิจกรรมนิสิตนักศึกษา
17. จัดให้มีการประเมินผลการจัดกิจกรรมนิสิตนักศึกษาของทุกองค์กรกิจกรรมนิสิตนักศึกษา

ทพวงมหาวิทยาลัย (2541: 11-12) ได้กล่าวถึงการดำเนินงานกิจกรรมไว้ดังนี้

1. ทำการฝึกอบรมคณะกรรมการองค์กรกิจกรรมนิสิตนักศึกษาทุกองค์กรให้มีความรู้เกี่ยวกับกิจกรรมนิสิตนักศึกษา การจัดกิจกรรมนิสิตนักศึกษา ระเบียบการเงินและกฎระเบียบอื่นๆที่เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนิสิตนักศึกษา
2. จัดตั้งอำนวยความสะดวกเพื่อการส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมนิสิตนักศึกษา ได้แก่
  - 2.1 อาคารหรือสถานที่ซึ่งใช้เป็นที่ทำการสโมสร หรือชมรมกิจกรรมให้เพียงพอกับจำนวนองค์กรกิจกรรมนิสิตนักศึกษาของมหาวิทยาลัย
  - 2.2 อาคารหรือสถานที่จัดกิจกรรมนิสิตนักศึกษา
  - 2.3 อาคารกีฬา สนามกีฬา และศูนย์สมรรถภาพทางกาย (Fitness Center)
  - 2.4 อุปกรณ์กีฬาที่เพียงพอต่อการออกกำลังกาย การฝึกซ้อมของนิสิตนักศึกษา และอุปกรณ์กีฬาเพื่อสุขภาพและนันทนาการ

2.5 รถยนต์หรือสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆของมหาวิทยาลัยที่อนุญาตให้นิสิตนักศึกษาใช้เพื่อการจัดกิจกรรมนิสิตนักศึกษาได้เมื่อนิสิตนักศึกษามีความจำเป็น

3. กำหนดกฎระเบียบของมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับงบประมาณที่ใช้จัดกิจกรรมนิสิตนักศึกษา ดังนี้

3.1 กำหนดกฎระเบียบของมหาวิทยาลัยในการนำเงินบำรุงกิจกรรมนิสิตนักศึกษาที่มหาวิทยาลัยเก็บจากนิสิตนักศึกษามาจัดสรรเป็นงบประมาณเพื่อสนับสนุนการจัดกิจกรรมของนิสิตนักศึกษา

3.2 กำหนดกฎระเบียบของมหาวิทยาลัยในการนำเงินบำรุงกีฬาที่มหาวิทยาลัยเก็บจากนิสิตนักศึกษามาจัดสรรเป็นงบประมาณเพื่อการศึกษาของนิสิตนักศึกษา

3.3 กำหนดกฎระเบียบเกี่ยวกับการหารายได้ขององค์กรกิจกรรมนิสิตนักศึกษา การจัดสรรงบประมาณ การจัดซื้อจัดจ้าง และการเก็บรักษาเงินขององค์กรกิจกรรมนิสิตนักศึกษา

4. กำหนดกฎระเบียบ และมาตรการในการป้องกันปัญหาและอุบัติเหตุที่อาจเกิดจากการจัดกิจกรรมนิสิตนักศึกษา เช่นปัญหาการล่องละเมิดสิทธิและเสรีภาพของนิสิตนักศึกษาปีที่ 1 จากการจัดกิจกรรมประชุมเชียร์และต้อนรับน้องใหม่ของนิสิตนักศึกษารุ่นพี่ หรืออุบัติเหตุที่อาจเกิดจากการเดินทางและการจัดกิจกรรมนอกวิทยาเขต

5. ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการประชาสัมพันธ์การจัดกิจกรรมนิสิตนักศึกษาทุกประเภททุกรายการ เพื่อให้นิสิตนักศึกษา อาจารย์ และบุคลากรของมหาวิทยาลัยได้ทราบอย่างทั่วถึง

6. แสวงหาอาจารย์และบุคลากรด้านอื่นของมหาวิทยาลัยมาทำหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาองค์กรนิสิตนักศึกษา หรือผู้ฝึกสอนกิจกรรมนิสิตนักศึกษาตามความประสงค์ของนิสิตนักศึกษาในองค์กรกิจกรรมนั้นๆ

7. ร่วมกับองค์กรกิจกรรมนิสิตนักศึกษาเพื่อแสวงหาบุคคลซึ่งเป็นทรัพยากรของชุมชนที่มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับกิจกรรมประเภทต่างๆมาทำหน้าที่ผู้ฝึกสอนกิจกรรมนิสิตนักศึกษาหรือวิทยากรในการจัดสัมมนา

8. ร่วมมือกับองค์กรนิสิตนักศึกษาเพื่อแสวงหาหน่วยงานทั้งภาครัฐบาล และภาคเอกชนที่สามารถให้การสนับสนุนงบประมาณหรือวัสดุที่ใช้จัดกิจกรรมนิสิตนักศึกษา

9. ส่งเสริมสนับสนุนให้มีการประเมินผลการจัดกิจกรรมนิสิตนักศึกษาของแต่ละองค์กรกิจกรรมนิสิตนักศึกษาเป็นประจำ หัวข้อที่ประเมินนั้นอาจรวมไปถึงความสนใจเข้าร่วมกิจกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตนักศึกษา คุณภาพของกิจกรรมนิสิตนักศึกษา และปัญหาในการจัดกิจกรรมนิสิตนักศึกษา

กล่าวโดยสรุป การดำเนินงานกิจกรรมนิสิตศึกษานั้นต้องมีการจัดสรรทรัพยากรในการดำเนินงานกิจกรรมนิสิตนักศึกษาอย่างเพียงพอ ได้แก่บุคลากร งบประมาณ อาคารสถานที่

อุปกรณ์ วัสดุ ครุภัณฑ์ รวมทั้งการกำหนดกฎระเบียบ และวิธีการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้กิจกรรมนิสิตนักศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนานิสิตนักศึกษาให้เป็นบัณฑิตที่สมบูรณ์

2.5.6 งานวินัยนิสิตนักศึกษา

การจัดการศึกษาในมหาวิทยาลัยไม่ได้มุ่งให้แต่ความรู้ทางวิชาการเพียงอย่างเดียว แต่มุ่งส่งเสริมให้นิสิตนักศึกษามีความเจริญงอกงามทั้งทางด้านสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกาย และจิตใจ การส่งเสริมและพัฒนานิสิตนักศึกษาให้เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมที่เหมาะสมจึงเป็นสิ่งที่จำเป็น และถือเป็นหน้าที่และความรับผิดชอบของผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งหลาย สิ่งที่จะช่วยให้นิสิตนักศึกษามีพฤติกรรมที่เหมาะสมก็คือระเบียบวินัยนิสิตนักศึกษา

นักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของวินัยนิสิตนักศึกษา ไว้ดังนี้

วินัย หมายถึง ระเบียบสำหรับกำกับความประพฤติให้เป็นแบบแผนอันหนึ่งอันเดียวกัน (ราชบัณฑิตยสถาน, 2538: 768)

สำเนา ขจรศิลป์ (2539: 94) ได้ให้ความหมายวินัยนิสิตนักศึกษาไว้ว่า วินัยนิสิตนักศึกษา หมายถึง การดำเนินการใดๆเพื่อให้นิสิตนักศึกษาอยู่ในระเบียบแบบแผน

Dannells (1996: 178) ได้กล่าวว่า วินัยนิสิตนักศึกษา หมายถึงระเบียบข้อบังคับ การตัดเตือน และการลงโทษ

วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2530: 131) ได้ให้ความหมายของวินัยนิสิตนักศึกษาไว้ว่า วินัยนิสิตนักศึกษา หมายถึง ระเบียบกฎเกณฑ์ที่นิสิตนักศึกษาจะต้องยึดถือปฏิบัติเพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อย และความสงบสุขในการอยู่ร่วมกันในมหาวิทยาลัย

กล่าวโดยสรุป วินัยนิสิตนักศึกษา หมายถึง การควบคุมพฤติกรรมของนิสิตนักศึกษาโดยการออกกฎระเบียบข้อบังคับให้นิสิตนักศึกษายึดถือปฏิบัติ เพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อยภายในมหาวิทยาลัย รวมทั้งการตัดเตือนและการลงโทษนิสิตนักศึกษาที่ละเมิดกฎระเบียบข้อบังคับของมหาวิทยาลัยด้วย

สำหรับวัตถุประสงค์ของงานวินัยนิสิตนักศึกษา นักวิชาการหลายท่านได้กำหนดวัตถุประสงค์ของงานวินัยนิสิตนักศึกษาไว้ดังนี้

สำเนา ขจรศิลป์ (2539: 95) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของงานวินัยนิสิตนักศึกษาไว้ดังนี้

1. เพื่อช่วยให้นิสิตนักศึกษามีความรู้ และตระหนักในกฎระเบียบของมหาวิทยาลัย ตลอดจนวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นแนวทางในการปฏิบัติของบุคคลในสังคม
2. เพื่อช่วยให้นิสิตนักศึกษามีความเข้าใจในสิทธิ และหน้าที่ของตนเอง ตลอดจนเข้าใจและเคารพสิทธิของผู้อื่น
3. เพื่อช่วยให้นิสิตนักศึกษามีความเข้าใจในตนเอง โดยเฉพาะลักษณะที่มีความเกี่ยวข้องกับพฤติกรรม เช่น อารมณ์ ค่านิยม และระดับคุณธรรม เป็นต้น
4. เพื่อส่งเสริมให้นิสิตนักศึกษาพัฒนาตนเอง โดยเฉพาะลักษณะที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรม
5. เพื่อส่งเสริมให้นิสิตนักศึกษามีความรับผิดชอบต่อตนเอง พัฒนาตนเองให้เป็นผู้ที่มีวินัยในตนเอง เป็นพลเมืองที่ดี และมีส่วนร่วมเสริมสร้างและจรรโลงความเป็นระเบียบเรียบร้อยของสังคม
6. เพื่อส่งเสริมให้นิสิตนักศึกษาร่วมกันสร้างบรรยากาศที่มีความอบอุ่น และเป็นระเบียบเรียบร้อยให้เอื้อต่อการเรียนการสอน การพัฒนานิสิตนักศึกษา และการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย

ทบวงมหาวิทยาลัย (2541: 7) ได้กำหนดวัตถุประสงค์ของงานวินัยนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัยไว้ดังนี้

1. เพื่อพัฒนาเผยแพร่ ติความกฎ ระเบียบ และให้นิสิตนักศึกษาปฏิบัติตามกฎระเบียบของมหาวิทยาลัย
2. เพื่อคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของนิสิตนักศึกษาตามกฎหมาย
3. เพื่อให้สามารถระงับพฤติกรรมที่ไม่ถูกต้องของนิสิตนักศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ
4. เพื่อรักษาและส่งเสริมให้นิสิตนักศึกษาร่วมกันสร้างบรรยากาศของการเรียนการสอนและการพัฒนานิสิตนักศึกษาของมหาวิทยาลัย
5. เพื่อส่งเสริมให้นิสิตนักศึกษามีความรับผิดชอบต่อตนเอง มีวินัยในตนเอง เป็นพลเมืองที่ดี และมีส่วนร่วมเสริมสร้างและจรรโลงความเป็นระเบียบเรียบร้อยในสังคม

กล่าวโดยสรุป งานวินัยนิสิตนักศึกษามีวัตถุประสงค์คือ

1. เพื่อกำกับดูแลพฤติกรรมนิสิตนักศึกษาให้ประพฤติปฏิบัติตามกฎระเบียบของมหาวิทยาลัย ตลอดจนวัฒนธรรมและประเพณีอันดีงาม
2. เพื่อพัฒนานิสิตนักศึกษาให้เป็นผู้ที่มีวินัยในตนเอง

ในด้านขอบข่ายการดำเนินงานด้านวินัยนิสิตนักศึกษา ทบวงมหาวิทยาลัย (2541: 7) ได้กำหนดขอบข่ายการดำเนินงานวินัยนิสิตนักศึกษาไว้ดังนี้

1. ขอบข่ายของงานวินัยนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัยซึ่งต้องเขียนไว้ให้ชัดเจนมีดังนี้

- 1.1 กฎ ระเบียบ
- 1.2 การลงโทษ
- 1.3 วิธีการร้องทุกข์
- 1.4 วิธีการพิจารณาความผิดที่ยุติธรรมและรวดเร็ว
- 1.5 วิธีการอุทธรณ์

2. การเผยแพร่ กฎ ระเบียบ การลงโทษ วิธีการร้องทุกข์ วิธีการพิจารณาความผิด วิธีการพิจารณาโทษ และการอุทธรณ์ ให้อาจารย์และนิสิตนักศึกษาได้ทราบโดยทั่วกัน

3. งานวินัยนิสิตนักศึกษาต้องดำเนินการให้เป็นไปตามกฎระเบียบ และวิธีการดำเนินงาน ในข้อ 2 ทั้งนี้ในส่วนของการลงโทษนั้นต้องทำให้เกิดความเรียบร้อย ทำให้ผู้กรณีเข้าใจในกระบวนการพิจารณาความผิด และการลงโทษที่มีความเหมาะสมโดยใช้วิธีการทางการศึกษา เพื่อให้ นิสิตนักศึกษาสามารถปรับพฤติกรรมของตนเองให้เป็นที่ยอมรับของสังคมตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย (สำเนา จจรศิลป์, 2539: 116)

4. ร่วมมือประสานงานกับงานต่างๆในฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาและหน่วยงานอื่นๆของมหาวิทยาลัยเพื่อพัฒนานิสิตนักศึกษาและการเสริมสร้างการมีวินัยในตนเอง

5. เป็นแหล่งวิชาการและความร่วมมือของหน่วยงานต่างๆ ในการจัดสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยและการพัฒนานิสิตนักศึกษา

กล่าวโดยสรุป ขอบข่ายของงานวินัยนิสิตศึกษานั้นมีอยู่ 2 ประการ คือ งานด้านวินัยนิสิตนักศึกษา และงานด้านการพัฒนานิสิตนักศึกษา

สำหรับปัญหาทางด้านวินัยนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยแต่ละแห่งอาจมีปัญหาที่เกี่ยวกับวินัยนิสิตนักศึกษาแตกต่างกัน ทั้งในด้านที่เกี่ยวกับลักษณะของปัญหาและความหนักเบาของปัญหา โดยทั่วไปปัญหาทางด้านระเบียบวินัยนิสิตนักศึกษา ได้แก่

1. การเล่นการพนัน
2. การเสพยาของมีนเมา
3. การทะเลาะวิวาท
4. การลักขโมยของ
5. การทำลายทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย
6. การปลอมแปลงเอกสารทางราชการ
7. การทุจริตในการสอบ
8. การผิดระเบียบทางการแต่งกาย
9. การละเมิดระเบียบของมหาวิทยาลัย
10. การก่อความไม่สงบภายในมหาวิทยาลัย

ในด้านการดำเนินงานวินัยนิสิตนักศึกษา นักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงการดำเนินงานวินัยนิสิตนักศึกษาไว้ดังนี้

สำเนาวี ขจรศิลป์ (2539: 101-103) ได้กล่าวถึงการดำเนินงานวินัยนิสิตนักศึกษาว่าประกอบด้วยหลักการดำเนินงานดังนี้

1. หลักการศึกษา โดยมีกระบวนการต่างๆดังนี้

1.1 การให้ความรู้โดยเฉพาะความรู้เกี่ยวกับวินัยนิสิตนักศึกษา เช่นกฎระเบียบของมหาวิทยาลัย สิทธิหน้าที่ของตนเองและของผู้อื่น เป็นต้น

1.2 การส่งเสริมให้นิสิตนักศึกษาพัฒนาตนเองโดยเฉพาะการพัฒนาด้านคุณธรรม เพื่อให้ นิสิตนักศึกษามีความรับผิดชอบชั่วดีและมีวินัยในตนเอง

1.3 การลงโทษทางวินัย ควรยึดหลักการลงโทษเพื่อขัดเกลาพฤติกรรมที่ไม่ถูกต้อง และควร จัดให้คำปรึกษาด้านวินัย เพื่อช่วยให้นิสิตนักศึกษาปรับพฤติกรรมของตนเองให้ถูกต้อง

1.4 การเตรียมตัวนิสิตนักศึกษาให้เข้าใจกระบวนการยุติธรรมในสังคม เพื่อเป็นการเตรียมนิสิตนักศึกษาให้ออกไปดำรงชีวิตในสังคมอย่างราบรื่น และประพฤติดนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม

2. หลักการป้องกันปัญหาทางวินัย ได้แก่

2.1 การปรับปรุงกฎระเบียบของมหาวิทยาลัย โดยควรมีการประเมิน ทบทวน ปรับปรุงกฎระเบียบให้เหมาะสมกับสภาพของสังคม

2.2 การให้ข้อมูลข่าวสารแก่นิสิตนักศึกษาเป็นประจำ ได้แก่

2.2.1 กฎระเบียบของมหาวิทยาลัยด้วยวิธีการต่างๆ ได้แก่ การปฐมนิเทศนิสิตนักศึกษาใหม่ การพิมพ์กฎระเบียบแจกนิสิตนักศึกษา เป็นต้น

2.2.2 ปัญหาทางวินัยของมหาวิทยาลัยที่นิสิตนักศึกษาอาจกระทำผิดโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ เพื่อให้ นิสิตนักศึกษาทราบและหลีกเลี่ยงการกระทำผิดทางวินัยที่เป็นปัญหา

2.2.3 การส่งเสริมให้นิสิตนักศึกษาทำกิจกรรมนิสิตนักศึกษา

2.2.4 การพัฒนานิสิตนักศึกษาโดยการส่งเสริมให้นิสิตนักศึกษาเป็นผู้ที่มีวินัยในตนเอง

2.2.5 การพัฒนาสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัย

3. หลักการแก้ไขสาเหตุที่ทำให้ นิสิตนักศึกษาฝ่าฝืนกฎระเบียบของมหาวิทยาลัย ได้แก่ ความผิดปกติเกี่ยวกับจิตประสาทของนิสิตนักศึกษา สภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยหรือสภาพแวดล้อมของนิสิตนักศึกษา นิสิตนักศึกษาไม่ทราบข้อมูลเกี่ยวกับกฎระเบียบของมหาวิทยาลัย เป็นต้น

4. หลักความยุติธรรม โดยการดำเนินงานวินัยนิสิตนักศึกษาต้องให้ความยุติธรรมให้แก่ผู้ถูกลงโทษให้มากที่สุด

วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2530: 141) ได้กล่าวถึงการดำเนินงานวินัยนิสิตนักศึกษาว่ามีการดำเนินงานดังนี้

1. ร่าง ปรับปรุง ให้มีหรือเสนอให้ยกเลิกระเบียบต่างๆในมหาวิทยาลัย โดยพยายามวางกฎระเบียบที่ทันสมัย ชัดเจน และเหมาะสม
2. ทำคู่มือระเบียบวินัย เพื่อให้นิสิตนักศึกษาใหม่ได้เข้าใจระเบียบกฎเกณฑ์ต่างๆ
3. ประสานงานกับงานบริการแนะแนวเพื่อให้บริการด้านการแนะแนวความประพฤติให้นิสิตนักศึกษาประพฤติกรรมให้เหมาะสมเป็นที่ยอมรับแก่สังคม
4. ประชาสัมพันธ์ให้นิสิตนักศึกษาเข้าใจการปรับตัวต่อกฎระเบียบภายในมหาวิทยาลัย โดยใช้สื่อหลายๆประเภท
5. ถือเป็นหน้าที่ที่จะช่วยพัฒนาระเบียบวินัยในมหาวิทยาลัย และถือเป็นหน้าที่จะจัดการเกี่ยวกับความไม่สงบต่างๆที่เกิดขึ้นในมหาวิทยาลัย
6. เก็บระเบียบแฟ้มประมวลกรณีความผิดต่างๆ เพื่อความเป็นธรรมในการพิจารณาลงโทษผู้กระทำผิด
7. ดำเนินการด้านการสอบสวน พิจารณาลงโทษ เสนอการตัดสินลงโทษตามลำดับ และแจ้งผลไปยังผู้ที่เกี่ยวข้อง
8. พัฒนาโครงการต่างๆเพื่อนิสิตนักศึกษาในการสร้างวินัยในตนเองขึ้นในระหว่างที่ศึกษา
9. อบรมเจ้าหน้าที่ของงานวินัยนิสิตนักศึกษาให้สามารถตอบคำถามที่เกี่ยวกับมหาวิทยาลัยได้อย่างฉลาด และให้มีมนุษยสัมพันธ์อันดีกับนิสิตนักศึกษา

เสริมวิทย์ สุขเมธี (2539: 329) ได้กล่าวถึงการดำเนินงานวินัยนิสิตนักศึกษาว่ามีการดำเนินงานดังนี้

1. ส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้ปกครองนิสิตนักศึกษากับมหาวิทยาลัย
2. จัดให้มีการปฐมนิเทศนิสิตนักศึกษาใหม่เกี่ยวกับการปฏิบัติตนในมหาวิทยาลัย
3. เสนอแนะผู้บริหารมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับระเบียบและแนวทางปฏิบัติเรื่องการแต่งกายและความประพฤติของนิสิตนักศึกษา
4. จัดทำคู่มือนิสิตนักศึกษาที่เกี่ยวกับกฎระเบียบข้อบังคับของมหาวิทยาลัยแจกให้แก่ นิสิตนักศึกษาใหม่
5. สนับสนุนให้คณะกรรมการนิสิตนักศึกษามีส่วนร่วมในการเสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบายของมหาวิทยาลัยในเรื่องการแต่งกายและความประพฤติของนิสิตนักศึกษา
6. จัดให้มีการประชุม อบรมนิสิตนักศึกษาในเรื่องจริยธรรมและการดำรงชีวิตในสังคมปัจจุบัน

7. จัดตั้งคณะกรรมการซึ่งประกอบด้วยผู้บริหาร อาจารย์ และตัวแทนนิสิตนักศึกษา ทำหน้าที่พิจารณาในกรณีที่นิสิตนักศึกษาทำผิดระเบียบวินัยของมหาวิทยาลัย

กล่าวโดยสรุป การดำเนินงานด้านวินัยนิสิตศึกษามีดังนี้

1. วิเคราะห์ ปรับปรุง จัดทำ และเผยแพร่กฎระเบียบวินัยนิสิตนักศึกษาของมหาวิทยาลัย
2. ร่วมมือประสานงานกับงานกิจกรรมนิสิตนักศึกษา งานบริการแนะแนว และหน่วยงานอื่นในการจัดโครงการพัฒนานิสิตศึกษาด้านระเบียบวินัยนิสิตนักศึกษา คุณธรรม และศีลธรรมจรยา
3. เมื่อมีกรณีการกระทำผิดวินัยนิสิตนักศึกษา งานวินัยนิสิตนักศึกษาต้องดำเนินงานตั้งคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาลงโทษ และแจ้งผลการลงโทษไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งเก็บรักษาเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อเก็บเป็นหลักฐาน
4. จัดทำทะเบียนประวัติ สถิติ และติดตามนิสิตนักศึกษาที่ทำผิดวินัย เพื่อให้ทราบแนวโน้มในปัญหาทางวินัยของนิสิตนักศึกษาเพื่อป้องกันปัญหาทางวินัยต่อไป

3. กระบวนการบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษา

ในการดำเนินงานถ้าผู้บริหารดำเนินการให้เป็นไปตามลำดับขั้นตอนของกระบวนการบริหารงานนั้นย่อมประสบความสำเร็จและบรรลุจุดมุ่งหมายอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นการบริหารงานกิจการนิสิตศึกษาก็เช่นเดียวกัน ควรมีการดำเนินงานอย่างเป็นระบบและเป็นไปตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

3.1 การวางแผน

นักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงความหมายของการวางแผนไว้ดังนี้

สนานจิตร์ สุคนธ์ทรัพย์ (2524: 8) กล่าวว่า การวางแผนเป็นกระบวนการกำหนดทางเลือกที่ดำเนินการในอนาคตเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ต้องการโดยวิธีการที่ให้ประโยชน์สูงสุด

เอกชัย กี่สุขพันธ์ (2538: 36) กล่าวว่า การวางแผนคือการเตรียมการไว้ล่วงหน้าทำให้ผู้บริหารมีความพร้อมที่จะปฏิบัติงานหรือกระทำบางอย่างในอนาคต การวางแผนจึงเป็นการตัดสินใจของผู้บริหารในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับจะทำอะไร ทำอย่างไร ทำเมื่อใด ต้องการทรัพยากรอะไร

อนันต์ เกตุวงศ์ (2541: 7) กล่าวว่า การวางแผนคือการตัดสินใจล่วงหน้าในการเลือกทางเลือกเกี่ยวกับสิ่งต่างๆไม่ว่าจะเป็นวัตถุประสงค์หรือวิธีการกระทำ โดยทั่วไปจะเป็นการตอบคำถามต่อไปนี้คือจะทำอะไร ทำไมจึงต้องทำ ใครบ้างที่จะเป็นผู้กระทำ จะกระทำเมื่อใด จะกระทำที่ไหนบ้าง และจะกระทำอย่างไร

กล่าวโดยสรุป การวางแผนคือการกำหนดวิธีการดำเนินงานไว้ล่วงหน้าอย่างรอบคอบและเป็นระบบเพื่อให้งานบรรลุวัตถุประสงค์และเกิดประโยชน์ ซึ่งในการบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษา จำเป็นต้องมีการวางแผนงานไว้อย่างรอบคอบและชัดเจนว่าจะจัดกิจกรรมอะไร เพื่อใคร จัดอย่างไร เมื่อใด ใครเป็นผู้รับผิดชอบและใช้งบประมาณจากฝ่ายใด จำนวนเท่าไร เพื่อให้การดำเนินงานเกิดประโยชน์แก่นิสิตนักศึกษาอย่างแท้จริง

ในด้านหลักการวางแผนนั้น จุมพล สวัสดิยากร (2520: 53-56) และสนานจิตร สุคนทรพิทย์ (2524: 16-19) กล่าวถึงหลักการวางแผนพอสรุปได้ดังนี้

1. การวางแผนควรคำนึงอะไร เช่นวัตถุประสงค์ของการวางแผน ปัจจัยต่างๆที่จำเป็นต้องใช้เป็นอุปกรณ์ในการวางแผน วิธีการสำหรับปฏิบัติเพื่อใช้ดำเนินการวางแผน วิธีการตรวจสอบและควบคุมงานให้เป็นไปตามแผน ข้อจำกัดอื่นๆที่เป็นอุปสรรคต่อการบริหารงานตามแผนนั้นๆ

2. ใครเป็นผู้รับผิดชอบในการวางแผน

3. ประเภทของแผน แผนงานอาจแบ่งได้หลายประเภท ได้แก่

3.1 จำแนกตามระยะเวลาของแผน ได้แก่แผนระยะสั้น แผนระยะกลาง และแผนระยะยาว

3.2 จำแนกตามระดับของแผน ได้แก่ระดับชาติ ระดับภูมิภาค ระดับท้องถิ่น และระดับ

สถานศึกษา

3.3 จำแนกตามลักษณะกิจกรรม

3.4 จำแนกตามลักษณะของแผน ได้แก่แผนลักษณะเร่งด่วน และแผนลักษณะชี้แนะ

3.5 จำแนกตามลักษณะของการวางแผน คือ การวางแผนเพื่อจัดซื้ออุปกรณ์อันเกิดจากการตัดสินใจผิดพลาดที่แล้วมา และแผนที่วางไว้เพื่อกำหนดอนาคตที่ต้องการ

3.6 แผนงานที่เป็นลายลักษณ์อักษร และแผนงานที่ไม่เป็นลายลักษณ์อักษร

4. ควรวางแผนเมื่อใด

เสริมวิทย์ สุขเมธี (2531: 332-333) ได้กล่าวถึงหลักการวางแผนไว้ดังนี้

1. กำหนดวัตถุประสงค์ในการทำงาน วางโครงการในแต่ละปีให้เป็นไปอย่างมีระบบ

2. ศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการของงานกิจการนิสิตนักศึกษา

3. การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล

4. จัดทำแผนงานและโครงการ โดยคำนึงถึงความเหมาะสมในเรื่องบุคลากร งบประมาณ ระบบบริหาร และอื่นๆ

5. ขึ้นปฏิบัติตามแผน จะต้องจัดลำดับขั้นตอนตามแผน

6. ขั้นตอนติดตามและปรับปรุงแผน เพื่อปรับปรุงแก้ไข

กาญจนา ศรีภาพสินธุ์ (2533: 549-550) ได้กล่าวถึงหลักการวางแผนงานกิจกรรมนิสิตนักศึกษาไว้ดังนี้

1. การพิจารณาถึงความต้องการต่างๆของนิสิตนักศึกษา และความมุ่งหวังของชุมชนที่มีต่อสถานศึกษา
2. การสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลงปรับปรุงงานให้ดำเนินไปอย่างสร้างสรรค์ โดยให้บุคลากรทุกฝ่ายมีส่วนร่วมเป็นคณะทำงานต่างๆ และพยายามให้ผู้ร่วมงานทั้งหมดตระหนักในความมุ่งหมายและข้อจำกัดต่างๆของงานที่จะต้องทำ ตลอดจนการยอมรับความแตกต่างระหว่างนิสิตนักศึกษา อาจารย์ และหน่วยงานแต่ละฝ่าย
3. การศึกษาวิจัยงานกิจกรรมนิสิตนักศึกษาที่ดำเนินอยู่ได้ตอบสนองความต้องการและความมุ่งหวังของนิสิตนักศึกษาและชุมชนได้กว้างขวางเพียงใด
4. การสร้างความเจริญงอกงามให้แก่บุคลากร โดยจัดประสบการณ์ต่างๆเพื่อช่วยให้มีความสามารถในการทำงานด้านนี้ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
5. การขอข้อเสนอแนะจากคณะผู้ร่วมงานเพื่อใช้ในการปรับปรุงงานให้มีความก้าวหน้าอยู่เสมอ

กล่าวโดยสรุป การวางแผนงานกิจกรรมนิสิตนักศึกษาควรคำนึงถึงหลักการดังนี้

1. การกำหนดวัตถุประสงค์ของการดำเนินงาน
2. การจัดทำแผนงานหรือโครงการ
3. ความเหมาะสมด้านปัจจัยในการบริหาร ได้แก่ บุคลากร งบประมาณ และระบบบริหาร เป็นต้น

ในด้านปัญหาของการวางแผนนั้น นักวิชาการหลายท่านได้สรุปปัญหาของการวางแผนไว้ดังนี้ สมพงษ์ เกษมสิน (2526: 335) ได้กล่าวถึงสาเหตุของปัญหาการวางแผนไว้ดังนี้

1. การขาดความรู้ทางหลักวิชาเกี่ยวกับวิธีการวางแผน
2. ขาดข้อมูลและข่าวสารที่ดีสำหรับมาใช้ในการวางแผน
3. ผู้วางแผนไม่เห็นความสำคัญเกี่ยวกับการวางแผนอย่างเพียงพอ คือมักจะวางแผนตามความเคยชินหรือตามอารมณ์
4. วัตถุประสงค์และนโยบายไม่แน่นอน ซึ่งทำให้เกิดความยุ่งยากแก่การวางแผนให้ประสานสอดคล้องกัน
5. นำเอาประโยชน์ส่วนตัวมาเกี่ยวข้องกับการวางแผน

6. อุปสรรคจากสภาพแวดล้อม ได้แก่ ขนบธรรมเนียมประเพณี
7. ขาดปัจจัยสำคัญในการวางแผน ได้แก่ ขาดนักวิชาการวางแผน ขาดกำลังเจ้าหน้าที่ ขาดกำลังเงินและวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ

เสถียร เหลืองอร่าม (2522: 203) ได้กล่าวถึงปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อการวางแผน ได้แก่

1. ขาดความรู้ทางหลักวิชาเกี่ยวกับการวางแผน
2. ความยุ่งยากในการค้นหาข้อเท็จจริงและรวบรวมข้อมูล เมื่อขาดข้อมูลก็ย่อมจะวางแผนที่ดีไม่ได้
3. การปฏิบัติงานตามความเคยชินจนเป็นนิสัย
4. การวางแผนเป็นของยากและเป็นการเพิ่มภาระทำให้ไม่ยากคิดวางแผน
5. ตามปกติคนเราชอบสบายอยู่แล้วเมื่อมีงานอยู่อย่าไรก็ทำอย่างนั้น
6. ถ้าการวางแผนนั้นขัดกับประโยชน์ส่วนตัวแล้ว ย่อมจะปฏิบัติงานเช่นนั้น

3.2 การดำเนินงาน

การดำเนินงานเป็นขั้นตอนที่ทำให้ผู้บริหารรู้ว่าได้มีการปฏิบัติงานจริง และการปฏิบัติงานนั้นเป็นไปตามที่ได้มีการวางแผนไว้หรือไม่ อย่างไร ซึ่งในการดำเนินงานบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษาผู้บริหารฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาควรมีบทบาทดังต่อไปนี้

1. คัดเลือกตัวบุคคลที่เหมาะสมให้เข้ามาทำงานด้านกิจการนิสิตนักศึกษา
2. มอบหมายงานให้เหมาะสมกับความรู้ ความสามารถของบุคลากรที่รับผิดชอบงานต่างๆ
3. กำหนดบทบาทและหน้าที่ของผู้ทำงานด้านกิจการนิสิตนักศึกษาทุกตำแหน่งให้ชัดเจน
4. ควบคุม กำกับ ดูแล นิเทศให้ผู้รับผิดชอบฝ่ายต่างๆปฏิบัติตามแผนงานและโครงการที่กำหนดไว้
5. ดูแลให้บุคลากรทั้งหลายทำงานประสานสัมพันธ์กัน
6. ประสานงานกับองค์กรต่างๆที่เกี่ยวข้องกับงานฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา ทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย
7. ให้คำปรึกษาในการดำเนินงานทุกๆด้าน
8. จัดสิ่งอำนวยความสะดวกในด้านต่างๆ โดยให้ห้องสัการที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายหรือทุกงานของฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาต้องมีสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นในการปฏิบัติงาน เช่น ห้องทำงาน ห้องประชุม สถานที่ติดต่อเพื่อขอใช้บริการ เครื่องมือเครื่องใช้ วัสดุ ครุภัณฑ์ และงบประมาณ เป็นต้น

9. การรักษาความสัมพันธ์อันดีกับหน่วยงานต่างๆทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยตลอดจนชุมชนต่างๆ

3.3 การประเมินผล

นักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของการประเมินผลไว้ดังนี้

จุมพล สวัสดิยากร (2520:119) กล่าวว่า การประเมินผลหมายถึงกรรมวิธีเปรียบเทียบผลสำเร็จของงานกับเป้าหมายที่กำหนดขึ้น

พนัส หันนาคินทร์ (2524: 58) กล่าวว่า การประเมินผลหมายถึงการนำเอาผลงานที่ได้รับจากงานในหน่วยงานต่างๆมาประมวลกันเข้าเพื่อวิเคราะห์และสรุปดูว่างานที่ได้กระทำไปในแต่ละหน่วยนั้นได้ผลสมความมุ่งหมายที่ได้ตั้งไว้หรือไม่

กล่าวโดยสรุป การประเมินผลคือการตรวจสอบการดำเนินงานและความก้าวหน้าของผลงาน เพื่อให้ทราบผลการดำเนินงานว่าเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้หรือไม่

ในด้านขั้นตอนของการประเมินผลนั้น Gregg (1957: 312) ได้กล่าวถึงกระบวนการประเมินผลไว้ดังนี้

1. กำหนดวัตถุประสงค์ของการประเมินผลงานไว้แน่นอนว่าต้องการประเมินผลอะไรบ้าง
2. กำหนดหลักเกณฑ์ในการประเมินผล
3. รวบรวมข้อมูลต่างๆโดยอาศัยวิธีเลือกข้อมูลตามหลักเกณฑ์ในการประเมินผล
4. วิเคราะห์และแปลผลข้อมูลต่างๆที่รวบรวมได้ แล้วนำการประเมินไปใช้ประโยชน์

เช่นเดียวกับวีระพล สุวรรณนันทน์ (2529: 115-122) ได้กล่าวถึงขั้นตอนของการประเมินผลดังนี้

1. กำหนดวัตถุประสงค์และเกณฑ์ในการประเมินผล เพื่อดูว่าการวางแผนตรงกับกรปฏิบัติงานหรือไม่ ด้วยการตั้งเกณฑ์สำหรับความสำเร็จให้ตกลงเป็นด้านๆ
2. เลือกข้อมูลที่ใช้ในการวัด เพื่อให้ได้ข้อมูลตรงตามที่ต้องการประเมิน
3. การรวบรวมข้อมูลโดยใช้เครื่องมือต่างๆ
4. การวิเคราะห์ ตีความ เสนอแนะ ทำรายงานและเผยแพร่

กล่าวโดยสรุป การประเมินผลการดำเนินงานควรประกอบด้วยขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. การกำหนดวัตถุประสงค์ในการประเมิน

2. การกำหนดวิธีการประเมิน
3. การวิเคราะห์ผล จัดทำรายงานและนำผลที่ประเมินแล้วไปใช้ประโยชน์

ในด้านการประเมินผลงานกิจการนิสิตนักศึกษา นั้น ผู้บริหารควรมีส่วนร่วมในการประเมินผลงานกิจการนิสิตนักศึกษา โดยเริ่มตั้งแต่ก่อนดำเนินการ ระหว่างดำเนินการ และสิ้นสุดการดำเนินการตามแผนงานและโครงการโดยใช้วิธีการประเมินผลดังนี้

1. การสอบถาม
2. การสังเกต
3. การสัมภาษณ์
4. การพิจารณาจากรายงานเป็นระยะและเมื่อสิ้นสุดโครงการ
5. การประชุมสัมมนาสรุปรายงานประจำปี
6. การพิจารณาจากผลงาน
7. การดูมาตรฐานงาน
8. การใช้สังคมมิติ
9. การเยี่ยมชมกิจกรรมต่างๆ
10. การบันทึกสถิติผู้มาใช้บริการ
11. การตั้งผู้รับฟังความคิดเห็น

ในด้านประโยชน์ของการประเมินผลนั้น วีระพล สุวรรณันต์ (2529: 121) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการประเมินผลไว้ดังนี้

1. ขจัดข้อบกพร่องทั้งหลายโดยเฉพาะในเรื่องเวลา และค่าใช้จ่ายก่อนการดำเนินโครงการ ทำให้การวางแผนและการปฏิบัติงานสอดคล้องกัน
2. สามารถปรับปรุงแผนและการปฏิบัติงานให้สอดคล้องกันในระหว่างที่มีการปฏิบัติงาน
3. การประเมินผลหลังการปฏิบัติงานทำให้ทราบความสำเร็จ ผลกระทบ ข้อบกพร่องเพื่อนำไปแก้ไข
4. เพื่อประโยชน์ต่อการวางแผนในโครงการต่อเนื่อง
5. เหมาะสำหรับโครงการที่มีการลงทุนมากๆ ลดอัตราการเสี่ยง
6. สามารถจัดสรรทรัพยากรที่มีอยู่จำกัดให้เกิดประโยชน์มากที่สุด

กล่าวโดยสรุป ในการประเมินผลการบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษานั้นควรมีการประเมินผลอย่างเป็นระบบทั้งฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาและแต่ละงานเป็นประจำซึ่งวิธีการประเมินนั้นอาจมีความ

แตกต่างกันบ้างขึ้นอยู่กับบริบทของแต่ละงานหรือโครงการ แต่ทั้งนี้วิธีประเมินผลควรใช้ทั้งวิธีประเมินผลในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพซึ่งการเก็บข้อมูลนั้นควรเก็บจากนิสิตนักศึกษาหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้การประเมินต้องนำไปใช้เพื่อปรับปรุงวิธีการดำเนินงานกิจกรรมนิสิตนักศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานกิจกรรมนิสิตนักศึกษา

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานกิจกรรมนิสิตนักศึกษาที่สมควรกล่าวไว้ มีดังนี้

จิรวัดน์ วีรังกร (2528: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องโครงสร้างและกระบวนการบริหารงานบุคลากรนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า มหาวิทยาลัยมีวัตถุประสงค์และขอบข่ายงานบุคลากรนิสิตศึกษาล้างคลึงกัน ในด้านโครงสร้างการบริหารงานยังขาดงานด้านการแก้ไขปัญหาทางการเรียน และงานเพื่อพัฒนานิสิตศึกษา และในด้านการดำเนินการเพื่อพัฒนานิสิตศึกษายังมีการดำเนินการน้อย

อุไรวรรณ สมบัติศิริ (2537: 163-171) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องการวิเคราะห์การบริหารงานบุคลากรนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ผลการวิจัยพบว่า สภาพการบริหารงานบุคลากรนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลไม่ได้กำหนดปรัชญางานบุคลากรนักศึกษาให้ชัดเจน โครงสร้างการบริหารงานบุคลากรศึกษาระดับคณะและระดับวิทยาเขตมีรูปแบบแตกต่างกัน ผู้บริหารส่วนใหญ่ไม่ได้สำเร็จการศึกษาทางการอุดมศึกษาหรือสาขาที่เกี่ยวข้อง แต่เคยมีประสบการณ์ในการทำงานที่เกี่ยวข้องกับงานฝ่ายกิจการนักศึกษา การดำเนินงานอาศัยแนวทางปฏิบัติที่เคยทำมาในอดีต และยึดตามกฎระเบียบตามที่กำหนด

ปัญหาในการบริหารงานบุคลากรนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พบว่า มีปัญหาการขาดแคลนงบประมาณและขาดแคลนบุคลากรที่เป็นนักวิชาการในงานบุคลากรนักศึกษา

ชุมพล ชำนาญสาร (2538: 138-144) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องการบริหารกิจการนิสิตศึกษาของวิทยาลัยครูในสหวิทยาเขตอีสานเหนือ ผลการวิจัยพบว่า สภาพการบริหารงานกิจการนิสิตศึกษาของวิทยาลัยครูในสหวิทยาเขตอีสานเหนือทั้ง 7 ด้านคือ ด้านการบริหารทั่วไป ด้านการพัฒนาบุคลิกภาพและกิจกรรมนักศึกษา ด้านการแนะแนวสารสนเทศและบริการอาชีพ ด้านการบริการและสวัสดิการต่างๆ อาคารสถานที่และวัสดุอุปกรณ์ ด้านบุคลากร และด้านงบประมาณ มีการปฏิบัติและปัญหาในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง

ปัญหาการบริหารงานกิจการนักศึกษาพบว่า ปัญหาด้านบุคลากรและด้านงบประมาณมีปัญหาอยู่ในระดับมาก

มิตรภาณี พุ่มกล่อม (2539: 68-69) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องการศึกษาความคาดหวังและสภาพปัญหาเกี่ยวกับกิจการนักศึกษามหาวิทยาลัยพายัพ จังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า สภาพการให้บริการให้คำปรึกษาและทดสอบจิตวิทยาอยู่ในระดับน้อย ไม่ว่าจะเป็นบริการให้คำปรึกษาด้านการศึกษา ด้านส่วนตัว และด้านอาชีพ หรือการอำนวยความสะดวกในการรับบริการและสถานที่ที่ใช้ในการให้คำปรึกษา นักศึกษามีความคาดหวังในการบริการคำปรึกษาส่วนตัวและสถานที่ที่ใช้ในการให้คำปรึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนสภาพการบริการจัดหางานในด้านต่างๆพบว่าอยู่ในระดับน้อย นักศึกษามีความคาดหวังให้มีการจัดนัดพบผู้ประกอบกร การจัดสถานที่ในการให้บริการ แจ้งแหล่งงานที่ว่างอย่างต่อเนื่อง บริการจัดหาแหล่งงานให้บัณฑิต และบริการอบรมเพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงานให้มีบริการอยู่ในระดับมากที่สุด

ไพรัตน์ ชันซ์แก้ว (2540: 92-96) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องการศึกษาการดำเนินงานด้านกิจการนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น พบว่า สภาพการดำเนินงานกิจการนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่นอยู่ในระดับปานกลาง โดยงานกิจกรรมนักศึกษามีการปฏิบัติงานมากกว่างานด้านอื่นๆ

ปัญหาในการดำเนินงานด้านกิจการนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่นอยู่ในระดับปานกลางโดยมีการดำเนินงานที่มีปัญหา 3 อันดับแรก ได้แก่ ปัญหาด้านงบประมาณ ปัญหาด้านอาคารสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และปัญหาด้านบุคลากร

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัยที่เสนอในบทนี้ กล่าวถึง วัตถุประสงค์ของการวิจัย ประชากร เครื่องมือ และการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยของรัฐ สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในเขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาปัญหาในการบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยของรัฐ สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในเขตกรุงเทพมหานคร

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นผู้บริหารและบุคลากรในฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยของรัฐ สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในเขตกรุงเทพมหานครจำนวน 7 แห่ง ได้แก่

1. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
3. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
4. มหาวิทยาลัยมหิดล
5. มหาวิทยาลัยรามคำแหง
6. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
7. มหาวิทยาลัยศิลปากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย

1. ผู้บริหารงานฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาซึ่งดำรงตำแหน่งรองอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา ผู้อำนวยการกองกิจการนิสิตนักศึกษา ผู้ช่วยผู้อำนวยการกองกิจการนิสิตนักศึกษา หัวหน้าฝ่ายและหัวหน้างานที่รับผิดชอบงานในฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยของรัฐ สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 61 คน

2. บุคลากรผู้รับผิดชอบหรือปฏิบัติงานด้านงานบริการแนะแนว งานบริการจัดหางาน งานบริการทุนการศึกษา งานบริการอนามัย งานกิจกรรมของนิสิตนักศึกษา และงานวินัยนิสิตนักศึกษา ในฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยของรัฐ สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 180 คน

รวมประชากรทั้งสิ้น 241 คน โดยใช้ประชากรทั้งหมดในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแบบสอบถามและแบบศึกษาเอกสารซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้น ดังนี้

1. แบบสอบถามสำหรับสอบถามผู้บริหารและบุคลากรฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา แบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งสอบถามเกี่ยวกับเพศ อายุ วุฒิทางการศึกษา ตำแหน่งปัจจุบัน และประสบการณ์ในงานกิจการนิสิตนักศึกษา มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) จำนวน 5 ข้อ

ตอนที่ 2 สภาพและปัญหาการบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษา เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) และแบบปลายเปิด (Open-ended) จำนวน 58 ข้อในงาน 6 งานของฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาซึ่งแต่ละงานนั้น ข้อคำถามจะครอบคลุมการบริหารงานในด้านการวางแผน การดำเนินงาน และการประเมินผล สำหรับในแต่ละงานจะมีข้อคำถามดังนี้

งานบริการแนะแนว	จำนวน 10 ข้อ
งานบริการจัดหางาน	จำนวน 9 ข้อ
งานบริการทุนการศึกษา	จำนวน 10 ข้อ
งานบริการอนามัย	จำนวน 9 ข้อ
งานกิจกรรมของนิสิตนักศึกษา	จำนวน 11 ข้อ
งานวินัยนิสิตนักศึกษา	จำนวน 9 ข้อ

2. แบบศึกษาเอกสาร ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษา เช่น ปรัชญา ทัศนคติ นโยบาย วัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย คู่มือนิสิตนักศึกษา คำสั่ง ประกาศระเบียบ บันทึกข้อความ รายงานการประชุม ปฏิทินการปฏิบัติงานของฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา แผนงานและโครงการประจำปีการศึกษา 2544 เอกสารประเมินผลแผนงานและโครงการประจำปี 2543-2544 และเอกสารอื่นๆของมหาวิทยาลัย นำมาตรวจสอบรายการตามแบบตรวจสอบรายการและบันทึกข้อมูล

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือสำหรับการวิจัยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษาเอกสาร ได้แก่ หนังสือ ตำรา วารสาร สิ่งพิมพ์ บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษา นอกจากนี้ยังได้สัมภาษณ์ผู้บริหารและบุคลากรของฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาเพื่อนำข้อมูลเหล่านี้มาประกอบการสร้างเครื่องมือ

2. กำหนดกรอบแนวความคิดโดยศึกษาการบริหารงานในด้านการวางแผน การดำเนินงาน และการประเมินผล ตามกรอบภารกิจหลักของฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาซึ่งกำหนดไว้ในมาตรฐานกิจการนิสิตนักศึกษา พ.ศ. 2541 ของทบวงมหาวิทยาลัย คือ การบริการนิสิตนักศึกษา การพัฒนานิสิตนักศึกษา และการจัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการศึกษาและการพัฒนานิสิตนักศึกษา โดยศึกษาขอบข่ายการดำเนินงานหลักของฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาซึ่งมหาวิทยาลัยของรัฐ สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในเขตกรุงเทพมหานครได้มีการดำเนินการ ได้แก่

- 2.1 งานบริการแนะแนว
- 2.2 งานบริการจัดหางาน
- 2.3 งานบริการทุนการศึกษา
- 2.4 งานบริการอนามัย
- 2.5 งานกิจกรรมของนิสิตนักศึกษา
- 2.6 งานวินัยนิสิตนักศึกษา

3. สร้างแบบสอบถามและแบบศึกษาเอกสารให้ครอบคลุมกรอบแนวคิดที่กำหนด

4. นำแบบสอบถามและแบบศึกษาเอกสารเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง สมบูรณ์ และเสนอแนะเพื่อปรับปรุงแก้ไข

5. นำแบบสอบถามและแบบศึกษาเอกสารที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาและการใช้ภาษา โดยใช้เกณฑ์การพิจารณาผู้ทรงคุณวุฒิดังนี้

5.1 เป็นนักวิชาการซึ่งมีความรู้และประสบการณ์ด้านการบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษา หรือ

5.2 เป็นผู้บริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษา วุฒิปริญญาโทขึ้นไป และดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งผู้บริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษา และไม่เป็นประชากรที่ใช้ในการวิจัย หรือ

5.3 เป็นผู้ปฏิบัติงานหรือเคยปฏิบัติงานด้านกิจการนิสิตนักศึกษา วุฒิปริญญาโทขึ้นไป และไม่ได้เป็นประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ผู้ทรงคุณวุฒิมีจำนวน 6 ท่าน ประกอบด้วย

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วีระวัฒน์ อุทัยรัตน์

หัวหน้าภาควิชาบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2. รองศาสตราจารย์พนพงษ์ บุญจิตราคุลย์
อดีตอาจารย์ภาควิชาบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3. ศาสตราจารย์ ดร.สำเนาวี ขจรศิลป์
4. นางสาวพรรณิ ดันสกุล
นักกิจการนักศึกษา (เชี่ยวชาญ) ระดับ 9 มหาวิทยาลัยมหิดล
5. นายธนรัตน์ หงส์เจริญ
นักกิจการนักศึกษา (เชี่ยวชาญ) ระดับ 9 มหาวิทยาลัยศิลปากร
6. เรืออากาศโทชาญฤทธิ์ วงษ์ประเสริฐ
นักกิจการนักศึกษา (เชี่ยวชาญ) ระดับ 9 มหาวิทยาลัยรามคำแหง

6. นำแบบสอบถามและแบบศึกษาเอกสารจากผู้ทรงคุณวุฒิมาพิจารณาปรับปรุงแก้ไขร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

7. นำแบบสอบถามและแบบศึกษาเอกสารที่ผ่านการพิจารณาของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากรและศึกษาเอกสาร

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยได้ดำเนินการขอรายชื่อผู้บริหารและบุคลากรผู้รับผิดชอบและปฏิบัติงานด้านต่างๆของฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาเพื่อให้ได้จำนวนบุคคลที่ปฏิบัติงานจริงในงานแต่ละด้าน
2. ผู้วิจัยได้ขออนุญาตจากคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยไปยังรองอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาหรือผู้บริหารฝ่ายต่างๆซึ่งรับผิดชอบงานในฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐ สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 7 แห่ง เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลวิจัย ทั้งนี้ ได้มีการติดต่อผู้บริหารฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาไว้ล่วงหน้าอย่างไม่เป็นทางการก่อนแล้ว
3. ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามพร้อมทั้งหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลการศึกษาวิจัยด้วยตนเอง เพื่อให้ผู้บริหารและบุคลากรฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาที่เป็นกลุ่มประชากรตอบแบบสอบถามรวมทั้งศึกษาเอกสาร โดยกำหนดวันและเวลาในการไปรับแบบสอบถามคืนและศึกษาเอกสาร
4. ผู้วิจัยไปขอรับแบบสอบถามคืนตามกำหนดและทำการศึกษาเอกสารด้วยตนเองตามที่ได้นัดหมายไว้

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนร้อยละของแบบสอบถามที่ได้รับคืน

กลุ่มประชากร	จำนวนแบบสอบถาม		
	ส่งไป	ได้รับคืน	ร้อยละ
ผู้บริหารฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา	61	47	77.05
บุคลากรฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา	180	168	93.33
รวม	241	215	89.21

จากตารางที่ 1 แสดงว่าจำนวนแบบสอบถามที่ส่งไปจำนวน 241 ชุด ได้รับคืนจำนวน 215 ชุด คิดเป็นร้อยละ 89.21 และเป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ที่นำมาวิเคราะห์ข้อมูลได้ทั้งหมด

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ข้อมูลจากแบบสอบถาม

- 1.1 นับจำนวนและคำนวณสัดส่วนร้อยละของแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนจากกลุ่มประชากร
- 1.2 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ
- 1.3 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษา วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ

หมายเหตุ :

- ผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งเป็นผู้บริหารฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาจะตอบแบบสอบถามด้านการบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษาในงานทั้ง 6 ด้าน ส่วนผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งเป็นบุคลากรฝ่ายกิจการนิสิตศึกษานั้นจะตอบแบบสอบถามเฉพาะงานที่รับผิดชอบหรือปฏิบัติงานอยู่ และหากผู้ตอบแบบสอบถามรับผิดชอบหรือปฏิบัติงานในหลายด้านก็ให้ตอบทุกด้านที่รับผิดชอบ ซึ่งได้จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม (N) ในแต่ละด้านเพื่อนำผลมาวิเคราะห์ ดังนี้

งานบริการแนะแนว มีบุคลากรจำนวน 34 คน

งานบริการจัดหางาน มีบุคลากรจำนวน 34 คน

งานบริการทุนการศึกษา มีบุคลากรจำนวน 34 คน

งานบริการอนามัย มีบุคลากรจำนวน 42 คน

งานกิจกรรมของนิสิตนักศึกษา มีบุคลากรจำนวน 60 คน

งานวินัยนิสิตนักศึกษา มีบุคลากรจำนวน 19 คน

- ข้อมูลแบบปลายเปิดมีปริมาณน้อยจนไม่สามารถนำมาวิเคราะห์ในการวิจัยครั้งนี้ได้

2. ข้อมูลจากแบบศึกษาเอกสาร วิเคราะห์โดยการหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ และการวิเคราะห์เนื้อหา
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลคือการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ (ประคอง กรรณสูตร, 2538 : 65)

$$\text{สูตร ค่าร้อยละของแต่ละรายการ} = \frac{\text{ความถี่ของรายการนั้น}}{\text{ความถี่ทั้งหมด}} \times 100$$

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยของรัฐ สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้นำเสนอและวิเคราะห์ข้อมูลซึ่งเก็บรวบรวมจากเครื่องมือวิจัย 2 ประเภทคือแบบสอบถามและแบบศึกษาเอกสาร ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลจากแบบสอบถาม

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม นำเสนอในตารางที่ 2

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยของรัฐ สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในเขตกรุงเทพมหานคร แสดงในรูปค่าความถี่และค่าร้อยละประกอบคำอธิบาย ในตารางที่ 3 ถึงตารางที่ 35

ตอนที่ 2 ข้อมูลจากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยของรัฐ สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในเขตกรุงเทพมหานคร ตารางที่ 36 ถึงตารางที่ 41

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ อายุ วุฒิต่าง การศึกษา ตำแหน่งในปัจจุบัน และประสบการณ์ในงานกิจการนิสิตนักศึกษา

สถานภาพ	ผู้บริหาร N ₁ =47		บุคลากร N ₂ =168		รวม N _t =215	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ						
ชาย	18	38.30	38	22.62	56	26.05
หญิง	29	61.70	130	77.38	159	73.95
2. อายุ						
ต่ำกว่า 21 ปี	0	0.00	0	0.00	0	0.00
21-30 ปี	0	0.00	20	11.91	20	9.30
31-40 ปี	2	4.25	48	28.57	50	23.26
41-50 ปี	26	55.32	82	48.81	108	50.23
51-60 ปี	19	40.43	18	10.71	37	17.21
3. วุฒิต่างการศึกษา						
ต่ำกว่าปริญญาตรี	1	2.13	33	19.65	34	15.81
ปริญญาตรี	15	31.92	100	59.52	115	53.49
ปริญญาโท	28	59.57	35	20.83	63	29.30
ปริญญาเอก	3	6.38	0	0.00	3	1.40
4. ตำแหน่งในปัจจุบัน						
รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา	2	4.26	0	0.00	2	0.93
ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา	3	6.38	0	0.00	3	1.40
ผู้อำนวยการกองกิจการนิสิตนักศึกษา	6	12.77	0	0.00	6	2.79
ผู้ช่วยผู้อำนวยการกองกิจการนิสิตนักศึกษา	2	4.25	0	0.00	2	0.93
หัวหน้าฝ่าย/หัวหน้างาน	34	72.34	0	0.00	34	15.81
บุคลากร	0	0.00	168	100.00	168	78.14

ตารางที่ 2 (ต่อ)

สถานภาพ	ผู้บริหาร		บุคลากร		รวม	
	$N_1=47$		$N_2=168$		$N_t=215$	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
5. ประสบการณ์ในงานกิจการนิสิตนักศึกษา						
ต่ำกว่า 6 ปี	3	6.38	29	17.26	32	14.88
6-10 ปี	3	6.38	30	17.86	33	15.35
11-15 ปี	1	2.13	28	16.67	29	13.49
16-20 ปี	10	21.28	36	21.43	46	21.40
มากกว่า 20 ปี	30	63.83	45	26.78	75	34.88

จากตารางที่ 2 แสดงผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศหญิงมีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 73.95 และเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 26.05 เมื่อจำแนกเป็นรายกลุ่มพบว่า ผู้บริหารฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาเป็นเพศหญิงมีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 61.70 และเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 38.30 กลุ่มบุคลากรฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา พบว่า เป็นเพศหญิงมีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 77.38 และเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 22.62

ด้านอายุ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีอายุระหว่าง 41-50 ปี มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.23 รองลงมา มีอายุระหว่าง 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 23.26 และมีอายุระหว่าง 21-30 ปี มีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 9.30 เมื่อจำแนกพิจารณาเป็นรายกลุ่ม พบว่า ผู้บริหารฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา มีอายุระหว่าง 41-50 ปี มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 55.32 รองลงมา มีอายุระหว่าง 51-60 ปี คิดเป็นร้อยละ 40.43 และอายุระหว่าง 31-40 ปี มีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 4.25 กลุ่มบุคลากรฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา พบว่า มีอายุระหว่าง 41-50 ปี มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 48.81 รองลงมา มีอายุระหว่าง 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 28.57 และอายุระหว่าง 51-60 ปี มีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็น ร้อยละ 10.71

ด้านวุฒิทางการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีวุฒิทางการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาตรี มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 53.49 รองลงมาวุฒิทางการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 29.30 และวุฒิทางการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาเอกมีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1.40 เมื่อพิจารณาเป็นรายกลุ่ม พบว่า ผู้บริหารฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษามีวุฒิทางการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาโทมีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 59.57 รองลงมาวุฒิทางการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 31.92 และวุฒิทางการศึกษาสูงสุดระดับต่ำกว่าปริญญาตรีมีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 2.13 กลุ่มบุคลากรฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา พบว่า มีวุฒิทางการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาตรี มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 59.52 รองลงมาวุฒิทางการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 20.83 และวุฒิทางการศึกษาสูงสุดระดับต่ำกว่าปริญญาตรีมีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 19.65

ด้านตำแหน่งปัจจุบัน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามดำรงตำแหน่งบุคลากรฝ่ายกิจการนิสิต นักศึกษามีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 78.14 รองลงมาดำรงตำแหน่งหัวหน้าฝ่าย/หัวหน้างานใน ฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 15.81 และตำแหน่งรองอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา และผู้ช่วยผู้อำนวยการกองกิจการนิสิตนักศึกษามีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 0.93

ด้านประสบการณ์ในงานกิจการนิสิตนักศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีประสบการณ์ในงานกิจการนิสิตนักศึกษามากกว่า 20 ปี มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 34.88 รองลงมา มีประสบการณ์ในงานกิจการนิสิตนักศึกษาอยู่ระหว่าง 16-20 ปี คิดเป็นร้อยละ 21.40 และมีประสบการณ์ในงานกิจการนิสิตนักศึกษาอยู่ระหว่าง 11-15 ปี มีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 13.49 เมื่อจำแนกพิจารณาเป็นรายกลุ่ม พบว่า ผู้บริหารฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษามีประสบการณ์ในงานกิจการนิสิต นักศึกษามากกว่า 20 ปี มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 63.83 รองลงมา มีประสบการณ์ในงานกิจการนิสิตนักศึกษาอยู่ระหว่าง 16-20 ปี คิดเป็นร้อยละ 21.28 และมีประสบการณ์ในงานกิจการนิสิตนักศึกษาอยู่ระหว่าง 11-15 ปี มีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 2.13 กลุ่มบุคลากรฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา พบว่า มีประสบการณ์ในงานกิจการนิสิตนักศึกษามากกว่า 20 ปี มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 26.78 รองลงมา มีประสบการณ์ในงานกิจการนิสิตนักศึกษาอยู่ระหว่าง 16-20 ปี คิดเป็นร้อยละ 21.43 และมีประสบการณ์ในงานกิจการนิสิตนักศึกษาอยู่ระหว่าง 11-15 ปี มีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 16.67

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัย
ของรัฐ สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในเขตกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการจัดทำแผนงานบริการ
แนะแนว

การจัดทำแผนงานบริการแนะแนว	ผู้บริหาร		บุคลากร		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	$N_1=47$		$N_2=34$		$N_t=81$	
1. ฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาจัดให้มีการจัดทำ แผนงานบริการแนะแนว						
- ไม่มีการดำเนินการ	1	2.13	6	17.65	7	8.64
- มีการดำเนินการ	46	97.87	28	82.35	74	91.36
	$(N_1=46)$		$(N_2=28)$		$(N_t=74)$	
2. ผู้รับผิดชอบในการจัดทำแผนงานบริการ แนะแนว คือ						
- รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา						
ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา	2	4.35	0	0.00	2	2.70
- ผู้อำนวยการกองกิจการนิสิตนักศึกษา						
ผู้ช่วยผู้อำนวยการกองกิจการนิสิตศึกษา	8	17.39	7	25.00	15	20.27
- หัวหน้าฝ่าย/หัวหน้างานบริการแนะแนว	22	47.83	12	42.86	34	45.95
- คณะกรรมการที่ได้รับมอบหมาย	0	0.00	0	0.00	0	0.00
- บุคลากรทุกคนในฝ่าย/งานบริการแนะแนว	14	30.43	9	32.14	23	31.08

ตารางที่ 3 (ต่อ)

การจัดทำแผนงานบริการแนะแนว	ผู้บริหาร N ₁ =47 จำนวน ร้อยละ	บุคลากร N ₂ =34 จำนวน ร้อยละ	รวม N _t =81 จำนวน ร้อยละ	
3. วิธีดำเนินการจัดทำแผนงานบริการแนะแนว คือ				
- นำนโยบายและเป้าหมายของทบวงมหาวิทยาลัยมาพิจารณาเป็นเกณฑ์	23	50.00	14 50.00	37 50.00
- นำนโยบาย เป้าหมาย หรือปรัชญาของมหาวิทยาลัยมาเป็นเกณฑ์ในการพิจารณา	29	63.04	17 60.71	46 62.16
- นำวัตถุประสงค์ของฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาเข้ามาเป็นเกณฑ์ในการวางแผน	37	80.43	20 71.43	57 77.03
- การประชุมสัมมนาเชิงปฏิบัติการในงานกิจการนิสิตนักศึกษาเป็นแนวดำเนินการ	17	36.96	11 39.29	28 37.84
- นำประสบการณ์จากการศึกษาคูงานมาพิจารณา	10	21.74	6 21.43	16 21.63
4. ข้อมูลที่ใช้ในประกอบการจัดทำแผนงานบริการแนะแนว ได้แก่				
- ความสนใจและความต้องการของนิสิตนักศึกษา	40	86.96	27 96.43	67 90.54
- ความพร้อมด้านบุคลากร	34	73.91	22 78.57	56 75.68
- ความเหมาะสมของสถานที่	17	36.96	16 57.14	33 44.59
- ความพร้อมด้านเอกสาร เครื่องมือเครื่องใช้และอุปกรณ์ต่างๆในการให้บริการแนะแนว	23	50.00	15 53.57	38 51.35
- ด้านงบประมาณที่ได้รับการสนับสนุน	35	76.09	24 85.71	59 79.73
- ความพร้อมด้านข้อมูลสารสนเทศเพื่อการแนะแนว	19	41.30	17 60.71	36 48.65

จากตารางที่ 3 แสดงการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดทำแผนงานบริการแนะแนว ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่มีการจัดทำแผนงานบริการแนะแนว คิดเป็นร้อยละ 91.36 โดยผู้รับผิดชอบในการจัดทำแผนงานคือหัวหน้าฝ่าย/หัวหน้างานบริการแนะแนว มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 45.95 รองลงมาคือบุคลากรทุกคนในฝ่าย/งานบริการแนะแนวเป็นผู้รับผิดชอบ คิดเป็นร้อยละ 31.08 และรองอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาเป็นผู้รับผิดชอบ น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 2.70

วิธีดำเนินการจัดทำแผนงานบริการแนะแนวส่วนใหญ่ใช้วิธีนำวัตถุประสงค์ของฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษามาเป็นเกณฑ์ในการวางแผน คิดเป็นร้อยละ 77.03 รองลงมาใช้วิธีนำนโยบาย เป้าหมายหรือปณิธานของมหาวิทยาลัยมาเป็นเกณฑ์ในการพิจารณา คิดเป็นร้อยละ 62.16 และนำประสบการณ์จากการศึกษาดูงานมาพิจารณา น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 21.63

ข้อมูลที่ใช้ประกอบการจัดทำแผนงานบริการแนะแนวส่วนใหญ่คือความสนใจและความต้องการของนิสิตนักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 90.54 รองลงมาคือด้านงบประมาณที่ได้รับการสนับสนุน คิดเป็นร้อยละ 79.73 และความเหมาะสมของสถานที่ น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 44.59

เมื่อจำแนกพิจารณาเป็นรายกลุ่ม พบว่า ทั้งผู้บริหารและบุคลากรฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาให้ข้อมูลที่แตกต่างกันดังนี้

ผู้บริหารฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่ระบุว่า ข้อมูลที่ใช้ประกอบการจัดทำแผนงานบริการแนะแนวคือความสนใจและความต้องการของนิสิตนักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 86.96 รองลงมาคือด้านงบประมาณที่ได้รับการสนับสนุน คิดเป็นร้อยละ 76.09 และความเหมาะสมของสถานที่ น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 36.96

บุคลากรฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่ระบุว่า ข้อมูลที่ใช้ประกอบการจัดทำแผนงานบริการแนะแนวคือ ความสนใจและความต้องการของนิสิตนักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 96.43 รองลงมาคือ ด้านงบประมาณที่ได้รับการสนับสนุน คิดเป็นร้อยละ 85.71 และความพร้อมด้านเอกสาร เครื่องมือ เครื่องใช้ และวัสดุ อุปกรณ์ต่างๆในการให้บริการแนะแนว น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 53.57

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับกิจกรรมการดำเนินงาน
บริการแนะแนวที่จัดให้แก่นิสิตนักศึกษา

กิจกรรมการบริการแนะแนว	ผู้บริหาร		บุคลากร		รวม	
	N ₁ =47		N ₂ =34		N _t =81	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กิจกรรมการบริการแนะแนวที่จัดให้แก่ นิสิตนักศึกษา ได้แก่						
- บริการให้คำปรึกษาด้านการเรียน	40	85.11	32	94.12	72	88.89
- บริการให้คำปรึกษาด้านการศึกษาต่อ	35	74.47	29	85.29	64	79.01
- บริการให้คำปรึกษาด้านอาชีพ	40	85.11	31	91.18	71	87.65
- บริการให้คำปรึกษาปัญหาส่วนตัว และสังคม	45	95.74	30	88.24	75	92.59
- บริการให้คำปรึกษาทางสุขภาพจิต	25	53.19	18	52.94	43	53.09
- บริการทดสอบเชิงจิตวิทยา	22	46.81	15	44.12	37	45.68
- บริการสนเทศ/ห้องสมุดอาชีพ	43	91.49	24	70.59	67	82.72
- เก็บทะเบียนสะสมของนิสิตนักศึกษา	7	14.89	4	11.76	11	13.58

จากตารางที่ 4 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมการบริการแนะแนวที่จัดให้แก่ นิสิต นักศึกษา ดังรายละเอียดต่อไปนี้

กิจกรรมการบริการแนะแนวที่จัดให้แก่ นิสิต นักศึกษา ส่วนใหญ่คือการให้คำปรึกษาปัญหา ส่วนตัวและสังคม คิดเป็นร้อยละ 92.59 รองลงมาคือการให้คำปรึกษาด้านการเรียน คิดเป็นร้อยละ 88.89 และการเก็บทะเบียนสะสมของนิสิต นักศึกษา น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 13.58

เมื่อจำแนกพิจารณาเป็นรายกลุ่ม พบว่า ทั้งผู้บริหารและบุคลากรฝ่ายกิจการนิสิต นักศึกษาให้ ข้อมูลที่แตกต่างกัน ดังนี้

ผู้บริหารฝ่ายกิจการนิสิต นักศึกษา ส่วนใหญ่ระบุว่า กิจกรรมการบริการแนะแนวที่จัดให้แก่ นิสิต นักศึกษา คือการให้คำปรึกษาส่วนตัวและสังคม คิดเป็นร้อยละ 95.74 รองลงมาคือ การบริการ สนเทศ/ห้องสมุดอาชีพ คิดเป็นร้อยละ 91.49 และการเก็บทะเบียนสะสมของนิสิต นักศึกษา น้อย ที่สุด คิดเป็นร้อยละ 14.89

บุคลากรฝ่ายกิจการนิสิต นักศึกษา ส่วนใหญ่ระบุว่า กิจกรรมการบริการแนะแนวที่จัดให้แก่ นิสิต นักศึกษา คือการบริการให้คำปรึกษาด้านการเรียน คิดเป็นร้อยละ 94.12 รองลงมาคือ การบริการ ให้คำปรึกษาด้านอาชีพ คิดเป็นร้อยละ 91.18 และการเก็บทะเบียนสะสมของนิสิต นักศึกษา น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 11.76

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการดำเนินการจัด
หน่วยงานหรือผู้รับผิดชอบการดำเนินงานการจัดบริการแนะแนว

การดำเนินการจัดหน่วยงานหรือผู้รับผิดชอบ	ผู้บริหาร	บุคลากร	รวม
การดำเนินงานการจัดบริการแนะแนว	$N_1=47$	$N_2=34$	$N_t=81$
	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ
1. การจัดบริการแนะแนวมีหน่วยงานหรือผู้ที่รับผิดชอบการดำเนินงานการจัดบริการด้านต่างๆโดยตรง			
- ไม่มีการจัดดำเนินการ	0	0.00	1 2.94
- มีการจัดดำเนินการ	47	100.00	33 97.06
	($N_1=47$)	($N_2=33$)	($N_t=80$)
2. วิธีการดำเนินการจัดหน่วยงานหรือผู้ที่รับผิดชอบการดำเนินงานการจัดบริการแนะแนว คือ			
- กำหนดหน่วยงานหรือผู้รับผิดชอบอย่างชัดเจนและแยกกันปฏิบัติงาน	19	40.43	9 27.27
- กำหนดหน่วยงานหรือผู้รับผิดชอบอย่างชัดเจนแต่ใช้วิธีปฏิบัติงานร่วมกัน	25	53.19	17 51.52
- กำหนดหน่วยงานหรือผู้รับผิดชอบอย่างชัดเจนแต่ยังไม่ยึดถือปฏิบัติอย่างจริงจังเท่าที่ควร	3	6.38	7 21.21

จากตารางที่ 5 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงานการจัดหน่วยงานหรือผู้รับผิดชอบการดำเนินการจัดบริการแนะแนว ดังรายละเอียดต่อไปนี้

การจัดบริการแนะแนวส่วนใหญ่มีการดำเนินการจัดหน่วยงานหรือผู้ที่รับผิดชอบการดำเนินงานการจัดบริการด้านต่างๆโดยตรง คิดเป็นร้อยละ 98.77 โดยการกำหนดหน่วยงานหรือผู้รับผิดชอบอย่างชัดเจนแต่ใช้วิธีปฏิบัติงานร่วมกัน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 52.50 รองลงมาใช้วิธีกำหนดหน่วยงานหรือผู้รับผิดชอบอย่างชัดเจนและแยกกันปฏิบัติงาน คิดเป็นร้อยละ 35.00 และกำหนดหน่วยงานหรือผู้รับผิดชอบอย่างชัดเจนแต่ไม่ยึดถือปฏิบัติอย่างจริงจังเท่าที่ควรน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 12.50

ตารางที่ 6 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการดำเนินงาน
การจัดบริการแนะแนว

การดำเนินงานการจัดบริการแนะแนว	ผู้บริหาร		บุคลากร		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	$N_1=47$		$N_2=34$		$N_t=81$	
การดำเนินงานการจัดบริการแนะแนว ได้แก่						
- จัดทำข้อมูลสารสนเทศด้านกิจกรรมแนะแนว	30	63.83	9	26.47	39	48.15
- ประสานงานกับหน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้อง	38	80.85	17	50.00	55	67.90
- ประชาสัมพันธ์งานบริการแนะแนวอย่าง สม่ำเสมอ	27	57.45	11	32.35	38	46.92
- ทำการวิจัยเพื่อนำไปใช้ในการปรับปรุง หลักสูตร และการจัดสวัสดิการแก่นิสิต นักศึกษา	3	6.38	2	5.88	5	6.17
- ให้การบริการแนะแนวนิสิตนักศึกษาเป็น รายบุคคล	40	85.11	18	52.94	58	71.60
- ให้การบริการแนะแนวนิสิตนักศึกษาเป็น รายกลุ่ม	31	65.96	12	35.29	43	53.09

จากตารางที่ 6 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงานการจัดบริการแนะแนว
ดังรายละเอียดต่อไปนี้

มหาวิทยาลัยสวนใหญ่มีวิธีดำเนินงานการจัดบริการแนะแนวคือการให้บริการแนะแนว
เป็นรายบุคคล คิดเป็นร้อยละ 71.60 รองลงมาคือการประสานงานกับหน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้อง
คิดเป็นร้อยละ 67.90 และทำการวิจัยเพื่อนำไปใช้ในการปรับปรุงหลักสูตรและการจัดสวัสดิการนิสิต
ศึกษาน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 6.17

ตารางที่ 7 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการประเมินผล
การจัดบริการแนะแนว

การประเมินผลการจัดบริการแนะแนว	ผู้บริหาร		บุคลากร		รวม	
	N ₁ =47		N ₂ =34		N _t =81	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาจัดให้มี						
การประเมินผลการจัดบริการแนะแนว						
- ไม่มีการดำเนินการ	5	10.64	11	32.35	16	19.75
- มีการดำเนินการ	42	89.36	23	67.65	65	80.25
	(N ₁ =42)		(N ₂ =23)		(N _t =65)	
2. ผู้รับผิดชอบในการประเมินผล						
การจัดบริการแนะแนว คือ						
- รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา						
ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา	3	7.14	1	4.35	4	6.15
- ผู้อำนวยการกองกิจการนิสิตนักศึกษา						
ผู้ช่วยผู้อำนวยการกองกิจการนิสิตนักศึกษา	2	4.76	0	0.00	2	3.08
- หัวหน้าฝ่าย/หัวหน้างานบริการแนะแนว	15	35.71	9	39.13	24	36.92
- คณะกรรมการที่ได้รับมอบหมาย	5	11.91	1	4.35	6	9.23
- บุคลากรผู้รับผิดชอบในแต่ละบริการ						
แนะแนวเป็นผู้ประเมินเอง	17	40.48	12	52.17	29	44.62
3. วิธีการประเมินผลการจัดบริการแนะแนว						
มีการดำเนินการ ดังนี้						
- การประชุมประเมินผลผู้ที่เกี่ยวข้องภายใน						
งานบริการแนะแนว	15	35.71	7	30.43	22	33.85
- สัมภาษณ์ความคิดเห็นต่อการจัดบริการ						
แนะแนวจากนิสิตนักศึกษา	32	76.19	16	69.57	48	73.85
- สังเกตและสัมภาษณ์การจัดบริการ						
แนะแนวจากผู้ที่เกี่ยวข้อง	16	38.10	9	39.13	25	38.46
- เก็บข้อมูลเป็นระยะๆ ณะปฏิบัติการ						
การให้บริการแนะแนว	20	47.62	13	56.52	33	50.77

ตารางที่ 7 (ต่อ)

การประเมินผลการจัดบริการแนะแนว	ผู้บริหาร		บุคลากร		รวม	
	N ₁ =47	N ₂ =34	N ₁ =81			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
- มีการกำหนดเกณฑ์มาตรฐานการประเมินผล และแจ้งให้บุคลากรงานบริการแนะแนวทราบ ล่วงหน้า	4	9.52	8	34.78	12	18.46
4. การประเมินผลการให้บริการแนะแนวนำมาใช้ ประโยชน์ในด้าน						
- เป็นข้อมูลในการเตรียมการจัดบริการ แนะแนวให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น	39	92.86	21	91.30	60	92.31
- เป็นข้อมูลในการวางแผนการจัดบริการ แนะแนวในปีการศึกษาต่อไป	34	80.95	17	73.91	51	78.46
- เป็นข้อมูลการปรับปรุงแผนการจัดบริการ แนะแนวในปีนั้น	22	52.38	12	52.17	34	52.31
- เป็นข้อมูลในการมอบหมายงาน	5	11.91	11	47.83	16	24.62
- ใช้ในการจัดทำรายงานเสนอไปยังบุคคล/ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	23	54.76	14	60.87	37	56.92

จากตารางที่ 7 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการประเมินผลการจัดบริการแนะแนว ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่จัดให้มีการประเมินผลการจัดบริการแนะแนว คิดเป็นร้อยละ 80.25 โดยผู้รับผิดชอบในการประเมินผลคือบุคลากรผู้รับผิดชอบในแต่ละบริการแนะแนวเป็นผู้ประเมินเอง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 44.62 รองลงมาคือหัวหน้าฝ่าย/หัวหน้างานบริการแนะแนวเป็นผู้รับผิดชอบ คิดเป็นร้อยละ 36.92 และผู้อำนวยการกองกิจการนิสิตนักศึกษา ผู้ช่วยผู้อำนวยการกองกิจการนิสิตนักศึกษาเป็นผู้รับผิดชอบน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 3.08

วิธีประเมินผลการจัดบริการแนะแนวส่วนใหญ่ใช้วิธีการสำรวจความคิดเห็นต่อการจัดบริการแนะแนวจากนิสิตนักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 73.85 รองลงมาใช้วิธีการเก็บข้อมูลเป็นระยะๆ ณะปฏิบัติกิจกรรมการให้บริการแนะแนว คิดเป็นร้อยละ 50.77 และใช้วิธีการกำหนดเกณฑ์มาตรฐานการประเมินผลและแจ้งให้บุคลากรงานบริการแนะแนวทราบล่วงหน้า น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 18.46

เมื่อพิจารณาเป็นรายกลุ่มพบว่า ทั้งผู้บริหารและบุคลากรฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาให้ข้อมูลที่แตกต่างกัน ดังนี้

ผู้บริหารฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่ระบุว่า วิธีประเมินผลการจัดบริการแนะแนวใช้วิธีการสำรวจความคิดเห็นต่อการจัดบริการแนะแนวจากนิสิตนักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 76.19 รองลงมาใช้วิธีการเก็บข้อมูลเป็นระยะๆ ณะปฏิบัติกิจกรรมการให้บริการแนะแนว คิดเป็นร้อยละ 47.62 และใช้วิธีการกำหนดเกณฑ์มาตรฐานการประเมินผลและแจ้งให้บุคลากรงานบริการแนะแนวทราบล่วงหน้า น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 9.52

บุคลากรฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่ระบุว่า วิธีประเมินผลการจัดบริการแนะแนวใช้วิธีการสำรวจความคิดเห็นต่อการจัดบริการแนะแนวจากนิสิตนักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 69.57 รองลงมาใช้วิธีการเก็บข้อมูลเป็นระยะๆ ณะปฏิบัติกิจกรรมการให้บริการแนะแนว คิดเป็นร้อยละ 56.52 และใช้วิธีการประชุมผู้ที่เกี่ยวข้องภายในงานบริการแนะแนว น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 30.43

ฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่ได้นำผลการประเมินการให้บริการแนะแนวไปใช้ประโยชน์ในด้านเป็นข้อมูลในการเตรียมการจัดบริการแนะแนวให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น คิดเป็นร้อยละ 92.31 รองลงมาคือเป็นข้อมูลในการวางแผนการจัดบริการแนะแนวในปีการศึกษาต่อไป คิดเป็นร้อยละ 78.46 และนำมาใช้ประโยชน์ในด้านเป็นข้อมูลในการมอบหมายงานน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 24.62

ตารางที่ 8 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาในการบริหารงาน
บริการแนะแนว

ปัญหาในการบริหารงานบริการแนะแนว	ผู้บริหาร N ₁ =47 จำนวน	ร้อยละ	บุคลากร N ₂ =34 จำนวน	ร้อยละ	รวม N _t =81 จำนวน	ร้อยละ
1. ปัญหาในด้านการวางแผนงานบริการแนะแนว						
ได้แก่						
- ขาดการวางแผนงานบริการแนะแนว						
อย่างต่อเนือง	17	36.17	17	50.00	34	41.98
- ขาดการมีส่วนร่วมในการวางแผน	15	31.91	11	32.35	26	32.10
- ขาดการประสานแผนงานระหว่างบุคคล/ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	13	27.66	12	35.29	25	30.86
- ขาดการประชาสัมพันธ์แผนงานให้บุคคล/ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบ	13	27.66	8	23.53	21	25.93
2. ปัญหาในด้านการดำเนินงานบริการแนะแนว						
ได้แก่						
- งบประมาณในการดำเนินงานไม่เพียงพอ	22	46.81	17	50.00	39	48.15
- ขาดสถานที่ในการดำเนินการบริการ แนะแนว	27	57.45	18	52.94	45	55.56
- ขาดเอกสาร เครื่องมือ เครื่องใช้ และ อุปกรณ์ในการให้บริการแนะแนว	16	34.04	16	47.06	32	39.51
- ขาดบุคลากรที่มีความรู้ ความชำนาญและ ประสบการณ์ด้านการแนะแนว	16	34.04	12	35.29	28	34.57
- ขาดการประชาสัมพันธ์การจัดบริการ แนะแนว	10	21.28	9	26.47	19	23.46

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ปัญหาในการบริหารงานบริการแนะแนว	ผู้บริหาร N ₁ =47 จำนวน ร้อยละ	บุคลากร N ₂ =34 จำนวน ร้อยละ	รวม N _t =81 จำนวน ร้อยละ
3. ปัญหาในด้านการประเมินผลงานบริการแนะแนว ได้แก่			
- ขาดการติดตามประเมินผลนิสิตนักศึกษา ที่มารับบริการแนะแนว	21 44.68	22 64.71	43 53.09
- ขาดการประเมินผลการจัดบริการแนะแนว ในแต่ละด้านของการบริการ	9 19.15	16 47.06	25 30.86
- ไม่มีวิธีการประเมินผลการจัดบริการ แนะแนวที่ชัดเจน	13 27.66	17 50.00	30 37.04
- ไม่มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุง การจัดบริการแนะแนว	7 14.89	16 47.06	23 28.40
- ประเมินผลแล้วไม่แจ้งผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ	5 10.64	6 17.65	11 13.58

จากตารางที่ 8 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาในการบริหารงานบริการแนะแนว ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ปัญหาในด้านการวางแผนงานบริการแนะแนวคือ ขาดการวางแผนงานบริการแนะแนวอย่างต่อเนื่อง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 41.98 รองลงมาคือขาดการมีส่วนร่วมในการวางแผน คิดเป็นร้อยละ 32.10 และปัญหาขาดการประชาสัมพันธ์แผนงานให้บุคคล/หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบ น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 25.93

เมื่อจำแนกเป็นรายกลุ่ม พบว่า ทั้งผู้บริหารและบุคลากรฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาให้ข้อมูลที่แตกต่างกัน ดังนี้

ผู้บริหารฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาระบุว่า ปัญหาในด้านการวางแผนงานบริการแนะแนวคือ ขาดการวางแผนงานบริการแนะแนวอย่างต่อเนื่อง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 36.17 รองลงมาคือขาดการมีส่วนร่วมในการวางแผน คิดเป็นร้อยละ 31.91 ปัญหาขาดการประสานแผนงานระหว่างบุคคล/หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและขาดการประชาสัมพันธ์แผนงานให้บุคคล/หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 27.66

บุคลากรฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาทราบว่า ปัญหาในการวางแผนงานบริการแนะแนวคือขาดการวางแผนงานบริการแนะแนวอย่างต่อเนื่อง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมาคือขาดการประสานแผนงานระหว่างบุคคล/หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง คิดเป็นร้อยละ 35.29 และปัญหาขาดการประชาสัมพันธ์แผนงานให้บุคคล/หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบ น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 23.53

ปัญหาในด้านการดำเนินงานบริการแนะแนวคือขาดสถานที่ในการดำเนินงานบริการแนะแนวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 55.56 รองลงมาคืองบประมาณในการดำเนินงานไม่เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 48.15 และปัญหาขาดการประชาสัมพันธ์การจัดบริการแนะแนว น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 23.46

ปัญหาในด้านการประเมินผลงานบริการแนะแนวคือขาดการติดตามประเมินผลนิสิตนักศึกษาที่มารับบริการแนะแนว มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 53.09 รองลงมาคือไม่มีวิธีการประเมินผลการจัดบริการแนะแนวที่ชัดเจน คิดเป็นร้อยละ 37.04 และปัญหาประเมินผลแล้วไม่แจ้งผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 13.58

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 9 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการจัดทำแผนงานบริการ
จัดหางาน

การจัดทำแผนงานบริการจัดหางาน	ผู้บริหาร		บุคลากร		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	$N_1=47$		$N_2=34$		$N_t=81$	
1. ฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาจัดให้มีการจัดทำ แผนงานบริการจัดหางาน						
- ไม่มีการดำเนินการ	2	4.26	4	11.76	6	7.41
- มีการดำเนินการ	45	95.74	30	88.24	75	92.59
	$(N_1=45)$		$(N_2=30)$		$(N_t=75)$	
2. ผู้รับผิดชอบในการจัดทำแผนงานบริการ จัดหางาน คือ						
- รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา						
ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา	0	0.00	0	0.00	0	0.00
- ผู้อำนวยการกองกิจการนิสิตนักศึกษา						
ผู้ช่วยผู้อำนวยการกองกิจการนิสิตศึกษา	4	8.89	3	10.00	7	9.33
- หัวหน้าฝ่าย/หัวหน้างานที่รับผิดชอบงาน บริการจัดหางาน	31	68.89	16	53.33	47	62.67
- บุคลากรทุกคนในงานบริการจัดหางาน	10	22.22	11	36.67	21	28.00
3. วิธีดำเนินการจัดทำแผนงานบริการจัดหางาน คือ						
- นำวัตถุประสงค์ของฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา มาเป็นเกณฑ์ในการวางแผน	42	93.33	25	83.33	67	89.33
- การประชุมสัมมนาเชิงปฏิบัติการในหน่วยงาน กิจการนิสิตนักศึกษามาเป็นแนวดำเนินการ	17	37.78	6	20.00	23	30.67
- นำประสบการณ์จากการศึกษาดูงาน มาพิจารณา	16	35.56	12	40.00	28	37.33

ตารางที่ 9 (ต่อ)

การจัดทำแผนงานบริการจัดหางาน	ผู้บริหาร	บุคลากร	รวม
	$N_1=47$	$N_2=34$	$N_1=81$
	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ

4. ข้อมูลที่ใช้ประกอบการจัดทำแผนงาน

บริการจัดหางาน ได้แก่

- ข้อมูลแหล่งงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชน	40	88.89	24	80.00	64	85.33
- ข้อมูลจากกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม	32	71.11	15	50.00	47	62.67
- ข้อมูลนิสิตนักศึกษาที่มีความต้องการหางานทำ ในช่วงเวลาว่างในปีที่ผ่านมา	37	82.22	19	63.33	56	74.67
- ข้อมูลจากรายงานผลการประกอบอาชีพจาก ศิษย์เก่า	14	31.11	4	13.33	18	24.00

จากตารางที่ 9 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดทำแผนงานบริการจัดหางาน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่มีการจัดทำแผนงานบริการจัดหางาน คิดเป็นร้อยละ 92.59 โดยผู้รับผิดชอบในการจัดแผนงานส่วนใหญ่คือหัวหน้าฝ่าย/หัวหน้างานที่รับผิดชอบบริการจัดหางาน คิดเป็นร้อยละ 62.67 รองลงมาคือบุคลากรทุกคนในงานบริการจัดหางานเป็นผู้รับผิดชอบคิดเป็นร้อยละ 28.00 และผู้อำนวยการกองกิจการนิสิตนักศึกษา ผู้ช่วยผู้อำนวยการกองกิจการนิสิตนักศึกษาเป็นผู้รับผิดชอบ น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 9.33

วิธีดำเนินการจัดทำแผนงานบริการจัดหางานส่วนใหญ่ใช้วิธีนำวัตถุประสงค์ของฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษามาเป็นเกณฑ์ในการวางแผน คิดเป็นร้อยละ 89.33 รองลงมาใช้วิธีนำประสบการณ์จากการศึกษาดูงานมาพิจารณา คิดเป็นร้อยละ 37.33 และใช้วิธีการประชุมสัมมนาเชิงปฏิบัติการในหน่วยงานกิจการนิสิตนักศึกษามาเป็นแนวดำเนินการ น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 30.67

ข้อมูลที่ใช้ประกอบการจัดทำแผนงานบริการจัดหางานส่วนใหญ่คือข้อมูลแหล่งงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชน คิดเป็นร้อยละ 85.33 รองลงมาคือข้อมูลนิสิตนักศึกษาที่มีความต้องการหางานทำในช่วงเวลาว่างในปีที่ผ่านมา คิดเป็นร้อยละ 74.67 และข้อมูลจากการรายงานผลการประกอบอาชีพจากศิษย์เก่าน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 24.00

ตารางที่ 10 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะการบริการ
จัดหางานที่จัดให้นิสิตนักศึกษา

ลักษณะการบริการจัดหางานที่จัดให้	ผู้บริหาร	บุคลากร	รวม
นิสิตนักศึกษา	N ₁ =47	N ₂ =34	N ₁ =81
	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ

ลักษณะการบริการจัดหางานที่จัดให้
นิสิตนักศึกษา ได้แก่

- การจัดหางานพิเศษนอกเวลาเรียนภายใน หน่วยงานของมหาวิทยาลัยให้แก่ นิสิตนักศึกษา	45	95.74	29	85.29	74	91.36
- บริการจัดหางานพิเศษนอกเวลาเรียนให้ หน่วยงานภายนอก	35	74.47	24	70.59	59	72.84
- บริการจัดหางานให้แก่นิสิตนักศึกษาที่สำเร็จ การศึกษาแล้ว	29	61.70	28	82.35	57	70.37
- บริการให้คำปรึกษาด้านอาชีพ แหล่งงาน และตลาดแรงงาน	37	78.72	29	85.29	66	81.48
- บริการด้านข้อมูลอาชีพและแหล่งงาน	41	87.23	32	94.12	73	90.12
- จัดโครงการ/การบรรยายพิเศษเพื่อ การเตรียมตัวในการสมัครงาน	36	76.60	28	82.35	64	79.01
- จัดส่งนิสิตนักศึกษาไปฝึกงานหรือ ศึกษาดูงาน	23	48.94	23	67.65	46	56.79

จากตารางที่ 10 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะการบริการจัดหางานที่จัดให้นิสิต
นักศึกษา ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ลักษณะการบริการจัดหางานที่จัดให้นิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่คือบริการจัดหางานพิเศษนอกเวลา
เรียนภายในหน่วยงานของมหาวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ 91.36 รองลงมาคือบริการด้านข้อมูลอาชีพและ
แหล่งงาน คิดเป็นร้อยละ 90.12 และจัดส่งนิสิตนักศึกษาไปฝึกงานหรือศึกษาดูงาน น้อยที่สุด คิดเป็น
ร้อยละ 56.79

เมื่อพิจารณาเป็นรายกลุ่ม พบว่า ทั้งผู้บริหารและบุคลากรฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาให้ข้อมูลที่แตกต่างกัน ดังนี้

ผู้บริหารฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่ระบุว่า ลักษณะการบริการจัดหางานที่จัดให้นิสิตนักศึกษาคือบริการจัดหางานพิเศษนอกเวลาเรียนภายในหน่วยงานของมหาวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ 95.74 รองลงมาคือบริการด้านข้อมูลอาชีพและแหล่งงาน คิดเป็นร้อยละ 87.23 และจัดส่งนิสิตนักศึกษาไปฝึกงานหรือศึกษาดูงานน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 48.94

บุคลากรฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่ระบุว่าลักษณะการบริการจัดหางานให้นิสิตนักศึกษาคือบริการด้านข้อมูลอาชีพและแหล่งงาน คิดเป็นร้อยละ 94.12 รองลงมาคือบริการจัดหางานพิเศษนอกเวลาเรียนภายในหน่วยงานของมหาวิทยาลัย และบริการให้คำปรึกษาด้านอาชีพ แหล่งงาน และตลาดแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 85.29 และจัดส่งนิสิตนักศึกษาไปฝึกงานหรือศึกษาดูงาน น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 67.65

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 11 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับวิธีดำเนินงานการบริการ
จัดหางานให้แก่บัณฑิตนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษา

วิธีดำเนินงานการบริการจัดหางานให้แก่ บัณฑิตนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษา	ผู้บริหาร N ₁ =47 จำนวน	ร้อยละ	บุคลากร N ₂ =34 จำนวน	ร้อยละ	รวม N ₁ =81 จำนวน	ร้อยละ
วิธีดำเนินงานการบริการจัดหางานให้แก่ บัณฑิตนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษา ได้แก่						
- เวียนแจ้งประชาสัมพันธ์ข่าวสารงาน ไปยังคณะวิชาต่างๆ	37	78.72	24	70.59	61	75.31
- จัดบอร์ดข่าวสารงานและอาชีพ	40	85.11	32	94.12	72	88.89
- จัดแฟ้มข่าวสารด้านอาชีพและแหล่งงาน	32	68.09	29	85.29	61	75.31
- จัดบริการคัดเลือกผู้สำเร็จการศึกษา ให้กับแหล่งงาน	26	55.32	16	47.06	42	51.85
- จัดทำจุลสารด้านอาชีพและแหล่งงาน	25	53.19	20	58.82	45	55.56
- จัดวันนัดพบแรงงาน	36	76.60	29	85.29	65	80.25

จากตารางที่ 11 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีดำเนินงานการบริการจัดหางานให้แก่
บัณฑิตนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษา ดังรายละเอียดต่อไปนี้

มหาวิทยาลัยส่วนใหญ่มีวิธีดำเนินงานการบริการจัดหางานให้แก่บัณฑิตนักศึกษาคือจัดบอร์ด
ข่าวสารงานและอาชีพ คิดเป็นร้อยละ 88.89 รองลงมาคือจัดวันนัดพบแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 80.25
และจัดบริการคัดเลือกผู้สำเร็จการศึกษาให้กับแหล่งงาน น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 51.85

เมื่อพิจารณาเป็นรายกลุ่ม พบว่า ทั้งผู้บริหารและบุคลากรฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาให้ข้อมูลที่
แตกต่างกันดังนี้

ผู้บริหารฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่ระบุว่า วิธีดำเนินงานการบริการจัดหางานให้แก่
นิสิตนักศึกษาคือจัดบอร์ดข่าวสารงานและอาชีพ คิดเป็นร้อยละ 85.11 รองลงมา คือเวียนแจ้ง
ประชาสัมพันธ์ข่าวสารงานไปยังคณะวิชาต่างๆ คิดเป็นร้อยละ 78.72 และจัดทำจุลสารด้านอาชีพและ
แหล่งงาน คิดเป็นร้อยละ 53.19

บุคลากรฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่ระบุว่า วิธีดำเนินงานการบริการจัดหางานให้แก่
นิสิตนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาคือจัดบอร์ดข่าวสารด้านอาชีพและแหล่งงาน คิดเป็นร้อยละ 94.12
รองลงมาคือ จัดแฟ้มด้านข่าวสารอาชีพและแหล่งงาน และจัดวันนัดพบแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 85.29
และจัดบริการคัดเลือกผู้สำเร็จการศึกษาให้กับแหล่งงาน น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 47.06

ตารางที่ 12 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการประเมินผล
การจัดบริการจัดหางาน

การประเมินผลการจัดบริการจัดหางาน	ผู้บริหาร		บุคลากร		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาจัดให้มี						
ประเมินผลการจัดบริการจัดหางาน						
- ไม่มีการดำเนินการ	4	8.51	8	23.53	12	14.81
- มีการดำเนินการ	43	91.49	26	76.47	69	85.19
	(N ₁ =43)		(N ₂ =26)		(N ₁ =69)	
2. ผู้รับผิดชอบในการประเมินผล						
การจัดหางาน คือ						
- รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา						
ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา	2	4.65	0	0.00	2	2.90
- ผู้อำนวยการกองกิจการนิสิตนักศึกษา						
ผู้ช่วยผู้อำนวยการกองกิจการนิสิตนักศึกษา	3	6.97	1	3.85	4	5.80
- หัวหน้าฝ่าย/หัวหน้างานที่รับผิดชอบ						
งานบริการจัดหางาน	23	53.49	13	50.00	36	52.17
- บุคคล/คณะกรรมการที่ได้รับมอบหมาย	5	11.63	4	15.38	9	13.04
- บุคลากรในงานบริการจัดหางาน						
ประเมินผลตนเอง	10	23.26	8	30.77	18	26.09
3. วิธีการประเมินผลการจัดบริการจัดหางาน						
มีการดำเนินการ ดังนี้						
- การประชุมประเมินผลผู้ที่เกี่ยวข้อง						
ในงานบริการจัดหางาน	16	37.21	12	46.15	28	40.58
- สสำรวจความคิดเห็นต่อการให้บริการจัดหางาน						
จากนิสิตนักศึกษาที่มารับบริการ	34	79.07	21	80.77	55	79.71
- สังเกตและสัมภาษณ์การให้บริการจัดหางาน						
จากผู้ที่เกี่ยวข้อง	15	34.88	9	34.62	24	34.78
- เก็บข้อมูลเป็นระยะๆ ขณะดำเนินการให้						
บริการจัดหางาน	26	60.47	10	38.46	36	52.17

ตารางที่ 12 (ต่อ)

การประเมินผลการจัดบริการจัดหางาน	ผู้บริหาร		บุคลากร		รวม	
	N ₁ =47	N ₂ =34	N ₁ =81			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
4. การประเมินผลการจัดบริการจัดหางาน						
นำมาใช้ประโยชน์ในด้าน						
- เป็นข้อมูลในการเตรียมการจัดบริการจัดหางานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น	38	88.37	23	88.46	61	88.41
- เป็นข้อมูลในการจัดทำแผน/โครงการบริการจัดหางานในปีการศึกษาต่อไป	37	86.05	19	73.08	56	81.16
- เป็นข้อมูลในการปรับปรุงแผน/โครงการบริการจัดหางานในปีนั้น	21	48.84	9	34.62	30	43.48
- ใช้ในการจัดทำรายงานเสนอไปยังบุคคล/หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	28	65.12	12	46.15	40	57.97
- ใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงแผนการศึกษาและหลักสูตรของมหาวิทยาลัย	6	13.95	1	3.85	7	10.14
- ใช้ในการประชาสัมพันธ์มหาวิทยาลัย	12	27.91	11	42.31	23	33.33

จากตารางที่ 12 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการประเมินผลการบริการจัดหางาน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่จัดให้มีการประเมินผลการจัดบริการจัดหางาน คิดเป็นร้อยละ 85.19 โดยผู้รับผิดชอบในการประเมินผลการจัดบริการจัดหางานส่วนใหญ่คือหัวหน้าฝ่าย/หัวหน้างานที่รับผิดชอบงานบริการจัดหางาน คิดเป็นร้อยละ 52.17 รองลงมาคือบุคลากรในงานบริการจัดหางานประเมินตนเอง คิดเป็นร้อยละ 26.09 และรองอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาเป็นผู้รับผิดชอบน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 2.90

วิธีการประเมินผลการจัดบริการจัดหางานส่วนใหญ่คือ สํารวจความคิดเห็นต่อการให้บริการจัดหางานจากนิสิตนักศึกษาที่มารับบริการ คิดเป็นร้อยละ 79.07 รองลงมาคือ เก็บข้อมูลเป็นระยะๆ ขณะดำเนินการให้บริการจัดหางาน คิดเป็นร้อยละ 52.17 และใช้การสังเกตและสัมภาษณ์การให้บริการจัดหางานจากผู้ที่เกี่ยวข้อง น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 34.78

เมื่อพิจารณาเป็นรายกลุ่ม พบว่า ทั้งผู้บริหารและบุคลากรฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาให้ข้อมูลที่แตกต่างกันดังนี้

ผู้บริหารฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่ระบุว่า วิธีการประเมินผลการจัดบริการจัดหางาน คือ สํารวจความคิดเห็นต่อการให้บริการจัดหางานจากนิสิตนักศึกษาที่มารับบริการ คิดเป็นร้อยละ 79.07 รองลงมาคือ เก็บข้อมูลเป็นระยะๆขณะดำเนินการให้บริการจัดหางาน คิดเป็นร้อยละ 60.47และ ใช้การสังเกตและสัมภาษณ์การให้บริการจัดหางานจากผู้ที่เกี่ยวข้อง น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 34.88

บุคลากรฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่ระบุว่า วิธีการประเมินผลการจัดบริการจัดหางาน คือ สํารวจความคิดเห็นต่อการให้บริการจัดหางานจากนิสิตนักศึกษาที่มารับบริการ คิดเป็นร้อยละ 80.77 รองลงมาคือ การประชุมประเมินผลผู้ที่เกี่ยวข้องในงานบริการจัดหางาน คิดเป็นร้อยละ 46.15 และใช้ การสังเกตและสัมภาษณ์การให้บริการจัดหางานจากผู้ที่เกี่ยวข้อง น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 34.62

ฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่นำผลการประเมินการให้บริการจัดหางาน ไปใช้ประโยชน์ ในด้านเป็นข้อมูลในการเตรียมการจัดบริการจัดหางานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น คิดเป็นร้อยละ 88.41 รองลงมานำมาใช้ประโยชน์ในด้านเป็นข้อมูลในการวางแผน/โครงการบริการจัดหางานในปีการศึกษาต่อไป คิดเป็นร้อยละ 81.16 และนำไปใช้ประโยชน์ในด้านเป็นข้อมูลในการปรับปรุงแผนการศึกษา และหลักสูตรของมหาวิทยาลัย น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 10.14

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 13 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาในการบริหารงาน
บริการจัดหางาน

ปัญหาในการบริหารงานบริการจัดหางาน	ผู้บริหาร		บุคลากร		รวม	
	N ₁ =47		N ₂ =34		N ₁ =81	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ปัญหาในด้านการวางแผนงานบริการจัดหางาน ได้แก่						
- ขาดการวางแผนในการหาแหล่งงาน	17	36.17	11	32.35	28	34.57
- ขาดข้อมูลแหล่งงานและตลาดแรงงาน ที่เป็นปัจจุบัน	17	36.17	10	29.41	27	33.33
- ขาดการประสานแผนงานระหว่างแหล่งงาน และภาค/คณะวิชา	18	38.30	8	25.53	26	32.10
2. ปัญหาในด้านการดำเนินงานบริการจัดหางาน ได้แก่						
- ขาดสถานที่ และวัสดุ อุปกรณ์ในการอำนวยความสะดวกแก่นักศึกษาและแหล่งงาน	18	38.30	18	52.94	36	44.44
- ขาดการประชาสัมพันธ์การให้บริการจัดหางาน อย่างทั่วถึง	19	40.43	15	44.12	34	41.98
- ขาดการจัดเก็บข้อมูลทำเนียบผู้มาขอบริการ และแหล่งจัดหางาน	15	31.91	12	35.29	27	33.33
- ขาดการร่วมมือของศิษย์เก่าในการรายงานผล การประกอบอาชีพ	31	65.96	22	64.71	53	65.43
- ขาดการวิเคราะห์สาเหตุของการได้งานทำ และไม่ประสบความสำเร็จในการสมัครงาน	26	55.32	25	73.53	51	62.96

ตารางที่ 13 (ต่อ)

ปัญหาในการบริหารงานบริการจัดหางาน	ผู้บริหาร		บุคลากร		รวม	
	$N_1=47$		$N_2=34$		$N_t=81$	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
3. ปัญหาในการประเมินผลงานบริการจัดหางาน						
ได้แก่						
- ขาดการติดตามประเมินผลการรับสมัครงาน จากแหล่งงานที่แจ้งข่าวการรับสมัครงาน มายังงานบริการจัดหางาน	14	29.79	17	50.00	31	38.27
- ขาดการประเมินผลการให้บริการจัดหางาน อย่างต่อเนื่อง	18	38.30	19	55.89	37	45.68
- ไม่มีวิธีการประเมินผลการให้บริการ จัดหางานที่ชัดเจน	13	27.66	12	35.29	25	30.86
- ไม่มีการนำผลการประเมินการบริการ จัดหางานไปใช้ในการวางแผนการศึกษา	12	25.53	16	47.06	28	34.57

จากตารางที่ 13 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาในการบริหารงานจัดหางาน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ปัญหาในด้านการวางแผนงานบริการจัดหางานคือ ขาดการวางแผนในการหาแหล่งงาน คิดเป็นร้อยละ 34.57 มากที่สุด รองลงมาคือขาดข้อมูลแหล่งงานและตลาดแรงงานที่เป็นปัจจุบัน คิดเป็นร้อยละ 33.33 และปัญหาขาดการประสานแผนงานระหว่างแหล่งงานและภาค/คณะวิชาน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 32.10

เมื่อจำแนกเป็นรายกลุ่ม พบว่า ทั้งผู้บริหารและบุคลากรฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาให้ข้อมูลแตกต่างกัน ดังนี้

ผู้บริหารฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาระบุว่า ปัญหาในด้านการวางแผนงานบริการจัดหางานคือ ขาดการประสานแผนงานระหว่างแหล่งงานและภาค/คณะวิชา มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38.30 รองลงมาคือขาดการวางแผนในการหาแหล่งงาน และขาดข้อมูลแหล่งงานและตลาดแรงงานที่เป็นปัจจุบัน คิดเป็นร้อยละ 36.17

บุคลากรฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาส่วนระบุว่า ปัญหาในด้านการวางแผนงานบริการจัดหางาน คือขาดการวางแผนแหล่งงานและตลาดแรงงานที่เป็นปัจจุบัน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 32.35 รองลงมา คือขาดข้อมูลแหล่งงานและตลาดแรงงานที่เป็นปัจจุบัน คิดเป็นร้อยละ 29.41 และปัญหาขาด การประสานแผนงานระหว่างแหล่งงาน และภาค/คณะวิชา น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 25.53

ปัญหาในด้านการดำเนินงานบริการจัดหางานคือ ขาดการร่วมมือของศิษย์เก่าในการรายงานผล การประกอบอาชีพ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 65.43 รองลงมาคือขาดการวิเคราะห์สาเหตุของการได้งาน ทำและไม่ประสบความสำเร็จในการสมัครงาน คิดเป็นร้อยละ 62.96 และปัญหาขาดการเก็บข้อมูล ทำเนียบผู้มาขอบริการและแหล่งจัดหางาน น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 33.33

เมื่อพิจารณาเป็นรายกลุ่ม พบว่า ทั้งผู้บริหารและบุคลากรฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาให้ข้อมูลที่ แตกต่างกัน ดังนี้

ผู้บริหารฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาระบุว่า ปัญหาในด้านการดำเนินงานบริการจัดหางานคือขาด การร่วมมือของศิษย์เก่าในการรายงานผลการประกอบอาชีพ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 65.96 รองลงมา คือขาดการวิเคราะห์สาเหตุของการได้งานทำและไม่ประสบความสำเร็จในการสมัครงาน คิดเป็นร้อยละ 55.32 และปัญหาขาดการจัดเก็บข้อมูลทำเนียบผู้มาขอบริการและแหล่งจัดหางาน น้อยที่สุด คิดเป็น ร้อยละ 31.91

บุคลากรฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาระบุว่า ปัญหาในด้านการดำเนินงานบริการจัดหางานคือ ขาดการวิเคราะห์สาเหตุของการได้งานทำและไม่ประสบความสำเร็จในการสมัครงาน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 73.53 รองลงมาคือขาดการร่วมมือของศิษย์เก่าในการรายงานผลการประกอบอาชีพ คิดเป็นร้อยละ 64.71 และปัญหาขาดการจัดเก็บข้อมูลทำเนียบผู้มาขอบริการและแหล่งจัดหางาน น้อย ที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35.29

ปัญหาในด้านการประเมินผลงานบริการจัดหางานคือ ขาดการประเมินผลการให้บริการจัดหา งานอย่างต่อเนื่อง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 45.68 รองลงมาคือ ขาดการติดตามประเมินผลการรับสมัคร งานจากแหล่งงานที่แจ้งข่าวการรับสมัครงานมายังงานบริการจัดหางาน คิดเป็นร้อยละ 38.27 และ ปัญหาไม่มีวิธีการประเมินผลการบริการจัดหางานที่ชัดเจน น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 30.86

เมื่อจำแนกเป็นรายกลุ่ม พบว่า ทั้งผู้บริหารและบุคลากรฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาให้ข้อมูลที่ แตกต่างกัน ดังนี้

ผู้บริหารฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาระบุว่า ปัญหาในด้านการประเมินผลงานบริการจัดหางานคือ ขาดการประเมินผลการบริการจัดหางานอย่างต่อเนื่อง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38.30 รองลงมาคือ ขาดการติดตามประเมินผลการรับสมัครงานจากแหล่งงานที่แจ้งข่าวการรับสมัครงานมายังงานบริการ

จัดหางาน คิดเป็นร้อยละ 29.79 และไม่มีปัญหาการนำผลการประเมินการบริการจัดหางานไปใช้ในการวางแผนการศึกษาน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 25.53

บุคลากรฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาทราบว่า ปัญหาในด้านการประเมินผลงานบริการจัดหางานคือ ขาดการประเมินผลการให้บริการจัดหางานอย่างต่อเนื่อง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 55.89 รองลงมาคือ ขาดการติดตามผลการรับสมัครงานจากแหล่งงานที่แจ้งข่าวการรับสมัครงานมายังงานบริการจัดหางาน คิดเป็นร้อยละ 50.00 และปัญหาไม่มีวิธีการประเมินผลการให้บริการจัดหางานอย่างชัดเจน น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35.29

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 14 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการจัดทำแผนงาน
บริการทุนการศึกษา

การจัดทำแผนงานบริการทุนการศึกษา	ผู้บริหาร		บุคลากร		รวม	
	N ₁ =47		N ₂ =34		N _t =81	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาจัดให้มีการจัดทำ แผนงานบริการทุนการศึกษา						
- ไม่มีการดำเนินการ	3	6.38	1	2.94	4	4.94
- มีการดำเนินการ	44	93.62	33	97.06	77	95.06
	(N ₁ =44)		(N ₂ =33)		(N _t =77)	
2. ผู้รับผิดชอบในการจัดทำแผนงานบริการ ทุนการศึกษา คือ						
- รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา						
ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา	2	4.54	1	3.03	3	3.90
- ผู้อำนวยการกองกิจการนิสิตนักศึกษา						
ผู้ช่วยผู้อำนวยการกองกิจการนิสิตศึกษา	4	9.09	4	12.12	8	10.39
- หัวหน้าฝ่าย/หัวหน้างานที่รับผิดชอบ งานบริการทุนการศึกษา	28	63.64	16	48.49	44	57.14
- คณะกรรมการพิจารณาทุนการศึกษา	10	22.73	12	36.36	22	28.57

ตารางที่ 14 (ต่อ)

การจัดทำแผนงานบริการทุนการศึกษา	ผู้บริหาร N ₁ =47 จำนวน ร้อยละ	บุคลากร N ₂ =34 จำนวน ร้อยละ	รวม N _t =81 จำนวน ร้อยละ	
3. วิธีดำเนินการจัดทำแผนงานบริการ ทุนการศึกษา คือ				
- นำวัตถุประสงค์ของฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา มาเป็นเกณฑ์ในการวางแผน	29	65.91	26 78.79	55 71.43
- การประชุมสัมมนาในหน่วยงานกิจการนิสิต นักศึกษามาเป็นแนวดำเนินการ	18	40.91	11 33.33	29 37.66
- จัดหาแหล่งทุนที่สนับสนุนการเงินมาประกาศ ให้นิสิตนักศึกษาทราบ	31	70.45	23 69.70	54 70.13
- จัดหาแหล่งทุนในการไปศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นไป มาแจ้งให้นิสิตนักศึกษาทราบ	15	34.09	10 30.30	25 32.47
4. ข้อมูลที่ใช้ในการพิจารณาการจัดทำแผนงาน การให้บริการทุนการศึกษา ได้แก่				
- นโยบายของมหาวิทยาลัย	37	84.09	23 69.70	60 77.92
- ความจำเป็นด้านการเงินของนิสิตนักศึกษา	40	90.91	30 90.91	70 90.91
- สถิตินิสิตนักศึกษาที่ขาดแคลน	22	50.00	21 63.64	43 55.84
- แหล่งทุนที่ให้ในการไปศึกษาต่อใน ระดับสูงขึ้นไป	13	29.55	14 42.42	27 35.06
- ความเพียงพอของทุนการศึกษาในปีที่ผ่านมา	27	61.36	22 66.67	49 63.64
- เจตนาของผู้บริหารทุนการศึกษา	39	88.64	28 84.85	67 87.01
- มติของคณะกรรมการพิจารณาทุนการศึกษา	34	77.27	23 69.70	57 74.03

จากตารางที่ 14 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดทำแผนงานบริการทุนการศึกษา ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่มีการจัดทำแผนงานบริการทุนการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 95.06 ผู้รับผิชอบในการจัดทำแผนงานส่วนใหญ่คือหัวหน้าฝ่าย/หัวหน้างานที่รับผิดชอบงานบริการทุนการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 57.14 รองลงมาคือคณะกรรมการพิจารณาทุนการศึกษาเป็นผู้รับผิชอบ คิดเป็นร้อยละ 28.57 และรองอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาเป็นผู้รับผิชอบ น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 3.90

วิธีดำเนินการจัดทำแผนงานบริการทุนการศึกษาส่วนใหญ่คือ นำวัตถุประสงค์ของฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษามาเป็นเกณฑ์ในการวางแผน คิดเป็นร้อยละ 71.43 รองลงมาคือ จัดหาแหล่งทุนที่สนับสนุนการเงินมาประกาศิให้นิสิตนักศึกษาทราบ คิดเป็นร้อยละ 70.13 และจัดหาแหล่งทุนในการไปศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นมาแจ้งให้นิสิตนักศึกษาทราบ น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 32.47

เมื่อจำแนกเป็นรายกลุ่ม พบว่า ทั้งผู้บริหารและบุคลากรฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาให้ข้อมูลที่แตกต่างกัน ดังนี้

ผู้บริหารฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่ระบุว่า วิธีการจัดทำแผนงานบริการทุนการศึกษา คือ จัดหาแหล่งทุนที่สนับสนุนการเงินมาประกาศิให้นิสิตนักศึกษาทราบ คิดเป็นร้อยละ 70.45 รองลงมาคือ นำวัตถุประสงค์ของฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษามาเป็นเกณฑ์ในการวางแผน คิดเป็นร้อยละ 65.91 และจัดหาแหล่งทุนในการไปศึกษาต่อในระดับสูงมาแจ้งให้นิสิตนักศึกษาทราบ น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 34.09

บุคลากรฝ่ายกิจการนิสิตศึกษาระบุว่า วิธีดำเนินการจัดทำแผนงานบริการทุนการศึกษาคือ นำวัตถุประสงค์ของฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษามาเป็นเกณฑ์ในการวางแผน คิดเป็นร้อยละ 78.79 รองลงมาคือ จัดหาแหล่งทุนที่สนับสนุนการเงินมาประกาศิให้นิสิตนักศึกษาทราบ คิดเป็นร้อยละ 69.70 และจัดหาแหล่งทุนในการไปศึกษาต่อในระดับสูงมาแจ้งให้นิสิตนักศึกษาทราบ น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 30.30

ข้อมูลที่ใช้ในการพิจารณาการจัดทำแผนงานการให้บริการทุนการศึกษาส่วนใหญ่คือ ความจำเป็นด้านการเงินของนิสิตนักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 90.91 รองลงมาคือเจตนาของผู้นับถือทุนการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 87.01 และแหล่งทุนที่ให้ในการไปศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นมาแจ้งให้นิสิตนักศึกษาทราบ น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35.06

ตารางที่ 15 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับผู้พิจารณาการจัดสรรทุนการศึกษาและคัดเลือกผู้ควรได้รับทุนการศึกษา

ผู้พิจารณาการจัดสรรทุนการศึกษาและคัดเลือกผู้ที่ควรได้รับทุนการศึกษา	ผู้บริหาร	บุคลากร	รวม
	$N_1=47$	$N_2=34$	$N_t=81$
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ
ผู้พิจารณาการจัดสรรทุนการศึกษาและคัดเลือกผู้ที่ควรได้รับทุนการศึกษาคือ			
- รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา			
ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา	2	4.26	2 5.88 4 4.94
- ผู้อำนวยการกองกิจการนิสิตนักศึกษา			
ผู้ช่วยผู้อำนวยการกองกิจการนิสิตนักศึกษา	0	0.00	1 2.94 1 1.23
- หัวหน้าฝ่าย/หัวหน้างานงานบริการทุนการศึกษา	3	6.38	2 5.88 5 6.17
- คณะกรรมการพิจารณาทุนการศึกษา			
ของมหาวิทยาลัย	38	80.85	18 52.95 56 69.14
คณะกรรมการพิจารณาทุนคณะ	4	8.51	11 32.35 15 18.52

จากตารางที่ 15 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับผู้พิจารณาการจัดสรรทุนการศึกษาและคัดเลือกผู้ที่ควรได้รับทุนการศึกษา ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ผู้พิจารณาการจัดสรรทุนการศึกษาและคัดเลือกผู้ที่ควรได้รับทุนการศึกษาส่วนใหญ่คือ คณะกรรมการพิจารณาทุนการศึกษาของมหาวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ 69.14 รองลงมาคือคณะกรรมการพิจารณาทุนคณะ คิดเป็นร้อยละ 18.52 และผู้อำนวยการกองกิจการนิสิตนักศึกษา ผู้ช่วยผู้อำนวยการกองกิจการนิสิตนักศึกษาเป็นผู้พิจารณาน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1.23

ตารางที่ 16 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับวิธีดำเนินการให้ทุนการศึกษา

วิธีดำเนินการให้ทุนการศึกษา	ผู้บริหาร		บุคลากร		รวม	
	N ₁ =47		N ₂ =34		N ₁ =81	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
วิธีดำเนินการให้ทุนการศึกษา คือ						
- จัดตั้งกองทุนสำหรับนิสิตนักศึกษาที่เรียนดี	28	59.57	21	61.76	49	60.49
- จัดตั้งกองทุนสำหรับนิสิตนักศึกษาที่ขาดแคลน	41	87.23	24	70.59	65	80.25
- จัดตั้งกองทุนโดยวิธีนำดอกผลมาจัดสรรเป็นทุนการศึกษา	44	93.62	29	85.29	73	90.12
- บริหารจัดการทุนการศึกษาจากผู้มีจิตศรัทธา	46	97.87	32	94.12	78	96.30

จากตารางที่ 16 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีดำเนินการให้ทุนการศึกษา ดังรายละเอียดต่อไปนี้

วิธีดำเนินการให้ทุนการศึกษาส่วนใหญ่ ใช้วิธีบริหารจัดการทุนการศึกษาจากผู้มีจิตศรัทธา คิดเป็นร้อยละ 96.30 รองลงมาคือ จัดตั้งกองทุนโดยวิธีนำดอกผลมาจัดสรรเป็นทุนการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 90.12 และใช้วิธีจัดตั้งกองทุนสำหรับนิสิตนักศึกษาที่เรียนดีน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 60.49

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 17 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับแหล่งทุนการศึกษา

แหล่งทุนการศึกษา	ผู้บริหาร		บุคลากร		รวม	
	$N_1=47$	ร้อยละ	$N_2=34$	ร้อยละ	$N_t=81$	ร้อยละ
แหล่งทุนการศึกษาที่จัดสรรให้แก่นิสิตนักศึกษา ได้มาจาก						
- งบประมาณแผ่นดิน	28	59.57	17	50.00	45	55.56
- งบประมาณรายได้ของมหาวิทยาลัย	38	80.85	23	67.65	61	75.31
- หน่วยงานภายนอก เช่น บริษัท มูลนิธิ ธนาคาร และผู้มีจิตศรัทธา	45	95.74	34	100.00	79	97.53
- ศิษย์เก่า	29	61.70	23	67.65	52	64.20
- ดอกผลจากเงินทุนที่มีผู้บริจาค	44	93.62	30	88.24	74	91.36

จากตารางที่ 17 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งทุนการศึกษา ดังรายละเอียดต่อไปนี้

แหล่งทุนการศึกษาที่จัดสรรให้แก่นิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่ได้มาจากหน่วยงานภายนอก เช่น บริษัท มูลนิธิ ธนาคาร และผู้มีจิตศรัทธา คิดเป็นร้อยละ 97.53 รองลงมาได้มาจากดอกผลจากเงินทุนที่มีผู้บริจาค คิดเป็นร้อยละ 91.36 และได้มาจากงบประมาณแผ่นดินน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 55.56

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 18 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการประเมินผล
การให้บริการทุนการศึกษา

การประเมินผลการให้บริการทุนการศึกษา	ผู้บริหาร		บุคลากร		รวม	
	N ₁ =47		N ₂ =34		N _t =81	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาจัดให้มี						
ประเมินผลการให้บริการทุนการศึกษา						
- ไม่มีการดำเนินการ	5	10.64	11	32.35	16	19.75
- มีการดำเนินการ	42	89.36	23	67.65	65	80.25
	(N ₁ =42)		(N ₂ =23)		(N _t =65)	
2. ผู้รับผิดชอบในการประเมินผล						
การให้บริการทุนการศึกษา คือ						
- รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา						
ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา	3	7.14	1	4.35	4	6.15
- ผู้อำนวยการกองกิจการนิสิตนักศึกษา						
ผู้ช่วยผู้อำนวยการกองกิจการนิสิตนักศึกษา	1	2.38	1	4.35	2	3.08
- หัวหน้าฝ่าย/หัวหน้างานที่รับผิดชอบงาน						
บริการทุนการศึกษา	20	47.62	18	78.26	38	58.46
- คณะกรรมการพิจารณาทุนการศึกษา	18	42.86	3	13.04	21	32.31
3. วิธีการประเมินการให้บริการทุนการศึกษา						
มีการดำเนินการดังนี้						
- การประชุมประเมินผลผู้ที่เกี่ยวข้องใน						
งานบริการทุนการศึกษา	16	38.10	10	43.48	26	40.00
- สำนวจความคิดเห็นการให้บริการทุนการศึกษา						
จากนิสิตนักศึกษา	15	35.71	6	26.09	21	32.31
- สังเกตและสัมภาษณ์การให้บริการทุน						
การศึกษาจากผู้ที่เกี่ยวข้อง	17	40.48	10	43.48	27	41.54
- การพิจารณาจากการรายงานการจัดสรร						
ทุนการศึกษา	33	78.57	19	82.61	52	80.00
- เก็บข้อมูลเป็นระยะๆขณะดำเนินงาน	16	38.10	15	65.22	31	47.69

ตารางที่ 18 (ต่อ)

การประเมินผลการให้บริการทุนการศึกษา	ผู้บริหาร N ₁ =47 จำนวน	ร้อยละ	บุคลากร N ₂ =34 จำนวน	ร้อยละ	รวม N ₁ =81 จำนวน	ร้อยละ
4. การประเมินผลการให้บริการทุนการศึกษา						
นำมาใช้ประโยชน์ในด้าน						
- เป็นข้อมูลในการเตรียมการจัดบริการ						
ทุนการศึกษาให้เหมาะสมยิ่งขึ้น	34	80.95	17	73.91	51	78.46
- เป็นข้อมูลในการเตรียมการจัดหาแหล่งทุน						
เพิ่มเติมเพื่อช่วยเหลือนิสิตนักศึกษาที่ต้องการ						
ขอทุนการศึกษาในปีนั้น	18	42.86	10	43.48	28	43.08
- เป็นข้อมูลในการเตรียมการจัดหาแหล่งทุน						
เพิ่มเติมในปีการศึกษาต่อไป	24	57.14	15	65.22	39	60.00
- เป็นข้อมูลในการปรับปรุงการดำเนินการ						
จัดสรรทุนการศึกษา	35	83.33	18	78.26	53	81.54
- ใช้ในการจัดทำรายงานเสนอหน่วยงาน						
ในหน่วยงาน	19	45.24	11	47.83	30	46.15
- ใช้ในการจัดทำรายงานเสนอผู้บริหาร						
ทุนการศึกษา	22	52.38	16	69.57	38	58.46

จากตารางที่ 18 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการประเมินผลการให้บริการทุนการศึกษา ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่จัดให้มีการประเมินผลการให้บริการทุนการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 80.25 โดยผู้รับผิดชอบในการประเมินผลการให้บริการทุนการศึกษาส่วนใหญ่คือ หัวหน้าฝ่าย/หัวหน้างานที่รับผิดชอบงานบริการทุนการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 58.46 รองลงมาคือ คณะกรรมการพิจารณาทุนการศึกษาเป็นผู้รับผิดชอบ คิดเป็นร้อยละ 32.31 และผู้อำนวยการกองกิจการนิสิตนักศึกษา ผู้ช่วยผู้อำนวยการกองกิจการนิสิตนักศึกษาเป็นผู้รับผิดชอบน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 3.08

วิธีประเมินผลการให้บริการทุนการศึกษาส่วนใหญ่คือ การพิจารณาจากรายงานการจัดสรรทุนการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 80.00 รองลงมาใช้วิธีเก็บข้อมูลเป็นระยะๆขณะดำเนินงาน คิดเป็นร้อยละ 47.69 และใช้วิธีสำรวจความคิดเห็นการให้บริการทุนการศึกษาจากนิสิตนักศึกษา น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 32.31

เมื่อพิจารณาเป็นรายกลุ่ม พบว่า ทั้งผู้บริหารและบุคลากรฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาให้ข้อมูลที่แตกต่างกัน ดังนี้

ผู้บริหารฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่ระบุว่า วิธีการประเมินผลการให้บริการทุนการศึกษาคือ การพิจารณาจากรายงานการจัดสรรทุนการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 78.57 รองลงมาใช้วิธีการสังเกตและสัมภาษณ์การให้บริการทุนการศึกษาจากผู้ที่เกี่ยวข้อง คิดเป็นร้อยละ 40.48 และใช้วิธีสำรวจความคิดเห็นการให้บริการทุนการศึกษาจากนิสิตนักศึกษา น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35.71

บุคลากรฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่ระบุว่า วิธีการประเมินผลการให้บริการทุนการศึกษาคือการพิจารณาจากรายงานการจัดสรรทุนการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 82.61 รองลงมาใช้วิธีเก็บ ข้อมูลเป็นระยะๆขณะดำเนินงาน คิดเป็นร้อยละ 65.22 และใช้วิธีสำรวจความคิดเห็นการให้บริการทุนการศึกษาจากนิสิตนักศึกษา น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 26.09

ฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่ นำผลการประเมินการให้บริการทุนการศึกษาไปใช้ประโยชน์ในด้านเป็นข้อมูลในการปรับปรุงการดำเนินงานการจัดสรรทุนการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 81.54 รองลงมา นำไปใช้ประโยชน์ในด้านเป็นข้อมูลในการเตรียมการจัดบริการทุนการศึกษาให้เหมาะสมยิ่งขึ้น คิดเป็นร้อยละ 78.46 และนำไปใช้ประโยชน์ในด้านการเตรียมการจัดหาแหล่งทุนเพิ่มเติมเพื่อช่วยเหลือนิสิตนักศึกษาที่ต้องการทุนการศึกษาในปีนั้น น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 43.08

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 19 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาในการบริหารงาน
บริการทุนการศึกษา

ปัญหาในการบริหารงานบริการทุนการศึกษา	ผู้บริหาร		บุคลากร		รวม	
	N ₁ =47		N ₂ =34		N ₁ =81	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ปัญหาในด้านการวางแผนงานบริการ ทุนการศึกษา ได้แก่						
- ขาดการวางแผนงานช่วยเหลือนิสิตนักศึกษา ที่ขาดแคลน	7	14.89	8	23.53	15	18.52
- ขาดการวางแผนในการหาแหล่งทุน การศึกษาเพิ่มเติม	24	51.07	18	52.94	42	51.85
- ขาดการสำรวจนิสิตนักศึกษาที่ต้องการ ขอรับทุนการศึกษา	17	36.17	17	50.00	34	41.97
2. ปัญหาในด้านการดำเนินงานบริการ ทุนการศึกษา ได้แก่						
- ขาดการประสานแผนงานกับคณะวิชาต่างๆ	8	17.02	8	23.53	16	19.75
- ขาดแคลนแหล่งทุนการศึกษา	26	55.32	20	58.82	46	56.79
- ทุนที่ได้รับไม่เพียงพอช่วยเหลือนิสิต นักศึกษาที่ขาดแคลน	34	72.34	28	82.35	62	76.54
- ข้อมูลในการพิจารณาทุนไม่รัดกุม ไม่เพียงพอ หรือไม่เป็นธรรม	14	29.79	11	32.35	25	30.87
- การประชาสัมพันธ์การให้บริการ ทุนการศึกษาไม่ทั่วถึง	6	12.77	13	38.23	19	23.46

ตารางที่ 19 (ต่อ)

ปัญหาในการบริหารงานบริการทุนการศึกษา	ผู้บริหาร		บุคลากร		รวม	
	$N_1=47$		$N_2=34$		$N_t=81$	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
3. ปัญหาในด้านการประเมินผลงานบริการ						
ทุนการศึกษา ได้แก่						
- ขาดการติดตามผลการเรียนของ						
นิสิตนักศึกษาที่ได้รับทุน	14	29.79	15	44.12	29	35.81
- ขาดการประเมินผลการให้บริการ						
ทุนการศึกษาอย่างต่อเนื่อง	8	17.02	13	38.23	21	25.93
- ไม่มีวิธีการประเมินผลการให้บริการ						
ทุนการศึกษาที่ชัดเจน	15	31.91	15	44.12	30	37.04
- ไม่มีการนำผลการประเมินการให้บริการ						
ทุนการศึกษาไปใช้ในการวางแผนจัดหา						
แหล่งทุนเพิ่มเติม	15	31.91	12	35.29	27	33.33

จากตารางที่ 19 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาในการบริหารงานบริการทุนการศึกษา ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ปัญหาในด้านการวางแผนงานบริการทุนการศึกษาคือ ขาดการวางแผนในการหาแหล่งทุนการศึกษาเพิ่มเติม มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 51.85 รองลงมาคือขาดการสำรวจนิสิตนักศึกษาที่ต้องการขอรับทุนการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 41.97 และปัญหาขาดการวางแผนงานช่วยเหลือนิสิตนักศึกษาที่ขาดแคลน น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 18.52

ปัญหาในด้านการดำเนินงานบริการทุนการศึกษาส่วนใหญ่คือ ทุนที่ได้รับไม่เพียงพอช่วยเหลือนิสิตนักศึกษาที่ขาดแคลน คิดเป็นร้อยละ 76.54 รองลงมาคือขาดแคลนแหล่งทุนการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 56.79 และปัญหาขาดการประสานงานกับคณะวิชาต่างๆ น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 19.75

เมื่อจำแนกเป็นรายกลุ่ม พบว่า ทั้งผู้บริหารและบุคลากรฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาให้ข้อมูลที่แตกต่างกัน ดังนี้

ผู้บริหารฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่ระบุว่า ปัญหาในด้านการดำเนินงานบริการทุนการศึกษาคือ ทุนที่ได้รับไม่เพียงพอช่วยเหลือนิสิตนักศึกษาที่ขาดแคลน คิดเป็นร้อยละ 72.34 รองลงมาคือขาดแคลนแหล่งทุนการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 55.32 และปัญหาการประชาสัมพันธ์การให้บริการทุนการศึกษาไม่ทั่วถึง น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 12.77

บุคลากรฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่ระบุว่า ปัญหาในการดำเนินงานบริการทุนการศึกษาคือ ทุนที่ได้รับไม่เพียงพอช่วยเหลือนิสิตนักศึกษาที่ขาดแคลน คิดเป็นร้อยละ 82.35 รองลงมาคือ ขาดแคลนแหล่งทุนการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 58.82 และปัญหาขาดการประสานแผนงานกับคณะวิชาต่างๆ น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 23.53

ปัญหาในด้านการประเมินผลงานบริการทุนการศึกษาคือ ไม่มีวิธีการประเมินผลการให้บริการทุนการศึกษาที่ชัดเจน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 37.04 รองลงมาคือขาดการติดตามผลการเรียนของนิสิตนักศึกษาที่ได้รับทุนการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 35.81 และปัญหาขาดการประเมินผลการให้บริการทุนการศึกษาอย่างต่อเนื่อง น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 25.93

เมื่อจำแนกเป็นรายกลุ่ม พบว่า ทั้งผู้บริหารและบุคลากรฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาให้ข้อมูลที่แตกต่างกัน ดังนี้

ผู้บริหารฝ่ายกิจการนิสิตศึกษาระบุว่า ปัญหาในด้านการประเมินผลงานบริการทุนการศึกษาคือไม่มีวิธีการประเมินผลการให้บริการทุนการศึกษาที่ชัดเจน และไม่มีการนำผลการให้บริการทุนการศึกษาไปใช้ในการวางแผนจัดหาแหล่งทุนเพิ่มเติม มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 31.91 รองลงมาคือขาดการติดตามผลการเรียนของนิสิตนักศึกษาที่ได้รับทุนการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 29.79 และปัญหาขาดการประเมินผลการให้บริการทุนการศึกษาอย่างต่อเนื่อง น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 17.02

บุคลากรฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาส่วนระบุว่า ปัญหาในด้านการประเมินผลงานบริการทุนการศึกษาคือ ขาดการติดตามผลการเรียนของนิสิตนักศึกษาที่ได้รับทุนและไม่มีวิธีการประเมินผลการให้บริการทุนการศึกษาที่ชัดเจน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 44.12 รองลงมาคือ ขาดการประเมินผลการให้บริการทุนการศึกษาอย่างต่อเนื่อง คิดเป็นร้อยละ 38.23 และปัญหาไม่มีการนำผลการประเมินการให้บริการทุนการศึกษาไปใช้ในการวางแผนจัดหาแหล่งทุนเพิ่มเติม น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35.29

ตารางที่ 20 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการจัดทำแผนงาน
บริการอนามัย

การจัดทำแผนงานบริการอนามัย	ผู้บริหาร		บุคลากร		รวม	
	$N_1=47$		$N_2=42$		$N_1=89$	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาจัดให้มีการจัดทำ แผนงานบริการอนามัย						
- ไม่มีการดำเนินการ	6	12.77	4	9.52	10	11.24
- มีการดำเนินการ	41	87.23	38	90.48	79	88.76
	($N_1=41$)		($N_2=38$)		($N_1=79$)	
2. ผู้รับผิดชอบในการจัดทำแผนงานบริการ อนามัย คือ						
- ผู้อำนวยการสถานพยาบาล	1	2.44	3	7.89	4	5.06
- หัวหน้างานบริการอนามัย	24	58.54	24	63.16	48	60.76
- คณะกรรมการที่ได้รับมอบหมาย	9	21.95	6	15.79	15	18.99
- บุคลากรทุกคนในงานบริการอนามัย	7	17.07	5	13.16	12	15.19
3. วิธีดำเนินการจัดทำแผนงานบริการอนามัย คือ						
- นำนโยบายของมหาวิทยาลัยมาเป็นเกณฑ์ ในการวางแผน	32	78.05	28	73.68	60	75.95
- นำวัตถุประสงค์ของฝ่ายกิจการนิสิต นักศึกษาเป็นเกณฑ์ในการวางแผน	30	73.17	22	57.89	52	65.82
- การประชุมสัมมนาในหน่วยงานบริการ อนามัยมาเป็นแนวดำเนินการ	24	58.54	17	44.74	41	51.90
- นำความคิดเห็นที่สำรวจได้จากนิสิต นักศึกษามาเป็นเกณฑ์ในการพิจารณา	15	36.58	8	21.05	23	29.11

ตารางที่ 20 (ต่อ)

การจัดทำแผนงานบริการอนามัย	ผู้บริหาร		บุคลากร		รวม	
	$N_1=47$		$N_2=42$		$N_t=89$	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
4. ข้อมูลที่ใช้ประกอบการจัดทำแผนงาน						
บริการอนามัย ได้แก่						
- ความเพียงพอด้านบุคลากรที่ให้บริการ						
รักษาพยาบาล	37	90.24	32	84.21	69	87.34
- ความเพียงพอด้านงบประมาณใน						
การดำเนินงาน	36	87.80	31	81.58	67	84.81
- ความเพียงพอด้านวัสดุ อุปกรณ์						
และเวชภัณฑ์	35	85.37	26	68.42	61	77.21
- ความเพียงพอด้านอาคาร สถานที่						
สำหรับบริการ	22	53.66	22	57.89	44	55.70
- สถิติจำนวนนิสิตนักศึกษาที่มารับบริการ	34	82.93	27	71.05	61	77.21

จากตารางที่ 20 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดทำแผนงานบริการอนามัย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่มีการจัดทำแผนงานบริการอนามัย คิดเป็นร้อยละ 88.76 โดยผู้รับผิดชอบส่วนใหญ่คือ หัวหน้างานบริการอนามัย คิดเป็นร้อยละ 60.76 รองลงมาคือ คณะกรรมการที่ได้รับมอบหมายเป็นผู้รับผิดชอบ คิดเป็นร้อยละ 18.99 และผู้อำนวยการสถานพยาบาล เป็นผู้รับผิดชอบน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 5.06

วิธีดำเนินการจัดทำแผนงานบริการอนามัยส่วนใหญ่คือ นำนโยบายของมหาวิทยาลัยมาเป็นเกณฑ์ในการวางแผน คิดเป็นร้อยละ 75.95 รองลงมาคือ นำวัตถุประสงค์ของฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา มาเป็นเกณฑ์ในการวางแผน คิดเป็นร้อยละ 65.82 และนำความคิดเห็นที่สำรวจได้จากนิสิตนักศึกษามาเป็นเกณฑ์ในการพิจารณา น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 29.11

ข้อมูลที่ใช้ประกอบการจัดทำแผนงานบริการอนามัยส่วนใหญ่คือ ความเพียงพอด้านบุคลากรที่ให้บริการในการรักษาพยาบาล คิดเป็นร้อยละ 87.34 รองลงมาคือ ความเพียงพอด้านงบประมาณในการดำเนินงาน คิดเป็นร้อยละ 84.81 และความเพียงพอด้านอาคารสถานที่สำหรับบริการ น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 55.70

ตารางที่ 21 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับกิจกรรมที่ดำเนินการในการจัดบริการอนามัย

กิจกรรมการจัดบริการอนามัย	ผู้บริหาร		บุคลากร		รวม	
	N ₁ =47	ร้อยละ	N ₂ =42	ร้อยละ	N ₁ =89	ร้อยละ
กิจกรรมที่ดำเนินการในการจัดบริการอนามัย						
ได้แก่						
- บริการตรวจรักษาโรคทั่วไป	46	97.87	42	100.00	88	98.88
- บริการทางการแพทย์	46	97.87	42	100.00	88	98.88
- บริการด้านทันตกรรม	30	63.83	19	45.24	49	55.06
- บริการด้านกายภาพบำบัด	25	53.19	19	45.24	44	49.44
- บริการตรวจสุขภาพ	36	76.60	29	69.05	65	73.03
- การป้องกันสุขภาพและโรคระบาด						
ในมหาวิทยาลัย	31	65.95	18	42.86	49	55.06
- การจัดโครงการแนะแนวและการส่งเสริมสุขภาพอนามัย	29	61.70	24	57.14	53	59.55
- การบริการประกันสุขภาพ/การช่วยเหลือ						
คำปรึกษาพยาบาลแก่นิสิตนักศึกษา	23	48.94	16	38.10	39	43.82
- การบริการประกันชีวิต/การจ่ายเงินสงเคราะห์						
เมื่อนิสิตนักศึกษาเสียชีวิต	14	29.79	8	19.05	22	24.72

จากตารางที่ 21 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมที่ดำเนินการในการจัดบริการอนามัย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

กิจกรรมที่ดำเนินการในการจัดบริการอนามัยส่วนใหญ่คือ จัดบริการตรวจรักษาโรคทั่วไปและบริการทางการแพทย์ คิดเป็นร้อยละ 98.88 รองลงมาคือ บริการตรวจสุขภาพ คิดเป็น ร้อยละ 73.03 และการประกันชีวิต/การจ่ายเงินสงเคราะห์เมื่อนิสิตนักศึกษาเสียชีวิต น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 24.72

ตารางที่ 22 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับวิธีการดำเนินการบริการ

อนามัย

การดำเนินการบริการอนามัย	ผู้บริหาร	บุคลากร	รวม
	$N_1=47$	$N_2=42$	$N_t=89$
	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ
วิธีดำเนินการในกรณีที่มีนิสิตนักศึกษาเจ็บป่วยเกินระดับที่หน่วยอนามัยจะให้บริการได้ คือ			
- ส่งตัวนิสิตนักศึกษาไปยังโรงพยาบาลของมหาวิทยาลัยในกรณีที่มีมหาวิทยาลัยมีคณะแพทยศาสตร์หรือโรงพยาบาลในสังกัด	11	23.40	6 14.29
- ส่งตัวนิสิตนักศึกษาไปยังโรงพยาบาลของรัฐที่สะดวกที่สุด	21	44.68	21 50.00
- ส่งตัวนิสิตนักศึกษาไปยังโรงพยาบาลที่อยู่ใกล้มหาวิทยาลัย	15	31.92	15 35.71

จากตารางที่ 22 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการดำเนินการกรณีที่มีนิสิตนักศึกษาเจ็บป่วยเกินระดับที่หน่วยอนามัยจะให้บริการได้

วิธีดำเนินการกรณีที่มีนิสิตนักศึกษาเจ็บป่วยเกินระดับที่หน่วยอนามัยจะให้บริการได้ใช้วิธีส่งตัวนิสิตนักศึกษาไปยังโรงพยาบาลของรัฐที่สะดวกที่สุด มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 47.19 รองลงมาใช้วิธีส่งตัวนิสิตนักศึกษาไปยังโรงพยาบาลที่อยู่ใกล้มหาวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ 33.71 และส่งตัวนิสิตนักศึกษาไปยังโรงพยาบาลของมหาวิทยาลัยในกรณีที่มีมหาวิทยาลัยมีคณะแพทยศาสตร์หรือโรงพยาบาลในสังกัด น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 19.10

ตารางที่ 23 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการประเมินผล
การจัดบริการอนามัย

การประเมินผลการจัดบริการอนามัย	ผู้บริหาร		บุคลากร		รวม	
	N ₁ =47		N ₂ =42		N ₁ =89	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาจัดให้มี						
ประเมินผลการจัดบริการอนามัย						
- ไม่มีการดำเนินการ	6	12.77	11	26.19	17	19.10
- มีการดำเนินการ	41	87.23	31	73.81	72	80.90
	(N ₁ =41)		(N ₂ =31)		(N ₁ =72)	
2. ผู้รับผิดชอบในการประเมินผล						
การจัดบริการอนามัย คือ						
- ผู้อำนวยการสถานพยาบาล	3	7.32	3	9.68	6	8.33
- หัวหน้างานบริการอนามัย	30	73.17	19	61.29	49	68.06
- คณะกรรมการที่ได้รับมอบหมาย	8	19.51	9	29.03	17	23.61
3. วิธีการประเมินผลการจัดบริการอนามัย						
มีการดำเนินการ ดังนี้						
- การประชุมประเมินผลผู้ที่เกี่ยวข้องภายใน						
งานบริการอนามัย	22	53.66	9	29.03	31	43.05
- สำรวจความคิดเห็นในการจัดบริการ						
อนามัยจากนิสิตนักศึกษา	25	60.98	16	51.61	41	56.94
- สังเกตและสัมภาษณ์การให้บริการ						
อนามัยจากผู้เกี่ยวข้อง	16	39.03	9	29.03	25	34.72
- เก็บข้อมูลด้านการรักษาและการให้บริการ						
เป็นระยะๆขณะดำเนินงาน	30	73.17	21	67.74	51	70.83
- ตั้งผู้รับฟังความคิดเห็นจากผู้ใช้บริการอนามัย	15	36.58	15	48.39	30	41.67
- มีการกำหนดเกณฑ์มาตรฐาน						
การประเมินผลและแจ้งให้บุคลากร						
งานบริการอนามัยทราบล่วงหน้า	5	12.20	5	16.13	10	13.89
- ประเมินผลในภาพรวมของงานบริการ						
อนามัย	16	39.02	14	45.16	30	41.67

ตารางที่ 23 (ต่อ)

การประเมินผลการจัดบริการอนามัย	ผู้บริหาร	บุคลากร	รวม
	$N_1=47$	$N_2=42$	$N_t=89$
	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ

4. การประเมินผลการให้บริการอนามัยนำมา

ใช้ประโยชน์ในด้านใด

- เป็นข้อมูลในการวางแผนการดำเนินงาน

บริการอนามัย	34	82.93	23	74.19	57	79.17
--------------	----	-------	----	-------	----	-------

- เป็นข้อมูลในการปรับปรุงคุณภาพ

การให้บริการอนามัย	39	95.12	30	96.77	69	95.83
--------------------	----	-------	----	-------	----	-------

- จัดทำรายงานเสนอหน่วยงานอื่น

	24	58.54	14	45.17	38	52.78
--	----	-------	----	-------	----	-------

จากตารางที่ 23 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการประเมินผลการจัดบริการอนามัย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่จัดให้มีการประเมินผลการจัดบริการอนามัย คิดเป็นร้อยละ 80.90 โดยผู้รับผิดชอบส่วนใหญ่คือ หัวหน้างานบริการอนามัย คิดเป็นร้อยละ 68.06 รองลงมาคือ คณะกรรมการที่ได้รับมอบหมาย คิดเป็นร้อยละ 23.61 และผู้อำนวยการสถานพยาบาลรับผิดชอบ น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 8.33

วิธีการประเมินผลการจัดบริการอนามัยส่วนใหญ่ใช้วิธีเก็บข้อมูลด้านการรักษาพยาบาลและ การให้บริการเป็นระยะๆ ขณะดำเนินงาน คิดเป็นร้อยละ 70.83 รองลงมาใช้วิธีสำรวจความคิดเห็นใน การจัดบริการอนามัยจากนิสิตนักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 56.94 และมีการกำหนดเกณฑ์มาตรฐาน การประเมินผลและแจ้งให้บุคลากรงานบริการอนามัยทราบล่วงหน้า น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 13.89

ฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่ นำผลการประเมินการให้บริการอนามัยไปใช้ประโยชน์ใน การปรับปรุงคุณภาพการให้บริการอนามัย คิดเป็นร้อยละ 95.83 รองลงมาคือเป็นข้อมูลในการวางแผนการดำเนินงานบริการอนามัย คิดเป็นร้อยละ 79.17 และจัดทำรายงานเสนอหน่วยงานอื่นน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 52.78

ตารางที่ 24 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาในการบริหารงาน
บริการอนามัย

ปัญหาในการบริหารงานบริการอนามัย	ผู้บริหาร		บุคลากร		รวม	
	$N_1=47$		$N_2=42$		$N_t=89$	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ปัญหาในด้านการวางแผนงานบริการ						
อนามัย ได้แก่						
- ขาดการวางแผนงานบริการอนามัยที่ดี	11	23.40	6	14.29	17	19.10
- ขาดการมีส่วนร่วมในการวางแผน	15	31.91	15	35.71	30	33.71
- ขาดการสำรวจข้อมูลนิสิตนักศึกษาที่มา เข้ารับบริการ	12	25.53	7	16.67	19	21.35
2. ปัญหาในด้านการดำเนินงานบริการอนามัยได้แก่						
- ขาดบุคลากรที่ให้บริการรักษาพยาบาล อย่างเพียงพอกับจำนวนนิสิตนักศึกษา ที่มารับบริการ	27	57.44	22	52.38	49	55.06
- วัสดุ อุปกรณ์และเวชภัณฑ์ในการรักษา พยาบาลไม่เพียงพอ	17	36.17	12	28.57	29	32.58
- ขาดสถานที่ที่เหมาะสมในการจัดเป็น ห้องรักษาพยาบาล	18	38.30	18	42.86	36	40.45
- การประชาสัมพันธ์การบริการอนามัยหรือ โครงการส่งเสริมสุขภาพอนามัยไม่ทั่วถึง	12	25.53	8	19.05	20	22.47
3. ปัญหาในด้านการประเมินผลงานบริการ						
อนามัย ได้แก่						
- ขาดการประเมินผลการจัดบริการอนามัย อย่างต่อเนื่อง	19	40.43	15	35.71	34	38.20
- ไม่มีหลักเกณฑ์ประเมินผลการจัดบริการ อนามัยที่ชัดเจน	12	25.53	18	42.86	30	33.71
- ไม่มีการนำผลการประเมินการจัดบริการ อนามัยไปใช้ในการปรับปรุงรูปแบบและ ประสิทธิภาพการให้บริการ	10	21.28	13	30.95	23	25.84

จากตารางที่ 24 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาในการบริหารงานบริการอนามัย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ปัญหาในด้านการวางแผนงานบริการอนามัยคือ ขาดการมีส่วนร่วมในการวางแผน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 33.71 รองลงมาคือขาดการสำรวจข้อมูลนิสิตนักศึกษาที่มารับบริการ คิดเป็นร้อยละ 21.35 และปัญหาขาดการวางแผนงานบริการอนามัยที่ดี คิดเป็นร้อยละ 19.10

ปัญหาในด้านการดำเนินงานบริการอนามัยคือ ขาดบุคลากรที่ให้บริการรักษาพยาบาลอย่างเพียงพอกับจำนวนนิสิตนักศึกษาที่มารับบริการ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 55.06 รองลงมาคือขาดสถานที่ที่เหมาะสมในการจัดเป็นห้องรักษาพยาบาล คิดเป็นร้อยละ 40.45 และปัญหาการประชาสัมพันธ์การบริการอนามัยหรือโครงการส่งเสริมสุขภาพอนามัยไม่ทั่วถึง น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 22.47

ปัญหาในด้านการประเมินผลงานบริการอนามัยคือ ขาดการประเมินผลการจัดบริการอนามัยอย่างต่อเนื่อง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38.20 รองลงมาคือไม่มีหลักเกณฑ์การประเมินผลการจัดบริการอนามัยที่ชัดเจน คิดเป็นร้อยละ 33.71 และปัญหาไม่มีการนำผลการประเมินการจัดบริการอนามัยไปใช้ในการปรับปรุงรูปแบบและประสิทธิภาพการให้บริการน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 25.84

เมื่อจำแนกเป็นรายกลุ่ม พบว่า ทั้งผู้บริหารและบุคลากรฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาให้ข้อมูลที่แตกต่างกัน ดังนี้

ผู้บริหารฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาระบุว่า ปัญหาในด้านการประเมินผลงานบริการอนามัยคือ ขาดการประเมินการจัดบริการอนามัยอย่างต่อเนื่อง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40.43 รองลงมาคือไม่มีหลักเกณฑ์การประเมินผลการจัดบริการอนามัยที่ชัดเจน คิดเป็นร้อยละ 25.53 และปัญหาไม่มีการนำผลการประเมินการจัดบริการอนามัยไปใช้ในการปรับปรุงรูปแบบและประสิทธิภาพการให้บริการน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 21.28

บุคลากรฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาระบุว่า ปัญหาในด้านการประเมินผลงานบริการอนามัยคือ ไม่มีหลักเกณฑ์การประเมินผลการจัดบริการอนามัยที่ชัดเจน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 42.86 รองลงมาคือขาดการประเมินผลการจัดบริการอนามัยอย่างต่อเนื่อง คิดเป็นร้อยละ 35.71 และปัญหาไม่มีการนำผลการประเมินการจัดบริการอนามัยไปใช้ในการปรับปรุงรูปแบบและประสิทธิภาพการให้บริการน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 30.95

ตารางที่ 25 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการวางแผนงาน
กิจกรรมของนิสิตนักศึกษา

การวางแผนงานกิจกรรมของนิสิตนักศึกษา	ผู้บริหาร		บุคลากร		รวม	
	N ₁ =47		N ₂ =60		N _t =107	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาจัดให้มีการวางแผนงานกิจกรรมของนิสิตนักศึกษา						
- ไม่มีการดำเนินการ	2	4.26	1	1.67	3	2.80
- มีการดำเนินการ	45	95.74	59	98.33	104	97.20
	(N ₁ =45)		(N ₂ =59)		(N _t =104)	
2. ผู้รับผิดชอบในการวางแผนงานกิจกรรมของนิสิตนักศึกษา คือ						
- รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา						
ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา	4	8.89	6	10.17	10	9.62
- ผู้อำนวยการกองกิจการนิสิตนักศึกษา						
รองผู้อำนวยการกองกิจการนิสิตนักศึกษา	3	6.67	12	20.34	15	14.42
- หัวหน้าฝ่าย/หัวหน้างานกิจกรรมของนิสิตนักศึกษา						
นิสิตนักศึกษา	19	42.22	18	30.51	37	35.58
- บุคลากรทุกคนในงานกิจกรรมของนิสิตนักศึกษา						
นิสิตนักศึกษา	8	17.78	14	23.73	22	21.15
- คณะกรรมการกิจกรรมนิสิตนักศึกษาฝ่ายต่างๆ	6	13.33	4	6.78	10	9.62
- อาจารย์ที่ปรึกษาชมรม/องค์กรกิจกรรมนิสิตนักศึกษา						
นิสิตนักศึกษา	1	2.22	2	3.39	3	2.88
- ตัวแทนจากสโมสร/องค์การนิสิตนักศึกษา	4	8.89	3	5.08	7	6.73

ตารางที่ 25 (ต่อ)

การวางแผนงานกิจกรรมของนิสิตนักศึกษา	ผู้บริหาร N ₁ =47 จำนวน ร้อยละ	บุคลากร N ₂ =60 จำนวน ร้อยละ	รวม N _t =107 จำนวน ร้อยละ		
3. วิธีดำเนินการวางแผนงานกิจกรรมของนิสิตนักศึกษา คือ					
- นำนโยบายจากทบวงมหาวิทยาลัยมาเป็นเกณฑ์ในการวางแผน	36	80.00	40 67.80	76	73.08
- นำนโยบายของมหาวิทยาลัยมาเป็นเกณฑ์ในการวางแผน	40	88.89	46 77.97	86	82.69
- นำวัตถุประสงค์ของฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา มาเป็นเกณฑ์ในการวางแผน	31	68.89	32 54.24	63	60.58
- นำผลจากการประชุมสัมมนาเชิงปฏิบัติการ มาพิจารณา	32	71.11	17 28.81	49	47.11
- นำมติการประชุมของสภานิสิตนักศึกษา สโมสรนิสิตนักศึกษา/องค์การนิสิตนักศึกษา มาประกอบการวางแผน	18	40.00	12 20.34	30	28.85
- พิจารณาจากการประเมินผลการจัดกิจกรรมของนิสิตนักศึกษาในปีที่ผ่านมา	26	57.78	26 44.07	52	50.00
4. ข้อมูลที่ใช้ประกอบการวางแผนกิจกรรมของนิสิตนักศึกษา ได้แก่					
- ความสนใจของนิสิตนักศึกษาในการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตนักศึกษา	43	95.55	47 79.66	90	86.54
- ความเหมาะสมของเวลาที่จัดกิจกรรม	39	86.67	45 76.27	84	80.77
- ความเหมาะสมของสถานที่ที่ใช้จัดกิจกรรม	26	57.78	25 42.37	51	49.04
- ความเพียงพอของวัสดุอุปกรณ์ในการจัดกิจกรรม	15	33.33	17 28.81	32	30.77
- ผลการประเมินการจัดกิจกรรมของนิสิตนักศึกษาในปีที่ผ่านมา	31	68.89	34 57.63	65	62.50
- ด้านความสนใจการจัดกิจกรรมของชุมชน	16	35.55	12 20.34	28	26.92

จากตารางที่ 25 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการวางแผนงานกิจกรรมของนิสิตนักศึกษา ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่จัดให้มีการวางแผนงานกิจกรรมของนิสิตนักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 97.20 ผู้รับผิดชอบในการวางแผนคือหัวหน้าฝ่าย/หัวหน้างานกิจกรรมของนิสิตนักศึกษา มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35.58 รองลงมาคือบุคลากรทุกคนในงานกิจกรรมของนิสิตนักศึกษาเป็นผู้รับผิดชอบ คิดเป็นร้อยละ 21.15 และอาจารย์ที่ปรึกษาชมรม/องค์กรกิจกรรมนิสิตนักศึกษารับผิดชอบน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 2.88

วิธีดำเนินการวางแผนงานกิจกรรมของนิสิตนักศึกษา ส่วนใหญ่ใช้วิธีนำนโยบายของมหาวิทยาลัยมาเป็นเกณฑ์ในการวางแผน คิดเป็นร้อยละ 82.69 รองลงมาคือนำนโยบายจากทบวงมหาวิทยาลัยมาเป็นเกณฑ์ในการวางแผน คิดเป็นร้อยละ 73.08 และนำมติการประชุมของสภานิสิตนักศึกษา สโมสรนิสิตนักศึกษา/องค์กรนิสิตนักศึกษามาประกอบการวางแผน น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 28.85

ข้อมูลที่ใช้ประกอบการวางแผนกิจกรรมของนิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่คือ ความสนใจของนิสิตนักศึกษาในการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตนักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 86.54 รองลงมาคือความเหมาะสมของเวลาที่จัดกิจกรรม คิดเป็นร้อยละ 80.77 และด้านความสนใจการจัดกิจกรรมของชุมชน น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 26.92

เมื่อพิจารณาเป็นรายกลุ่ม พบว่า ทั้งผู้บริหารและบุคลากรฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาให้ข้อมูลที่แตกต่างกัน ดังนี้

ผู้บริหารฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่ระบุว่า ข้อมูลที่ใช้ประกอบการวางแผนกิจกรรมของนิสิตนักศึกษาคือความสนใจของนิสิตนักศึกษาในการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตนักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 95.55 รองลงมาคือความเหมาะสมของเวลาที่จัดกิจกรรม คิดเป็นร้อยละ 86.67 และความเพียงพอของวัสดุอุปกรณ์ในการจัดกิจกรรม น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 33.33

บุคลากรฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่ระบุว่า ข้อมูลที่ใช้ประกอบการวางแผนกิจกรรมของนิสิตนักศึกษาคือ ความสนใจของนิสิตนักศึกษาในการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตนักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 79.66 รองลงมาคือความเหมาะสมของเวลาที่จัดกิจกรรม คิดเป็นร้อยละ 76.27 และด้านความสนใจการจัดกิจกรรมของชุมชน น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 20.34

ตารางที่ 26 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อส่งเสริมการจัดกิจกรรมให้แก่นิสิตนักศึกษา

การจัดสิ่งอำนวยความสะดวกให้แก่นิสิตนักศึกษา	ผู้บริหาร N ₁ =47 จำนวน ร้อยละ	บุคลากร N ₂ =60 จำนวน ร้อยละ	รวม N ₁ =107 จำนวน ร้อยละ
การจัดสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อส่งเสริมการจัดกิจกรรมให้แก่นิสิตนักศึกษา ได้แก่			
- จัดอาคารสถานที่เป็นที่ทำการขององค์กรนิสิตนักศึกษา	45	44	89
	95.74	73.33	83.18
- จัดสิ่งอำนวยความสะดวกในสำนักงานให้แก่องค์กรนิสิตนักศึกษา	33	35	68
	70.21	58.33	63.55
- อำนวยความสะดวกด้านอาคาร สถานที่ สนามกีฬาและวัสดุอุปกรณ์ในการจัดกิจกรรมของนิสิตนักศึกษา	42	49	91
	89.36	81.67	85.05
- ประสานงานกับหน่วยงานต่างๆเพื่ออำนวยความสะดวกในการจัดกิจกรรม	44	51	95
	93.62	85.00	88.79

จากตารางที่ 26 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อส่งเสริมการจัดกิจกรรมให้แก่นิสิตนักศึกษา ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาได้ดำเนินงานด้านการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อส่งเสริมการจัดกิจกรรมให้แก่นิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่โดยการประสานงานกับหน่วยงานต่างๆเพื่ออำนวยความสะดวกในการจัดกิจกรรม คิดเป็นร้อยละ 88.79 และรองลงมาคืออำนวยความสะดวกด้านอาคาร สถานที่ สนามกีฬา และวัสดุอุปกรณ์ในการจัดกิจกรรมของนิสิตนักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 85.05 และจัดสิ่งอำนวยความสะดวกในสำนักงานให้แก่องค์กรนิสิตนักศึกษา น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 63.55

เมื่อจำแนกเป็นรายกลุ่ม พบว่า ทั้งผู้บริหารและบุคลากรฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาให้ข้อมูลที่แตกต่างกัน ดังนี้

ผู้บริหารฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่ระบุว่า ฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาได้ดำเนินงานด้านการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อส่งเสริมการจัดกิจกรรมให้แก่นิสิตนักศึกษาโดยจัดอาคารสถานที่เป็นที่ทำการขององค์กรนิสิตนักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 95.74 รองลงมาคือประสานงานกับหน่วยงาน

ต่างๆเพื่ออำนวยความสะดวกในการจัดกิจกรรม คิดเป็นร้อยละ 93.62 และจัดสิ่งอำนวยความสะดวกในสำนักงานให้แก่องค์กรนิสิตนักศึกษา น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 70.21

บุคลากรฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่ระบุว่า ฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาได้ดำเนินงานด้านการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อส่งเสริมการจัดกิจกรรมให้แก่นิสิตนักศึกษาโดยประสานงานกับหน่วยงานต่างๆเพื่ออำนวยความสะดวกในการจัดกิจกรรม คิดเป็นร้อยละ 85.00 รองลงมาคืออำนวยความสะดวกด้านอาคาร สถานที่ สนามกีฬา และวัสดุอุปกรณ์ในการจัดกิจกรรมของนิสิตนักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 81.67 และจัดสิ่งอำนวยความสะดวกในสำนักงานให้แก่องค์กรนิสิตนักศึกษา น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 58.33

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 27 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับกิจกรรมของนิสิต
นักศึกษาที่จัดในมหาวิทยาลัย

กิจกรรมนิสิตนักศึกษาที่จัดในมหาวิทยาลัย	ผู้บริหาร		บุคลากร		รวม	
	N ₁ =47	N ₂ =60	N ₁ =47	N ₂ =60	N ₁ =107	N ₂ =107
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กิจกรรมนิสิตนักศึกษาที่จัดในมหาวิทยาลัย ได้แก่						
- กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์	47	100.00	60	100.00	107	100.00
- กิจกรรมด้านศิลปะและวัฒนธรรม	47	100.00	60	100.00	107	100.00
- กิจกรรมกีฬา	46	97.87	57	95.00	103	96.26
- กิจกรรมส่วนกลางและการบริหารเช่น สโมสรนิสิตนักศึกษา/องค์การนิสิต นักศึกษา สภานิสิตนักศึกษา	46	97.87	56	93.33	102	95.33
- กิจกรรมพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม	43	91.49	47	78.33	90	84.11
- กิจกรรมเชิงวิชาการ	38	80.85	52	86.67	90	84.11
- การริเริ่ม หรือกิจกรรมนันทนาการ	37	78.72	36	60.00	70	65.42
- กิจกรรมเบ็ดเตล็ด ที่จัดขึ้นตามความสนใจ ของนิสิตนักศึกษา	34	72.34	33	55.00	67	62.62

จากตารางที่ 27 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมของนิสิตนักศึกษาที่จัดในมหาวิทยาลัย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ผู้บริหารและบุคลากรฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาทุกคนระบุว่า กิจกรรมของนิสิตนักศึกษาที่จัดในทุกมหาวิทยาลัยคือ กิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์และกิจกรรมด้านศิลปะและวัฒนธรรม รองลงมาคือกิจกรรมกีฬา คิดเป็นร้อยละ 96.26 กิจกรรมส่วนกลางและการบริหาร คิดเป็นร้อยละ 95.33 กิจกรรมพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรม และกิจกรรมเชิงวิชาการ คิดเป็นร้อยละ 84.11 และการริเริ่มหรือ กิจกรรมนันทนาการ คิดเป็นร้อยละ 65.42 ตามลำดับ และกิจกรรมเบ็ดเตล็ดที่จัดขึ้นตามความสนใจของนิสิตศึกษาน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 62.62

ตารางที่ 28 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับแหล่งงบประมาณที่ใช้ในการจัดกิจกรรมให้แก่นิสิตนักศึกษา

แหล่งงบประมาณที่ใช้ในการจัดกิจกรรม	ผู้บริหาร $N_1=47$ จำนวน	บุคลากร $N_2=60$ ร้อยละ	รวม $N_t=107$ จำนวน	ร้อยละ
แหล่งงบประมาณที่ใช้ในการจัดกิจกรรม ให้แก่นิสิตนักศึกษา คือ				
- เงินงบประมาณจากทบวงมหาวิทยาลัย	47	100.00	58	96.67
- เงินรายได้มหาวิทยาลัย	46	97.87	55	91.67
- เงินบำรุงกิจกรรมนิสิตนักศึกษาและเงินบำรุง กีฬาที่มหาวิทยาลัยเก็บจากนิสิตนักศึกษา	45	95.74	49	81.67
- การสนับสนุนจากบุคคล บริษัท ห้างร้านและ หน่วยงานต่างๆ	29	61.70	28	46.67
- เก็บจากสมาชิกชมรมที่เข้าร่วมโครงการ	18	38.30	19	31.67

จากตารางที่ 28 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งงบประมาณที่ใช้ในการจัดกิจกรรมให้แก่นิสิตนักศึกษา ดังรายละเอียดต่อไปนี้

แหล่งงบประมาณที่ใช้ในการจัดกิจกรรมของนิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่คือ เงินงบประมาณจากทบวงมหาวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ 98.13 รองลงมาคือเงินรายได้มหาวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ 94.39 และเก็บจากสมาชิกชมรมที่เข้าร่วมโครงการ น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 34.58

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 29 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการประเมินผล
การจัดกิจกรรมของนิสิตนักศึกษา

การประเมินผลการจัดกิจกรรมของ นิสิตนักศึกษา	ผู้บริหาร $N_1=47$ จำนวน	ร้อยละ	บุคลากร $N_2=60$ จำนวน	ร้อยละ	รวม $N_t=107$ จำนวน	ร้อยละ
1. ฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาจัดให้มี						
ประเมินผลการจัดกิจกรรมของ						
นิสิตนักศึกษา						
- ไม่มีการดำเนินการ	3	6.38	3	5.00	6	5.61
- มีการดำเนินการ	44	93.62	57	95.00	101	94.39
	($N_1=44$)		($N_2=57$)		($N_t=101$)	
2. ผู้รับผิดชอบในการประเมินผล						
การจัดกิจกรรมของนิสิตนักศึกษา คือ						
- ประธานชมรม/องค์กรนิสิตนักศึกษาหรือ						
ผู้รับผิดชอบโครงการกิจกรรมนั้นๆ	19	43.18	29	50.88	48	47.53
- อาจารย์ที่ปรึกษาชมรม/องค์กรนิสิตนักศึกษา	8	18.18	9	15.79	17	16.83
- หัวหน้าฝ่าย/หัวหน้างานกิจกรรมของ						
นิสิตนักศึกษา	10	22.73	11	19.30	21	20.79
- บุคลากรงานกิจกรรมของนิสิตนักศึกษา	7	15.91	8	14.03	15	14.85
3. วิธีการประเมินผลการจัดกิจกรรมของ						
นิสิตนักศึกษามีการดำเนินการ ดังนี้						
- สํารวจความคิดเห็นของนิสิตนักศึกษา						
ที่เข้าร่วมกิจกรรม	27	61.36	21	36.84	48	47.52
- สัมภาษณ์ความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษา						
โครงการและผู้เข้าร่วมกิจกรรม	17	38.64	10	17.54	27	26.73
- การเยี่ยมชมกิจกรรมของนิสิตนักศึกษา	25	56.82	19	33.33	44	43.56
- จัดทำเอกสารการประเมินผลเมื่อสิ้นสุด						
โครงการ	38	86.36	46	80.70	84	83.17
- ประชุมผู้ร่วมกิจกรรมนิสิตนักศึกษาทำการ						
ประเมินผลในแต่ละครั้ง	28	63.64	19	33.33	47	46.53

ตารางที่ 29 (ต่อ)

การประเมินผลการจัดกิจกรรมของ นิสิตนักศึกษา	ผู้บริหาร N ₁ =47 จำนวน ร้อยละ		บุคลากร N ₂ =60 จำนวน ร้อยละ		รวม N _t =107 จำนวน ร้อยละ	
4. ช่วงเวลาที่มีการประเมินผลการจัดกิจกรรม ของนิสิตนักศึกษา คือ						
- ทุกสิ้นภาคการศึกษา	6	13.64	5	8.77	11	10.89
- ทุกสิ้นปีการศึกษา	13	29.55	6	10.53	19	18.81
- ทุกสิ้นปีงบประมาณ	4	9.09	8	14.04	12	11.88
- เมื่อสิ้นสุดโครงการทุกครั้ง	41	93.18	54	94.74	95	94.06
5. การประเมินผลการจัดกิจกรรมของนิสิต นักศึกษานำมาใช้ประโยชน์ ในด้าน						
- เป็นข้อมูลในการเตรียมการดำเนินงาน กิจกรรมของนิสิตนักศึกษาให้มี ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น	38	86.36	45	78.95	83	82.18
- ไปเป็นข้อมูลในการวางแผนการจัดกิจกรรม ร่วมกับสโมสรนิสิตนักศึกษา/องค์การนิสิต นักศึกษาในปีการศึกษาต่อไป	31	70.45	32	56.14	63	62.38
- นำไปใช้ในการปรับปรุงแผนการดำเนินงาน กิจกรรมของนิสิตนักศึกษาในปีนั้น	17	38.64	38	66.67	55	54.46
- จัดทำรายงานเสนอบุคคลและหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้อง	28	63.64	27	47.37	55	54.46
- ใช้ในการประชาสัมพันธ์มหาวิทยาลัย	16	36.36	16	28.07	32	31.68

จากตารางที่ 29 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการประเมินผลการจัดกิจกรรมของนิสิตนักศึกษา ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาจัดให้มีการประเมินผลการจัดกิจกรรมของนิสิตนักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 94.39 โดยผู้รับผิดชอบคือประธานชมรม/องค์กรนิสิตนักศึกษาหรือผู้รับผิดชอบโครงการกิจกรรมนั้นๆ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 47.53 รองลงมาคือหัวหน้าฝ่าย/หัวหน้างานกิจกรรมของนิสิตนักศึกษาเป็นผู้รับผิดชอบ คิดเป็นร้อยละ 20.79 และบุคลากรงานกิจกรรมของนิสิตนักศึกษารับผิชอบน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 14.85

วิธีการประเมินผลการจัดกิจกรรมของนิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่คือ จัดทำเอกสารการประเมินผลเมื่อสิ้นสุดโครงการ คิดเป็นร้อยละ 83.17 รองลงมาใช้วิธีสำรวจความคิดเห็นของนิสิตนักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการ คิดเป็นร้อยละ 47.52 และใช้วิธีสัมภาษณ์ความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาโครงการและผู้เข้าร่วมกิจกรรม น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 26.73

เมื่อจำแนกเป็นรายกลุ่ม พบว่า ผู้บริหารและบุคลากรฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาให้ข้อมูลที่แตกต่างกัน ดังนี้

ผู้บริหารฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่ระบุว่า วิธีการประเมินผลการจัดกิจกรรมของนิสิตนักศึกษาคือ จัดทำเอกสารการประเมินผลเมื่อสิ้นสุดโครงการ คิดเป็นร้อยละ 86.36 รองลงมาใช้วิธีประชุมผู้ร่วมกิจกรรมนิสิตนักศึกษาทำการประเมินผลในแต่ละครั้ง คิดเป็นร้อยละ 63.64 และใช้วิธีสัมภาษณ์ความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาโครงการและผู้เข้าร่วมกิจกรรม น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38.64

บุคลากรฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่ระบุว่า วิธีการประเมินผลการจัดกิจกรรมของนิสิตนักศึกษาคือ จัดทำเอกสารการประเมินผลเมื่อสิ้นสุดโครงการ คิดเป็นร้อยละ 80.70 รองลงมาใช้วิธีสำรวจความคิดเห็นของนิสิตนักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการ คิดเป็นร้อยละ 36.84 และใช้วิธีสัมภาษณ์ความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาโครงการและผู้เข้าร่วมกิจกรรม น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 17.54

ช่วงเวลาที่มีการประเมินผลการจัดกิจกรรมของนิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่คือ เมื่อสิ้นสุดโครงการทุกครั้ง คิดเป็นร้อยละ 94.06 รองลงมาคือเมื่อสิ้นปีการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 18.81 และทุกสิ้นภาคการศึกษา น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 10.89

เมื่อพิจารณาเป็นรายกลุ่ม พบว่า ทั้งผู้บริหารและบุคลากรฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาให้ข้อมูลที่แตกต่างกัน ดังนี้

ผู้บริหารฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่ระบุว่า ช่วงเวลาที่มีการประเมินผลการจัดกิจกรรมของนิสิตนักศึกษาคือเมื่อสิ้นสุดโครงการทุกครั้ง คิดเป็นร้อยละ 93.18 รองลงมาคือ เมื่อสิ้นปีการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 29.55 และทุกสิ้นปีงบประมาณ น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 9.09

บุคลากรฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่ระบุว่า ช่วงเวลาที่มีการประเมินผลการจัดกิจกรรมของนิสิตนักศึกษาคือ เมื่อสิ้นสุดโครงการทุกครั้ง คิดเป็นร้อยละ 94.74 รองลงมาคือ เมื่อสิ้นปีงบประมาณ คิดเป็นร้อยละ 14.04 และทุกสิ้นภาคการศึกษา น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 8.77

ฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่นำผลการประเมินการจัดกิจกรรมของนิสิตนักศึกษาไปใช้ประโยชน์ในด้านเป็นข้อมูลในการเตรียมการดำเนินงานกิจกรรมของนิสิตนักศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น คิดเป็นร้อยละ 82.18 รองลงมาคือ เป็นข้อมูลในการวางแผนการจัดกิจกรรมร่วมกับสโมสรนิสิตนักศึกษา/องค์การนิสิตนักศึกษาในปีการศึกษาต่อไป คิดเป็นร้อยละ 62.38 และใช้ในการประชาสัมพันธ์มหาวิทยาลัยน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 31.68

เมื่อพิจารณาเป็นรายกลุ่ม พบว่า ทั้งผู้บริหารและบุคลากรฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาให้ข้อมูลที่แตกต่างกัน ดังนี้

ผู้บริหารฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่ระบุว่า ผลการประเมินการจัดกิจกรรมของนิสิตศึกษานำไปใช้ประโยชน์ในด้านเป็นข้อมูลในการเตรียมการดำเนินงานกิจกรรมของนิสิตนักศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น คิดเป็นร้อยละ 86.36 รองลงมาคือ เป็นข้อมูลในการวางแผนการจัดกิจกรรมร่วมกับสโมสรนิสิตนักศึกษา/องค์การนิสิตนักศึกษาในปีการศึกษาต่อไป คิดเป็นร้อยละ 70.45 และใช้ในการประชาสัมพันธ์มหาวิทยาลัยน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 36.36

บุคลากรฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่ระบุว่า ผลการประเมินการจัดกิจกรรมของนิสิตศึกษานำมาใช้ประโยชน์ในด้านเป็นข้อมูลในการเตรียมการดำเนินงานกิจกรรมของนิสิตนักศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น คิดเป็นร้อยละ 78.95 รองลงมาคือ นำไปใช้ในการปรับปรุงแผนการดำเนินงานกิจกรรมนิสิตนักศึกษาในปีนั้น คิดเป็นร้อยละ 66.67 และใช้ในการประชาสัมพันธ์มหาวิทยาลัยน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 28.07

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 30 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาในการบริหารงาน
กิจกรรมของนิสิตนักศึกษา

ปัญหาในการบริหารงานกิจกรรมของ นิสิตนักศึกษา	ผู้บริหาร		บุคลากร		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ปัญหาในด้านการวางแผนงานกิจกรรม ของนิสิตนักศึกษา ได้แก่						
- ขาดการวางแผนการจัดกิจกรรมนิสิต นักศึกษาไว้ล่วงหน้า	24	51.06	35	58.33	59	55.14
- ขาดข้อมูลและข่าวสารสำหรับการเตรียมการ วางแผนการจัดกิจกรรมของนิสิตนักศึกษา	19	40.43	22	36.66	41	38.32
- ขาดการวางแผนงานร่วมกับสโมสรนิสิต นักศึกษา/องค์การนิสิตนักศึกษา	16	34.04	19	31.67	35	32.71
2. ปัญหาในด้านการดำเนินงานกิจกรรมของ นิสิตนักศึกษา ได้แก่						
- ขาดบุคลากรที่มีความรู้และทักษะในงาน ด้านกิจกรรมของนิสิตนักศึกษา	17	36.17	17	28.33	34	31.78
- ขาดอาจารย์ที่ปรึกษาชมรมที่มีความสนใจและ เข้าใจในกิจกรรมของนิสิตนักศึกษา	26	55.32	38	63.33	64	59.81
- ขาดงบประมาณในการจัดกิจกรรมของนิสิต นักศึกษา	17	36.17	25	41.67	42	39.25
- ขาดอาคาร สถานที่และวัสดุ อุปกรณ์ใน การจัดกิจกรรมของนิสิตนักศึกษา	20	42.55	16	26.67	36	33.64
- ขาดการจัดสถานที่สำหรับเป็นที่ทำการของ องค์การนิสิตนักศึกษา	10	21.28	4	6.67	14	13.08
- ขาดการร่วมมือประสานงานกับหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องในการอำนวยความสะดวกใน การจัดกิจกรรมของนิสิตนักศึกษา	12	25.53	15	25.00	27	25.23
- องค์การนิสิตนักศึกษาไม่สนใจที่จะจัด กิจกรรม	22	46.81	21	35.00	43	40.19

ตารางที่ 30 (ต่อ)

ปัญหาในการบริหารงานกิจกรรมของ นิสิตนักศึกษา	ผู้บริหาร $N_1=47$ จำนวน	ร้อยละ	บุคลากร $N_2=60$ จำนวน	ร้อยละ	รวม $N_t=107$ จำนวน	ร้อยละ
- กฏระเบียบด้านการจัดกิจกรรมและ การเบิกจ่ายเงินไม่เอื้อต่อการดำเนินงาน กิจกรรมของนิสิตนักศึกษา	18	38.30	22	36.67	40	37.38
3. ปัญหาในด้านการประเมินผลงานกิจกรรมของ นิสิตนักศึกษา ได้แก่						
- ขาดการประเมินผลการจัดกิจกรรมของ นิสิตนักศึกษาอย่างต่อเนื่อง	13	27.66	16	26.67	29	27.10
- ขาดการจัดระบบข้อมูลด้านกิจกรรม ของนิสิตนักศึกษาเพื่อใช้ประโยชน์ใน การจัดกิจกรรมของนิสิตนักศึกษาใน ปีการศึกษาต่อไป	15	31.91	19	31.67	34	31.78
- ขาดการประเมินผลการดำเนินงานของ คณะกรรมการองค์กรนิสิตนักศึกษา ในแต่ละปีการศึกษา	14	29.79	11	18.33	25	23.37

จากตารางที่ 30 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาในการบริหารงานกิจกรรมของนิสิตนักศึกษา ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ปัญหาในด้านการวางแผนงานกิจกรรมของนิสิตนักศึกษาคือ ขาดการวางแผนการจัดกิจกรรมไว้ล่วงหน้า มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 55.14 รองลงมาคือ ขาดข้อมูลและข่าวสารสำหรับการเตรียมการวางแผนการจัดกิจกรรมของนิสิตนักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 38.32 และปัญหาขาดการวางแผนร่วมกับสโมสรนิสิตนักศึกษา/องค์กรนิสิตนักศึกษา น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 32.71

ปัญหาในด้านการดำเนินงานกิจกรรมของนิสิตนักศึกษาคือ ขาดอาจารย์ที่ปรึกษาชมรมที่มีความสนใจและเข้าใจในกิจกรรมของนิสิตนักศึกษา มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 59.81 รองลงมาคือ องค์กรนิสิตนักศึกษาไม่สนใจที่จะจัดกิจกรรม คิดเป็นร้อยละ 40.19 และปัญหาขาดการจัดสถานที่สำหรับเป็นที่ทำการขององค์กรของนิสิตนักศึกษา น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 13.08

เมื่อจำแนกพิจารณาเป็นรายกลุ่ม พบว่า ทั้งผู้บริหารและบุคลากรฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา ให้ข้อมูลที่แตกต่างกัน ดังนี้

ผู้บริหารฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่ระบุว่า ปัญหาในด้านการดำเนินงานกิจกรรมของ นิสิตนักศึกษาคือขาดอาจารย์ที่ปรึกษาชมรมที่มีความสนใจและเข้าใจในกิจกรรมของนิสิตนักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 55.32 รองลงมาคือองค์กรนิสิตนักศึกษาไม่สนใจที่จะจัดกิจกรรม คิดเป็นร้อยละ 46.81 และปัญหาขาดการจัดสถานที่สำหรับเป็นที่ทำการขององค์กรนิสิตนักศึกษา น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 21.28

บุคลากรฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่ระบุว่า ปัญหาในด้านการดำเนินงานกิจกรรมของ นิสิตนักศึกษาคือ ขาดอาจารย์ที่ปรึกษาชมรมที่มีความสนใจและเข้าใจในการจัดกิจกรรมของนิสิต นักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 63.33 รองลงมาคือ ขาดงบประมาณในการจัดกิจกรรมของนิสิตนักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 41.67 และปัญหาขาดการจัดสถานที่สำหรับเป็นที่ทำการขององค์กรนิสิตนักศึกษา น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 6.67

ปัญหาในด้านการประเมินผลงานกิจกรรมของนิสิตนักศึกษาคือ ขาดการจัดระบบข้อมูลด้าน กิจกรรมของนิสิตนักศึกษาเพื่อใช้ประโยชน์ในการจัดกิจกรรมของนิสิตนักศึกษาในปีการศึกษาต่อไป มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 31.78 รองลงมาคือขาดการประเมินผลการจัดกิจกรรมของนิสิตนักศึกษา อย่างต่อเนื่อง คิดเป็นร้อยละ 27.10 และปัญหาขาดการประเมินผลการดำเนินงานของคณะกรรมการ องค์กรนิสิตนักศึกษาในแต่ละปีการศึกษา น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 23.37

เมื่อจำแนกพิจารณาเป็นรายกลุ่ม พบว่า ทั้งผู้บริหารและบุคลากรฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา ให้ข้อมูลที่แตกต่างกัน ดังนี้

ผู้บริหารฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาระบุว่า ปัญหาในด้านการประเมินผลงานกิจกรรมของนิสิต นักศึกษาคือ ขาดการจัดระบบข้อมูลด้านกิจกรรมของนิสิตนักศึกษาเพื่อใช้ประโยชน์ในการจัดกิจกรรม ของนิสิตนักศึกษาในปีการศึกษาต่อไปมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 31.91 รองลงมาคือขาดการประเมินผล การดำเนินงานของคณะกรรมการองค์กรนิสิตนักศึกษาในแต่ละปีการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 29.79 และ ปัญหาขาดการประเมินผลการจัดกิจกรรมนิสิตนักศึกษาอย่างต่อเนื่อง น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 27.66

บุคลากรฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาระบุว่า ปัญหาในด้านการประเมินผลงานกิจกรรมของนิสิต นักศึกษาคือ ขาดการจัดระบบข้อมูลด้านกิจกรรมของนิสิตนักศึกษาเพื่อใช้ประโยชน์ในการจัดกิจกรรม ของนิสิตนักศึกษาในปีการศึกษาต่อไป มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 31.67 รองลงมาคือขาดการ ประเมินผลการจัดกิจกรรมของนิสิตนักศึกษาอย่างต่อเนื่อง คิดเป็นร้อยละ 26.67 และปัญหาขาดการ ประเมินผลการดำเนินงานของคณะกรรมการองค์กรนิสิตนักศึกษาในแต่ละปีการศึกษา น้อยที่สุด คิด เป็นร้อยละ 18.33

ตารางที่ 31 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการจัดทำแผนงานวินัย

นิสิตนักศึกษา

การจัดทำแผนงานวินัยนิสิตนักศึกษา	ผู้บริหาร		บุคลากร		รวม	
	$N_1=47$		$N_2=19$		$N_t=66$	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาจัดให้มีการจัดทำ						
แผนงานวินัยนิสิตนักศึกษา						
- ไม่มีการดำเนินการ	10	21.28	0	0.00	10	15.15
- มีการดำเนินการ	37	78.72	19	100.00	56	84.85
	$(N_1=37)$		$(N_2=19)$		$(N_t=56)$	
2. ผู้รับผิดชอบในการจัดทำแผนงานวินัย						
นิสิตนักศึกษา คือ						
- รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา						
ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา	4	10.81	3	15.79	7	12.50
- ผู้อำนวยการกองกิจการนิสิตนักศึกษา						
รองผู้อำนวยการกองกิจการนิสิตนักศึกษา	3	8.11	1	5.26	4	7.14
- หัวหน้าฝ่าย/หัวหน้างานวินัยนิสิตนักศึกษา	24	64.86	11	57.90	35	62.50
- บุคลากรทุกคนในงานวินัยนิสิตนักศึกษา	6	16.22	4	21.05	10	17.86
- อาจารย์ที่ปรึกษาชมรมต่างๆ	0	0.00	0	0.00	0	0.00
- คณะกรรมการประจำคณะ	0	0.00	0	0.00	0	0.00
3. วิธีดำเนินการจัดทำแผนงานวินัยนิสิต						
นักศึกษา คือ						
- นโยบายของทบวงมหาวิทยาลัยมา						
พิจารณาเป็นเกณฑ์	24	64.86	8	42.11	32	57.14
- นโยบายและระเบียบข้อบังคับของ						
มหาวิทยาลัยมาพิจารณาเป็นเกณฑ์	31	83.78	18	94.74	49	87.50
- นำวัตถุประสงค์ของฝ่ายกิจการนิสิต						
นักศึกษาเป็นเกณฑ์ในการวางแผน	20	54.05	10	52.63	30	53.57
- การประชุมสัมมนาในหน่วยงาน						
กิจการนิสิตศึกษามาเป็น	14	37.84	5	26.32	19	33.93

ตารางที่ 31 (ต่อ)

การจัดทำแผนงานวินัยนิสิตนักศึกษา	ผู้บริหาร		บุคลากร		รวม	
	$N_1=47$		$N_2=19$		$N_t=66$	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
4. ข้อมูลที่ใช้ประกอบการจัดทำแผนงาน						
วินัยนิสิตนักศึกษา ได้แก่						
- ข้อมูลจากระเบียบ ข้อบังคับเกี่ยวกับ						
นิสิตนักศึกษาของมหาวิทยาลัย	33	89.19	17	89.47	50	89.29
- ข้อมูลสถิติวินัยนิสิตนักศึกษาที่กระทำผิด						
ด้านวินัยในแต่ละปีการศึกษา	24	64.87	14	73.68	38	67.85
- ข้อมูลปัญหาด้านวินัยในแต่ละปีการศึกษา	20	54.05	13	68.42	33	58.93
- ข้อมูลจากการศึกษาวิจัยสาเหตุของนิสิต						
นักศึกษาที่ฝ่าฝืนกฎ ระเบียบวินัย	8	21.62	8	42.11	16	28.57

จากตารางที่ 31 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดทำแผนงานวินัยนิสิตนักศึกษา ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่จัดให้มีการจัดทำแผนงานวินัยนิสิตนักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 84.85 โดยผู้รับผิดชอบส่วนใหญ่คือ หัวหน้าฝ่าย/หัวหน้างานวินัยนิสิตนักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 62.50 รองลงมาคือ บุคลากรทุกคนในงานวินัยนิสิตนักศึกษาเป็นผู้รับผิดชอบ คิดเป็นร้อยละ 17.86 และ ผู้อำนวยการกองกิจการนิสิตนักศึกษา ผู้ช่วยผู้อำนวยการกองกิจการนิสิตนักศึกษาเป็นผู้รับผิดชอบ น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 7.14

วิธีดำเนินการจัดทำแผนงานวินัยนิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่ใช้วิธีนโยบายและระเบียบข้อบังคับของมหาวิทยาลัยมาพิจารณาเป็นเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 87.50 รองลงมา คือ นโยบายของ ทบวงมหาวิทยาลัยมาพิจารณาเป็นเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 57.14 และใช้วิธีการประชุมสัมมนาใน หน่วยงานกิจการนิสิตนักศึกษาเป็นแนวดำเนินการ น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 33.93

เมื่อจำแนกพิจารณาเป็นรายกลุ่ม พบว่า ทั้งผู้บริหารและบุคลากรฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา ให้ข้อมูลที่แตกต่างกัน ดังนี้

ผู้บริหารฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่ระบุว่า วิธีดำเนินการจัดทำแผนงานวินัยนิสิตนักศึกษาคือ นำนโยบายและระเบียบข้อบังคับของมหาวิทยาลัยมาพิจารณาเป็นเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 83.78 รองลงมาคือ นำนโยบายของทบวงมหาวิทยาลัยมาพิจารณาเป็นเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 64.86 และใช้วิธีการประชุมสัมมนาในหน่วยงานกิจการนิสิตนักศึกษามาเป็นแนวดำเนินการน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 37.84

บุคลากรฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่ระบุว่า วิธีดำเนินการจัดทำแผนงานวินัยนิสิตนักศึกษาคือ นำนโยบายและระเบียบข้อบังคับของมหาวิทยาลัยมาพิจารณาเป็นเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 94.74 รองลงมาคือ นำวัตถุประสงค์ของฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษามาเป็นเกณฑ์ในการวางแผน คิดเป็นร้อยละ 52.63 และใช้วิธีการประชุมสัมมนาในหน่วยงานกิจการนิสิตนักศึกษามาเป็นแนวดำเนินการ น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 26.32

ข้อมูลที่ใช้ประกอบการจัดทำแผนงานวินัยนิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่คือ ข้อมูลจากระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับนิสิตนักศึกษาของมหาวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ 89.29 รองลงมาคือ ข้อมูลสถิตินิสิตนักศึกษาที่กระทำผิดด้านวินัยในแต่ละปีการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 67.85 และข้อมูลจากการศึกษาวิจัยสาเหตุของนิสิตนักศึกษาที่ฝ่าฝืนกฎระเบียบวินัย น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 28.57

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 32 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการกระทำผิดวินัย
ของนิสิตนักศึกษา

การกระทำผิดวินัยของนิสิตนักศึกษา	ผู้บริหาร		บุคลากร		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การกระทำผิดวินัยของนิสิตนักศึกษา ได้แก่						
- การแต่งกาย	26	55.32	15	78.95	41	62.12
- การทุจริตในการสอบ	35	74.47	15	78.95	50	75.76
- การละเมิดระเบียบวินัยของมหาวิทยาลัย เช่น ระเบียบหอพัก ระเบียบกิจกรรม นิสิตนักศึกษา	34	72.34	9	47.37	43	65.15
- การล้วงเกินทางเพศ การข่มขืน	5	10.64	4	21.05	9	13.64
- ยาเสพติด	6	12.77	5	26.32	11	16.67
- การดื่มสุรามึนเมา	39	82.98	16	84.21	55	83.33
- การทะเลาะวิวาท การทำร้ายร่างกาย	38	80.85	15	78.95	53	80.30
- การลักขโมย การกรรโชกทรัพย์	28	59.57	12	63.16	40	60.61

จากตารางที่ 32 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการกระทำผิดวินัยของนิสิตนักศึกษา
ดังรายละเอียดต่อไปนี้

นิสิตนักศึกษามีการกระทำวินัยส่วนใหญ่คือการดื่มสุรามึนเมา คิดเป็นร้อยละ 83.33
รองลงมาคือ การทะเลาะวิวาท การทำร้ายร่างกาย คิดเป็นร้อยละ 80.30 และการล้วงเกินทางเพศ
การข่มขืนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 13.64

ตารางที่ 33 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการดำเนินงาน
วินัยนิสิตนักศึกษา

การดำเนินงานวินัยนิสิตนักศึกษา	ผู้บริหาร		บุคลากร		รวม	
	N ₁ =47		N ₂ =19		N _t =66	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การดำเนินงานวินัยนิสิตนักศึกษา ได้แก่						
- ให้คำปรึกษาด้านวินัย	22	46.81	15	78.95	37	56.06
- ปรับปรุงกฎระเบียบวินัยนิสิตนักศึกษา	30	63.83	16	84.21	46	69.70
- จัดทำคู่มือด้านกฎระเบียบวินัยแจก ให้นักศึกษานิสิตนักศึกษาใหม่	21	44.69	11	57.89	32	48.48
- จัดตั้งคณะกรรมการสอบสวนและ พิจารณาลงโทษผู้กระทำผิด	44	93.62	18	94.74	62	93.94
- เก็บรวบรวมสถิติและปัญหาด้านวินัย นิสิตนักศึกษาในแต่ละปีการศึกษา	27	57.45	16	84.21	43	65.15
- วิเคราะห์สาเหตุที่ทำให้นิสิตนักศึกษา ฝ่าฝืนกฎระเบียบวินัย	16	34.04	8	42.11	24	36.36
- จัดโครงการพัฒนานิสิตนักศึกษาด้าน คุณธรรมจริยธรรมและความมีวินัยในตนเอง	35	74.47	17	89.47	52	78.79
- วางแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการพัฒนานิสิต นักศึกษาที่ได้รับการลงโทษทางวินัย	19	40.43	7	36.84	26	39.39
- ประสานงานกับหน่วยงานต่างๆใน การจัดสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัย เพื่อป้องกันปัญหาทางวินัย	20	42.55	9	47.37	29	43.94

จากตารางที่ 33 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงานวินัยนิสิตนักศึกษา
ดังรายละเอียดต่อไปนี้

การดำเนินงานวินัยนิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่คือ การจัดตั้งคณะกรรมการสอบสวนและ
พิจารณาลงโทษผู้กระทำผิด คิดเป็นร้อยละ 93.94 รองลงมาคือจัดโครงการพัฒนานิสิตนักศึกษาด้าน
คุณธรรม จริยธรรมและความมีวินัยในตนเอง คิดเป็นร้อยละ 78.79 และวิเคราะห์สาเหตุที่ทำให้นิสิต
นักศึกษา ฝ่าฝืนกฎ ระเบียบวินัย น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 36.36

ตารางที่ 34 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการประเมินผล
งานวิทยานิพนธ์นิสิตนักศึกษา

การประเมินผลงานวิทยานิพนธ์นิสิตนักศึกษา	ผู้บริหาร $N_1=47$ จำนวน ร้อยละ		บุคลากร $N_2=19$ จำนวน ร้อยละ		รวม $N_t=66$ จำนวน ร้อยละ	
1. ฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาจัดให้มี ประเมินผลงานวิทยานิพนธ์นิสิตนักศึกษา						
- ไม่มีการดำเนินการ	11	23.40	5	26.32	16	24.24
- มีการดำเนินการ	36	76.60	14	73.68	50	75.76
	$(N_1=36)$		$(N_2=14)$		$(N_t=50)$	
2. ผู้รับผิดชอบในการประเมินผล งานวิทยานิพนธ์นิสิตนักศึกษา คือ						
- รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา						
ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา	7	19.45	4	28.57	11	22.00
- ผู้อำนวยการกองกิจการนิสิตนักศึกษา						
ผู้ช่วยผู้อำนวยการกองกิจการนิสิตนักศึกษา	3	8.33	3	21.43	6	12.00
- หัวหน้าฝ่าย/หัวหน้างานวิทยานิพนธ์นิสิตนักศึกษา	26	72.22	6	42.86	32	64.00
- บุคคล/คณะกรรมการที่ได้รับมอบหมาย	0	0.00	1	7.14	1	2.00
3. วิธีการประเมินผลงานวิทยานิพนธ์นิสิตนักศึกษา มีการดำเนินการ ดังนี้						
- การประชุมประเมินผลการดำเนินงาน	9	25.00	7	50.00	16	32.00
- พิจารณาจากผลการดำเนินงานเป็นระยะๆ	33	91.67	10	71.43	43	86.00
- การกำหนดเกณฑ์มาตรฐานการประเมินผล และแจ้งให้บุคลากรงานวิทยานิพนธ์นิสิตนักศึกษา ทราบล่วงหน้า	6	16.67	5	35.71	11	22.00

ตารางที่ 34 (ต่อ)

การประเมินผลงานวินัยนิสิตนักศึกษา	ผู้บริหาร N ₁ =47 จำนวน ร้อยละ	บุคลากร N ₂ =19 จำนวน ร้อยละ	รวม N _t =66 จำนวน ร้อยละ
4. การประเมินผลการดำเนินงานวินัยนิสิตนักศึกษา			
นำมาใช้ประโยชน์ ในด้าน			
- เป็นข้อมูลในการเตรียมการดำเนินงาน			
วินัยนิสิตนักศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น	21	58.33	7 50.00 28 56.00
- เป็นข้อมูลในการเตรียมหรือการจัดแผนงาน			
วินัยนิสิตนักศึกษา	16	44.44	8 57.14 24 48.00
- เป็นข้อมูลในการปรับปรุงแผนการดำเนินงาน			
วินัยนิสิตนักศึกษา	27	75.00	11 78.57 38 76.00
- ใช้ในการจัดทำรายงานเสนอหน่วยงานอื่น	20	55.56	7 50.00 27 54.00

จากตารางที่ 34 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการประเมินผลงานวินัยนิสิตนักศึกษา ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่จัดให้มีการประเมินผลงานวินัยนิสิตนักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 75.76 โดยผู้รับผิดชอบส่วนใหญ่คือ หัวหน้าฝ่าย/หัวหน้างานวินัยนิสิตนักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 64.00 รองลงมาคือ รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาเป็นผู้รับผิดชอบ คิดเป็นร้อยละ 22.00 และบุคคล/คณะกรรมการที่ได้รับมอบหมายเป็นผู้รับผิดชอบน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 2.00

วิธีการประเมินผลงานวินัยนิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่คือ พิจารณาจากผลการดำเนินงานเป็นระยะๆ คิดเป็นร้อยละ 86.00 รองลงมาคือ การประชุมประเมินผลการดำเนินงาน คิดเป็นร้อยละ 32.00 และใช้วิธีการกำหนดเกณฑ์มาตรฐานการประเมินผลและแจ้งให้บุคลากรงานวินัยนิสิตนักศึกษาทราบล่วงหน้า น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 22.00

ฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่ นำผลการประเมินการดำเนินงานวินัยนิสิตศึกษานำมาใช้ประโยชน์ในด้านเป็นข้อมูลในการปรับปรุงแผนการดำเนินงานวินัยนิสิตนักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 76.00 รองลงมาคือ เป็นข้อมูลในการเตรียมการดำเนินงานวินัยนิสิตนักศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น คิดเป็นร้อยละ 56.00 และเป็นข้อมูลในการเตรียมหรือการจัดทำแผนงานวินัยนิสิตนักศึกษา น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 48.00

เมื่อจำแนกเป็นรายกลุ่มพบว่า ทั้งผู้บริหารและบุคลากรฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาให้ข้อมูลที่แตกต่างกัน ดังนี้

ผู้บริหารฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่ระบุว่า ผลการประเมินการดำเนินงานวินัยนิสิตศึกษานำมาใช้ประโยชน์ในด้านเป็นข้อมูลในการปรับปรุงแผนการดำเนินงานวินัยนิสิตนักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 75.00 รองลงมาคือ เป็นข้อมูลในการเตรียมการดำเนินงานวินัยนิสิตนักศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น คิดเป็นร้อยละ 58.33 และเป็นข้อมูลในการเตรียมหรือการจัดแผนงานวินัยนิสิตศึกษา น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 44.44

บุคลากรฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่ระบุว่า ผลการประเมินการดำเนินงานวินัยนิสิตศึกษานำมาใช้ประโยชน์ในด้านเป็นข้อมูลในการปรับปรุงแผนการดำเนินงานวินัยนิสิตนักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 78.57 รองลงมาคือ เป็นข้อมูลในการเตรียมหรือการจัดทำแผนงานวินัยนิสิตนักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 57.14 และใช้เป็นข้อมูลในการเตรียมการดำเนินงานวินัยนิสิตนักศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นและใช้ในการจัดทำรายงานเสนอหน่วยงานอื่น น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.00

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 35 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาในการบริหารงาน
วินัยนิสิตนักศึกษา

ปัญหาในการบริหารงานวินัยนิสิตนักศึกษา	ผู้บริหาร		บุคลากร		รวม	
	N ₁ =47		N ₂ =19		N ₁ =66	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ปัญหาในด้านการวางแผนงานวินัยนิสิตนักศึกษา ได้แก่						
- ขาดการวางแผนงานวินัยนิสิตนักศึกษา ร่วมกับบุคคลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	28	59.57	4	21.05	32	48.48
- ขาดการเก็บรวบรวมข้อมูลสถิติและปัญหา ด้านวินัยนิสิตนักศึกษาในแต่ละปีการศึกษา	12	25.53	1	5.26	13	19.70
- ขาดการวิเคราะห์ถึงสาเหตุที่ทำให้ นิสิตนักศึกษาฝ่าฝืนกฎ ระเบียบวินัย	27	57.45	10	52.63	37	56.06
2. ปัญหาในด้านการดำเนินงานวินัยนิสิตนักศึกษา ได้แก่						
- ขาดบุคลากรที่มีความรู้และทักษะ ด้านกฎหมาย	34	72.34	5	26.32	39	59.09
- ขาดบุคลากรที่มีความรู้และทักษะด้าน การพัฒนานิสิตนักศึกษา	12	25.53	5	26.32	17	25.76
- ขาดสถานที่ในการให้คำปรึกษาด้านวินัย ห้องสอบสวน และห้องพิจารณาความผิด	18	38.30	7	36.84	25	37.88
- ขาดการปรับปรุงกฎ ระเบียบวินัย นิสิตนักศึกษาให้ทันสมัยและเหมาะสม กับสังคมไทย	22	46.81	10	52.63	32	48.48
- ขาดการร่วมมือประสานงานกับคณะวิชา ผู้ปกครอง เจ้าหน้าที่บ้านเมืองและ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	10	21.28	8	42.11	18	27.27
- ขาดการหาแนวทางในการป้องกัน การกระทำผิดของนิสิตนักศึกษา	20	42.55	8	42.11	28	42.42

ตารางที่ 35 (ต่อ)

ปัญหาในการบริหารงานวินัยนิสิตนักศึกษา	ผู้บริหาร N ₁ =47 จำนวน ร้อยละ	บุคลากร N ₂ =19 จำนวน ร้อยละ	รวม N _t =66 จำนวน ร้อยละ
3. ปัญหาในด้านการประเมินผลงานวินัยนิสิตนักศึกษา ได้แก่			
- ขาดการประเมินผลงานวินัยนิสิตนักศึกษา อย่างต่อเนื่อง	17	36.17	6 31.58 23 34.85
- ไม่มีวิธีการประเมินผลงานวินัยนิสิต นักศึกษาที่ชัดเจน	20	42.55	8 42.11 28 42.42
- ไม่มีการนำผลการประเมินไปใช้ประโยชน์ ในการป้องกันปัญหาทางวินัยและ การพัฒนา นิสิตนักศึกษา	21	44.68	9 47.37 30 45.45

จากตารางที่ 35 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาในการบริหารงานวินัยนิสิตนักศึกษา ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ปัญหาในด้านการวางแผนงานวินัยนิสิตนักศึกษาคือ ขาดการวิเคราะห์ถึงสาเหตุที่ทำให้ นิสิตนักศึกษาฝ่าฝืนกฎ ระเบียบวินัยนิสิตนักศึกษา มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 56.06 รองลงมาคือ ขาดการวางแผนงานวินัยนิสิตนักศึกษาร่วมกับบุคคลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง คิดเป็นร้อยละ 48.48 และปัญหาขาดการรวบรวมข้อมูลสถิติและปัญหาด้านวินัยนิสิตนักศึกษาในแต่ละปีการศึกษา น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 19.70

เมื่อจำแนกเป็นรายกลุ่มพบว่า ทั้งผู้บริหารและบุคลากรฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาให้ข้อมูลที่แตกต่างกัน ดังนี้

ผู้บริหารฝ่ายกิจการนิสิตศึกษาระบุว่า ปัญหาในด้านการวางแผนงานวินัยนิสิตนักศึกษาคือ ขาดการวางแผนงานวินัยนิสิตนักศึกษาร่วมกับบุคคลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 59.57 รองลงมาคือ ขาดการวิเคราะห์สาเหตุที่ทำให้ นิสิตนักศึกษาฝ่าฝืนกฎ ระเบียบวินัย คิดเป็นร้อยละ 57.45 และปัญหาขาดการเก็บรวบรวมข้อมูลสถิติและปัญหาด้านวินัยนิสิตนักศึกษาในแต่ละปีการศึกษา น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 25.53

บุคลากรฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาทราบว่า ปัญหาในด้านการวางแผนงานวินัยนิสิตนักศึกษา คือ ขาดการวิเคราะห์ถึงสาเหตุที่ทำให้นิสิตนักศึกษาฝ่าฝืนกฎ ระเบียบวินัย มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 52.63 รองลงมาคือ ขาดการวางแผนงานวินัยนิสิตนักศึกษาร่วมกับบุคคลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง คิดเป็นร้อยละ 21.05 และปัญหาในด้านการขาดการเก็บรวบรวมข้อมูลสถิติและปัญหาด้านวินัยนิสิต นักศึกษาในแต่ละปีการศึกษา น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 5.26

ปัญหาในด้านการดำเนินงานวินัยนิสิตนักศึกษาคือ ขาดบุคลากรที่มีความรู้และทักษะด้าน กฎหมาย มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 59.09 รองลงมาคือขาดการปรับปรุงกฎ ระเบียบวินัยนิสิต นักศึกษาให้ทันสมัยและเหมาะสมกับสังคมไทย คิดเป็นร้อยละ 48.48 และปัญหาขาดบุคลากรที่มี ความรู้และทักษะด้านการพัฒนานิสิตนักศึกษา น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 25.76

เมื่อจำแนกเป็นรายกลุ่มพบว่า ทั้งผู้บริหารและบุคลากรฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาให้ข้อมูลที่ แตกต่างกัน ดังนี้

ผู้บริหารฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาทราบว่า ปัญหาในการดำเนินงานวินัยนิสิตนักศึกษาคือ ขาดบุคลากรที่มีความรู้และทักษะด้านกฎหมาย มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 72.34 รองลงมาคือขาด การปรับปรุงกฎ ระเบียบวินัยนิสิตนักศึกษาให้ทันสมัยและเหมาะสมกับสังคมไทย คิดเป็นร้อยละ 46.81 และปัญหาขาดการร่วมมือประสานงานกับคณะวิชา ผู้ปกครอง เจ้าหน้าที่บ้านเมือง และ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 21.28

บุคลากรฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาทราบว่า ปัญหาในด้านการดำเนินงานวินัยนิสิตนักศึกษาคือ ขาดการปรับปรุงด้านกฎ ระเบียบวินัยนิสิตนักศึกษาให้ทันสมัยและเหมาะสมกับสังคมไทย มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 52.63 รองลงมาคือขาดการร่วมมือประสานงานกับคณะวิชา ผู้ปกครอง เจ้าหน้าที่ บ้านเมืองและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และขาดการหาแนวทางในการป้องกันการกระทำผิดของนิสิต นักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 42.11 และปัญหาขาดบุคลากรที่มีความรู้และทักษะด้านกฎหมายและขาด บุคลากรที่มีความรู้และทักษะด้านการพัฒนานิสิตนักศึกษา น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 26.32

ปัญหาในด้านการประเมินผลงานวินัยนิสิตนักศึกษาคือ ไม่มีการนำผลการประเมินไปใช้ ประโยชน์ในการป้องกันปัญหาทางวินัยและการพัฒนานิสิตนักศึกษา มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 45.45 รองลงมาคือ ไม่มีวิธีการประเมินผลงานวินัยนิสิตนักศึกษาที่ชัดเจน คิดเป็นร้อยละ 42.42 และปัญหา ขาดการประเมินงานวินัยนิสิตนักศึกษาอย่างต่อเนื่อง น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 34.85

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยของรัฐ สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในเขตกรุงเทพมหานคร

การวิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาเอกสารของฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่เก็บรวบรวมเป็นหลักฐานและสอบถามกับบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษา เอกสารดังกล่าวมีหลายประเภท คือ ประชญา นโยบาย วัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย คู่มือนิสิตนักศึกษา คำสั่ง ประกาศ ระเบียบ บันทึกข้อความ รายงานการประชุม ปฏิทินการปฏิบัติงานของฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา แผนงานและโครงการประจำปีการศึกษา 2544 เอกสารการประเมินผลแผนงานและโครงการ ประจำปี 2543-2544 และเอกสารอื่นๆของมหาวิทยาลัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปได้ดังนี้

1. นโยบายของมหาวิทยาลัยที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับกิจการนิสิตนักศึกษา

จากการศึกษาเอกสารพอสรุปได้ว่า มหาวิทยาลัยทุกแห่งได้กำหนดนโยบายในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกิจการนิสิตนักศึกษาค่อนข้างคล้ายคลึงกัน โดยใช้แนวทางจากปณิธาน ประชญา หรือพันธกิจของมหาวิทยาลัย คือ การผลิตและพัฒนาบัณฑิตให้เป็นผู้ที่มีความรู้และมีคุณธรรม จริยธรรม

2. วัตถุประสงค์ของฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา

จากการศึกษาเอกสารพอสรุปได้ว่า มหาวิทยาลัยทุกแห่งได้กำหนดวัตถุประสงค์ไว้คล้ายคลึงกัน คือ

1. จัดบริการและสวัสดิการเพื่อช่วยเหลือนิสิตนักศึกษาให้มีความพร้อมในการศึกษาเล่าเรียน
2. เพื่อพัฒนานิสิตนักศึกษาในด้านสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกาย จิตใจ และคุณธรรม

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 36 แสดงจำนวนและร้อยละของสภาพการบริหารงานบริการแนะแนว

สภาพการบริหารงานบริการแนะแนว	ความถี่ (N=7)	ร้อยละ
1. การจัดทำแผนงานบริการแนะแนว		
- ไม่มี	1	14.29
- มี	6	85.71
2. ประเภทของแผนงาน/โครงการบริการแนะแนว	(N=6)	
- เป็นแผน/โครงการรายปี	6	100.00
	(N=7)	
3. ฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษามีห้องให้บริการแนะแนว		
- ไม่มี	0	0.00
- มี	7	100.00
4. การจัดห้องบริการแนะแนวมีลักษณะ		
- รวมกับห้องอื่น	2	28.57
- เป็นสัดส่วน	5	71.43
5. วันและเวลาในการให้บริการ		
- วันและเวลาราชการ	7	100.00
6. การจัดเอกสารข้อมูลด้านการศึกษา อาชีพ หนังสือจิตวิทยา และแบบทดสอบทางจิตวิทยา		
- ไม่มี	1	14.29
- มี	6	85.71
7. บุคลากรผู้รับผิดชอบในการให้บริการแนะแนว มีคุณสมบัติตรงตามบทบาทหน้าที่	7	100.00
8. การประเมินผลโครงการบริการแนะแนว		
- ไม่มี	1	14.29
- มี	6	85.72

จากตารางที่ 36 แสดงให้เห็นว่า มหาวิทยาลัยที่ทำการศึกษเอกสารมีสภาพการบริหารงานบริการแนะแนว ดังรายละเอียดต่อไปนี้

มหาวิทยาลัยส่วนใหญ่มีการจัดทำแผนงานบริการแนะแนว คิดเป็นร้อยละ 85.71 ในลักษณะเป็นแผน/โครงการรายปี ทุกแห่งมีห้องให้บริการแนะแนว โดยส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นสัดส่วน คิดเป็นร้อยละ 71.43 และทุกแห่งมีการให้บริการในวันและเวลาราชการ ส่วนใหญ่มีการจัดเอกสารข้อมูลด้านการศึกษา อาชีพ หนังสือจิตวิทยา และแบบทดสอบจิตวิทยาไว้ให้บริการแก่นิสิตนักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 85.71 ทุกแห่งบุคลากรผู้รับผิดชอบในการบริการแนะแนวมีคุณสมบัติตรงตามบทบาทหน้าที่ และส่วนใหญ่มีการประเมินโครงการบริการแนะแนว คิดเป็นร้อยละ 85.72

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 37 แสดงจำนวนและร้อยละของสภาพการบริหารงานบริการจัดหางาน

สภาพการบริหารงานบริการจัดหางาน	ความถี่ (N=7)	ร้อยละ
1. การจัดทำแผนงานบริการจัดหางาน		
- ไม่มี	1	14.29
- มี	6	85.71
2. ประเภทของแผนงานบริการจัดหางาน	(N=6)	
- เป็นแผน/โครงการรายปี	5	83.33
- เป็นแผน/โครงการเฉพาะกิจ	1	16.67
	(N=7)	
3. การจัดบอร์ดประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร แหล่งงาน		
- ไม่มี	0	0.00
- มี	7	100.00
4. การประเมินผลโครงการบริการจัดหางาน		
- ไม่มี	1	14.29
- มี	6	85.71

จากตารางที่ 37 แสดงให้เห็นว่า มหาวิทยาลัยที่ทำการศึกษาเอกสารมีสภาพการบริหารงานบริการจัดหางาน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

มหาวิทยาลัยส่วนใหญ่มีจัดทำแผนงานบริการจัดหางาน คิดเป็นร้อยละ 85.71 โดยส่วนใหญ่เป็นแผน/โครงการรายปี คิดเป็นร้อยละ 83.33 ทุกแห่งมีการจัดบอร์ดประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารแหล่งงาน และส่วนใหญ่มีการประเมินผลโครงการบริการจัดหางาน คิดเป็นร้อยละ 85.71

ตารางที่ 38 แสดงจำนวนและร้อยละของสภาพการบริหารงานบริการทุนการศึกษา

สภาพการบริหารงานบริการทุนการศึกษา	ความถี่ (N=7)	ร้อยละ
1. การจัดทำแผนงานบริการทุนการศึกษา		
- ไม่มี	1	14.29
- มี	6	85.71
2. ประเภทของแผนงานบริการทุนการศึกษา	(N=6)	
- เป็นแผนโครงการรายปี	6	100.00
3. เอกสารการจัดเก็บระบบข้อมูลด้านทุนการศึกษา		
- ข้อมูลนิสิตนักศึกษาที่ได้รับทุนการศึกษา	7	100.00
4. หลักเกณฑ์ในการพิจารณาทุนการศึกษา		
- ทุนขาดแคลน	3	42.86
- ทุนขาดแคลน ความประพฤติดี	2	28.57
- ทุนเรียนดี ขาดแคลน ความประพฤติดี	2	28.57
5. รายงานสถิติด้านทุนการศึกษา	7	100.00

จากตารางที่ 38 แสดงให้เห็นว่า มหาวิทยาลัยที่ทำการศึกษาเอกสารมีสภาพการบริหารงานบริการทุนการศึกษา ดังรายละเอียดต่อไปนี้

มหาวิทยาลัยส่วนใหญ่มีการดำเนินการจัดทำแผนงานบริการทุนการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 85.71 ในลักษณะเป็นแผนรายปี และทุกแห่งมีการจัดเก็บข้อมูลนิสิตนักศึกษาที่ได้รับทุนการศึกษาในแต่ละปีการศึกษา หลักเกณฑ์ในการพิจารณาทุนศึกษานั้น มีลักษณะเป็นทุนขาดแคลน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 42.86 และทุกแห่งมีการจัดทำรายงานสถิติด้านทุนการศึกษา

ตารางที่ 39 แสดงจำนวนและร้อยละของสภาพการบริหารงานบริการอนามัย

สภาพการบริหารงานบริการอนามัย	ความถี่ (N=7)	ร้อยละ
1. การจัดทำแผนงานบริการอนามัย		
- ไม่มี	1	14.29
- มี	6	85.71
2. ประเภทของแผนงาน/โครงการบริการอนามัย	(N=6)	
- เป็นแผน/โครงการรายปี	6	100.00
3. จัดให้มีหน่วยอนามัย	(N=7)	
- ไม่มี	0	0.00
- มี	7	100.00
4. จัดให้มีห้องพยาบาล/ห้องตรวจโรค		
- ไม่มี	0	0.00
- มี	7	100.00
5. ลักษณะการจัดห้องรักษาพยาบาล/ห้องตรวจโรค		
- เป็นสัดส่วน	7	100.00
- ใช้ร่วมกับกิจกรรมอื่น	0	0.00
6. การจัดแพทย์ในการให้บริการ		
- ทุกวัน ในเวลาราชการ	2	28.57
- ทุกวัน บางช่วงเวลา	4	57.14
- บางวัน บางช่วงเวลา	1	14.29
7. การจัดพยาบาลในการให้บริการ		
- ทุกวัน	7	100.00
- บางวัน	0	0.00
6. จำนวนนิสิตนักศึกษาที่ได้รับการบริการ		
- อยู่ในอัตราที่หน่วยอนามัยให้บริการได้	7	100.00
- เกินอัตราที่หน่วยอนามัยให้บริการได้	0	0.00
7. รายงานสถิติผู้มารับการบริการ	7	100.00

จากตารางที่ 39 แสดงให้เห็นว่า มหาวิทยาลัยที่ทำการศึกษเอกสารมีสภาพการบริหารงานบริการอนามัย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

มหาวิทยาลัยส่วนใหญ่มีการจัดทำแผนงานบริการอนามัย คิดเป็นร้อยละ 85.71 ในลักษณะแผนรายปี ทุกแห่งมีหน่วยอนามัยเพื่อให้บริการแก่นิสิตนักศึกษา มีห้องพยาบาล/ห้องตรวจโรคที่มีลักษณะเป็นสัดส่วน ทุกแห่งมีการจัดพยาบาลไว้ประจำหน่วยพยาบาลทุกวัน และส่วนใหญ่มีการจัดแพทย์ประจำหน่วยอนามัยประจำทุกวันในบางช่วงเวลาทำการ คิดเป็นร้อยละ 57.14 จำนวนสถิตินิสิตนักศึกษาที่ได้รับบริการของหน่วยอนามัยทุกแห่งอยู่ในอัตราที่หน่วยอนามัยให้บริการได้ และทุกแห่งมีการจัดทำรายงานสถิติผู้มารับการบริการ

ตารางที่ 40 แสดงจำนวนและร้อยละของสภาพการบริหารงานกิจกรรมของนิสิตนักศึกษา

สภาพการบริหารงานกิจกรรมของนิสิตนักศึกษา	ความถี่ (N=7)	ร้อยละ
1. การจัดทำแผนงาน/ปฏิทินการจัดกิจกรรมนิสิตนักศึกษา		
- ไม่มี	0	0.00
- มี	7	100.00
2. ประเภทของแผนงาน/ปฏิทินการจัดกิจกรรมนิสิตนักศึกษา		
- เป็นแผนโครงการรายปี	7	100.00
3. ประเภทโครงการกิจกรรมของนิสิตนักศึกษา		
- ด้านวิชาการ	7	100.00
- ด้านกีฬาและนันทนาการ	7	100.00
- ด้านศิลปวัฒนธรรม	7	100.00
- ด้านจริยธรรม	7	100.00
- ด้านบำเพ็ญประโยชน์	7	100.00
4. รายงานการประเมินผลโครงการ	7	100.00

จากตารางที่ 40 แสดงให้เห็นว่า มหาวิทยาลัยที่ทำการศึกษเอกสารมีสภาพการบริหารงานกิจกรรมของนิสิตนักศึกษา ดังรายละเอียดต่อไปนี้

มหาวิทยาลัยทุกแห่งมีการดำเนินการจัดทำแผนงาน/ปฏิทินการจัดกิจกรรมนิสิตนักศึกษา ในลักษณะเป็นแผนรายปี ทุกแห่งมีการจัดโครงการกิจกรรมนิสิตนักศึกษาโดยประเภทกิจกรรมมีทั้งด้านวิชาการ ด้านกีฬาและนันทนาการ ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านจริยธรรม และด้านบำเพ็ญ

ประโยชน์ และทุกแห่งมีรายงานการประเมินผลโครงการกิจกรรมนิสิตนักศึกษา โดยมีการประเมินผล
ใน รายละเอียดของโครงการ ประโยชน์ที่ได้รับ ปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะ

ตารางที่ 41 แสดงจำนวนและร้อยละของสภาพการบริหารงานวินัยนิสิตนักศึกษา

สภาพการบริหารงานวินัยนิสิตนักศึกษา	ความถี่ (N=7)	ร้อยละ
1. การจัดทำแผนงาน/โครงการพัฒนานิสิตนักศึกษาด้านวินัย		
- ไม่มี	1	14.29
- มี	6	85.71
2. ประเภทของแผนงาน/โครงการพัฒนานิสิตนักศึกษาด้านวินัย	(N=6)	
- เป็นแผน/โครงการรายปี	5	83.33
- เป็นแผน/โครงการเฉพาะกิจ	1	16.67
	(N=7)	
3. วินัยนิสิตนักศึกษามีการพิมพ์เป็นคู่มือหรือกำหนดเป็น ลายลักษณ์อักษรในเรื่อง ดังนี้		
- กฎ ระเบียบ	7	100.00
- การลงโทษ	7	100.00
- วิธีการร้องทุกข์	2	28.57
- วิธีการพิจารณาความผิด	6	85.71
- วิธีการพิจารณาลงโทษ	7	100.00
- วิธีการอุทธรณ์	2	28.57
4. รายงานสรุปผลความผิดด้านวินัยนิสิตนักศึกษา		
- ไม่มี	2	28.57
- มี	5	71.43

จากตารางที่ 41 แสดงให้เห็นว่า มหาวิทยาลัยที่ทำการศึกษาระดับปริญญาตรีมีสภาพการบริหารงาน วินัยนิสิตนักศึกษา ดังรายละเอียดต่อไปนี้

มหาวิทยาลัยส่วนใหญ่มีการดำเนินการจัดทำแผนงาน/โครงการพัฒนานิสิตนักศึกษาด้านวินัย คิดเป็นร้อยละ 85.71 ในลักษณะเป็นแผน/โครงการรายปี คิดเป็นร้อยละ 83.33 ทุกแห่งได้มีระเบียบ วินัยนิสิตนักศึกษาเป็นลายลักษณ์อักษรคือเรื่องกฎ ระเบียบ การลงโทษ และวิธีการพิจารณาลงโทษ และมีส่วนน้อยที่เขียนเรื่องวิธีการร้องทุกข์และวิธีการอุทธรณ์ คิดเป็นร้อยละ 28.57 และส่วนใหญ่มีการจัดทำรายงานสรุปความผิดด้านวินัยนิสิตนักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 71.43

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สรุปผลการวิเคราะห์ อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐ สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในเขตกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพและปัญหา การบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐ สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามและแบบศึกษาเอกสารในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากรซึ่งเป็นผู้บริหารฝ่าย กิจการนิสิตนักศึกษา จำนวน 61 คน และบุคลากรผู้รับผิดชอบและปฏิบัติงานด้านการบริการแนะแนว งาน บริการจัดหางาน งานบริการทุนการศึกษา งานบริการอนามัย งานกิจกรรมของนิสิตนักศึกษา และงานวินัย นิสิตนักศึกษา จำนวน 180 คน รวมประชากรทั้งสิ้น 241 คน ผู้วิจัยได้แบบสอบถามคืนจำนวน 215 ชุด คิดเป็นร้อยละ 89.21 และเป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ที่นำมาวิเคราะห์ข้อมูลได้ทั้งหมด

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามและแบบศึกษาเอกสารมาวิเคราะห์ ดังนี้

ข้อมูลจากแบบสอบถาม

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยใช้การแจกแจงความถี่และ หาค่าร้อยละ และนำเสนอในรูปตารางประกอบคำบรรยาย

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัย ของ รัฐ สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในเขตกรุงเทพมหานคร วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การแจกแจงความถี่และ หาค่า ร้อยละ และนำเสนอในรูปตารางประกอบคำบรรยาย

ข้อมูลจากการวิเคราะห์เอกสาร

วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าความถี่ ค่าร้อยละและการวิเคราะห์เนื้อหา และนำเสนอในรูป ตาราง ประกอบคำบรรยาย

สถาบันนวัตกรรมการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามและแบบศึกษาเอกสาร สรุปผลการวิจัยดังนี้

สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 41-50 ปี มีวุฒิทางการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาตรี ตำแหน่งปัจจุบันเป็นบุคลากรฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา และมีประสบการณ์ในงาน กิจการนิสิตนักศึกษามากกว่า 15 ปี คิดเป็นร้อยละ 56.28

เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายกลุ่ม กลุ่มผู้บริหารฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 41-50 ปี มีวุฒิทางการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาโท ตำแหน่งส่วนใหญ่เป็นหัวหน้าฝ่าย/ หัวหน้างาน และมีประสบการณ์ในงานกิจการนิสิตนักศึกษามากกว่า 20 ปี ส่วนกลุ่มบุคลากรฝ่าย กิจการนิสิตนักศึกษา สถานภาพเช่นเดียวกับผู้บริหารฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา ยกเว้นในด้านวุฒิทางการศึกษา กล่าวคือ มีวุฒิทางการศึกษาสูงสุดในระดับปริญญาตรี

นโยบายของมหาวิทยาลัยที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับกิจการนิสิตนักศึกษา ซึ่งมหาวิทยาลัยได้กำหนดนโยบายในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกิจการนิสิตนักศึกษาไว้คล้ายคลึงกัน โดยมหาวิทยาลัยได้มีการกำหนดปณิธานปรัชญา และพันธกิจของมหาวิทยาลัย คือการผลิตและพัฒนาบัณฑิตให้เป็นผู้ที่มีความรู้และมีคุณธรรมจริยธรรม

วัตถุประสงค์ของฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา ซึ่งมหาวิทยาลัยได้กำหนดวัตถุประสงค์ของฝ่าย กิจการนิสิตนักศึกษาไว้คล้ายคลึงกัน คือ

1. จัดบริการและสวัสดิการเพื่อช่วยเหลือนิสิตนักศึกษาให้มีความพร้อมในการศึกษาเล่าเรียน
2. เพื่อพัฒนานิสิตนักศึกษาในด้านสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกาย จิตใจและคุณธรรม

สภาพและปัญหาการบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษา

1. งานบริการแนะแนว

1.1 การวางแผน

ในด้านการวางแผนงานบริการแนะแนวนั้น ส่วนใหญ่มีการจัดทำแผนงานบริการแนะแนว ผู้รับผิดชอบในการจัดทำแผนงานคือหัวหน้าฝ่าย/หัวหน้างานบริการแนะแนว มากที่สุด ประเภทของ

แผนงาน/โครงการบริการแนะแนวส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นแผน/โครงการรายปี วิธีดำเนินการจัดทำแผนงานบริการแนะแนวส่วนใหญ่ใช้วิธีการนำวัตถุประสงค์ของฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษามาเป็นเกณฑ์ในการวางแผน ข้อมูลที่ใช้ประกอบการจัดทำแผนงานบริการแนะแนวส่วนใหญ่คือ ข้อมูลในด้าน ความสนใจและความต้องการของนิสิตนักศึกษา

ปัญหาที่พบในการวางแผนงานบริการแนะแนวคือ ขาดการวางแผนงานบริการแนะแนวอย่างต่อเนื่อง มากที่สุด รองลงมาคือขาดการมีส่วนร่วมในการวางแผน

1.2 การดำเนินงาน

ในด้านการดำเนินงานบริการแนะแนวนั้น กิจกรรมการบริการแนะแนวที่จัดให้แก่ นิสิต นักศึกษาส่วนใหญ่คือ บริการให้คำปรึกษาปัญหาส่วนตัวและสังคม รองลงมาคือบริการให้คำปรึกษาด้านการเรียน และบริการให้คำปรึกษาด้านอาชีพตามลำดับ ซึ่งส่วนใหญ่ฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาได้จัดหน่วยงานหรือผู้รับผิดชอบการจัดบริการแนะแนวในด้านต่างๆ โดยการกำหนดหน่วยงานหรือผู้รับผิดชอบไว้อย่างชัดเจนแต่ใช้วิธีปฏิบัติงานร่วมกัน มากที่สุด ซึ่งวิธีดำเนินการจัดบริการแนะแนวส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นการให้บริการเป็นรายบุคคล ส่วนใหญ่ห้องสำหรับให้บริการแนะแนวมีลักษณะเป็นสัดส่วน ทั้งนี้ทุกแห่งได้ให้บริการแก่นิสิตนักศึกษาในวันและเวลาราชการโดยส่วนใหญ่ได้มีการจัดเตรียมเอกสาร ข้อมูลด้านอาชีพ หนังสือจิตวิทยา และแบบทดสอบจิตวิทยาไว้บริการแก่นิสิตนักศึกษา และทุกแห่งมีบุคลากรผู้รับผิดชอบในการบริการแนะแนวที่มีคุณสมบัติตรงตามบทบาทหน้าที่

ปัญหาที่พบในการดำเนินงานบริการแนะแนวคือขาดสถานที่ในการดำเนินการบริการแนะแนว มากที่สุด รองลงมาคืองบประมาณในการดำเนินงานไม่เพียงพอ

1.3 การประเมินผล

ในด้านการประเมินผลงานบริการแนะแนวนั้น ส่วนใหญ่มีการประเมินผลการจัดบริการแนะแนวผู้รับผิดชอบในการประเมินผลคือบุคลากรผู้รับผิดชอบในแต่ละบริการแนะแนวเป็นผู้ประเมินเอง มากที่สุด ลักษณะการประเมินผลงานบริการแนะแนวเป็นการประเมินผลตามโครงการ วิธีการประเมิน ผลการจัดบริการแนะแนวส่วนใหญ่ใช้วิธีการสำรวจความคิดเห็นต่อการจัดบริการแนะแนวจากนิสิตนักศึกษา ผลของการประเมินส่วนใหญ่นำไปใช้เป็นข้อมูลในการเตรียมการจัดบริการแนะแนวให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น รองลงมาคือใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนการจัดบริการแนะแนวในปีการศึกษา ต่อไป

ปัญหาที่พบในด้านการประเมินผลงานบริการแนะแนวคือขาดการประเมินผลนิสิตนักศึกษาที่มารับบริการแนะแนว มากที่สุด รองลงมาคือไม่มีวิธีการประเมินผลการจัดบริการแนะแนวที่ชัดเจน

2. งานบริการจัดหางาน

2.1 การวางแผน

ในด้านการวางแผนงานบริการจัดหางานนั้น ส่วนใหญ่มีการจัดทำแผนงานบริการจัดหางาน ผู้รับผิดชอบในการจัดทำแผนงานส่วนใหญ่คือหัวหน้าฝ่าย/หัวหน้างานที่รับผิดชอบงานบริการจัดหางาน ประเภทของแผนงานบริการจัดหางานส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นแผน/โครงการรายปี วิธีดำเนินการจัดทำแผนงานบริการจัดหางานส่วนใหญ่ใช้วิธีการนำวัตถุประสงค์ของฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษามาเป็นเกณฑ์ในการวางแผน ข้อมูลที่ใช้ประกอบการจัดทำแผนงานบริการจัดหางานส่วนใหญ่คือข้อมูลแหล่งงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชน

ปัญหาที่พบในด้านการวางแผนงานบริการจัดหางานคือขาดการวางแผนในการหาแหล่งงานมากที่สุด รองลงมาคือขาดข้อมูลแหล่งงานและตลาดแรงงานที่เป็นปัจจุบัน

2.2 การดำเนินงาน

ในด้านการดำเนินงานบริการจัดหางานนั้น ลักษณะการบริการจัดหางานที่จัดให้แก่ นิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่คือ การบริการจัดหางานพิเศษนอกเวลาเรียนภายในหน่วยงานของมหาวิทยาลัยให้แก่ นิสิตนักศึกษา รองลงมาคือบริการด้านข้อมูลอาชีพและแหล่งงาน ซึ่งวิธีดำเนินงานบริการจัดหางานให้แก่ นิสิตนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาส่วนใหญ่ใช้วิธีจัดบอร์ดข่าวสารงานและอาชีพ

ปัญหาที่พบในด้านการดำเนินงานบริการจัดหางานส่วนใหญ่คือขาดการร่วมมือของศิษย์เก่าในการ รายงานผลการประกอบอาชีพ รองลงมาคือขาดการวิเคราะห์สาเหตุของการได้งานทำและ ไม่ประสบความสำเร็จในการสมัครงาน

2.3 การประเมินผล

ในด้านการประเมินผลงานบริการจัดหางานนั้น ส่วนใหญ่มีการประเมินผลการบริการ จัดหางาน ผู้รับผิดชอบในการประเมินผลส่วนใหญ่คือหัวหน้าฝ่าย/หัวหน้างานที่รับผิดชอบงานบริการจัดหางาน ลักษณะการประเมินผลงานบริการจัดหางานเป็นการประเมินผลตามโครงการ วิธีประเมินผลการจัดบริการ จัดหางานส่วนใหญ่ใช้วิธีการสำรวจความคิดเห็นต่อการใช้บริการจัดหางานจากนิสิต นักศึกษาที่มารับ

บริการ ผลของการประเมินส่วนใหญ่นำไปใช้เป็นข้อมูลในการเตรียมการจัดบริการ จัดหางานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น รองลงมาคือเป็นข้อมูลในการจัดทำแผน/โครงการบริการจัดหางานในปีการศึกษาต่อไป

ปัญหาที่พบในด้านการประเมินผลงานบริการจัดหางานคือขาดการประเมินผลการให้บริการ จัดหา งานอย่างต่อเนื่อง มากที่สุด รองลงมาคือขาดการประเมินผลการรับสมัครงานจากแหล่งงานที่แจ้งข่าวการรับ สมัครงานมายังงานบริการจัดหางาน

3. งานบริการทุนการศึกษา

3.1 การวางแผน

ในด้านการวางแผนงานบริการทุนการศึกษานั้น ส่วนใหญ่มีการจัดทำแผนงานบริการทุน การศึกษา ผู้รับผิดชอบในการประเมินผลคือหัวหน้าฝ่าย/หัวหน้างานที่รับผิดชอบงานบริการทุน การศึกษา มากที่สุด ประเภทของแผนงานบริการทุนการศึกษามีลักษณะเป็นแผนรายปี วิธีดำเนินการจัดทำ แผนงานบริการทุนการศึกษาส่วนใหญ่ใช้วิธีการนำวัตถุประสงค์ของฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษามาเป็นเกณฑ์ใน การวางแผน ข้อมูลที่ใช้ประกอบการจัดทำแผนงานบริการทุนการศึกษาคือ ข้อมูลในด้านความ จำเป็นด้านการเงินของนิสิตนักศึกษา รองลงมาคือเจตนารมณ์ของผู้บริจาคทุน การศึกษาและนโยบายของ มหาวิทยาลัยตามลำดับ

ปัญหาที่พบในด้านการวางแผนงานบริการทุนการศึกษาคือขาดการวางแผนในการหาแหล่ง ทุนการศึกษาเพิ่มเติม มากที่สุด รองลงมาคือขาดการสำรวจเจตจำนงนิสิตนักศึกษาที่ต้องการขอรับทุนการศึกษา

3.2 การดำเนินงาน

ในด้านการดำเนินงานบริการทุนการศึกษานั้น ผู้พิจารณาการจัดสรรทุนการศึกษาและคัดเลือกผู้ ที่สมควรได้รับทุนการศึกษาส่วนใหญ่คือ คณะกรรมการพิจารณาทุนการศึกษาของมหาวิทยาลัย การดำเนินการ ให้ทุนการศึกษาส่วนใหญ่ใช้วิธีรับบริจาคทุนการศึกษาจากผู้มีจิตศรัทธารองลงมาคือ จัดตั้งกองทุนโดยวิธีนำ ดอกผลมาจัดสรรเป็นทุนการศึกษา แหล่งทุนการศึกษาที่นำมาจัดสรรให้แก่นิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่ได้มาจาก หน่วยงานภายนอก เช่น บริษัท มูลนิธิ ธนาคารและผู้มีจิตศรัทธา รองลงมาคือดอกผลจากเงินทุนที่มีผู้ บริจาค ทุนการศึกษามีลักษณะเป็นทุนขาดแคลนมากที่สุด

ปัญหาที่พบในด้านการดำเนินงานบริการทุนการศึกษาคือทุนการศึกษาที่ได้รับ ไม่ เพียงพอช่วยเหลือนิสิตนักศึกษาที่ขาดแคลน รองลงมาคือขาดแหล่งทุนการศึกษา

3.3 การประเมินผล

ในด้านการประเมินผลงานบริการทุนการศึกษาส่วนใหญ่มีการประเมินผลการให้บริการทุนการศึกษา ผู้รับผิดชอบในการประเมินผลส่วนใหญ่ คือหัวหน้าฝ่าย/หัวหน้างานที่รับผิดชอบงานบริการทุนการศึกษา ทุกแห่งมีการจัดทำรายงานสถิติด้านทุนการศึกษา วิธีการประเมินการให้บริการทุนการศึกษาส่วนใหญ่ใช้วิธีการพิจารณาจากรายงานการจัดสรรทุนการศึกษา ผลของการประเมิน ส่วนใหญ่นำไปใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงการดำเนินงานการจัดสรรทุนการศึกษา รองลงมาคือ เป็นข้อมูลในการเตรียมการจัดบริการทุนการศึกษาให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

ปัญหาที่พบในด้านการประเมินผลงานบริการทุนการศึกษาคือไม่มีวิธีการประเมินผลทุนการศึกษาที่ชัดเจน มากที่สุด รองลงมาคือขาดการติดตามผลการเรียนของนิสิตนักศึกษาที่ได้รับทุนการศึกษา และไม่มีการนำผลการประเมินการให้บริการทุนไปใช้ในการวางแผนจัดหาแหล่งทุนเพิ่มเติมตามลำดับ

4. งานบริการอนามัย

4.1 การวางแผน

ในด้านการวางแผนงานบริการอนามัยนั้น ส่วนใหญ่มีการจัดทำแผนงานบริการอนามัย ผู้รับผิดชอบในการจัดทำแผนงานส่วนใหญ่คือหัวหน้างานบริการอนามัย ประเภทของแผนงานบริการอนามัยส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นแผน/โครงการรายปี วิธีการจัดทำแผนงานบริการอนามัยส่วนใหญ่ใช้วิธีการนำนโยบายของมหาวิทยาลัยมาเป็นเกณฑ์ในการวางแผน ข้อมูลที่ใช้ประกอบการจัดทำแผนงานบริการอนามัยส่วนใหญ่คือข้อมูลในด้านความเพียงพอด้านบุคลากรที่ให้บริการรักษาพยาบาล รองลงมาคือความเพียงพอด้านงบประมาณในการดำเนินงาน

ปัญหาที่พบในด้านการวางแผนงานบริการอนามัยคือขาดการมีส่วนร่วมในการวางแผน มากที่สุด

4.2 การดำเนินงาน

ในด้านการดำเนินงานบริการอนามัยนั้น มหาวิทยาลัยทุกแห่งจัดให้มีหน่วยงานบริการอนามัยเพื่อให้บริการแก่นิสิตนักศึกษา โดยกิจกรรมที่ดำเนินการนั้นส่วนใหญ่เป็นการจัดบริการตรวจรักษาโรคทั่วไปและบริการทางการแพทย์ทุกแห่งได้มีการจัดห้องพยาบาล/ห้องตรวจโรคที่มีลักษณะเป็นสัดส่วน โดยมีการจัดพยาบาลไว้ประจำหน่วยพยาบาลทุกวัน และส่วนใหญ่มีการจัดแพทย์ไว้ประจำ ทุกวันในบางช่วงเวลาทำการ ทางด้านจำนวนสถิตินิสิตนักศึกษาที่มารับบริการนั้น ทุกแห่งยังคงอยู่ในอัตราที่หน่วยอนามัย

ให้บริการได้ ซึ่งหากเกิดกรณีที่มีนิสิตนักศึกษาเจ็บป่วยเกินระดับดังกล่าว จะใช้วิธีส่งตัวนิสิตนักศึกษาไปยังโรงพยาบาลของรัฐที่สะดวกที่สุด

ปัญหาในด้านการดำเนินงานบริการอนามัยคือขาดบุคลากรที่ให้การรักษาพยาบาลอย่างเพียงพอกับจำนวนนิสิตนักศึกษาที่รับบริการ มากที่สุด

4.3 การประเมินผล

ในด้านการประเมินผลงานบริการอนามัยนั้น ส่วนใหญ่มีการประเมินผลการจัดบริการอนามัย ผู้รับผิดชอบในการประเมินผลส่วนใหญ่คือหัวหน้างานบริการอนามัย วิธีการประเมินผลการจัดบริการอนามัยส่วนใหญ่ใช้วิธีการเก็บข้อมูลด้านการรักษาพยาบาลและการให้บริการเป็นระยะๆ ณะดำเนินงาน ผลของการประเมินส่วนใหญ่นำไปใช้ในการปรับปรุงคุณภาพการให้บริการอนามัย รองลงมาคือเป็นข้อมูลในการวางแผนการดำเนินงานบริการอนามัย

ปัญหาที่พบในด้านการประเมินผลงานบริการอนามัยคือขาดการประเมินผลการจัดบริการอนามัยอย่างต่อเนื่อง มากที่สุด รองลงมาคือไม่มีหลักเกณฑ์การประเมินผลการจัดบริการอนามัยที่ชัดเจน

5. งานกิจกรรมของนิสิตนักศึกษา

5.1 การวางแผน

ในด้านการวางแผนงานกิจกรรมของนิสิตนักศึกษานั้น ทุกแห่งมีการวางแผนงานกิจกรรมของนิสิตนักศึกษา ผู้รับผิดชอบในการวางแผนคือหัวหน้าฝ่าย/หัวหน้างานกิจกรรมของนิสิตนักศึกษา มากที่สุด รองลงมาคือบุคลากรทุกคนในงานกิจกรรมของนิสิตนักศึกษา และส่วนน้อยที่มีตัวแทนจากสโมสร/องค์การนิสิตนักศึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษาชมรม/องค์การกิจกรรมนิสิตนักศึกษาเป็น ผู้รับผิดชอบในการวางแผน วิธีการวางแผนงานกิจกรรมของนิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่ใช้วิธีการนำนโยบายของมหาวิทยาลัยมาและนโยบายจากทบวงมหาวิทยาลัยมาเป็นเกณฑ์ในการวางแผน ข้อมูลที่ใช้ประกอบการวางแผนงานกิจกรรมของนิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่คือ ข้อมูลในด้านความสนใจของนิสิต นักศึกษาในการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตนักศึกษา

ปัญหาที่พบในการวางแผนงานกิจกรรมของนิสิตนักศึกษาคือขาดการวางแผนการจัดกิจกรรมนิสิตนักศึกษาไว้ล่วงหน้า มากที่สุด รองลงมาคือขาดข้อมูลและข่าวสารสำหรับการเตรียมการวางแผนการจัดกิจกรรมของนิสิตนักศึกษา

5.2 การดำเนินงาน

ในด้านการดำเนินงานกิจกรรมของนิสิตนักศึกษานั้น ฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาได้ดำเนินการจัดตั้ง อำนวยความสะดวกเพื่อส่งเสริมการจัดกิจกรรมให้แก่นิสิตนักศึกษาโดยส่วนใหญ่ใช้วิธีการประสานงานกับ หน่วยงานต่างๆเพื่ออำนวยความสะดวกในการจัดกิจกรรมให้แก่นิสิตนักศึกษา รองลงมาคืออำนวยความสะดวกด้านอาคาร สถานที่ สนามกีฬา และวัสดุอุปกรณ์ในการจัดกิจกรรมของนิสิต นักศึกษา กิจกรรม นิสิตนักศึกษาที่จัดในมหาวิทยาลัยนั้นทุกแห่งมีกิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์ กิจกรรมด้านศิลปะและ วัฒนธรรม และกิจกรรมกีฬา นอกจากนี้ยังมีการจัดกิจกรรมส่วนกลางและ การบริหาร กิจกรรมพัฒนา คุณธรรมจริยธรรมและกิจกรรมในเชิงวิชาการตามลำดับ แหล่งงบประมาณที่ใช้ใน การจัดกิจกรรมให้แก่ นิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่ได้มาจากเงินประมาณจากทบวงมหาวิทยาลัยและเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย

ปัญหาในด้านการดำเนินงานกิจกรรมของนิสิตนักศึกษาคือขาดอาจารย์ที่ปรึกษาชมรมที่มี ความ สนใจและเข้าใจในกิจกรรมของนิสิตนักศึกษา มากที่สุด รองลงมาคือองค์กรนิสิตนักศึกษาไม่ สนใจที่จะจัด กิจกรรม

5.3 การประเมินผล

ในด้านการประเมินผลการจัดกิจกรรมของนิสิตนักศึกษานั้น ทุกแห่งมีการประเมินผลการจัดกิจกรรม ของนิสิตนักศึกษา ผู้รับผิดชอบในการประเมินผลคือประธานชมรม/องค์กรนิสิตนักศึกษาหรือผู้รับผิดชอบ โครงการกิจกรรมนั้นๆมากที่สุด ลักษณะการประเมินผลการจัดกิจกรรม/โครงการกิจกรรมของนิสิตนักศึกษา ทุกแห่งมีลักษณะเป็นรายงานการประเมินผลโครงการ ซึ่งมีการประเมินผลตาม รายละเอียดของโครงการ ประโยชน์ที่ได้รับ ปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะ โดยส่วนใหญ่ใช้วิธีการจัดทำเอกสารการประเมินผลเมื่อ สิ้นสุดโครงการทุกครั้ง ผลการประเมินส่วนใหญ่นำไปใช้เป็นข้อมูลในการเตรียมการดำเนินงานกิจกรรมของ นิสิตนักศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ปัญหาในด้านการประเมินผลงานกิจกรรมของนิสิตนักศึกษาคือขาดการจัดระบบข้อมูลด้าน กิจกรรมของนิสิตนักศึกษาเพื่อใช้ประโยชน์ในการจัดกิจกรรมของนิสิตนักศึกษาในปีการศึกษาต่อไป มาก ที่สุด

6. งานวินัยนิสิตนักศึกษา

6.1 การวางแผน

ในด้านการวางแผนงานวินัยนิสิตนักศึกษานั้น ส่วนใหญ่มีการจัดทำแผนงานวินัยนิสิตนักศึกษา ผู้รับผิดชอบในการวางแผนส่วนใหญ่คือหัวหน้าฝ่าย/หัวหน้างานวินัยนิสิตนักศึกษา ประเภทของแผนส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นแผน/โครงการรายปี วิธีดำเนินการจัดทำแผนงานวินัยนิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่ใช้วิธีการนำนโยบายและระเบียบข้อบังคับของมหาวิทยาลัยมาพิจารณาเป็นเกณฑ์ ข้อมูลที่ใช้ประกอบการจัดทำแผนงานวินัยนิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่คือข้อมูลจากระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับนิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัย

ปัญหาที่พบในด้านการวางแผนงานวินัยนิสิตนักศึกษาคือขาดการวิเคราะห์ถึงสาเหตุที่ทำให้ให้นิสิตนักศึกษาฝ่าฝืนกฎระเบียบวินัย มากที่สุด รองลงมาคือขาดการวางแผนงานวินัยนิสิตนักศึกษา ร่วมกับบุคคลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

6.2 การดำเนินงาน

ในด้านการดำเนินงานวินัยนิสิตนักศึกษานั้น มหาวิทยาลัยทุกแห่งได้มีกฎ ระเบียบวินัยนิสิตนักศึกษาเป็นลายลักษณ์อักษรในเรื่องกฎ ระเบียบ การลงโทษ วิธีการพิจารณาการลงโทษและวิธี การพิจารณาความผิด และมีส่วนน้อยที่มีการเขียนถึงเรื่องวิธีการร้องทุกข์และวิธีการอุทธรณ์ ในด้านการกระทำผิดวินัยของนิสิตนักศึกษานั้น ส่วนใหญ่เป็นการกระทำผิดในเรื่องการดื่มสุรามึนเมาและ การทะเลาะวิวาท การทำร้ายร่างกาย และในการดำเนินงานวินัยนิสิตนักศึกษานั้น ส่วนใหญ่มีการจัดตั้งคณะกรรมการสอบสวนและพิจารณาลงโทษผู้กระทำผิด รองลงมาคือจัดโครงการพัฒนานิสิตนักศึกษาด้านคุณธรรม จริยธรรมและความมีวินัยในตนเอง

ปัญหาที่พบในการดำเนินงานวินัยนิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่คือขาดบุคลากรที่มีความรู้และทักษะด้านกฎหมาย รองลงมาคือขาดการปรับปรุงกฎ ระเบียบวินัยนิสิตนักศึกษาให้ทันสมัยและเหมาะสมกับสังคมไทย

6.3 การประเมินผล

ในด้านการประเมินผลงานวินัยนิสิตนักศึกษานั้น ส่วนใหญ่มีการประเมินผลงานวินัยนิสิตนักศึกษา ผู้รับผิดชอบในการประเมินผลส่วนใหญ่คือหัวหน้าฝ่าย/หัวหน้างานวินัยนิสิตนักศึกษา วิธีการประเมินผลงานวินัยนิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่ใช้วิธีการพิจารณาผลการดำเนินงานเป็นระยะๆ ผลการประเมินส่วนใหญ่นำไปใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงแผนการดำเนินงานวินัยนิสิตนักศึกษา

ปัญหาที่พบในด้านการประเมินผลงานวิทยานิพนธ์นักศึกษาคือไม่มีการนำผลการประเมินไปใช้ประโยชน์ในการป้องกันปัญหาทางวินัยและการพัฒนานิสิตนักศึกษา มากที่สุด รองลงมาคือไม่มีวิธีการประเมินผลงานวิทยานิพนธ์นักศึกษาที่ชัดเจน

อภิปรายผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยพบว่า มีประเด็นที่น่าสนใจควรนำมาอภิปราย ดังต่อไปนี้

สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 41- 50 ปี มีวุฒิทางการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาตรี และมีประสบการณ์ในการทำงานในงานกิจการนิสิตนักศึกษามากกว่า 15 ปี คิดเป็นร้อยละ 56.28

ผู้วิจัยมีความเห็นว่า บุคลากรที่ทำงานในฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีประสบการณ์สูง มีความเชี่ยวชาญชำนาญ มีความรู้และทักษะในการทำงานในงานด้านกิจการนิสิตนักศึกษาเป็นอย่างดี

เมื่อจำแนกพิจารณาเป็นรายกลุ่ม พบว่า ผู้บริหารฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 41- 50 ปี มีวุฒิทางการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาโท และมีประสบการณ์ในงานกิจการนิสิต นักศึกษามากกว่า 20 ปี

ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ด้านอายุของผู้บริหารมีความเหมาะสมซึ่งบุคคลในวัยนี้มีความกระตือรือร้นในการทำงาน มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ กล้าตัดสินใจ มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ และสามารถให้คำปรึกษาแนะนำแก่บุคลากรผู้ใต้บังคับบัญชาได้ ด้านวุฒิทางการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาโทนั้น ถือได้ว่ามีความเหมาะสมในการช่วยเพิ่มพูนทักษะในการทำงานด้านการบริหารให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ด้านประสบการณ์ในการทำงานด้านกิจการนิสิตนักศึกษามากกว่า 20 ปีนั้นเป็นระยะเวลาที่เหมาะสมสำหรับเป็นผู้รับผิดชอบในด้านการบริหารงานด้านกิจการนิสิตนักศึกษา

สำหรับบุคลากรฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 41- 50 ปี มีวุฒิทางการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาตรี และมีประสบการณ์ในงานกิจการนิสิตนักศึกษามากกว่า 20 ปี

ผู้วิจัยมีความเห็นว่า บุคลากรฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาที่มีอายุในช่วงนี้จะเป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบต่อการปฏิบัติงานสูง ด้านวุฒิทางการศึกษาระดับปริญญาตรีนั้นถือว่ายังไม่เพียงพอ บุคลากรฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาควรเป็นผู้ที่มีความรู้เพื่อเพิ่มพูนประสิทธิภาพในการทำงาน ด้านประสบการณ์ใน

งานกิจการนิสิตนักศึกษามากกว่า 20 ปีนั้นถือได้ว่าเป็นระยะเวลาที่เหมาะสมเพราะบุคคลที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากย่อมที่จะให้ข้อเสนอแนะ ข้อคิดเห็น คำปรึกษาและช่วยแก้ไขปัญหาต่างๆให้กับนิสิตนักศึกษาได้เป็นอย่างดี

สภาพและปัญหาการบริหารกิจการนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยของรัฐ สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในเขตกรุงเทพมหานคร

นโยบาย

นโยบายของมหาวิทยาลัยที่เกี่ยวข้องกับกิจการนิสิตนักศึกษา จากการวิจัยพบว่า มหาวิทยาลัยได้มีการกำหนดปณิธาน ปรัชญา หรือพันธกิจของมหาวิทยาลัย คือการผลิตและพัฒนาบัณฑิตให้เป็น ผู้ที่มีความรู้และคุณธรรม จริยธรรม นโยบายดังกล่าวได้สอดคล้องกับแนวนโยบายแห่งรัฐซึ่งกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 ในด้านการจัดการศึกษาเพื่อให้เกิด “ความรู้คู่ คุณธรรม” ผู้วิจัยมีความเห็นว่า การที่มหาวิทยาลัยให้การศึกษาระดับอุดมศึกษานิสิตนักศึกษาให้เป็นบัณฑิตต่อไปในอนาคตนั้น มหาวิทยาลัยมีจุดมุ่งหมายเพื่อต้องการให้นิสิตนักศึกษาเป็นผู้ที่มีความรอบรู้ทั้ง ทางด้านวิชาการขั้นสูง และเป็นบัณฑิตที่มีคุณธรรม ความประพฤติดี ซึ่งถือได้ว่าเป็นการพัฒนา นิสิตนักศึกษาให้เป็นบัณฑิตที่พึงปรารถนาของสังคม

วัตถุประสงค์

วัตถุประสงค์ของฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา จากการวิจัยพบว่า มหาวิทยาลัยได้กำหนดวัตถุประสงค์ของฝ่ายกิจการนิสิตศึกษาคือคล้ายคลึงกันโดยมหาวิทยาลัยได้ใช้แนวทางของทบวงมหาวิทยาลัยในการกำหนดวัตถุประสงค์ คือ

1. จัดบริการและสวัสดิการเพื่อช่วยเหลือนิสิตนักศึกษาให้มีความพร้อมในการศึกษาเล่าเรียน
2. เพื่อพัฒนานิสิตนักศึกษาในด้านสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกาย จิตใจและคุณธรรม

ผู้วิจัยมีความเห็นว่า วัตถุประสงค์ของฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาได้สอดคล้องกับปรัชญาของ การบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษาซึ่งมีจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาคนให้ เป็นคนที่สมบูรณ์ (วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา, 2531: 116) และสอดคล้องกับภารกิจหลักของการบริหารงานกิจการนิสิต นักศึกษา คือ การ จัดบริการต่างๆเพื่อช่วยเหลือให้นิสิตนักศึกษา มีความพร้อมในการศึกษาเล่าเรียนและเพื่อส่งเสริมพัฒนาการของนิสิตนักศึกษาในด้านต่างๆ (ทบวงมหาวิทยาลัย, 2541: 1)

สภาพและปัญหาการบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษา

1. งานบริการแนะแนว

สภาพการบริหารงานบริการแนะแนว จากการวิจัยพบว่าในด้านการวางแผนงานบริการแนะแนวนั้น ผู้รับผิดชอบในการจัดทำแผนงานบริการแนะแนวคือหัวหน้าฝ่าย/หัวหน้างานบริการแนะแนวมากที่สุด ประเภทของแผนงานบริการแนะแนวส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นแผน/โครงการรายปีวิธีดำเนินงานบริการแนะแนวส่วนใหญ่ใช้วิธีการนำวัตถุประสงค์ของฝ่ายกิจการนิสิตศึกษามาเป็นเกณฑ์ในการวางแผน ข้อมูลที่ใช้ประกอบการจัดทำแผนงานบริการแนะแนวส่วนใหญ่คือข้อมูลในด้านความสนใจและความต้องการของนิสิตนักศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของมัทกานต์ โอฟารัตน์มณี (2532: 86) พบว่า ผู้บริหารกิจการนิสิตนักศึกษาได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติงานด้านการวางแผนงานแนะแนวมีการปฏิบัติอย่างมากในเรื่องเกี่ยวกับการให้มีการสำรวจความต้องการของนิสิตนักศึกษา เพื่อนำข้อมูลมากำกับนโยบายและแผนงาน ผู้วิจัยมีความเห็นว่าการวางแผนงานบริการแนะแนวนั้น หัวหน้างานบริการแนะแนวได้มีการสำรวจความต้องการของนิสิตนักศึกษาเพื่อนำมาเป็นข้อมูล ในการกำหนดนโยบายและแผนงานให้สอดคล้องกับความต้องการและความคาดหวังของนิสิตนักศึกษา ผู้รับบริการเป็นสิ่งที่เหมาะสม และเป็นไปตามหลักการของกาญจนา ศรีกาฬสินธุ์ (2533: 549) กล่าวถึงการวางแผนงานกิจการนิสิตนักศึกษาว่า ให้พิจารณาถึงความต้องการต่างๆ ของนิสิตนักศึกษา

ปัญหาที่ฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาประสบคือขาดการวางแผนงานบริการแนะแนวอย่างต่อเนื่องมากที่สุด รองลงมาคือขาดการมีส่วนร่วมในการวางแผน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของจิรัชฌน์ วิรัชกร (2528: 137) พบว่าฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาไม่ได้ให้ความสนใจกับแผนงานมากนัก ผู้วิจัยมีความเห็นว่าฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาควรมีการดำเนินการวางแผนงานบริการแนะแนวอย่างต่อเนื่องเพราะ การบริการแนะแนวเป็นกระบวนการที่ต่อเนื่องในการป้องกันปัญหา แก้ไขปัญหา และการส่งเสริมพัฒนาในด้านต่างๆ ของนิสิตนักศึกษา เพื่อให้ตรงกับหลักการของสำเนาวิ ขจรศิลป์ (2539: 237) กล่าวว่า การแนะแนวเป็นกระบวนการต่อเนื่องตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงในระดับมหาวิทยาลัย

ในด้านการดำเนินงานบริการแนะแนวนั้น จากการวิจัยพบว่า กิจกรรมการบริการแนะแนวที่จัดให้แก่ นิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่คือ บริการให้คำปรึกษาปัญหาส่วนตัวและสังคม รองลงมาคือบริการให้คำปรึกษาด้านการเรียน และบริการให้คำปรึกษาด้านอาชีพตามลำดับ วิธีการจัดบริการแนะแนวนั้น ส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นการให้บริการเป็นรายบุคคล ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของศุภรดา ศุขบุญมาก (2544: 102) พบว่า การบริการปรึกษาที่มีคุณภาพทั้งการปรึกษารายบุคคลและรายกลุ่มแก่นักศึกษาทั้งด้านการศึกษา ด้านอาชีพ ด้านส่วนตัวและสังคมช่วยให้นักศึกษาสามารถวางแผนการศึกษาและ การประกอบอาชีพได้ และ

สอดคล้องกับงานวิจัยของ Dunn (1994) พบว่า การจัดสภาพแวดล้อมด้านการบริการและการให้คำปรึกษาที่ดีจะช่วยให้นิสิตนักศึกษาประสบผลสำเร็จด้านการเรียนและมีทัศนคติที่ดีต่อมหาวิทยาลัย จากการวิจัยพบว่า ส่วนใหญ่ห้องสำหรับให้บริการแนะแนวมีลักษณะเป็นสัดส่วน และบุคลากรผู้รับผิดชอบในการบริการแนะแนวมีคุณสมบัติตรงตามบทบาทหน้าที่ ผู้วิจัยมีความเห็นว่า การให้บริการแนะแนวที่มหาวิทยาลัยจัดให้แก่ นิสิตนักศึกษา มีความเหมาะสมในด้านสถานที่ให้ คำปรึกษาแนะแนวที่เป็นสัดส่วนเป็นตามมาตรฐานกิจกรรมนิสิตนักศึกษาซึ่งกำหนดว่าห้องให้คำปรึกษาแนะแนวต้องเป็นห้องที่เป็นสัดส่วนเฉพาะ (ทบทวมหาวิทยาลัย, 2543: 20) และบุคลากรงานบริการแนะแนวมีคุณสมบัติเหมาะสมตามบทบาทหน้าที่ ซึ่งมาตรฐานกิจกรรมนิสิตนักศึกษา กำหนดว่าบุคลากรที่ทำหน้าที่ให้คำปรึกษาต้องเป็นผู้ที่สำเร็จการศึกษาด้านการปรึกษา หรือด้านจิตวิทยาแนะแนว (ทบทวมหาวิทยาลัย, 2541: 20) รวมทั้งการจัดกิจกรรมการบริการแนะแนวทั้งในด้านการเรียน อาชีพ และปัญหาส่วนตัวและสังคมมีความเหมาะสม เพราะสภาพแวดล้อมและระบบการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัยมีความแตกต่างไปจากสภาพแวดล้อมและระบบการเรียนการสอนในโรงเรียนมาก ทำให้นิสิตนักศึกษาจำนวนมากต้องประสบกับปัญหาต่างๆ เช่น ปัญหาการปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมใหม่ๆ ปัญหาในการคบเพื่อน ปัญหาทางการเงิน ปัญหาส่วนตัว ปัญหาการเรียน การเลือกสาขาวิชาและปัญหาในการเลือกอาชีพ จนอาจทำให้นิสิตนักศึกษาเกิดความวิตกกังวล ความตึงเครียดและความทุกข์ใจจนกระทบต่อความสำเร็จและความก้าวหน้าของนิสิตนักศึกษาได้ รวมทั้งจากสถานการณ์ปัจจุบันซึ่งมีปัญหาระบาดถึงตัวตายของนิสิตนักศึกษาเกิดขึ้นนั้น มหาวิทยาลัยน่าจะมีการพัฒนาระบบการให้คำปรึกษาโดยการจัดอาจารย์ที่ปรึกษาฝ่ายวิชาการมาในคำแนะนำในเรื่องการเรียนการสอน และจัดอาจารย์ที่มีความชำนาญเฉพาะในการให้คำปรึกษาทั้งในเรื่องส่วนตัว อารมณ์และสังคมมาให้คำปรึกษาแก่นิสิตนักศึกษาในลักษณะการบำบัดรักษาเพิ่มขึ้นจากบุคลากรประจำของงานบริการแนะแนว เพื่อให้เป็นไปตามแนวทางมาตรฐานกิจกรรมนิสิตนักศึกษา (ทบทวมหาวิทยาลัย, 2541 :19) ที่กำหนดภารกิจหลักของการบริการแนะแนวคือการช่วยให้นิสิตนักศึกษา กำหนดและบรรลุเป้าหมายด้านอาชีพ ด้านการศึกษา ด้านส่วนตัวและสังคม

ปัญหาที่ฝ่ายกิจกรรมนิสิตนักศึกษาประสบคือขาดสถานที่ในการดำเนินงานการบริการแนะแนว และงบประมาณในการดำเนินงานไม่เพียงพอ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของศุภรา ศุขบุญมาก (2544: 102) พบว่า ปัญหาของการให้บริการแนะแนวคือขาดสถานที่ในการให้คำปรึกษา และสอดคล้องกับงานวิจัยของประสิทธิ์ สุรศิลป์ (2538: 196) พบว่า ปัญหาในการปฏิบัติงานบริการแนะแนวคือไม่มีห้องเป็นสัดส่วนเฉพาะสำหรับให้คำปรึกษา เช่นเดียวกับงานวิจัยของภาวิณี จิตตเสถียร (2539: 96) พบว่า นักศึกษาในวิทยาลัยภาคเหนือมีความต้องการให้จัดห้องให้คำปรึกษา รวมทั้งสอดคล้องกับงานวิจัยของอาคม สมุทรโคจร (2535: 87) พบว่า งานบริการแนะแนวมีปัญหาคือสภาพแวดล้อมของห้องให้ คำปรึกษาแนะแนวยังจัดได้ไม่เหมาะสม ผู้วิจัยมีความเห็นว่า งานบริการแนะแนวควรมีการจัดสถานที่เป็นห้องให้คำปรึกษาที่ลักษณะเป็นสัดส่วนเหมาะสมต่อการให้คำปรึกษาปัญหาส่วนตัว และจัดให้มีห้องให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม เพื่อให้เป็นไปตามเป้าหมายของบริการแนะแนวคือการให้คำปรึกษาที่มี คุณภาพดีทั้งการปรึกษาเป็นรายบุคคลและเป็น

กลุ่มแก่นิสิตนักศึกษาทั้งทางการศึกษา ด้านอาชีพ ด้านส่วนตัวและสังคม (ทบทวมหาวิทยาลัย, 2541: 19)

ในด้านการประเมินผลงานบริการแนะแนวนั้น จากการวิจัยพบว่า ส่วนใหญ่มีการประเมินผลการจัดบริการแนะแนว ผู้รับผิดชอบในการประเมินผลคือบุคลากรผู้รับผิดชอบในแต่ละบริการแนะแนวเป็นผู้ประเมินเอง มากที่สุด วิธีการประเมินผลการจัดบริการแนะแนวส่วนใหญ่ใช้วิธีการสำรวจความคิดเห็นต่อการจัดบริการแนะแนวจากนิสิตนักศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของมัททกานต์ โอฟาร์รัตน์มณี (2532: 15) กล่าวว่าคณะบุคลากรที่ปฏิบัติงานแนะแนวต้องประเมินผลโครงการแนะแนวที่ได้ปฏิบัติแล้วโดยเฉพาะเมื่อสิ้นสุดโครงการ จากงานวิจัยพบว่า ผลของการประเมินส่วนใหญ่นำไปใช้เป็นข้อมูลในการเตรียมการจัดบริการแนะแนวให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น รองลงมาคือใช้เป็น ข้อมูลในการวางแผนการจัดบริการแนะแนวในปีการศึกษาต่อไป

ปัญหาที่ฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาประสบคือ ขาดการประเมินผลนิสิตนักศึกษาที่มารับบริการแนะแนวและไม่มีวิธีการประเมินผลการจัดบริการแนะแนวที่ชัดเจน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของประสิทธิ์ สุรศิลป์ (2538: 196) พบว่า ปัญหาการปฏิบัติงานแนะแนวคืออาจารย์แนะแนวไม่สามารถ ติดตามผลการให้คำปรึกษาแก่นิสิตนักศึกษาได้ ผู้วิจัยมีความเห็นว่า การขาดการประเมิน ผลนิสิต นักศึกษาที่มารับบริการแนะแนวทำให้งานบริการแนะแนวขาดข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการติดตามผลของการให้คำปรึกษาว่าสามารถช่วยเหลือนิสิตนักศึกษาได้มากน้อยเพียงใด รวมทั้งข้อมูลดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ต่อการจัดทำรายงานบริการแนะแนวต่อไป เพื่อให้เป็นไปตามหลักการของกาญจนา ศรีกาฬสินธุ์ (2533 : 312) กล่าวว่าควรมีการประเมินผลงานบริการแนะแนว สรุป และรายงานผลเพื่อเสนอแก่ผู้บริหาร บุคลากร และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

2. งานบริการจัดหางาน

สภาพการบริหารงานบริการจัดหางาน จากการวิจัยพบว่า ในด้านการวางแผนงานบริการจัดหางานนั้น ส่วนใหญ่มีการจัดทำแผนงานบริการจัดหางาน ผู้รับผิดชอบการจัดทำแผนงานส่วนใหญ่คือ หัวหน้าฝ่าย/หัวหน้างานที่รับผิดชอบงานบริการจัดหางาน ประเภทของแผนงานบริการจัดหางาน ส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นแผน/โครงการรายปี วิธีดำเนินการจัดทำแผนงานส่วนใหญ่ใช้วิธีการนำ วัตถุประสงค์ของฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษามาเป็นเกณฑ์ในการวางแผน ข้อมูลที่ใช้ประกอบการจัดทำแผนงานบริการจัดหางานนั้นส่วนใหญ่คือข้อมูลแหล่งงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ในการวางแผนการจัดบริการจัดหางานนั้น ฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาควรมีการศึกษาข้อมูลแหล่งงาน และสภาพปัญหาของตลาดแรงงานในปัจจุบันและอนาคต เพื่อให้แก่นิสิตนักศึกษาได้ข้อมูลอันจะเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนการ

ประกอบอาชีพและการเลือกสาขาที่จะศึกษาต่อได้ เพื่อให้เป็นไปตามแนวคิดของสำเนาวิ ขจรศิลป์ (2538: 285) กล่าวว่าการติดต่อแหล่งงานทั้งภาครัฐบาลและภาค เอกชนเพื่อช่วยหางานให้แก่บัณฑิตนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาทำให้เจ้าหน้าที่บริการจัดหางานได้ทราบถึงคุณสมบัติและจำนวนบัณฑิตที่สังคมต้องการ

ปัญหาที่ฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาประสบคือขาดการวางแผนในการหาแหล่งงาน และขาดข้อมูลแหล่งงานและตลาดแรงงานที่เป็นปัจจุบัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของประสิทธิ์ สุรศิลป์ (2538: 186) พบว่า ปัญหาในการปฏิบัติงานจัดหางานคือไม่สามารถให้ข้อมูลความต้องการของตลาดแรงงานที่เป็นปัจจุบันได้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของจิรวุฒน์ วีรังกร (2528: 139) พบว่า ปัญหาในการดำเนินงานกิจการนิสิตนักศึกษาคือขาดการจัดระบบฐานข้อมูลเพื่อการวางแผนและการดำเนินงาน ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ในการวางแผนงานบริการจัดหางานนั้น ฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษายังขาดการหาข้อมูลแหล่งงานมาเป็นข้อมูลให้แก่ นิสิตนักศึกษา งานบริการจัดหางานน่าจะมีการนำเทคโนโลยี สมัยใหม่มาใช้ให้บริการข้อมูลด้านแหล่งงาน และตลาดแรงงาน นอกจากนี้ งานบริการจัดหางานน่าจะมีการส่งบุคลากรในงานบริการจัดหางานไปศึกษาอบรมเพิ่มเติมในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อให้ได้ข้อมูลแหล่งงานและตลาดแรงงานที่ทันสมัยและทันต่อเหตุการณ์ปัจจุบัน ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อนิสิตนักศึกษาในการเตรียมตัวเพื่อสร้างอาชีพให้กับตนเอง และเพื่อรองรับปัญหาการว่างงานในอนาคตได้ เพื่อให้เป็นไปตามแนวคิดของสำเนาวิ ขจรศิลป์ (2539:285) กล่าวว่าการหาข้อมูลด้านอาชีพและแหล่งงานต้องมีความเที่ยงตรง เชื่อถือได้และทันต่อเหตุการณ์

ในด้านการดำเนินงานบริการจัดหางาน ผลการวิจัยพบว่า ลักษณะการบริการจัดหางานที่จัดให้แก่ นิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่คือการบริการจัดหางานพิเศษนอกเวลาเรียนภายในหน่วยงานของมหาวิทยาลัยให้แก่ นิสิตนักศึกษา รองลงมาคือบริการด้านข้อมูลอาชีพและแหล่งงาน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของไพรัตน์ ชัน แก้ว (2540: 94) พบว่า มหาวิทยาลัยมีการจัดหางานพิเศษให้แก่บัณฑิตนักศึกษาที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ ผู้วิจัยมีความเห็นว่า มหาวิทยาลัยน่าจะมีการจัดสรรงบประมาณจำนวนหนึ่งเป็นค่าตอบแทนนิสิตนักศึกษาที่ทำงานพิเศษให้กับหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัยที่มีความต้องการนิสิต นักศึกษาช่วยงาน เพื่อเป็นการช่วยเหลือนิสิตนักศึกษาในการแบ่งเบาภาระค่าใช้จ่ายในการศึกษาเล่าเรียนของบิดา-มารดาหรือผู้ปกครอง และเป็นการเพิ่มประสบการณ์ในการทำงานให้นิสิตนักศึกษาอีกทางหนึ่งด้วย เพื่อให้สอดคล้องกับแนวคิดของ สำเนาวิ ขจรศิลป์ (2539: 287) กล่าวว่าการจัดหางานให้นิสิตนักศึกษาซึ่งกำลังศึกษาอยู่ได้ทำงานในภาคฤดูร้อนหรือนอกเวลาเรียนเป็นการช่วยหารายได้เป็น ค่าใช้จ่ายในการศึกษาเล่าเรียน และช่วยให้นิสิตนักศึกษา มีประสบการณ์ในการทำงานมากขึ้น

ปัญหาที่ฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาประสบคือขาดการร่วมมือของศิษย์เก่าในการรายงานผล การประกอบอาชีพ และขาดการวิเคราะห์สาเหตุของการได้งานทำและไม่ประสบความสำเร็จใน การสมัครงาน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของจิรวุฒน์ วีรังกร (2528:109) พบว่า การดำเนินงานบริการจัดหางานอยู่ใน

ระดับไม่ดีขึ้น ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำสุดคือการวิเคราะห์ถึงสาเหตุของการได้งานทำและการไม่ประสบความสำเร็จในการสมัครงานของนิสิตนักศึกษา การจัดวันนัดพบแรงงาน และการประสานงานกับบัณฑิตศิษย์เก่าเพื่อทราบแหล่งงาน ในทำนองเดียวกับงานวิจัยของประสิทธิ์ สุจริตศิลป์ (2538: 201) พบว่างานจัดหางานมีปัญหาในด้านศิษย์เก่าไม่ให้ความร่วมมือในการรายงานผลการประกอบอาชีพของตนมายังสถานศึกษา ผู้วิจัยมีความเห็นว่า งานบริการจัดหางานควรมีหน่วยงานวิจัยและติดตามผล โดยการขอความร่วมมือจากบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในการรายงานผลการประกอบอาชีพมายังมหาวิทยาลัย และดำเนินการวิเคราะห์ปัจจัยที่ทำให้บัณฑิตประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวในการสมัครงาน ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการให้คำปรึกษาแก่นิสิตนักศึกษาและมหาวิทยาลัย เพื่อให้เป็นไปตามหลักการของสำเนาวิ ขจรศิลป์ (2538: 283) กล่าวว่า วัตถุประสงค์ของงานบริการจัดหางานเพื่อช่วยในการปรับแผนการศึกษาและปรับปรุงหลักสูตรของมหาวิทยาลัยให้สอดคล้องกับตลาดแรงงาน

ในด้านการประเมินผลงานบริการจัดหางาน จากการวิจัยพบว่า ส่วนใหญ่มีการประเมินผลการบริการจัดหางาน ผู้รับผิดชอบในการประเมินผลส่วนใหญ่คือหัวหน้าฝ่าย/หัวหน้างานบริการ จัดหางาน ลักษณะการประเมินผลงานบริการจัดหางานเป็นการประเมินผลตามโครงการ วิธีการประเมินผลงานบริการจัดหางานส่วนใหญ่ใช้วิธีการสำรวจความคิดเห็นต่อการให้บริการจัดหางานจากนิสิตนักศึกษาที่มาใช้บริการ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ มัททกานต์ โอปารัตน์มณี (2532: 15) กล่าวว่า ต้องมีการประเมินโครงการแนะแนวอาชีพและแหล่งงานโดยเฉพาะเมื่อสิ้นสุดโครงการและจากการวิจัยพบว่า ผลของการประเมินส่วนใหญ่นำไปใช้เป็นข้อมูลในการเตรียมการจัดบริการจัดหางานให้มี ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และเป็นข้อมูลในการจัดทำแผน/โครงการบริการจัดหางานในปีการศึกษาต่อไป ผู้วิจัยมีความเห็นว่า การประเมินผลงานบริการจัดหางานโดยการสำรวจความคิดเห็นของนิสิตนักศึกษาต่อโครงการและบริการต่าง ๆ นั้นมีความเหมาะสม เพราะทำให้งานบริการจัดหางานได้ทราบถึงข้อดีและข้อบกพร่องของการบริการในโครงการต่างๆ เพื่อให้เป็นไปตามแนวคิดของวีระพล สุวรรณอนันต์ (2529: 121) กล่าวว่า การประเมินผลหลังการปฏิบัติงานทำให้ทราบความสำเร็จ ผลกระทบ ข้อบกพร่อง เพื่อนำไปแก้ไขและเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนในโครงการต่อเนื่องต่อไป

ปัญหาที่ฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาประสบคือขาดการประเมินผลการให้บริการจัดหางานอย่างต่อเนื่องและขาดการประเมินผลการรับสมัครงานจากแหล่งงานที่แจ้งข่าวการรับสมัครงานมายังงานบริการจัดหางาน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จิรวัดน์ วีรังกร (2528: 139) พบว่า การจัดทำสรุปผลการดำเนินงานประจำปียังอยู่ในระดับไม่ดีขึ้น ผู้วิจัยมีความเห็นว่า งานบริการจัดหางานน่าจะมีการประเมินผลงานบริการจัดหางานอย่างต่อเนื่อง และมีการติดตามประเมินผลการรับสมัครงานจากแหล่งงานที่แจ้งข่าวการรับสมัครงาน เพื่อให้งานบริการจัดหางานได้ทราบว่านิสิตนักศึกษาที่มาขอรับบริการได้ทำงานตามความประสงค์ของนิสิตนักศึกษาหรือไม่ เพื่อให้เป็นไปตามหลักการของสำเนาวิ ขจรศิลป์ (2539: 283) กล่าวว่า

งานบริการจัดหางานช่วยให้บัณฑิตนักศึกษาสามารถประกอบอาชีพที่ สอดคล้องกับบุคลิกภาพ ความสนใจ ความถนัด และความสามารถของตนเอง

3. งานบริการทุนการศึกษา

สภาพการบริหารงานบริการทุนการศึกษา จากการวิจัยพบว่า ในด้านการวางแผนงานบริการ ทุนการศึกษานั้น ส่วนใหญ่มีการจัดทำแผนงานบริการทุนการศึกษา ผู้รับผิดชอบในการจัดทำแผนงานส่วน ใหญ่คือหัวหน้าฝ่าย/หัวหน้างานที่รับผิดชอบงานบริการทุนการศึกษา ประเภทของแผนงานบริการ ทุนการศึกษาส่วนใหญ่เป็นแผนรายปี ซึ่งสอดคล้องกับสำเนาฯ ขจรศิลป์ (2539:152) กล่าวว่า หัวหน้า หน่วยงานทุนการศึกษามีบทบาทหน้าที่ในการวางแผนการปฏิบัติงานทุนการศึกษาตลอดปีการศึกษา จาก การวิจัยพบว่า วิธีดำเนินการจัดทำแผนงานบริการทุนการศึกษาส่วนใหญ่ใช้วิธีนำวัตถุประสงค์ของฝ่าย กิจการนิสิตนักศึกษามาเป็นเกณฑ์ในการวางแผน ข้อมูลที่ใช้ประกอบการจัดทำแผนงานบริการทุนการศึกษา ส่วนใหญ่คือข้อมูลในด้านความจำเป็นด้านการเงินของนิสิตนักศึกษา รองลงมาคือเจตนารมณ์ของผู้บริจาค ทุนการศึกษาและนโยบายของมหาวิทยาลัย ตามลำดับซึ่งได้สอดคล้องกับแนวคิดของสำเนาฯ ขจรศิลป์ (2539: 157) กล่าวว่าการดำเนินการทุนการศึกษาเพื่อช่วยเหลือนิสิตนักศึกษาในด้านการเงิน การให้ ทุนการศึกษาเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของสถาบัน และเจตนารมณ์ของผู้บริจาคทุนการศึกษา

ปัญหาที่ฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาประสบคือขาดการวางแผนในการหาแหล่งทุนการศึกษา เพิ่มเติม และขาดการสำรวจนิสิตนักศึกษาที่ต้องการขอรับทุนการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จีรวัดณ์ วีรังกร (2528: 105) พบว่า การดำเนินงานทุนการศึกษาอยู่ในระดับไม่ดีนักคือการวางแผน ในการ หาแหล่งทุนการศึกษาเพิ่มเติม ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ในการวางแผนจัดบริการทุนการศึกษานั้นหน่วยบริการ ทุนการศึกษาน่าจะมีการสำรวจข้อมูลของนิสิตนักศึกษาที่มีความจำเป็นทางด้านการเงินเพื่อนำมาเป็นข้อมูล ในการจัดหาแหล่งทุนการศึกษา เพื่อช่วยเหลือนิสิตนักศึกษาที่มีความต้องการและสมควร ได้รับการ ช่วยเหลือจากมหาวิทยาลัยอย่างแท้จริงต่อไป

ในด้านการดำเนินงานบริการทุนการศึกษา จากการวิจัยพบว่า ผู้พิจารณาการจัดสรรทุน การศึกษาและคัดเลือกผู้ที่เหมาะสมได้รับทุนการศึกษานั้น ส่วนใหญ่คือคณะกรรมการพิจารณาทุน การศึกษาของมหาวิทยาลัย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศุภรา ศุขบุญมาก (2544: 104) พบว่า วิทยาลัย มีการแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อพิจารณาทุนการศึกษาให้นักศึกษาของสถาบัน ผู้วิจัยมีความเห็นว่าในการ จัดสรรทุนการศึกษาและคัดเลือกผู้สมควรได้รับทุนการศึกษาด้วยการแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณา ทุนการศึกษานั้นเป็นการเหมาะสม เพื่อให้การดำเนินงานพิจารณาทุนการศึกษาเป็นไปด้วย ความรัดกุมและ เป็นธรรมที่สุดซึ่งพิชัย เสี่ยมจิต (2542: 81) กล่าวว่า การจัดตั้งคณะกรรมการเพื่อดูแลรักษาเงินและ

พิจารณาทุนการศึกษาแก่นิสิตนักศึกษาต้องเป็นไปอย่างรอบคอบ จากการวิจัยพบว่าวิธีการดำเนินงานการให้ทุนการศึกษาส่วนใหญ่ได้มาจากการรับบริจาคทุนการศึกษาจากผู้มีจิตศรัทธารองลงมาคือจัดตั้งกองทุนโดยวิธีนำดอกผลมาจัดสรรเป็นทุนการศึกษา แหล่งทุนการศึกษาที่นำมาจัดสรรให้แก่นิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่ได้มาจากหน่วยงานภายนอก เช่น บริษัท มูลนิธิ ธนาคาร โดยทุนการศึกษามีลักษณะเป็นทุนขาดแคลนมากที่สุด ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ลักษณะของทุนการศึกษาที่มหาวิทยาลัยได้มีให้การสนับสนุนส่วนใหญ่เป็นทุนขาดแคลนนั่น มีความเหมาะสมตามเป้าหมายของงานบริการทุน การศึกษาคือการช่วยเหลือนิสิตนักศึกษาที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ให้สามารถศึกษาจนสำเร็จการศึกษาได้ (ทบทวมหาวิทยาลัย, 2541: 24)

ปัญหาที่ฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาประสบคือทุนการศึกษาที่ได้รับไม่เพียงพอช่วยเหลือนิสิตนักศึกษาที่ขาดแคลน และขาดแหล่งทุนการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพูลศิลป์ เกสร(2536: 83) พบว่า ทุนอุดหนุนการศึกษาเพื่อช่วยเหลือด้านการเงินแก่นิสิตนักศึกษาที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ไม่เพียงพอกับความต้องการของนิสิตนักศึกษาที่ขอรับทุน และยังไม่สามารถหาแหล่งเงินทุนเพิ่มเติมเพื่อนำมา จัดสรรแก่นิสิตนักศึกษาได้อย่างเหมาะสมมากเพียงพอ ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ในกรณีที่ทุนการศึกษาที่มหาวิทยาลัยได้รับจากผู้มีจิตศรัทธาไม่เพียงพอที่จะช่วยเหลือนิสิตนักศึกษาที่ขาดแคลน รวมทั้ง การขาดแคลนแหล่งทุนการศึกษานั้น มหาวิทยาลัยและสมาคมศิษย์เก่าน่าจะมีส่วนช่วยในการระดมทุนในทุกรูปแบบเพื่อช่วยให้นิสิตนักศึกษาสามารถศึกษาเล่าเรียนจนสำเร็จการศึกษาได้ เพื่อให้เป็นไปตามแนวคิดของพิชัย เสงี่ยมจิต (2542 :81) กล่าวว่า การจัดหาทุนโดยผู้บริหาร บุคลากรฝ่ายทุน การศึกษา จากบุคคล แหล่งเงินทุน บริษัท ห้างร้าน องค์กรภาครัฐบาล องค์กรภาคเอกชนหรือ การจัดกิจกรรมต่างๆเพื่อหารายได้รวบรวมไว้เป็นทุนการศึกษา

ในด้านการประเมินผลงานบริการทุนการศึกษา จากการวิจัยพบว่า ส่วนใหญ่มีการประเมินผลการให้บริการทุนการศึกษา ผู้รับผิดชอบในการประเมินผลส่วนใหญ่คือ หัวหน้าฝ่าย/หัวหน้างานที่ รับผิดชอบงานบริการทุนการศึกษา วิธีการประเมินการให้บริการทุนการศึกษาส่วนใหญ่ใช้วิธี การพิจารณาจากรายงานการจัดสรรทุนการศึกษา ผลของการประเมินส่วนใหญ่นำไปใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงการดำเนินงานการจัดสรรทุนการศึกษา รองลงมาคือเป็นข้อมูลในการเตรียมการจัดบริการทุนการศึกษาให้เหมาะสมยิ่งขึ้น ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ในการประเมินผลการให้บริการทุนการศึกษานั้น การติดตามประเมินผลผู้ที่ได้รับทุนการศึกษาเป็นสิ่งสำคัญซึ่งหน่วยบริการทุนการศึกษาน่าจะ ดำเนินการเพื่อให้การช่วยเหลือนิสิตนักศึกษาที่มีความจำเป็นทางการเงิน และเพื่อให้การให้บริการทุนการศึกษาเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย และเจตนารมณ์ของผู้บริจาคทุนการศึกษา เพื่อให้สอดคล้องกับกับแนวคิดของพิชัย เสงี่ยมจิต (2542: 81) กล่าวว่า การติดตามผลการให้บริการแก่นิสิตนักศึกษาที่ได้รับทุน เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด

ปัญหาที่ฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาประสบคือไม่มีวิธีการประเมินผลทุนการศึกษาที่ชัดเจน ขาดการติดตามผลการเรียนของนิสิตนักศึกษาที่ได้รับทุนการศึกษา และไม่มีการนำผลการประเมิน การให้บริการทุนไปใช้ในการวางแผนจัดหาแหล่งทุนเพิ่มเติมตามลำดับ ผู้วิจัยมีความเห็นว่า งานบริการทุนการศึกษาน่าจะมีการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินผลงานบริการทุนการศึกษาขึ้น เพื่อให้เป็นไปตามหลักการของวิระพล สุวรรณอนันต์ (2529: 115) กล่าวว่า การประเมินผลต้องมีการกำหนดวัตถุประสงค์และเกณฑ์ในการประเมินผล เพื่อดูว่าการวางแผนตรงกับกรปฏิบัติงานหรือไม่ด้วยการตั้งเกณฑ์สำเร็จให้ครบลงเป็นด้านๆ ส่วนปัญหาในด้านขาดการติดตามประเมินผลการเรียนของนิสิต นักศึกษานั้น ฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาน่าจะมีการดำเนินการแจ้งผลการศึกษาแก่ผู้บริจาคทุนการศึกษา เพื่อให้ผู้บริจาคทุนการศึกษาได้ทราบถึงความก้าวหน้าของนิสิตนักศึกษาที่ได้รับทุน ซึ่งสำเนาวิ ขจรศิลป์ (2539: 152) กล่าวว่า งานบริการทุนการศึกษาควรแจ้งผลการศึกษาของผู้ที่ได้รับทุนให้แก่เจ้าของทุน สำหรับปัญหาในด้านไม่มีผลการประเมินการให้บริการทุนการศึกษาไปใช้ในการวางแผนจัดหาแหล่งทุนเพิ่มเติม นั้น ทำให้ฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาไม่สามารถนำข้อมูลด้านทุน การศึกษาไปช่วยเหลือนิสิตนักศึกษาที่ประสบปัญหาได้อย่างทั่วถึง ดังนั้น การประเมินผลงานบริการทุนการศึกษาควรมีการดำเนินการตามระบบของการประเมินผล ซึ่ง Gregg (1957: 312) กล่าวว่า ควรมี การกำหนดวัตถุประสงค์และหลักเกณฑ์ในการประเมิน รวบรวมข้อมูลต่างๆ วิเคราะห์ แปลผล และนำการประเมินผลไปใช้ประโยชน์

4. งานบริการอนามัย

สภาพการบริหารงานบริการอนามัย จากการวิจัยพบว่า ในด้านการวางแผนงานบริการอนามัยส่วนใหญ่มีการจัดทำแผนงานบริการอนามัย ผู้รับผิดชอบในการจัดทำแผนงานส่วนใหญ่คือหัวหน้างานบริการอนามัย ประเภทของแผนงานบริการอนามัยมีลักษณะเป็นแผนรายปี วิธีการจัดทำแผนงานบริการอนามัยส่วนใหญ่ใช้วิธีการนำนโยบายของมหาวิทยาลัยมาเป็นเกณฑ์ในการวางแผน รองลงมาคือนำวัตถุประสงค์ของฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษามาเป็นเกณฑ์ในการวางแผน ผู้วิจัยมีความเห็นว่า การนำนโยบายของมหาวิทยาลัยและวัตถุประสงค์ของฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษามาเป็นเกณฑ์ในการวางแผนนั้นมีความเหมาะสม เพราะนโยบายของมหาวิทยาลัยและวัตถุประสงค์ของฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาจะเป็นสิ่งกำหนดแนวทางการดำเนินงานของหน่วยงาน เพื่อให้เป็นไปตามหลักกระบวนการวางแผนของเอกชัย กี่สุขพันธ์ (2538: 37) กล่าวว่า การเตรียมการก่อนการวางแผนมีกิจกรรมที่ต้องปฏิบัติคือนโยบายและเป้าหมายขององค์การต้องการอะไร จากการวิจัยพบว่า ข้อมูลที่ใช้ประกอบการทำแผนงานส่วนใหญ่คือข้อมูลในด้านความเพียงพอด้านบุคลากรที่ให้บริการรักษาพยาบาล รองลงมาคือ ความเพียงพอด้านงบประมาณในการดำเนินงาน ผู้วิจัยมีความเห็นว่า การวางแผนงานบริการอนามัยนั้นต้องคำนึงถึงบุคลากร งบประมาณและวัสดุอุปกรณ์ที่

จะมาสสนับสนุนในการดำเนินงาน เพื่อให้เป็นไปตามหลักการบริหารการศึกษา 4M'S ของนพพงษ์ บุญจิตรา ดุลย์ (2534: 40) คือคน งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์และระบบบริหาร

ปัญหาที่ฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาประสบคือขาดการมีส่วนร่วมในการวางแผน ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ปัญหาการขาดการมีส่วนร่วมในการวางแผนจากผู้ร่วมงานนั้นจะทำให้งานบริการอนามัยขาดข้อมูลที่จำเป็นต่อการวางแผนและการดำเนินงาน งานบริการอนามัยน่าจะมีการประชุมปรึกษาหารือเพื่อวางแผนการดำเนินงานร่วมกันระหว่างผู้บริหารและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เป็นไปตามหลักการบริหารของธงชัย สันติวงษ์ (2537: 84-86) กล่าวว่า ภาระหน้าที่ในการวางแผนนั้น ควรตกอยู่กับผู้บริหารทุกคน โดยผู้บริหารสูงสุดจะต้องรับผิดชอบในการจัดทำแผนมากที่สุดและสมควรจะต้องให้การสนับสนุนต่อการจัดทำแผนในส่วนต่างๆด้วย ในขณะที่เดียวกันถึงแม้การวางแผนจะเป็นภาระหน้าที่โดยตรงของผู้บริหารก็ตาม ในขั้นของการจัดทำแผนจำเป็นต้องสนับสนุนให้ผู้ได้บังคับบัญชาเข้ามามีส่วนร่วมให้ข้อคิดเห็นในการวางแผน การวางแผนจึงจะสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ในด้านการดำเนินงานบริการอนามัย จากการวิจัยพบว่า มหาวิทยาลัยทุกแห่งจัดให้มีหน่วยงานบริการอนามัยเพื่อให้บริการแก่นิสิตนักศึกษา โดยกิจกรรมที่ดำเนินการนั้นส่วนใหญ่เป็นการจัดบริการตรวจรักษาโรคทั่วไปและบริการทางการแพทย์ ผู้วิจัยมีความเห็นว่า การจัดบริการอนามัยที่หน่วยอนามัยให้บริการแก่นิสิตศึกษานั้นเน้นการให้บริการในด้านการรักษาพยาบาล ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของลำเนาวัลย์ ขจรศิลป์ (2539:212) กล่าวว่า สภาพของการบริการอนามัยในสถาบันอุดมศึกษาเน้นในด้านการรักษาพยาบาลมากกว่าการป้องกันและส่งเสริม จากการวิจัยพบว่า มหาวิทยาลัยทุกแห่งได้มีการจัดห้องพยาบาล/ห้องตรวจโรคที่มีลักษณะเป็นสัดส่วน ผู้วิจัยมีความเห็นว่า การจัดห้องรักษาพยาบาลหรือห้องตรวจโรคมีลักษณะเป็นสัดส่วนเฉพาะ เป็นการเหมาะสมเป็นไปตามมาตรฐานกิจการนิสิตนักศึกษา (ทบวงมหาวิทยาลัย, 2541: 27) กำหนดให้ห้องตรวจรักษาโรคต้องเป็นสัดส่วนมิดชิด ติดเครื่องปรับอากาศ และมีสิ่งอำนวยความสะดวกในการตรวจโรคจำเป็นอย่างเพียงพอ และงานวิจัยพบว่า ส่วนใหญ่มีการจัดแพทย์ไว้ประจำทุกวันในบางช่วงของเวลาทำการ ปัญหาที่ฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาประสบคือขาดบุคลากรที่ให้การรักษาพยาบาลอย่างเพียงพอกับจำนวนนิสิต นักศึกษาที่รับบริการ ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ในมหาวิทยาลัยที่ไม่มีคณะแพทยศาสตร์หรือมีโรงพยาบาลในสังกัดอาจมีปัญหาการขาดแคลนแพทย์ งานบริการอนามัยน่าจะมีการพิจารณาจัดหางบประมาณเพื่อเป็นค่าตอบแทนแพทย์หมุนเวียน เพื่อการให้บริการอนามัยมีคุณภาพและเพียงพอกับนิสิตนักศึกษาที่มาขอรับบริการ เพื่อให้เป็นไปตามแนวคิดของกิตติมา ปรีดีดิถ (2532: 180) กล่าวว่า การดำเนินงานบริการอนามัยควรมีการอำนวยความสะดวกในเรื่องบุคลากร เวลา สถานที่ และงบประมาณในการดำเนินงาน และจากการวิจัยยังพบว่า จำนวนสถิตินิสิตนักศึกษาที่มาใช้บริการนั้น ทุกแห่งยังคงอยู่ในอัตราที่หน่วยอนามัยให้บริการได้ ซึ่งหากเกิดกรณีที่มีนิสิตนักศึกษา

เจ็บป่วยเกินระดับดังกล่าว จะใช้วิธีส่งตัวนิสิตนักศึกษาไปยังโรงพยาบาลของรัฐที่สะดวกที่สุด ซึ่งตามมาตรฐานกิจการนิสิตนักศึกษา (ทบวงมหาวิทยาลัย, 2541: 27) กำหนดให้หน่วยงานอนามัยต้องทำความร่วมมือประสานงานกับ โรงพยาบาลและหน่วยงานทางด้านสาธารณสุขในชุมชน เพื่อขอความช่วยเหลือด้านบุคลากรและ ส่งบุคคลของสถาบันอุดมศึกษาไปขอรับบริการ

ในด้านการประเมินผลงานบริการอนามัย จากการวิจัยพบว่า ส่วนใหญ่มีการประเมินผลการจัดบริการอนามัย ผู้รับผิดชอบในการประเมินผลส่วนใหญ่คือหัวหน้างานบริการอนามัย วิธีการประเมินผลการจัดบริการอนามัยส่วนใหญ่ใช้วิธีการเก็บข้อมูลด้านการรักษาพยาบาลและการให้บริการเป็นระยะๆ ขณะดำเนินงาน ผู้วิจัยมีความเห็นว่า งานบริการอนามัยน่าจะมีการประเมินผลโดยการสำรวจความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาต่องานบริการอนามัย เพื่อให้เป็นไปตามแนวคิดของสำเนา ขจรศิลป์ (2541: 223) กล่าวว่า การประเมินงานบริการอนามัยนั้นให้มีการประเมินความเข้าใจและเจตคติของนิสิตนักศึกษาต่อการบริการอนามัย จากงานวิจัยยังพบว่า ผลของการประเมินส่วนใหญ่นำไปใช้ในการปรับปรุงคุณภาพการให้บริการอนามัย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของสำเนา ขจรศิลป์ (2539: 224) กล่าวว่า การประเมินผลของบริการอนามัยจะทำให้ได้ข้อมูลมาใช้ในการปรับปรุงบริการอนามัยให้มี คุณภาพดีขึ้น

ปัญหาที่ฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาประสบคือขาดการประเมินผลการจัดบริการอนามัยและไม่มีหลักเกณฑ์การประเมินการจัดบริการอนามัยที่ชัดเจน ผู้วิจัยมีความเห็นว่า งานบริการอนามัยควรมี การประเมินการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องและมีการกำหนดวิธีประเมินที่ชัดเจน เพื่อให้เป็นไปตาม หลักเกณฑ์ในการประเมินผลซึ่งพินัส หันนาคินท์ (2524: 58-59) กล่าวว่า การประเมินผลนั้น ควรจะกระทำอย่างสม่ำเสมอเป็นระยะๆ เพื่อจะได้มองเห็นแนวโน้มและความเปลี่ยนแปลงในงานต่างๆ รวมทั้งความแน่นอนในการประเมินผลด้วยและตัวเครื่องมือสำหรับการประเมินผลนั้น ควรจะได้รับการประเมินผลและตรวจสอบด้วยว่าให้ความเที่ยงตรงและความแม่นยำเพียงใด นอกจากนี้ผู้ที่ทำหน้าที่ประเมินผลงานบริการส่วนใหญ่เป็นพยาบาลอาจไม่มีความรู้ความเข้าใจในกระบวนการประเมินผล เพียงพอที่จะดำเนินการตามกระบวนการประเมินผล แนวทางแก้ปัญหาคือ น่าจะมีการส่งบุคลากรในงานเข้ารับการฝึกอบรมเพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจในหลักการประเมินผลอย่างแท้จริง

5. งานกิจกรรมของนิสิตนักศึกษา

สภาพการบริหารงานกิจกรรมของนิสิตนักศึกษา จากการวิจัยพบว่า ในด้านการวางแผนงานกิจกรรมของนิสิตศึกษานั้น ทุกแห่งมีการวางแผนงานกิจกรรมของนิสิตนักศึกษา ผู้รับผิดชอบในการวางแผนคือหัวหน้าฝ่าย/หัวหน้างานกิจกรรมของนิสิตนักศึกษา มากที่สุด รองลงมาคือบุคลากร ทุกคนในงานกิจกรรมของนิสิตนักศึกษา และมีส่วนน้อยที่มีตัวแทนจากสโมสร/องค์การนิสิตนักศึกษาและอาจารย์ที่

ปรีชาชมรม/องค์กรนิสิตนักศึกษาเป็นผู้รับผิดชอบในการวางแผน ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ผู้รับผิดชอบในการวางแผนงานกิจกรรมนิสิตนักศึกษาคือหัวหน้าฝ่าย/หัวหน้างานกิจกรรมและบุคลากรทุกคนในงานกิจกรรมนิสิตนักศึกษานั้น มีความเหมาะสมตามหลักการบริหาร (Fayol อ้างถึงใน นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์, 2535: 8) กล่าวว่า การบริหารงานมิใช่ความรับผิดชอบของคนบางคนใน หน่วยงานแต่เป็นงานที่ทุกคนควรมีส่วนร่วมในการบริหาร แต่จะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับลำดับขั้นหรือชั้น ตำแหน่งของคนในหน่วยงาน นอกจากนี้ ผู้แทนจากสโมสร/องค์การนิสิตนักศึกษาและอาจารย์ ที่ปรีชาชมรม/องค์กรนิสิตนักศึกษา น่าจะมีส่วนร่วมในการวางแผนงานกิจกรรมของนิสิตนักศึกษาด้วย เพราะผู้แทนจากสโมสร/องค์การนิสิตนักศึกษาเป็นตัวแทนของนิสิตนักศึกษาในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาของนิสิตนักศึกษา เพื่อให้เป็นไปตามแนวคิดของเสรีวิทย ศุภเมธี (2531: 328) กล่าวว่า การดำเนินงานด้านกิจกรรมนิสิตนักศึกษาควรมีการดำเนินการร่วมกับสโมสรนิสิตนักศึกษาในการวางแผนเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนิสิตนักศึกษา และธิดา รัตน์ บุญนุช (2543: 29) กล่าวว่า อาจารย์ที่ปรีชาชมรมระหว่างองค์กรนิสิตนักศึกษากับฝ่ายบริหารของสถาบันทำให้การดำเนินกิจกรรมนิสิตนักศึกษาเป็นไปในแนวทางและวิธีการที่เหมาะสม จากการวิจัยพบว่า แผนกิจกรรมนิสิตนักศึกษามีลักษณะเป็นแผนระยะสั้นหนึ่งปีการศึกษาซึ่ง ผู้วิจัยมีความเห็นว่าแผนกิจกรรมลักษณะดังกล่าวมีลักษณะที่เหมาะสม การวางแผนกิจกรรมนิสิตนักศึกษาล่วงหน้าหลายปีเป็นไปได้ยาก ยกเว้น กิจกรรมดังกล่าวเป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นเป็นประจำทุกปี เช่นการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยที่มีการจัดเป็นประจำอย่างต่อเนื่องทุกปี นอกจากนี้ จากการวิจัยยังพบว่าวิธีการวางแผนงานกิจกรรมของนิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่ดำเนินการด้วยวิธีนโยบายนโยบายของมหาวิทยาลัยและนโยบายจากทบวงมหาวิทยาลัยมาเป็นเกณฑ์ในการวางแผน ผู้วิจัยมีความเห็นว่า วิธีการวางแผนงานกิจกรรมของนิสิตนักศึกษามีความเหมาะสม เพราะได้มีการนโยบายนโยบายทั้งของมหาวิทยาลัยและจากทบวงมหาวิทยาลัยมาเป็นเกณฑ์ในการจัดกิจกรรมของนิสิตนักศึกษาซึ่งประเภท ลักษณะและแนวทางการจัดกิจกรรมของนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัยต้องสอดคล้องกับนโยบายและแนวทางที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนด เพื่อให้เป็นไปตามหลักการของของชัย สันติวงษ์ (2533: 166-117) กล่าวว่า นโยบายช่วยวางแผนงานในการวางแผนและการปฏิบัติงานซึ่งนโยบายย่อยจะต้องสนับสนุนนโยบายใหญ่ และนโยบายต่างๆจะต้องประสานและเข้ากันได้เป็นอย่างดี เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของการบริหารองค์การนั้นๆ นอกจากนี้ จากงานวิจัยยังพบว่า ส่วนใหญ่ข้อมูลที่ใช้ประกอบการจัดทำแผนงานกิจกรรมของนิสิตนักศึกษาคือข้อมูลในด้านความสนใจของนิสิตนักศึกษาในการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตนักศึกษา ผู้วิจัยมีความเห็นว่า การวางแผนกิจกรรมของนิสิตนักศึกษาโดยการศึกษาค้นคว้าข้อมูลในด้านความสนใจของนิสิตนักศึกษาในการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตนักศึกษามีความเหมาะสม เพื่อให้เป็นไปตามหลักการกิจกรรมนิสิตนักศึกษาซึ่งให้นิสิตนักศึกษาปฏิบัติกิจกรรมตามความสนใจและด้วยความสมัครใจ

ปัญหาที่ฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาประสบคือขาดการวางแผนการจัดกิจกรรมไว้ล่วงหน้า และขาดข้อมูลและข่าวสารสำหรับการเตรียมการวางแผนการจัดกิจกรรมของนิสิตนักศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของนักรบ ระวังการณ (2530: บทคัดย่อ) พบว่าคณะกรรมการนิสิตนักศึกษาขาดการวางแผน ประสานงาน ประเมินผล และสอดคล้องกับผลการประชุมสัมมนาเรื่องการประสานงานด้านกิจการนิสิตนักศึกษา (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532: 15) กล่าวว่า ปัญหาด้านกิจการนิสิตนักศึกษาคือนิสิต นักศึกษาขาดการวางแผนการจัดกิจกรรม ผู้วิจัยมีความเห็นว่า งานกิจกรรมนิสิตนักศึกษาควรมี การวางแผนงานไว้ล่วงหน้าอย่างเป็นระบบ โดยการจัดทำแผน/ปฏิทินการปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับปฏิทินการศึกษา เพื่อให้การดำเนินงานกิจกรรมของนิสิตนักศึกษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและ ประสิทธิผล เพื่อให้เป็นไปตามแนวคิดของสำเนาวิ ขจรศิลป์ (2539: 263) กล่าวว่า ถ้าการวางแผน เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพตั้งแต่ต้น การดำเนินงานตามแผนจะช่วยให้เกิดการประหยัดทั้งเงิน กำลังคน เวลา และทรัพยากรอื่นๆ และช่วยให้การดำเนินงานมีทิศทางที่แน่นอนในขณะเดียวกัน นอกจากนี้ งานกิจกรรมนิสิตนักศึกษาควรมีการจัดเตรียมข้อมูลสำหรับการวางแผนงานกิจกรรมของนิสิตนักศึกษาในครั้งต่อไป เพื่อให้เป็นไปตามแนวคิดของสนาน จิตร สุคนธ์ทรัพย์ (2524: 19) กล่าวว่า ลักษณะของแผนที่ดีคือ มีการใช้ข้อมูลพื้นฐานในการตัดสินใจในทุก ขั้นตอนของแผน

ในด้านการดำเนินงานกิจกรรมของนิสิตนักศึกษา จากการวิจัยพบว่า ฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาได้ ดำเนินการจัดตั้งอำนาจความสะดวกเพื่อส่งเสริมการจัดกิจกรรมให้แก่นิสิตนักศึกษาโดยส่วนใหญ่ใช้วิธีการประสานงานกับหน่วยงานต่างๆ เพื่ออำนวยความสะดวกในการจัดกิจกรรมให้แก่นิสิตนักศึกษา รองลงมาคืออำนวยความสะดวกด้านอาคาร สถานที่ สนามกีฬา และวัสดุอุปกรณ์ในการจัดกิจกรรมของนิสิตนักศึกษา ผู้วิจัยมีความเห็นว่าการดำเนินการด้านการอำนวยความสะดวกเพื่อส่งเสริมการจัด กิจกรรมของนิสิต นักศึกษามีความเหมาะสม เพราะงานกิจกรรมนิสิตนักศึกษามีหน้าที่โดยตรงใน การอำนวยความสะดวก ต่อการจัดกิจกรรมของนิสิตนักศึกษา การประสานงานกับหน่วยงานภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยจึงเป็น สิ่งจำเป็น เพื่อให้เป็นไปตามแนวคิดของสำเนาวิ ขจรศิลป์ (2538: 255) กล่าวว่า ในการดำเนินงานกิจกรรม นิสิตนักศึกษานั้นจะต้องร่วมมือประสานงานกับหน่วยงานอื่นๆ ทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยเพื่อ อำนาจความสะดวกแก่นิสิตนักศึกษาในการทำกิจกรรมนิสิต นักศึกษา จากการวิจัยยังพบว่า กิจกรรม นิสิตนักศึกษาที่จัดในมหาวิทยาลัยทุกแห่งเป็นกิจกรรมที่เน้นทางด้านบำเพ็ญประโยชน์ กิจกรรมด้าน ศิลปวัฒนธรรม และกิจกรรมกีฬา รองลงมาคือกิจกรรมพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมและกิจกรรมในเชิงวิชาการ ผู้วิจัยมีความเห็นว่าประเภทของกิจกรรมนิสิตนักศึกษาที่จัดขึ้นในมหาวิทยาลัยมีความเหมาะสม ครอบคลุม วัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมนิสิตนักศึกษาซึ่งทบวงมหาวิทยาลัย (2541: 10) ได้กำหนดเป้าหมายของ

งานกิจกรรมนิสิตนักศึกษาคือ การส่งเสริมสนับสนุนให้นิสิตนักศึกษาร่วมกันจัดกิจกรรมที่มีปริมาณเพียงพอ กับความต้องการของนิสิตนักศึกษาและมีคุณภาพ ทั้งนี้กิจกรรมที่จัดขึ้นในมหาวิทยาลัยจะมีลักษณะใด ย่อมขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์และนโยบายของมหาวิทยาลัย รวมทั้งความต้องการและความสนใจของนิสิต นักศึกษา แต่กิจกรรมเหล่านี้ควรมีความหลากหลายและน่าสนใจ โดยเฉพาะการส่งเสริมกิจกรรมที่ก่อให้เกิด ศิลธรรม จริยธรรม จิตสำนึกที่เสียสละต่อส่วนรวม เสริมสร้างวัฒนธรรมอันดีงามของชาติ รวมทั้งการจัด กิจกรรมของนิสิตนักศึกษาควรมีการปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับสถานการณ์และความต้องการของสังคมใน ปัจจุบันด้วย เพื่อให้เป็นไปแนวทางการพัฒนานิสิตนักศึกษาโดยการส่งเสริมการพัฒนานิสิตนักศึกษาให้มี คุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีคุณภาพและศักยภาพในการพัฒนาและแข่งขันในสังคมโลก (ทบวงมหาวิทยาลัย, 2543: 11) นอกจากนี้ งานวิจัยยังพบว่า แหล่งงบประมาณที่ใช้ในการจัดกิจกรรมให้แก่ นิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่ได้มาจากเงินงบประมาณจากทบวงมหาวิทยาลัยและเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย ผู้วิจัยมีความเห็นว่า งบประมาณที่ใช้ในการจัดกิจกรรมของนิสิตนักศึกษานั้นได้ รับ การสนับสนุนทั้งจาก ทบวงมหาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าทบวงมหาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยได้ให้ ความสำคัญและเห็นถึงประโยชน์ที่ได้รับจากกิจกรรมนิสิตนักศึกษา

ปัญหาที่ฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาประสบคือ ขาดอาจารย์ที่ปรึกษาชมรมที่มีความสนใจและ เข้าใจ ในกิจกรรมของนิสิตนักศึกษา และองค์กรนิสิตนักศึกษาไม่สนใจที่จะจัดกิจกรรม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ของชุมพล ชำนาญสาร (2538: 83) พบว่า อาจารย์ยังขาดความเสียสละ สัมครใจมาทำงานพิเศษในสำนัก กิจการนักศึกษาอย่างเพียงพออยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับผลการประชุมสัมมนาเรื่องนโยบายแนวทาง การพัฒนานิสิตนักศึกษา (ทบวงมหาวิทยาลัย, 2544: 10) กล่าวว่า อาจารย์ฝ่าย กิจกรรมมีน้อยและขาด การพัฒนาองค์ความรู้ รวมทั้งสอดคล้องกับแนวคิดของพรณี ต้นสกุล (2538: 83) กล่าวว่ากิจกรรมนักศึกษา ขาดการสนับสนุน ทั้งจากอาจารย์ ผู้บริหารและนักศึกษาบางส่วน เนื่องจากไม่เห็นความสำคัญของ กิจกรรมนักศึกษา นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของทบวงมหาวิทยาลัย (2535: 34) พบว่า นิสิต นักศึกษามีภาระการเรียนมากทำให้มีเวลาทำกิจกรรมน้อย ผู้วิจัยมีความเห็นว่า กิจกรรมนิสิตนักศึกษามี บทบาทสำคัญต่อการพัฒนานิสิตนักศึกษาซึ่งมหาวิทยาลัยน่าจะมีการกำหนดนโยบายและมาตรการในการ ส่งเสริมการจัดกิจกรรมของนิสิตนักศึกษา เพื่อให้เป็นไปตามมาตรการของทบวงมหาวิทยาลัย (2543: 15-16) คือสนับสนุนให้อาจารย์บูรณาการกิจกรรม วิชาการกับกิจกรรมนิสิตนักศึกษาเข้ากับกิจกรรมการเรียน การสอน และกำหนดให้การปฏิบัติงานด้านกิจการนิสิตนักศึกษาเป็นภาระงานของอาจารย์ทุกคน

ในด้านการประเมินผลการจัดกิจกรรมของนิสิตนักศึกษา จากการวิจัยพบว่า ส่วนใหญ่มี การ ประเมินผลการจัดกิจกรรมของนิสิตนักศึกษา ผู้รับผิดชอบในการประเมินผลคือประธานชมรม/ องค์กรนิสิต นักศึกษาหรือผู้รับผิดชอบโครงการกิจกรรมนั้นๆ มากที่สุด ลักษณะการประเมินผลการจัด กิจกรรม/ โครงการกิจกรรมของนิสิตนักศึกษามีการจัดทำรายงานประเมินผลโครงการซึ่งเป็น การประเมินผล ตามรายละเอียดของโครงการ ประโยชน์ที่ได้รับ ปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะ ผู้วิจัยมีความเห็นว่า

การประเมินผลการจัดกิจกรรมนิสิตนักศึกษาโดยประธานชมรม/องค์กรนิสิต นักศึกษาหรือผู้รับผิดชอบโครงการกิจกรรมของนิสิตนักศึกษาเป็นผู้ดำเนินการรายงานผลการปฏิบัติงานเมื่อโครงการนั้นๆ สิ้นสุดลง นับว่ามีความเหมาะสม เพราะประธานชมรม/องค์กรนิสิตนักศึกษาหรือ ผู้รับผิดชอบโครงการกิจกรรมนิสิตนักศึกษาเป็นผู้ที่ทราบรายละเอียดการดำเนินงาน ปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้นจริงจากการดำเนินกิจกรรมนั้นๆ ซึ่งข้อมูลดังกล่าวเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนางานกิจกรรมของนิสิตนักศึกษา และจากการวิจัยพบว่า วิธีการประเมินผลการจัดกิจกรรมของนิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่ใช้วิธีการจัดทำเอกสารการประเมินผลเมื่อสิ้นสุดโครงการทุกครั้ง ผู้วิจัยมีความเห็นว่า เมื่อนิสิต นักศึกษาได้ดำเนินการจัดกิจกรรมเสร็จสิ้นตามโครงการเรียบร้อยแล้ว จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการประเมินผลในทุกครั้งเมื่อเสร็จสิ้นโครงการ เพื่อให้เป็นไปตามแนวทางของสำเนา ขจรศิลป์ (2538: 255) กล่าวว่า ต้องจัดให้มีการประเมินผลการจัดกิจกรรมนิสิตนักศึกษาของทุกองค์กรกิจกรรมนิสิต นักศึกษา นอกจากนี้ การวิจัยยังพบว่า ผลการประเมินส่วนใหญ่ นำไปใช้เป็นข้อมูลในการเตรียมการดำเนินงานกิจกรรมของนิสิตนักศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ผู้วิจัยมีความเห็นว่า การประเมินผล อย่างเป็นระบบจะทำให้ฝ่ายกิจกรรมนิสิตนักศึกษาได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการวางแผน การดำเนินงาน และการพัฒนางานกิจกรรมของนิสิตนักศึกษา

ปัญหาที่ฝ่ายกิจกรรมนิสิตนักศึกษาประสบคือขาดการจัดระบบข้อมูลด้านกิจกรรมของนิสิตนักศึกษาเพื่อใช้ประโยชน์ในการจัดกิจกรรมของนิสิตนักศึกษาในปีการศึกษาต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของจิรวัดน์ วีรังกร (2528: 139) พบว่า การดำเนินงานกิจกรรมนิสิตนักศึกษายังขาดการจัดระบบข้อมูลพื้นฐานเพื่อการวางแผนและการดำเนินงาน ผู้วิจัยมีความเห็นว่า การประเมินผลงานกิจกรรมของนิสิตนักศึกษายังขาดข้อมูลด้านกิจกรรมนิสิตนักศึกษา ซึ่งข้อมูลดังกล่าวจะทำให้ทราบว่า การดำเนินงานกิจกรรมนิสิตนักศึกษารวดตามวัตถุประสงค์ของโครงการมากน้อยเพียงใด

6. งานวินัยนิสิตนักศึกษา

สภาพการบริหารงานวินัยนิสิตนักศึกษา จากการวิจัยพบว่า ในด้านการวางแผนงานวินัยนิสิตนักศึกษานั้น ส่วนใหญ่มีการจัดทำแผนงานวินัยนิสิตนักศึกษา ผู้รับผิดชอบในการจัดทำแผนงาน ส่วนใหญ่คือหัวหน้าฝ่าย/หัวหน้างานวินัยนิสิตนักศึกษา ประเภทของแผนงานวินัยนิสิตนักศึกษา ส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นแผนรายปี วิธีดำเนินการจัดทำแผนงานวินัยนิสิตนักศึกษาใช้วิธีนำนโยบายและระเบียบข้อบังคับของมหาวิทยาลัยมาพิจารณาเป็นเกณฑ์ ข้อมูลที่ใช้ประกอบในการจัดแผนงานวินัยนิสิตนักศึกษาคือข้อมูลจากระเบียบ ข้อบังคับเกี่ยวกับนิสิตนักศึกษาของมหาวิทยาลัย ผู้วิจัยมีความเห็นว่าในการวางแผนงานวินัยนิสิตนักศึกษานั้น ฝ่ายกิจกรรมนิสิตนักศึกษาควรมีการศึกษาข้อมูลที่เป็นต่อการวางแผนวินัยนิสิตนักศึกษา ซึ่งได้แก่ กฎ ระเบียบ ข้อบังคับต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับนิสิตนักศึกษาเพื่อให้แผนงาน/โครงการสอดคล้องตาม

นโยบายและวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย เพื่อให้เป็นไปตามแนวคิดของสมพงษ์ เกษมสิน (2526: 336) กล่าวว่า ข้อมูลและข่าวสารที่ดีมีส่วนสำคัญต่อการวางแผน

ปัญหาที่ฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาประสบคือขาดการวิเคราะห์ถึงสาเหตุที่ทำให้ นิสิตนักศึกษา ฝ่าฝืนกฎ ระเบียบวินัย และขาดการวางแผนงานวินัยนิสิตนักศึกษาร่วมกับบุคคลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ปัญหาการกระทำผิดวินัยนิสิตนักศึกษานั้นอาจเกิดจากปัจจัย หลายประการเช่น เกิดจากการรู้เท่าไม่ถึงการณ์ของนิสิตนักศึกษา เกิดจากการไม่ทราบข้อมูลในเรื่องนั้นๆ เกิดจากสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัย เกิดจากสภาพแวดล้อมของนิสิตนักศึกษาเองหรือ อาจเกิดจากความผิดปกติที่เกิดจากจิตประสาทของนิสิตนักศึกษา งานวินัยนิสิตนักศึกษาน่าจะมี การวิเคราะห์สาเหตุที่ทำให้ นิสิตนักศึกษาฝ่าฝืนกฎระเบียบวินัย ซึ่งจะช่วยให้มหาวิทยาลัยได้ข้อมูลที่แท้จริงถึงสาเหตุของการกระทำผิดและแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านวินัยนิสิตนักศึกษา เพื่อเป็นไปตามแนวคิดของ ล่าเนาร์ ขจรศิลป์ (2539: 122) กล่าวว่า การป้องกันปัญหาอย่างดีแล้ว ก็ย่อมเกิดปัญหาน้อยหรืออาจไม่เกิด ปัญหาเลยรวมทั้งเพื่อเป็นข้อมูลในการช่วยเหลือและพัฒนานิสิตนักศึกษาต่อไป นอกจากนี้ ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ลักษณะงานวินัยนิสิตนักศึกษาโดยเฉพาะงานด้านการพัฒนานิสิตนักศึกษาเป็นงานที่ต้องร่วมมือประสานงานกับหน่วยงานต่างๆของฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาและหน่วยงานอื่นๆของมหาวิทยาลัย งานวินัยนิสิตนักศึกษาน่าจะมีการวางแผนงานและประสานแผนงานร่วมกับบุคคลและหน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้องด้วย เพื่อให้เป็นไปตามแนวคิดของล่าเนาร์ ขจรศิลป์ (2539: 123) กล่าวว่า งานวินัยนิสิตนักศึกษา ต้องร่วมมือประสานงานกับหน่วยงานอื่นๆเพื่อให้เกิด การทำงานร่วมกัน มีความสอดคล้องต้องกัน

ในด้านการดำเนินงานวินัยนิสิตนักศึกษา จากการวิจัยพบว่า มหาวิทยาลัยทุกแห่งได้มีกฎ ระเบียบวินัยนิสิตนักศึกษาเป็นลายลักษณ์อักษรในเรื่องกฎ ระเบียบ การลงโทษ วิธีการพิจารณา การลงโทษและวิธีการพิจารณาความผิด และมีส่วนน้อยที่มีการเขียนถึงเรื่องวิธีการร้องทุกข์และวิธี การอุทธรณ์ ซึ่งทบวงมหาวิทยาลัย (2541: 7) กำหนดไว้ว่าขอบข่ายของงานวินัยนิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาซึ่งต้องเขียนไว้อย่างชัดเจนมีดังนี้ กฎ ระเบียบ การลงโทษ วิธีการร้องทุกข์ วิธีการพิจารณาความผิด วิธีการพิจารณาการลงโทษ และวิธีการอุทธรณ์ ผู้วิจัยมีความเห็นว่า กฎ ระเบียบวินัยนิสิต นักศึกษานั้นจะต้องเขียนไว้เป็นลายลักษณ์อักษรที่ชัดเจน เพื่อให้ นิสิตนักศึกษาได้ทราบถึงข้อบังคับต่างๆ ที่มหาวิทยาลัยกำหนด โดยเฉพาะในเรื่องกฎ ระเบียบ และการลงโทษผู้กระทำผิดซึ่งกฎระเบียบ ข้อบังคับด้านวินัยนิสิต นักศึกษาต้องมีการเผยแพร่ให้อาจารย์และนิสิตนักศึกษาทราบด้วยวิธีการที่ หลากหลาย เช่น การปฐมนิเทศ นิสิตนักศึกษาใหม่ และการพิมพ์กฎระเบียบแจกให้แก่ นิสิตนักศึกษา โดยกฎ ระเบียบ ข้อบังคับด้านวินัยนิสิต นักศึกษานั้นควรมีเขียนถึงเรื่องวิธีการร้องทุกข์และวิธีการอุทธรณ์ด้วย เพื่อให้ นิสิตนักศึกษาได้ทราบว่า นิสิต นักศึกษาจะได้รับความเป็นธรรมตามกระบวนการ การยุติธรรมอย่างแท้จริง เพื่อให้เป็นไปตามหลักการ

ดำเนินงานของสำเนาวิ ขจรศิลป์ (2539: 46) กล่าวว่า การเตรียมตัวนิสิตนักศึกษาให้เข้าใจกระบวนการ ยุติธรรมในสังคม เพื่อเป็นการเตรียมนิสิต นักศึกษาให้ออกไปดำรงชีวิตในสังคมอย่างราบรื่น จากการวิจัย พบว่า การดำเนินงานวินัยนิสิต นักศึกษาส่วนใหญ่มีการจัดตั้งคณะกรรมการสอบสวนและพิจารณา ลงโทษผู้กระทำผิด รองลงมาคือ จัดโครงการพัฒนานิสิตนักศึกษาในด้านคุณธรรม จริยธรรมและควมมีวินัย ในตนเอง ผู้วิจัยมีความเห็นว่า การดำเนินงานด้านวินัยนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยได้มีการแต่งตั้ง คณะกรรมการเพื่อทำหน้าที่ใน การสอบสวนและพิจารณาความผิดด้านวินัยของนิสิตนักศึกษานั้นเป็นการ ดำเนินงานที่เหมาะสมก่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่นิสิตนักศึกษาที่กระทำผิด และเป็นไปตามกระบวนการ ยุติธรรม เพื่อให้เป็นไปตามแนวคิดของเสริมวิทย์ ศุภเมธี (2539: 329) กล่าวว่า การดำเนินงานด้านวินัยนิสิต นักศึกษาควรจัดตั้งคณะกรรมการซึ่งประกอบด้วยผู้บริหาร อาจารย์และตัวแทนของนิสิตนักศึกษา ใน ขณะเดียวกัน งานวินัยนิสิตนักศึกษายังมีการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิตนักศึกษาในลักษณะของการจัด โครงการต่างๆเพื่อพัฒนานิสิตนักศึกษาในด้านคุณธรรม จริยธรรมและควมมีวินัย ซึ่งการดำเนินงานวินัย นิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัยมีการดำเนินงานทั้งงานด้านวินัยและงานด้านการพัฒนานิสิตนักศึกษาซึ่งมี ความเหมาะสม สอดคล้องกับมาตรฐานกิจการนิสิตนักศึกษา (ทบวงมหาวิทยาลัย, 2541: 8) กำหนดว่า สถาบันอุดมศึกษาขนาดใหญ่ควรจัดองค์การในงานออกเป็น 2 แผนกคือแผนกวินัยนิสิตนักศึกษาและแผนก ประสานงานการพัฒนานิสิตนักศึกษา

จากการวิจัยพบว่า การกระทำผิดวินัยของนิสิตนักศึกษานั้นส่วนใหญ่เป็นการกระทำผิดในเรื่องการ ดื่มสุรามึนเมา รองลงมาคือการทะเลาะวิวาท ทำร้ายร่างกาย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Cook (1998) พบว่า ปัญหาของนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัยคือปัญหาการดื่มสุรา ปัญหาที่เกิดจากจิตใจและอารมณ์ ปัญหาด้านยาเสพติด และปัญหาการล่องละเมิดทางเพศ ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาควร มีการกำหนดกฎระเบียบข้อบังคับวินัยของนิสิตนักศึกษา แนวทางปฏิบัติตามกฎระเบียบวินัย และมีการจัด โครงการเพื่อพัฒนาพฤติกรรมของนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัย เพื่อเป็นการป้องกันการกระทำผิดของนิสิต นักศึกษาและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของนิสิตนักศึกษาให้เป็นบัณฑิตที่พึงประสงค์ของสังคม

ปัญหาที่พบฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาประสบคือขาดบุคลากรที่มีความรู้และทักษะด้านกฎหมาย และขาดการปรับปรุงกฎ ระเบียบวินัยนิสิตนักศึกษาให้ทันสมัยและเหมาะสมกับสังคมไทย ผู้วิจัยมีความเห็น ว่า บุคลากรงานวินัยนิสิตนักศึกษามีหน้าที่เกี่ยวข้องกับกฎ ระเบียบวินัยนิสิตนักศึกษาและ การพิจารณาและ ลงโทษนิสิตนักศึกษาที่กระทำผิด ผู้ที่รับผิดชอบและปฏิบัติงานด้านวินัยจึงต้องเป็นผู้ที่มีความรู้และทักษะ ด้านกฎหมาย ความรู้ความสามารถของบุคลากรงานวินัยนิสิตนักศึกษาจึงน่าจะมีความเหมาะสมกับหน้าที่ที่ ได้รับมอบหมาย ซึ่งตามมาตรฐานกิจการนิสิตนักศึกษา (ทบวงมหาวิทยาลัย, 2541: 8)

กำหนดว่าบุคลากรที่รับผิดชอบแผนกวินัยนิสิตนักศึกษาต้องเป็นผู้ที่มี ความรู้ด้านกฎหมาย รู้กฎระเบียบและ วิธีการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษา มีทักษะในการตัดสินใจ และแก้ไขความขัดแย้ง นอกจากนี้ งาน วินัยนิสิตนักศึกษาน่าจะมีการทบทวนและปรับปรุงกฎ ระเบียบด้านวินัยนิสิตนักศึกษาที่ไม่ทันสมัย ล้าสมัย

หรือไม่เหมาะสม อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงของสังคม เศรษฐกิจ การเมือง หรือสภาพแวดล้อมเพื่อให้กฎระเบียบวินัยนิสิตนักศึกษาที่มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น เพื่อให้เป็นไปตามแนวคิดของวัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2530: 141) กล่าวว่า การดำเนินงานด้านวินัยนิสิตนักศึกษาควรมีการร่าง ปรับปรุง ให้มี หรือเสนอให้ยกเลิกระเบียบต่างๆของมหาวิทยาลัย โดยพยายามวางกฎระเบียบที่ทันสมัย ชัดเจนและเหมาะสม

ในด้านการประเมินผลงานวินัยนิสิตนักศึกษา จากงานวิจัยพบว่า ส่วนใหญ่มีการประเมินผลงานวินัยนิสิตนักศึกษา ผู้รับผิดชอบในการประเมินผลส่วนใหญ่คือหัวหน้าฝ่าย/หัวหน้างานวินัยนิสิตนักศึกษา วิธีการประเมินผลงานวินัยนิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่ใช้วิธีการพิจารณาผลของการดำเนินงานเป็นระยะๆ ผู้วิจัยมีความเห็นว่า การประเมินผลงานวินัยนิสิตศึกษานั้นน่าจะมีการประเมิน ทุกชั้นตอนเป็นระยะๆ ตั้งแต่เริ่มการทำงานจนทำงานสำเร็จ การประเมินผลการพิจารณาความผิดของนิสิตศึกษาน่าจะมีการจัดทำบันทึกปัญหาความผิดด้านวินัย และอุปสรรคของกระบวนการพิจารณา ความผิดทุกชั้นตอนเพื่อให้กระบวนการประเมินผลงานวินัยมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เพื่อให้เป็นไปตามแนวคิดของวัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2531: 47) กล่าวว่า การดำเนินงานวินัยนิสิตนักศึกษาต้องมีการเก็บระเบียบแฟ้มประมวลกรณีความผิดต่างๆ เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมในการพิจารณาลงโทษ ผู้กระทำผิด จากงานวิจัยยังพบว่า ผลการประเมินนำไปใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงแผนการดำเนินงานวินัยนิสิตนักศึกษา ผู้วิจัยมีความเห็นว่า การประเมินผลงานวินัยนิสิตนักศึกษาที่มีความเหมาะสมและเป็นระบบ จะเป็นข้อมูลที่ฝ่ายกิจการนิสิตศึกษานำมาปรับปรุงแผนการดำเนินงานวินัยนิสิตนักศึกษาในการป้องกันปัญหาทางด้านวินัยนิสิตนักศึกษาและเพื่อการพัฒนา นิสิตนักศึกษา และเป็นไปตาม แนวคิดของวีระพล สุวรรณอนันต์ (2529: 112) กล่าวว่า ประโยชน์ของการประเมินผลสามารถปรับปรุงแผนและการปฏิบัติงานให้สอดคล้องต้องกันในระหว่างที่มีการปฏิบัติงาน

ปัญหาที่ฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาประสบคือไม่มีการนำผลการประเมินไปใช้ประโยชน์ในการป้องกันปัญหาทางวินัยและการพัฒนานิสิตนักศึกษา และไม่มีการประเมินผลงานวินัยนิสิตนักศึกษาที่ชัดเจน ผู้วิจัยมีความเห็นว่า การประเมินผลงานวินัยนิสิตศึกษาน่าจะมีการกำหนดวิธีการและ เครื่องมือที่จะใช้ในการประเมินผลงานวินัยนิสิตนักศึกษาในภาพรวมทั้งหมด และมีการนำผลของ การประเมินไปใช้เพื่อหาแนวทางในการหาทางป้องกันปัญหาวินัยนิสิตนักศึกษาและพัฒนา นิสิตนักศึกษาอย่างแท้จริง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สรุปข้อเสนอแนะจากการวิจัย

ในด้านการบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐ สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยจะเสนอใน 3 ประเด็นคือ การวางแผน การดำเนินงานและ การประเมินผล ดังนี้คือ

1. การวางแผน ผู้บริหารฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาควรมีความสนใจในการวางแผน อย่างจริงจัง เพราะการวางแผนเป็นการกำหนดแนวทางการดำเนินงานไว้ล่วงหน้า โดยแผนงานดังกล่าว นอกจากจะต้องสอดคล้องกับนโยบายและวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยแล้ว ผู้บริหารฝ่าย กิจการนิสิต นักศึกษาคควรมีนโยบายให้งานแต่ละฝ่ายมีการจัดทำแผนงานอย่างเป็นระบบ ซึ่งนอกจากมีการจัดทำเป็นแผน ระยะสั้นหนึ่งปีการศึกษาแล้ว ฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาคควรมีการจัดทำแผนระยะยาว เช่น แผน 5 ปี เพื่อให้ เกิดความต่อเนื่องในการดำเนินงาน รวมทั้ง มีการกำหนดแนวทางการดำเนินงานตามแผน และมาตรการ การในการควบคุมผลการดำเนินงานให้เป็นไปตามแผนที่วางไว้

2. การดำเนินงานกิจการนิสิตนักศึกษาในงานทั้ง 6 ด้าน มีประเด็นที่ควรเสนอแนะ ดังนี้

2.1 งานบริการแนะแนว ควรมีการจัดให้มีอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อทำหน้าที่ให้คำปรึกษาปัญหาด้านการ เรียนและปัญหาส่วนตัวของนิสิตนักศึกษาอย่างใกล้ชิด นอกจากนี้ ควรมีการจัดให้มีบริการสายด่วน Hot line เพื่อให้คำปรึกษาแก่นิสิตนักศึกษา กรณีที่นิสิตนักศึกษามีปัญหาเร่งด่วน

2.2 งานบริการจัดหางาน Web site ของมหาวิทยาลัยควรมีการจัดให้มีบริการข้อมูลข่าวสารด้านอาชีพ แหล่งงาน และแนวโน้มของตลาดแรงงานที่เป็นปัจจุบันและอนาคต รวมทั้ง การวิเคราะห์ภาวะของ ตลาดแรงงาน และเปิดโอกาสให้นิสิตนักศึกษาที่จบไปแล้วได้ E-mail ข้อมูลการได้งานและอื่นๆ ให้แก่ มหาวิทยาลัย เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลและวางแผนการจัดบริการจัดหางานต่อไปในอนาคต

2.3 งานบริการทุนการศึกษา ควรมีการวางแผนและดำเนินการเพื่อการจัดหาและได้มาซึ่ง ทุนการศึกษาเพิ่มเติม

2.4 งานบริการอนามัย ควรมีการดำเนินงานเพื่อป้องกันและส่งเสริมสุขภาพอนามัยแก่นิสิต นักศึกษาควบคู่กับการให้บริการด้านการรักษาพยาบาล เช่น การเขียนบทความเผยแพร่ความรู้ด้านสุข ศาสตร์ลงในเอกสารประชาสัมพันธ์ภายในมหาวิทยาลัย การจัดทำบอร์ดนิทรรศการและการจัดทำแผ่นพับ เป็นต้น

2.5 งานกิจกรรมของนิสิตนักศึกษาควรมีการจัดให้มีการสำรวจข้อมูลกิจกรรมที่ได้รับความนิยมจาก นิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเป็นระยะๆ เช่น ทุกๆ 2 ปี เพื่อให้การจัดกิจกรรมของนิสิตนักศึกษาเป็นไปตาม ความต้องการและความสนใจของนิสิตนักศึกษาอย่างแท้จริง

2.6 งานวินยนิสิตนักศึกษา ควรมีการดำเนินการเพื่อให้ นิสิตนักศึกษาปฏิบัติตามระเบียบ กฎเกณฑ์ของมหาวิทยาลัยอย่างเคร่งครัด เช่น การปฐมนิเทศนิสิตนักศึกษาใหม่ด้านกฎ ระเบียบวินยนิสิต นักศึกษา การพิมพ์กฎ ระเบียบแจกแก่นิสิตนักศึกษา การประชาสัมพันธ์ชักชวนให้นิสิต นักศึกษา

ปฏิบัติตนตามกฎระเบียบวินัยของมหาวิทยาลัย เป็นต้น รวมทั้งควรมีการวิเคราะห์สาเหตุที่ทำให้บัณฑิต
นักศึกษาฝ่าฝืนกฎ ระเบียบวินัยและดำเนินการแก้ไขสาเหตุของปัญหาเหล่านั้น

3. การประเมินผล ผู้บริหารฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาควรมีความสนใจในการประเมินผลงาน
กิจการนิสิตนักศึกษาอย่างเป็นระบบ เพื่อให้การประเมินผลมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยผู้บริหารฝ่าย
กิจการนิสิต นักศึกษาควรจัดให้มีการประเมินผลงานกิจการนิสิตนักศึกษาในงานแต่ละด้านอย่างต่อเนื่อง
มีการกำหนดแนวทางในการประเมินผลที่ชัดเจนและเข้าใจตรงกันทุกฝ่าย มีหลักเกณฑ์การประเมินผลที่
แน่นอน เพราะข้อมูลจากการประเมินผลจะเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนและการดำเนินงานของฝ่ายกิจการ
นิสิตนักศึกษาในอนาคตด้วย

ข้อเสนอแนะในการทำการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยศึกษาการบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐ สังกัด
ทบวงมหาวิทยาลัยในส่วนภูมิภาค เพื่อนำผลมาเปรียบเทียบกับสภาพและปัญหาการบริหารงานกิจการนิสิต
นักศึกษาในงานแต่ละด้าน

2. ควรมีการศึกษการบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร
เพื่อนำผลมาเปรียบเทียบกับสภาพและปัญหาการบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษาในงานแต่ละด้าน

3. ควรมีการศึกษการบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษาสถาบันราชภัฏ ในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อ
นำผลมาเปรียบเทียบกับสภาพและปัญหาการบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษาในงานแต่ละด้าน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กฤษณ์ ศิริพงษ์. **บริหารกิจการนักเรียน**. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ วิทยาลัยครูฉะเชิงเทรา, 2530.
- กาญจนา ศรีภาพสินธุ์. **การบริหารกิจการนักเรียน เล่ม 2**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชา บริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2535.
- กิติมา ปรีดีดิลก. **การบริหารและนิเทศการศึกษาเบื้องต้น**. กรุงเทพมหานคร: อักษราพิพัฒน์, 2532.
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542**. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2542.
- จิตติมา ดันธุ์โรสกุล. **ความต้องการบริการด้านกิจการนักศึกษาของนักศึกษาพยาบาลในวิทยาลัย พยาบาลภาคเหนือ สังกัดกองงานวิทยาลัยพยาบาล กระทรวงสาธารณสุข**. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต ภาควิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2534.
- จินตนา युนิพันธุ์. **องค์กรในการจัดกิจกรรมนิสิตนักศึกษา**. ใน พรชูลี อาชาวำรุง (บรรณาธิการ) **นิตินักศึกษา: หลักการ ปัญหา และแนวปฏิบัติ**, หน้า 119-144. กรุงเทพมหานคร: โอเดียน สโตร์, 2525.
- จิรวัดน์ วีรังกร. **การวิเคราะห์โครงสร้างและกระบวนการบริหารงานบุคลากรนิสิตนักศึกษาใน มหาวิทยาลัย**. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต ภาควิชาอุดมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.
- จุมพล สวัสดิ์ยากร. **หลักการบริหารและมนุษยสัมพันธ์**. กรุงเทพมหานคร: สุวรรณภูมิ, 2520.
- จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. **พระเกียรติ 2545**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.
- จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. **รายงานสรุปผลการสัมมนาเรื่องการประสานงานกิจการนิสิต 13 กุมภาพันธ์ 2532 ณ ห้องประชุมชั้น 2 อาคารวิทย์พัฒนา**, กรุงเทพมหานคร: งานฝึกอบรม กองการเจ้าหน้าที่ สำนักอธิการบดี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.
- จุมพล ชำนาญสาร. **การศึกษาการบริหารกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยครูในสหวิทยาลัยอีสานเหนือ**. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต ภาควิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น , 2538.
- ทบวงมหาวิทยาลัย. **การประชุมเรื่องการพัฒนางานแนะแนวเพื่อนิสิตนักศึกษา 18-20 สิงหาคม 2536 ณ โรงแรมเอเชีย จังหวัด ราชบุรี**. กรุงเทพมหานคร: กองบริการการศึกษา ทบวงมหาวิทยาลัย, 2536.

- ทบวงมหาวิทยาลัย. ข้อมูลพื้นฐานด้านกิจกรรมนิสิตนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย. กรุงเทพมหานคร: กองบริการการศึกษา ทบวงมหาวิทยาลัย, 2535.
- ทบวงมหาวิทยาลัย. ข้อสรุปเบื้องต้นของการประชุมสัมมนาผู้บริหารด้านกิจกรรมนิสิตนักศึกษาเรื่องกิจกรรมนิสิตศึกษาในแผนพัฒนาอุดมศึกษาระยะที่ 8, 17-19 เมษายน 2538 ณ โรงแรมเอเชีย กรุงเทพมหานคร และโรงแรมพาวีเลียน จังหวัดกาญจนบุรี. กรุงเทพมหานคร: กองบริการการศึกษา ทบวงมหาวิทยาลัย, 2538.
- ทบวงมหาวิทยาลัย. มาตรฐานกิจกรรมนักศึกษา. กรุงเทพมหานคร: กองบริการการศึกษา ทบวงมหาวิทยาลัย, 2541
- ทบวงมหาวิทยาลัย. ร่างแผนการพัฒนานักศึกษาในแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาระดับที่ 9 (พ.ศ. 2545-2549). กรุงเทพมหานคร: กองบริการการศึกษา สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย, 2543. (อัดสำเนา).
- ทบวงมหาวิทยาลัย. สรุปโครงการส่งเสริมกิจกรรมนิสิตนักศึกษา ปีงบประมาณ 2542. กรุงเทพมหานคร: ทบวงมหาวิทยาลัย, 2543.
- ทบวงมหาวิทยาลัย. สรุปผลการสัมมนาเรื่อง "นโยบายและแนวทางการพัฒนานิสิตนักศึกษา" 21 มีนาคม 2544 ณ โรงแรมแอมบาสเดอร์. กรุงเทพมหานคร: กองบริการการศึกษา ทบวงมหาวิทยาลัย, 2544.
- ทองเรียน อมรัชกุล. การบริหารกิจกรรมนิสิต ทฤษฎี แนวทางปฏิบัติ. กรุงเทพมหานคร: จงเจริญการพิมพ์, 2525.
- ธงชัย สันติวงษ์. การบริหาร. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2537.
- ธิดารัตน์ บุญนุช. การพัฒนากิจกรรมนิสิตนักศึกษา. กรุงเทพมหานคร: ชวนชม, 2543.
- นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์. หลักการบริหารการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: บพิธการพิมพ์, 2534.
- นักรบ ระวีการณ. รูปแบบการจัดกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเอกชน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัย ภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.
- ประคอง วรรณสูตร. สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.
- ประสิทธิ์ สุรศิลป์. ปัญหาในการปฏิบัติงานของฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษาในวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัย ภาควิชาการบริหารอาชีวศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 2538.
- พนัส หันนาคินทร์. หลักการบริหารโรงเรียน. กรุงเทพมหานคร: วัฒนาพานิช, 2524.
- พรชูลี อาชาวารุง, บรรณาธิการ. นิสิตนักศึกษา: หลักการ ปัญหา และแนวปฏิบัติ. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์, 2525.

- พรรณณี ต้นสกุล. กิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล. กรุงเทพมหานคร: อักษรเจริญ, 2538.
- พิชัย เสี่ยมจิต. การบริหารงานเฉพาะด้านในสถาบันการศึกษา. อุบลราชธานี: คณะครุศาสตร์
สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี, 2542.
- พลทรัพย์ เกสร. การจัดบริการนิตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตในกรุงเทพมหานคร
ตามทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ และนิสิต. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาอุดมศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2536.
- ไพรัตน์ ชันธแก้ว. การศึกษาการดำเนินงานด้านกิจการนักศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น. วิทยานิพนธ์
ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2540.
- ภาวิณี จิตตเสถียร. ความต้องการบริการแนะแนวของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาล ในเขตภาค
เหนือ สังกัดกองงานวิทยาลัยพยาบาล กระทรวงสาธารณสุข. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต
ภาควิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2535.
- ภิญโญ สาธร. การบริหารการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: ศ.ศ.การพิมพ์, 2523.
- มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ใต้ร่มนันทรี. กรุงเทพมหานคร: เอ พลัส ตรีมีเดีย, 2543.
- มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ปฐมนิเทศ 44. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2544.
- มหาวิทยาลัยมหิดล. คู่มือกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล. นครปฐม: กองกิจการนักศึกษา
มหาวิทยาลัยมหิดล, 2544.
- มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ปฐมนิเทศนิตใหม่ 2544. กรุงเทพมหานคร: กองกิจการนิสิต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2544.
- มหาวิทยาลัยศิลปากร. คู่มือนักศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร ปีการศึกษา 2544. นครปฐม: โรงพิมพ์
มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2544.
- มัทกานต์ โอฟารรัตน์มณี. ความคิดเห็นของผู้บริหารกิจการนักศึกษาและนักแนะแนวการศึกษาและ
อาชีพเกี่ยวกับการบริหารงานแนะแนวอาชีพในมหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต
ภาควิชาอุดมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2532.
- มิตภาณี พุ่มกล่อม. การศึกษาความคาดหวังและสภาพปัจจุบันเกี่ยวกับบริการกิจการนักศึกษาของ
นักศึกษามหาวิทยาลัยพายัพ จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชา
จิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2539.
- ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร:
ราชบัณฑิตยสถาน, 2538.
- วัชร ทรัพย์มี. การแนะแนวในโรงเรียน. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช, 2531.

- วัฒนา พัชรวานิช. **หลักการแนะแนว**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์การศาสนา กรมการศาสนา, 2531.
- วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. งานกิจการนิสิตนักศึกษา. ใน **รายงานสรุปการประชุมสัมมนาเรื่องความสัมพันธฺ์ของอาจารย์และกิจการนิสิต 22-24 กุมภาพันธ์ 2531**. กรุงเทพมหานคร: หน่วยพัฒนาคณาจารย์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.
- วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. งานสวัสดิการและบริการนิสิตนักศึกษา. ใน **พรชูลี อาชาวำรุง (บรรณาธิการ) นิสิตนักศึกษา: หลักการ ปัญหา และแนวปฏิบัติ**, หน้า 31-44. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์, 2525.
- วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. **บุคลากรนิสิตนักศึกษา**. กรุงเทพมหานคร: โครงการตำราและเอกสารทางวิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.
- วีระพล สุวรรณนันต์. **การประเมินแผนและโครงการ**. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.
- ศุภรา สุขบุญมาก. **การศึกษารูปแบบงานกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยพยาบาลพระบรมราชชนนี สังกัดสถาบันพระราชชนก กระทรวงสาธารณสุข**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาจิตวิทยาการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2544.
- सनานจิตร สุคนทรทรัพย์. **การวางแผนพัฒนาโรงเรียน เล่ม 1**. นนทบุรี: โรงพิมพ์สุโขทัยธรรมมาธิราช, 2524.
- สมพงษ์ เกษมสิน. **การบริหาร**. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช, 2526.
- สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ และอรรรณพ คุณพันธ์. **รายงานการวิจัยเรื่องการสร้างแบบสำรวจสภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัย**. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522.
- สำเนาวั ขจรศิลป์. **มติใหม่ของกิจการนักศึกษา 1 : พื้นฐานและบริการนักศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต, 2539.
- สำเนาวั ขจรศิลป์. **มติใหม่ของกิจการนักศึกษา 2 : การพัฒนานักศึกษา**. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต, 2538.
- สุรางค์ จันทรเอม. **สุขภาพจิต**. กรุงเทพมหานคร: อัยรบัณฑิต, 2527.
- สุวพร ตั้งสมวรพงษ์. **การพัฒนาบัณฑิตในยุคโลกาภิวัตน์**. ใน **รวมบทความวิชาการการอุดมศึกษา**. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2542.
- เสถียร เหลืองอรำม. **การวางแผนนโยบายและกระบวนการวางแผน**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2522.
- เสริมวิทย์ สุกเมธี. **การบริหารกิจการนักเรียน**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา, 2531.

อนันต์ เกตุวงศ์. **หลักการและเทคนิคการวางแผน**. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพมหานคร:

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2541.

อาคม สมุทรโคจร. **การบริหารกิจการศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ ในทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์
ที่ปรึกษากิจกรรมและกรรมการนักศึกษา**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ ภาควิชาอุดมศึกษา คณะ
ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2535.

อุไรวรรณ สมบัติศิริ. **การวิเคราะห์การบริหารงานบุคลากรนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล**.

วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ ภาควิชาอุดมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537.

เอกชัย กี่สุขพันธ์. **การบริหาร ทักษะ และการปฏิบัติ**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: สุขภาพใจ,

2538.

ภาษาอังกฤษ

American Council on Education. The Student Personnel Point of View. In Audrey L. Rentz (ed.)

Student Affairs: A Profession's Heritage, pp. 108-123. (n.p.): American College Personnel Association, 1994.

Berdie, Ralph F. Student Personnel Work: Definition and Redefinition... ACPA Presidential

Address. In Audrey L. Rentz (ed.) **Student Affairs: A Profession's Heritage**, pp. 210-218.
(n.p.): American College Personnel Association, 1994.

Chandler, Everett M., Student Affairs Administration in Transition. In Audrey L. Rentz (ed.)

Student Affairs: A Profession's Heritage, pp. 396-404. (n.p.): American College Personnel Association, 1994.

Clothier, Robert L. College Personnel Principles and Functions. In Audrey L. Rentz (ed.) **Student**

Affairs: A Profession's Heritage, pp. 9-18. (n.p.): American College Personnel Association,
1994.

Cook, Melanie J. **Current College and University Serious Student Problems: A Study of**

Attitudes and Perceptions of Chief Student [CD-ROM]. Abstract form: Pro Quest File.
Dissertation Abstracts Item: 9819079, 1998.

Coomes, Michael D. Student Financial Aid. In Audrey L. Rentz and Associates. **Student Affairs**

Practice in Higher Education, pp. 334-364. Springfield, IL: Charles C. Thomas, 1996.

- Crookston, Burnes B. Student Personnel-All Hail and Fairwell! In Audrey L. Rentz (ed.) **Student Affairs: A Profession's Heritage**, pp. 474-482. (n.p.): American College Personnel Association, 1994.
- Dannells, Michael. Discipline and Judicial Affairs. In Audrey L. Rentz and Associates. **Student Affairs Practice in Higher Education**, pp. 175-213. Springfield, IL: Charles C. Thomas, 1996.
- Dunn, Linda S. **Enhancing Academic Advisement with in the College of Business and Economics at the University of Delaware [CD-ROM]**. Abstract form: Pro Quest File. Dissertation Abstracts Item: 9419549, 1994.
- Fitzgerald, L.E., Johnson, W.F. and Norris W. (eds.). **College Student Personnel: Reading Bibliographies**. Boston: Houghton Mifflin, 1970.
- Good, Carter V. **Dictionary of Education**. New York: McGraw-Hill, 1973.
- Gregg, Russell T. **Administration Behavior in Education**. New York: Haper & Row, 1957.
- Hopkins, E.H. The Essentials of a Student Personnel Program. In Audrey L. Rentz (ed.) **Student Affairs: A Profession's Heritage**, pp. 82-93. (n.p.): American College Personnel Association, 1994.
- Kaplan, Josh, Whipple, Edward G. and Wright, Jeane. Student Health. In Audrey L. Rentz and Associates. **Student Affairs Practice in Higher Education**, pp. 365.379. Springfield, IL: Charles C. Thomas, 1996.
- Kroll, Joann and Rentz, Audrey L. Career Services. In Audrey L. Rentz and Associates. **Student Affairs Practice in Higher Education**, pp. 108-142. Springfield, IL: Charles C. Thomas, 1996.
- Miller, Carroll H. **Foundations of Guidance**. New York: Harper & Row, 1971.
- Miller, T.K. and Prince, J.S. **The Future of Student Affairs**. San Francisco: Jossey-Bass, 1976.
- Mueller, Kate H. Three Dilemmas of the Student Personnel Profession and Their Resolution. In Audrey L. Rentz (ed.) **Student Affairs: A Profession's Heritage**, pp. 219-228. (n.p.): American College Personnel Association, 1994.
- Tripp, Phillip A. Organization for Student Personnel Administration. In Asa S. Knowles (ed.), **Handbook of College and University Administration: Academic**, pp. 7-14. New York: McGraw-Hill, 1970.
- Tripp, Phillip A. Student Personnel Workers: Student Development Experts of the Future. In AudreyL. Rentz (ed.) **Student Affairs: A Profession's Heritage**, pp. 245-248. (n.p.): American College Personnel Association, 1994.

Whipple, Edward G. Student Activities. In Audrey L. Rentz and Associates. **Student Affairs**

Practice in Higher Education, pp. 298-333. Springfield, IL: Charles C. Thomas, 1996.

William, N.A. (eds.). **Webster's New International Dictionary of the English Language**. 2nd ed.

Springfield, Mass.: Merriam, 1958.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ฝ่ายวิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โทร.218-2680

ที่ ทม.0302(2770.0603)206

วันที่ 10 มกราคม 2545

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน

ด้วย นางสาวรำไพ เมฆาวิบูลย์ นิสิตชั้นปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารการศึกษา สาขาวิชาบริหารการศึกษา อยู่ในระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐ สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในเขตกรุงเทพมหานคร" โดยมี รองศาสตราจารย์เอกชัย กี่สุขพันธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัยที่นิสิตสร้างขึ้น ตามเอกสารที่แนบ

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุลักษณ์ ศรีบุรี)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

สถาบันวิจัยประชากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ที่ ทม.0302(2770.0603)200

ฝ่ายวิชาการ คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพฯ 10330

10 มกราคม 2545

เรื่อง ขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลวิจัย

เรียน รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา มหาวิทยาลัย

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นางสาวรำไพ เมฆาวิบูลย์ นิสิตชั้นปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารการศึกษา สาขาวิชาบริหารการศึกษา อยู่ในระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐ สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในเขตกรุงเทพมหานคร" โดยมี รองศาสตราจารย์เอกชัย กี่สุขพันธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม และแบบศึกษาเอกสาร กับผู้บริหารและบุคลากรฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐ สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นางสาวรำไพ เมฆาวิบูลย์ ได้ทำการเก็บข้อมูลวิจัยดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุลักษณ์ ศรีบุรี)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

ฝ่ายวิชาการ

โทร.218-2680

ภาควิชาบริหารการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

15 กุมภาพันธ์ 2545

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลการศึกษาวิจัย

เรียน รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลวิจัย

2. แบบสอบถาม จำนวน ..... ฉบับ

ด้วยดิฉัน นางสาวรำไพ เมฆาวิบูลย์ นักศึกษาระดับ 5 มหาวิทยาลัยมหิดล ปัจจุบันเป็นนิสิตปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยของรัฐ สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในเขตกรุงเทพมหานคร” ซึ่งผลของการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาและปรับปรุงการบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐ สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย เขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งเมื่อสิ้นสุดการวิจัยแล้ว ดิฉันจะส่งมอบรายงานผลการวิจัยให้มหาวิทยาลัยจำนวน 1 เล่มเพื่อใช้ประโยชน์ต่อไปด้วย

ในการทำการวิจัยครั้งนี้ ดิฉันขอรวบรวมข้อมูลโดยการแจกแบบสอบถามแก่ผู้บริหารและบุคลากรในฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาของท่าน และบันทึกข้อมูลจากการศึกษาเอกสารในงานต่างๆของฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา ดังนั้น ดิฉันจึงขอความอนุเคราะห์จากท่านได้ตอบแบบสอบถามและรวบรวมแบบสอบถาม หากมหาวิทยาลัยไม่ขัดข้อง ดิฉันจะไปขอรับแบบสอบถามคืนและวิเคราะห์เอกสารในวันที่ ..... มีนาคม 2545 เวลา ..... นาฬิกา

ดิฉันหวังเป็นอย่างยิ่งว่า งานวิจัยคงสำเร็จด้วยดีจากความอนุเคราะห์ของท่าน ดิฉันขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาว รำไพ เมฆาวิบูลย์)

ผู้วิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

การศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยของรัฐ
สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในเขตกรุงเทพมหานคร

สำหรับผู้บริหารฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา

อาจารย์ที่ปรึกษา

รองศาสตราจารย์เอกชัย กี่สุขพันธ์

ผู้วิจัย

นางสาวรำไพ เมฆาวิบูลย์

แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของการทำวิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต

ภาควิชาบริหารการศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

การศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐ

สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในเขตกรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้สำหรับผู้บริหารฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยของรัฐ สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในเขตกรุงเทพมหานคร

ผู้บริหารฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา ได้แก่ บุคคลที่ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งรองอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาหรือมีชื่อเรียกอย่างอื่น ผู้อำนวยการกองกิจการนิสิตนักศึกษา ผู้ช่วยผู้อำนวยการกองกิจการนิสิตนักศึกษา หัวหน้าฝ่ายและหัวหน้างานที่รับผิดชอบงานในฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา

2. แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 สภาพและปัญหาการบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษา

3. แบบสอบถามนี้ไม่มีผลต่อการปฏิบัติงานของท่านและหน่วยงานของท่านแต่อย่างใด จะใช้ประโยชน์เพื่อการศึกษาวิจัยเท่านั้น รวมทั้งเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนางานกิจการนิสิตนักศึกษา ในมหาวิทยาลัยให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ข้อมูลในแบบสอบถามจะนำเสนอในภาพรวม มิได้นำผล การวิจัยของแต่ละสถาบันมาเปรียบเทียบกับกันแต่อย่างใด

4. กรุณาอ่านแบบสอบถามโดยละเอียด และตอบข้อคำถามตามสภาพที่เป็นจริงให้ครบสมบูรณ์ทุกข้อ เมื่อตอบแบบสอบถามเสร็จแล้ว กรุณารวบรวมแบบสอบถามโดยผู้วิจัยจะขอไปรับคืน ในวันที่.....

ขอขอบพระคุณทุกท่านเป็นอย่างสูงที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามมา ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัย

คำอธิบายศัพท์

งานบริการแนะแนว หมายถึง การดำเนินงานเกี่ยวกับการให้คำแนะนำ หรือให้คำปรึกษาแก่นิสิต นักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาทางการศึกษา ด้านอาชีพ ด้านส่วนตัว และด้านสังคม

งานบริการจัดหางาน หมายถึง การดำเนินงานหรือกิจกรรมที่เกี่ยวกับการจัดหางานให้แก่ นิสิตนักศึกษา

งานบริการทุนการศึกษา หมายถึง การดำเนินงานให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่นิสิตนักศึกษา ที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ และประสบปัญหาทางการเงิน

งานบริการอนามัย หมายถึง การดำเนินงานให้บริการด้านสุขภาพอนามัยและการรักษาพยาบาลแก่นิสิต นักศึกษา

งานกิจกรรมของนิสิตนักศึกษา หมายถึง การดำเนินงานหรือกิจกรรมในการให้คำปรึกษาและ การอำนวยความสะดวกแก่นิสิตนักศึกษาในการจัดกิจกรรมต่างๆที่ไม่ได้อยู่ในหลักสูตรการเรียน การสอน ได้แก่ กิจกรรมเชิงวิชาการ กิจกรรมด้านกีฬา กิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์ กิจกรรม ด้านศิลปวัฒนธรรม เป็นต้น

งานวินัยนิสิตนักศึกษา หมายถึง การดำเนินงานด้านการปกครองดูแลให้นิสิตนักศึกษาประพฤติตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับของมหาวิทยาลัย การลงโทษนิสิตนักศึกษาที่กระทำความผิด และการพัฒนานิสิต นักศึกษา

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย 3ลงในช่อง ที่ตรงกับสถานภาพของท่านตามความเป็นจริง

1. เพศ

1. ชาย 2. หญิง

2. อายุ

1. ต่ำกว่า 21 ปี 2. 21-30 ปี
 3. 31-40 ปี 4. 41-50 ปี
 5. 51-60 ปี

3. วุฒิทางการศึกษา

1. ต่ำกว่าปริญญาตรี 2. ปริญญาตรี
 3. ปริญญาโท 4. ปริญญาเอก

4. ตำแหน่งในปัจจุบัน

1. รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา
 2. ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา
 3. ผู้อำนวยการกองกิจการนิสิตนักศึกษา
 4. ผู้ช่วยผู้อำนวยการกองกิจการนิสิตนักศึกษา
 5. หัวหน้าฝ่าย/หัวหน้างาน
 6. บุคลากร งานบริการแนะแนว
 งานบริการจัดหางาน
 งานบริการทุนการศึกษา
 งานบริการอนามัย
 งานกิจกรรมของนิสิตนักศึกษา
 งานวินัยนิสิตนักศึกษา

5. ประสบการณ์ในงานกิจการนิสิตนักศึกษา

1. ต่ำกว่า 6 ปี 2. 6-10 ปี
 3. 11-15 ปี 4. 16-20 ปี
 5. มากกว่า 20 ปี

ตอนที่ 2 สภาพและปัญหาการบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยของรัฐ

สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในเขตกรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย 3 ลงในช่อง ที่ท่านเห็นว่าจริง ถ้าข้อใดท่านต้องการเขียน

เพิ่มเติม โปรดเขียนลงใน อื่นๆ (โปรดระบุ).....

งานบริการแนะแนว

1. ฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาจัดให้มีการจัดทำแผนงานบริการแนะแนวหรือไม่

1. ไม่มี (หากไม่มี กรุณาระบุเหตุผลเพื่อประโยชน์ในการวิจัยและข้ามไปตอบข้อ 4)

.....
 .....

2. มี

ถ้ามี ผู้รับผิดชอบในการจัดทำแผนงานบริการแนะแนวคือใคร (เลือกเพียงข้อเดียว)_

1. รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา

2. ผู้อำนวยการกองกิจการนิสิตนักศึกษา ผู้ช่วยผู้อำนวยการกองกิจการนิสิตศึกษา

3. หัวหน้าฝ่าย/หัวหน้างานบริการแนะแนว

4. คณะกรรมการที่ได้รับมอบหมาย

5. บุคลากรทุกคนในฝ่าย/งานบริการแนะแนว

6. อื่นๆ (โปรดระบุ).....

2. การจัดทำแผนงานบริการแนะแนวดำเนินการโดยวิธีใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

1. นำนโยบายและเป้าหมายของทบวงมหาวิทยาลัยมาพิจารณาเป็นเกณฑ์

2. นำนโยบาย เป้าหมาย หรือปรัชญาของมหาวิทยาลัยมาเป็นเกณฑ์ในการพิจารณา

3. นำวัตถุประสงค์ของฝ่ายกิจการนิสิตศึกษามาเป็นเกณฑ์ในการวางแผน

4. การประชุมสัมมนาเชิงปฏิบัติการในหน่วยงานกิจการนิสิตศึกษามาเป็นแนว
 ดำเนินการ

5. นำประสบการณ์จากการศึกษาดูงานมาพิจารณา

6. อื่นๆ (โปรดระบุ).....

3. ข้อมูลอะไรบ้างที่ใช้ประกอบการจัดทำแผนงานบริการแนะแนว (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 1. ความสนใจและความต้องการของนิสิตนักศึกษา
- 2. ความพร้อมด้านบุคลากร
- 3. ความเหมาะสมของสถานที่
- 4. ความพร้อมด้านเอกสาร เครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ต่างๆในการให้บริการแนะแนว
- 5. ด้านงบประมาณที่ได้รับการสนับสนุน
- 6. ความพร้อมด้านข้อมูลสารสนเทศเพื่อการแนะแนว
- 7. อื่นๆ (โปรดระบุ).....

4. การบริการแนะแนวที่จัดให้แก่ นิสิตนักศึกษามีด้านใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 1. บริการให้คำปรึกษาด้านการเรียน
- 2. บริการให้คำปรึกษาด้านการศึกษาต่อ
- 3. บริการให้คำปรึกษาด้านอาชีพ
- 4. บริการให้คำปรึกษาปัญหาส่วนตัวและสังคม
- 5. บริการให้คำปรึกษาทางสุขภาพจิต
- 6. บริการทดสอบเชิงจิตวิทยา
- 7. บริการสนเทศ/บริการห้องสมุดอาชีพ
- 8. เก็บทะเบียนสะสมของนิสิตนักศึกษา
- 9. อื่นๆ (โปรดระบุ) .....

5. การจัดบริการแนะแนวมีหน่วยงานหรือผู้ที่รับผิดชอบการดำเนินงานการจัดบริการด้านต่างๆโดยตรงหรือไม่

- 1. ไม่มี (หากไม่มี กรุณาระบุเหตุผลเพื่อประโยชน์ในการวิจัย).....
.....
.....

- 2. มี

ถ้ามี ดำเนินการ โดยวิธีใดมากที่สุด (เลือกเพียงข้อเดียว)

- 1. กำหนดหน่วยงานหรือผู้รับผิดชอบอย่างชัดเจนและแยกกันปฏิบัติงาน
- 2. กำหนดหน่วยงานหรือผู้รับผิดชอบอย่างชัดเจนแต่ใช้วิธีปฏิบัติงานร่วมกัน
- 3. กำหนดหน่วยงานหรือผู้รับผิดชอบอย่างชัดเจนแต่ยังไม่ยึดถือปฏิบัติอย่างจริงจังเท่าที่ควร
- 4. อื่นๆ (โปรดระบุ) .....

6. การจัดบริการแนะแนวมีการดำเนินงานอย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- 1. จัดทำข้อมูลสารสนเทศด้านกิจกรรมแนะแนว
  - 2. ประสานงานกับหน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้อง
  - 3. ประชาสัมพันธ์งานบริการแนะแนวอย่างสม่ำเสมอ
  - 4. ทำการวิจัยเพื่อนำไปใช้ในการปรับปรุงหลักสูตร และการจัดสวัสดิการนิสิตนักศึกษา
  - 5. ให้การแนะแนวนิสิตนักศึกษาเป็นรายบุคคล
  - 6. ให้การแนะแนวนิสิตนักศึกษาเป็นรายกลุ่ม
  - 7. อื่นๆ (โปรดระบุ) .....
7. ฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาจัดให้มีการประเมินผลการจัดบริการแนะแนวหรือไม่
- 1. ไม่มี (ถ้าไม่มี กรุณาระบุเหตุผลเพื่อประโยชน์ในการวิจัยและข้ามไปตอบข้อ 10)
.....
.....
  - 2. มี
- ถ้ามี** ผู้รับผิดชอบในการประเมินผลการจัดบริการแนะแนวคือใคร (เลือกเพียงข้อเดียว)
- 1. รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา
  - 2. ผู้อำนวยการกองกิจการนิสิตนักศึกษา ผู้ช่วยผู้อำนวยการกองกิจการนิสิตนักศึกษา
  - 3. หัวหน้าฝ่าย/หัวหน้างานบริการแนะแนว
  - 4. คณะกรรมการที่ได้รับมอบหมาย
  - 5. บุคลากรผู้รับผิดชอบในแต่ละบริการแนะแนวเป็นผู้ประเมินเอง
  - 6. อื่นๆ (โปรดระบุ) .....
8. การประเมินผลการจัดบริการแนะแนวมีการดำเนินการด้วยวิธีใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- 1. การประชุมประเมินผลผู้ที่เกี่ยวข้องภายในงานบริการแนะแนว
  - 2. สัมภาษณ์ความคิดเห็นต่อการจัดบริการแนะแนวจากนิสิตนักศึกษา
  - 3. สังเกตและสัมภาษณ์การจัดบริการแนะแนวจากผู้ที่เกี่ยวข้อง
  - 4. เก็บข้อมูลเป็นระยะๆขณะปฏิบัติกิจกรรมการให้บริการแนะแนว
  - 5. มีการกำหนดเกณฑ์มาตรฐานการประเมินผลและแจ้งให้บุคลากรงานบริการแนะแนวทราบล่วงหน้า
  - 6. อื่นๆ (โปรดระบุ) .....

9. การประเมินผลการให้บริการแนะนำนำมาใช้ประโยชน์ในด้านใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- 1. เป็นข้อมูลในการเตรียมการจัดบริการแนะนำให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
  - 2. เป็นข้อมูลในการวางแผนการจัดบริการแนะนำในปีการศึกษาต่อไป
  - 3. เป็นข้อมูลการปรับปรุงแผนการจัดบริการแนะนำในปีนั้น
  - 4. เป็นข้อมูลในการมอบหมายงาน
  - 5. ใช้ในการจัดทำรายงานเสนอไปยังบุคคล/หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
  - 6. อื่นๆ (โปรดระบุ) .....
10. ปัญหาในการบริหารงานบริการแนะนำมีอะไรบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- 1. ขาดการวางแผนงานบริการแนะนำอย่างต่อเนื่อง
  - 2. ขาดการมีส่วนร่วมในการวางแผน
  - 3. ขาดการประสานแผนงานระหว่างบุคคล/หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
  - 4. ขาดการประชาสัมพันธ์แผนงานให้บุคคล/หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบ
  - 5. งบประมาณในการดำเนินงานไม่เพียงพอ
  - 6. ขาดสถานที่ในการดำเนินการบริการแนะนำ
  - 7. ขาดเอกสาร เครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ในการให้บริการแนะนำ
  - 8. ขาดบุคลากรที่มีความรู้ ความชำนาญและประสบการณ์ด้านการแนะนำ
  - 9. ขาดการประชาสัมพันธ์การจัดบริการแนะนำ
  - 10. ขาดการติดตามประเมินผลนิสิตนักศึกษาที่มารับบริการแนะนำ
  - 11. ขาดการประเมินผลการจัดบริการแนะนำในแต่ละด้านของการบริการ
  - 12. ไม่มีวิธีการประเมินผลการจัดบริการแนะนำที่ชัดเจน
  - 13. ไม่มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการจัดบริการแนะนำ
  - 14. ประเมินผลแล้วไม่แจ้งผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ
  - 15. อื่นๆ (โปรดระบุ) .....

งานบริการจัดหางาน

11. ฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาจัดให้มีการจัดทำแผนงานบริการจัดหางานหรือไม่
- 1. ไม่มี (หากไม่มี กรุณาระบุเหตุผลเพื่อประโยชน์ในการวิจัยและข้ามไปตอบข้อ 14)
.....
.....
  - 2. มี

ถ้ามี ผู้รับผิดชอบในการจัดทำแผนงานบริการจัดหางานคือใคร (เลือกเพียงข้อเดียว)

- 1. รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา

- 2. ผู้อำนวยการกองกิจการนิสิตนักศึกษา ผู้ช่วยผู้อำนวยการกองกิจการนิสิตนักศึกษา
- 3. หัวหน้าฝ่าย/หัวหน้างานที่รับผิดชอบงานบริการจัดหางาน
- 4. บุคลากรทุกคนในงานบริการจัดหางาน
- 5. อื่นๆ (โปรดระบุ).....

12. การจัดทำแผนงานบริการจัดหางานดำเนินการโดยวิธีใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 1. นำวัตถุประสงค์ของฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษามาเป็นเกณฑ์ในการวางแผน
- 2. การประชุมสัมมนาเชิงปฏิบัติการในหน่วยงานกิจการนิสิตนักศึกษามาเป็นแนวดำเนินการ
- 3. นำประสบการณ์จากการศึกษาดูงานมาพิจารณา
- 4. อื่นๆ (โปรดระบุ).....

13. ข้อมูลอะไรบ้างที่ใช้ประกอบการจัดทำแผนงานบริการจัดหางาน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 1. ข้อมูลแหล่งงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชน
- 2. ข้อมูลจากกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม
- 3. ข้อมูลนิสิตนักศึกษาที่มีความต้องการหางานทำในช่วงเวลาว่างในปีที่ผ่านมา
- 4. ข้อมูลจากรายงานผลการประกอบอาชีพจากศิษย์เก่า
- 5. อื่นๆ (โปรดระบุ) .....

14. การบริการจัดหางานที่จัดให้นิสิตนักศึกษามีลักษณะใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 1. บริการจัดหางานพิเศษนอกเวลาเรียนภายในหน่วยงานของมหาวิทยาลัยให้แก่ นิสิตนักศึกษา
- 2. บริการจัดหางานพิเศษนอกเวลาเรียนให้หน่วยงานภายนอก
- 3. บริการจัดหางานให้แก่ นิสิตนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาแล้ว
- 4. บริการให้คำปรึกษาด้านอาชีพ แหล่งงาน และตลาดแรงงาน
- 5. บริการด้านข้อมูลอาชีพและแหล่งงาน
- 6. จัดโครงการ/การบรรยายพิเศษเพื่อการเตรียมตัวในการสมัครงาน
- 7. จัดส่งนิสิตนักศึกษาไปฝึกงานหรือศึกษาดูงาน
- 8. อื่นๆ (โปรดระบุ) .....

15. การบริการจัดหางานให้แก่บัณฑิตนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษามีการดำเนินการด้วยวิธีใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 1. เวียนแจ้งประชาสัมพันธ์ข่าวสารงานไปยังคณะวิชาต่างๆ
- 2. จัดบอร์ดข่าวสารงานและอาชีพ
- 3. จัดเพิ่มข่าวสารด้านอาชีพและแหล่งงาน
- 4. จัดบริการคัดเลือกผู้ที่สำเร็จการศึกษาให้กับแหล่งงาน
- 5. จัดทำจุดสารด้านอาชีพและแหล่งงาน
- 6. จัดวันนัดพบแรงงาน
- 7. อื่นๆ (โปรดระบุ) .....

16. ฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาจัดให้มีการประเมินผลการให้บริการจัดหางานหรือไม่

- 1. ไม่มี (หากไม่มี กรุณาระบุเหตุผลเพื่อประโยชน์ในการวิจัยและข้ามไปตอบข้อ 19)

.....

.....

- 2. มี

ถ้ามี ผู้รับผิดชอบในการประเมินผลการให้บริการจัดหางานคือใคร (เลือกเพียงข้อเดียว)

- 1. รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา
- 2. ผู้อำนวยการกองกิจการนิสิตนักศึกษา ผู้ช่วยผู้อำนวยการกองกิจการนิสิตนักศึกษา
- 3. หัวหน้าฝ่าย/หัวหน้างานที่รับผิดชอบงานบริการจัดหางาน
- 4. บุคคล/คณะกรรมการที่ได้รับมอบหมาย
- 5. บุคลากรในงานบริการจัดหางานประเมินผลตนเอง
- 6. อื่นๆ (โปรดระบุ) .....

17. การประเมินผลการบริการจัดหางานมีการดำเนินการโดยวิธีใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 1. การประชุมประเมินผลผู้ที่เกี่ยวข้องในงานบริการจัดหางาน
- 2. สัมภาษณ์ความคิดเห็นต่อการให้บริการจัดหางานจากนิสิตนักศึกษาที่มารับบริการ
- 3. สังเกตและสัมภาษณ์การให้บริการจัดหางานจากผู้ที่เกี่ยวข้อง
- 4. เก็บข้อมูลเป็นระยะๆขณะดำเนินการให้บริการจัดหางาน
- 5. อื่นๆ (โปรดระบุ) .....

18. การประเมินผลการให้บริการจัดหางานนำมาใช้ประโยชน์ในด้านใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 1. เป็นข้อมูลในการเตรียมการจัดบริการจัดหางานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
- 2. เป็นข้อมูลในการจัดทำแผน/โครงการบริการจัดหางานในปีการศึกษาต่อไป
- 3. เป็นข้อมูลในการปรับปรุงแผน/โครงการบริการจัดหางานในปีนั้น
- 4. ใช้ในการจัดทำรายงานเสนอไปยังบุคคล/หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- 5. ใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงแผนการศึกษาและหลักสูตรของมหาวิทยาลัย
- 6. ใช้ในการประชาสัมพันธ์มหาวิทยาลัย
- 7. อื่นๆ (โปรดระบุ) .....

19. ปัญหาในการบริหารงานบริการจัดหางานมีอะไรบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 1. ขาดการวางแผนในการหาแหล่งงาน
- 2. ขาดข้อมูลแหล่งงานและตลาดแรงงานที่เป็นปัจจุบัน
- 3. ขาดการประสานแผนงานระหว่างแหล่งงานและภาค/คณะวิชา
- 4. ขาดสถานที่ และวัสดุ อุปกรณ์ในการอำนวยความสะดวกแก่นิสิตนักศึกษาและแหล่งงาน
- 5. ขาดการประชาสัมพันธ์การให้บริการจัดหางานอย่างทั่วถึง
- 6. ขาดการจัดเก็บข้อมูลทำเนียบผู้มาขอบริการและแหล่งจัดหางาน
- 7. ขาดการร่วมมือของศิษย์เก่าในการรายงานผลการประกอบอาชีพ
- 8. ขาดการวิเคราะห์สาเหตุของการได้งานทำและไม่ประสบความสำเร็จในการสมัครงาน
- 9. ขาดการติดตามประเมินผลการรับสมัครงานจากแหล่งงานที่แจ้งข่าวการรับสมัครงานมายังงานบริการจัดหางาน
- 10. ขาดการประเมินผลการให้บริการจัดหางานอย่างต่อเนื่อง
- 11. ไม่มีวิธีการประเมินผลการให้บริการจัดหางานที่ชัดเจน
- 12. ไม่มีการนำผลการประเมินการบริการจัดหางานไปใช้ในการวางแผนการศึกษา
- 13. อื่นๆ (โปรดระบุ).....

งานบริการทุนการศึกษา

20. ฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาจัดให้มีการจัดทำแผนงานบริการทุนการศึกษาหรือไม่

- 1. ไม่มี (หากไม่มี กรุณาระบุเหตุผลเพื่อประโยชน์ในการวิจัยและข้ามไปตอบข้อ 23)
.....
.....
- 2. มี

ถ้ามี ผู้รับผิดชอบในการจัดทำแผนงานบริการทุนการศึกษาคือใคร (เลือกเพียงข้อเดียว)

- 1. รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา
- 2. ผู้อำนวยการกองกิจการนิสิตนักศึกษา ผู้ช่วยผู้อำนวยการกองกิจการนิสิตนักศึกษา
- 3. หัวหน้าฝ่าย/หัวหน้างานที่รับผิดชอบงานบริการทุนการศึกษา
- 4. คณะกรรมการพิจารณาทุนการศึกษา
- 5. อื่นๆ (โปรดระบุ).....

21. การจัดทำแผนงานบริการทุนการศึกษาดำเนินการโดยวิธีใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 1. นำวัตถุประสงค์ของฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษามาเป็นเกณฑ์ในการวางแผน
- 2. การประชุมสัมมนาในหน่วยงานกิจการนิสิตนักศึกษามาเป็นแนวดำเนินการ
- 3. จัดหาแหล่งทุนที่สนับสนุนการเงินมาประกาศิให้นักศึกษาทราบ
- 4. จัดหาแหล่งทุนในการไปศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นมาแจ้งให้นักศึกษาทราบ
- 5. อื่นๆ (โปรดระบุ).....

22. ข้อมูลอะไรบ้างที่ใช้ในการพิจารณาจัดทำแผนงานการให้บริการทุนการศึกษา(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 1. นโยบายของมหาวิทยาลัย
- 2. ความจำเป็นด้านการเงินของนิสิตนักศึกษา
- 3. สถิตินิสิตนักศึกษาที่ขาดแคลน
- 4. แหล่งทุนที่ให้ในการไปศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นมา
- 5. ความเพียงพอของทุนการศึกษาในปีที่ผ่านมา
- 6. เจตนารมณ์ของผู้บริจาคทุนการศึกษา
- 7. มติของคณะกรรมการพิจารณาทุนการศึกษา
- 8. อื่นๆ (โปรดระบุ) .....

23. ผู้พิจารณาจัดสรรทุนการศึกษาและคัดเลือกผู้ที่ควรได้รับทุนคือใคร (เลือกเพียงข้อเดียว)

- 1. รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา
- 2. ผู้อำนวยการกองกิจการนิสิตนักศึกษา ผู้ช่วยผู้อำนวยการกองกิจการนิสิตนักศึกษา
- 3. หัวหน้าฝ่าย/หัวหน้างานงานบริการทุนการศึกษา
- 4. คณะกรรมการพิจารณาทุนการศึกษาของมหาวิทยาลัย
- 5. คณะกรรมการพิจารณาทุนคณะ
- 6. อื่นๆ (โปรดระบุ) .....

24. การให้ทุนการศึกษามีการดำเนินการด้วยวิธีใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 1. จัดตั้งกองทุนสำหรับนิสิตนักศึกษาที่เรียนดี
- 2. จัดตั้งกองทุนสำหรับนิสิตนักศึกษาที่ขาดแคลน
- 3. จัดตั้งกองทุนโดยวิธีนำดอกผลมาจัดสรรเป็นทุนการศึกษา
- 4. รับบริจาคทุนการศึกษาจากผู้มีจิตศรัทธา
- 5. อื่นๆ (โปรดระบุ) .....

25. ทุนการศึกษาที่จัดสรรให้แก่นิสิตศึกษามาจากแหล่งใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 1. งบประมาณแผ่นดิน
- 2. งบประมาณรายได้ของมหาวิทยาลัย
- 3. หน่วยงานภายนอก เช่น บริษัท มูลนิธิ ธนาคาร และผู้มีจิตศรัทธา
- 4. ศิษย์เก่า
- 5. ดอกผลจากเงินทุนที่มีผู้บริจาค
- 6. อื่นๆ (โปรดระบุ) .....

26. ฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาจัดให้มีการประเมินผลการให้บริการทุนการศึกษาหรือไม่

- 1. ไม่มี (หากไม่มี กรุณาระบุเหตุผลเพื่อประโยชน์ในการวิจัยและเข้าไปตอบข้อ 29)
.....
- 2. มี

ถ้ามี ผู้รับผิดชอบในการประเมินผลการให้บริการทุนการศึกษาคือใคร (เลือกเพียงข้อเดียว)

- 1. รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา
- 2. ผู้อำนวยการกองกิจการนิสิตนักศึกษา ผู้ช่วยผู้อำนวยการกองกิจการนิสิตนักศึกษา
- 3. หัวหน้าฝ่าย/หัวหน้างานที่รับผิดชอบงานบริการทุนการศึกษา
- 4. คณะกรรมการพิจารณาทุนการศึกษา
- 5. อื่นๆ (โปรดระบุ) .....

27. การประเมินผลการให้บริการทุนการศึกษามีการดำเนินการด้วยวิธีใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 1. การประชุมประเมินผลผู้ที่เกี่ยวข้องในงานบริการทุนการศึกษา
- 2. สสำรวจความคิดเห็นการให้บริการทุนการศึกษาจากนิสิตนักศึกษา
- 3. สังเกตและสัมภาษณ์การให้บริการทุนการศึกษาจากผู้ที่เกี่ยวข้อง
- 4. การพิจารณาจากการรายงานการจัดสรรทุนการศึกษา
- 5. เก็บข้อมูลเป็นระยะๆขณะดำเนินงาน
- 6. อื่นๆ (โปรดระบุ) .....

28. การประเมินผลการให้บริการทุนการศึกษานำมาใช้ประโยชน์ในด้านใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 1. เป็นข้อมูลในการเตรียมการจัดบริการทุนการศึกษาให้เหมาะสมยิ่งขึ้น
- 2. เป็นข้อมูลในการเตรียมการจัดหาแหล่งทุนเพิ่มเติมเพื่อช่วยเหลือนิสิตนักศึกษาที่ต้องการขอทุนการศึกษาในปีนั้น
- 3. เป็นข้อมูลในการเตรียมการจัดหาแหล่งทุนเพิ่มเติมในปีการศึกษาต่อไป
- 4. เป็นข้อมูลในการปรับปรุงการดำเนินการจัดสรรทุนการศึกษา
- 5. ใช้ในการจัดทำรายงานเสนอหน่วยงานอื่น
- 6. ใช้ในการจัดทำรายงานเสนอผู้บริหารทุนการศึกษา
- 7. อื่นๆ (โปรดระบุ) .....

29. ปัญหาในการบริหารงานบริการทุนการศึกษามีอะไรบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 1. ขาดการวางแผนงานช่วยเหลือนิสิตนักศึกษาที่ขาดแคลน
- 2. ขาดการวางแผนในการหาแหล่งทุนการศึกษาเพิ่มเติม
- 3. ขาดการสำรวจนิสิตนักศึกษาที่ต้องการขอรับทุนการศึกษา
- 4. ขาดการประสานแผนงานกับคณะวิชาต่างๆ
- 5. ขาดแคลนแหล่งทุนการศึกษา
- 6. ทุนที่ได้รับไม่เพียงพอช่วยเหลือนิสิตนักศึกษาที่ขาดแคลน
- 7. ข้อมูลในการพิจารณาทุนไม่รัดกุม ไม่เพียงพอ หรือไม่เป็นธรรม
- 8. การประชาสัมพันธ์การให้บริการทุนการศึกษาไม่ทั่วถึง
- 9. ขาดการติดตามผลการเรียนของนิสิตนักศึกษาที่ได้รับทุน
- 10. ขาดการประเมินผลการให้บริการทุนการศึกษาอย่างต่อเนื่อง
- 11. ไม่มีวิธีการประเมินผลการให้บริการทุนการศึกษาที่ชัดเจน
- 12. ไม่มีการนำผลการประเมินการให้บริการทุนการศึกษาไปใช้ในการวางแผนจัดหาแหล่งทุนเพิ่มเติม
- 13. อื่นๆ (โปรดระบุ) .....

งานบริการอนามัย

30. ฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาจัดให้มีการจัดทำแผนงานการจัดบริการอนามัยหรือไม่

- 1. ไม่มี (หากไม่มี กรุณาระบุเหตุผลเพื่อประโยชน์ในการวิจัยและเข้าไปตอบข้อ 33)
.....
- 2. มี

ถ้ามี ผู้รับผิดชอบในการจัดทำแผนงานการจัดบริการอนามัยคือใคร (เลือกเพียงข้อเดียว)

- 1. ผู้อำนวยการสถานพยาบาล
- 2. หัวหน้างานบริการอนามัย
- 3. คณะกรรมการที่ได้รับมอบหมาย
- 4. บุคลากรทุกคนในงานบริการอนามัย
- 5. อื่นๆ (โปรดระบุ) .....

31. การจัดทำแผนงานบริการอนามัยดำเนินการโดยวิธีใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 1. นำนโยบายของมหาวิทยาลัยมาเป็นเกณฑ์ในการวางแผน
- 2. นำวัตถุประสงค์ของฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาเป็นเกณฑ์ในการวางแผน
- 3. การประชุมสัมมนาในหน่วยงานบริการอนามัยมาเป็นแนวดำเนินการ
- 4. นำความคิดเห็นที่สำรวจได้จากนิสิตศึกษามารเป็นเกณฑ์ในการพิจารณา
- 5. อื่นๆ (โปรดระบุ).....

32. ข้อมูลอะไรบ้างที่ใช้ประกอบการจัดทำแผนงานการให้บริการอนามัย (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 1. ความเพียงพอด้านบุคลากรที่ให้บริการรักษาพยาบาล
- 2. ความเพียงพอด้านงบประมาณในการดำเนินงาน
- 3. ความเพียงพอด้านวัสดุ อุปกรณ์ และเวชภัณฑ์
- 4. ความเพียงพอด้านอาคาร สถานที่สำหรับบริการ
- 5. สถิติจำนวนนิสิตนักศึกษาที่มารับบริการ
- 6. อื่นๆ (โปรดระบุ) .....

33. การจัดบริการอนามัยมีการดำเนินงานในด้านใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 1. บริการตรวจรักษาโรคทั่วไป
- 2. บริการทางการปฐมพยาบาล
- 3. บริการด้านพันธุกรรม
- 4. บริการด้านกายภาพบำบัด
- 5. บริการตรวจสุขภาพ
- 6. การป้องกันสุขภาพและโรคระบาดในมหาวิทยาลัย
- 7. การจัดโครงการแนะแนวและการส่งเสริมสุขภาพอนามัย
- 8. การบริการประกันสุขภาพ/การช่วยเหลือค่ารักษาพยาบาลแก่นิสิตนักศึกษา
- 9. การบริการประกันชีวิต/การจ่ายเงินสงเคราะห์เมื่อนิสิตนักศึกษาเสียชีวิต
- 10. อื่นๆ(โปรดระบุ) .....

34. กรณีที่มีนิสิตนักศึกษาเจ็บป่วยเกินระดับที่หน่วยอนามัยจะให้บริการได้ ฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาได้มีการดำเนินการอย่างไร (เลือกเพียงข้อเดียว)

1. ส่งตัวนิสิตนักศึกษาไปยังโรงพยาบาลของมหาวิทยาลัย ในกรณีที่มหาวิทยาลัยมีคณะแพทยศาสตร์หรือโรงพยาบาลในสังกัด
2. ส่งตัวนิสิตนักศึกษาไปยังโรงพยาบาลของรัฐที่สะดวกที่สุด
3. ส่งตัวนิสิตนักศึกษาไปยังโรงพยาบาลที่อยู่ใกล้มหาวิทยาลัย
4. อื่นๆ (โปรดระบุ) .....

35. ฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาจัดให้มีการประเมินผลการจัดบริการอนามัยหรือไม่

1. ไม่มี (หากไม่มี กรุณาระบุเหตุผลเพื่อประโยชน์ในการวิจัยและข้ามไปตอบข้อ 38)
- .....
2. มี

ถ้ามี ผู้รับผิดชอบในการประเมินผลการจัดบริการอนามัยคือใคร (เลือกเพียงข้อเดียว)

1. ผู้อำนวยการสถานพยาบาล
2. หัวหน้างานบริการอนามัย
3. คณะกรรมการที่ได้รับมอบหมาย
4. อื่นๆ (โปรดระบุ) .....

36. การประเมินผลการจัดบริการอนามัยมีการดำเนินการด้วยวิธีใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

1. การประชุมประเมินผลผู้ที่เกี่ยวข้องภายในงานบริการอนามัย
2. สัมภาษณ์ความคิดเห็นในการจัดบริการอนามัยจากนิสิตนักศึกษา
3. สังเกตและสัมภาษณ์การให้บริการอนามัยจากผู้เกี่ยวข้อง
4. เก็บข้อมูลด้านการรักษาและการให้บริการเป็นระยะๆขณะดำเนินงาน
5. ตั้งตู้รับฟังความคิดเห็นจากผู้ใช้บริการอนามัย
6. มีการกำหนดเกณฑ์มาตรฐานการประเมินผลและแจ้งให้บุคลากรงานบริการอนามัยทราบล่วงหน้า
7. ประเมินผลในภาพรวมของงานบริการอนามัย
8. อื่นๆ (โปรดระบุ) .....

37. การประเมินผลการจัดบริการอนามัยนำไปใช้ประโยชน์ในด้านใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 1. เป็นข้อมูลในการวางแผนการดำเนินงานบริการอนามัย
- 2. เป็นข้อมูลในการปรับปรุงคุณภาพการให้บริการอนามัย
- 3. จัดทำรายงานเสนอหน่วยงานอื่น
- 4. อื่นๆ (โปรดระบุ .....

38. ปัญหาในการบริหารงานบริการอนามัยมีอะไรบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 1. ขาดการวางแผนงานบริการอนามัยที่ดี
- 2. ขาดการมีส่วนร่วมในการวางแผน
- 3. ขาดการสำรวจข้อมูลนิสิตนักศึกษาที่มาเข้ารับบริการ
- 4. ขาดบุคลากรที่ให้บริการรักษาพยาบาลอย่างเพียงพอกับจำนวนนิสิตนักศึกษาที่มารับบริการ
- 5. วัสดุ อุปกรณ์และเวชภัณฑ์ในการรักษาพยาบาลไม่เพียงพอ
- 6. ขาดสถานที่ที่เหมาะสมในการจัดเป็นห้องรักษาพยาบาล
- 7. การประชาสัมพันธ์การบริการอนามัยหรือ โครงการส่งเสริมสุขภาพอนามัยไม่ทั่วถึง
- 8. ขาดการประเมินผลการจัดบริการอนามัยอย่างต่อเนื่อง
- 9. ไม่มีหลักเกณฑ์ประเมินผลการจัดบริการอนามัยที่ชัดเจน
- 10. ไม่มีการนำผลการประเมินการจัดบริการอนามัยไปใช้ในการปรับปรุงรูปแบบและประสิทธิภาพการให้บริการ
- 11. อื่นๆ (โปรดระบุ) .....

งานกิจกรรมของนิสิตนักศึกษา

39. ฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาจัดให้มีการวางแผนงานกิจกรรมของนิสิตนักศึกษาหรือไม่

- 1. ไม่มี (หากไม่มี กรุณาระบุเหตุผลเพื่อประโยชน์ในการวิจัยและข้ามไปตอบข้อ 42)

.....
 .....

- 2. มี

ถ้ามี ผู้รับผิดชอบในการวางแผนงานกิจกรรมของนิสิตนักศึกษาคือใคร (เลือกเพียงข้อเดียว)

- 1. รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา
- 2. ผู้อำนวยการกองกิจการนิสิตนักศึกษา รองผู้อำนวยการกองกิจการนิสิตนักศึกษา
- 3. หัวหน้าฝ่าย/หัวหน้างานกิจกรรมของนิสิตนักศึกษา
- 4. บุคลากรทุกคนในงานกิจกรรมของนิสิตนักศึกษา
- 5. คณะกรรมการกิจกรรมนิสิตนักศึกษาฝ่ายต่างๆ
- 6. อาจารย์ที่ปรึกษาชมรม/องค์กรกิจกรรมนิสิตนักศึกษา
- 7. ตัวแทนจากสโมสร/องค์การนิสิตนักศึกษา
- 8. อื่นๆ (โปรดระบุ) .....

40. การวางแผนงานกิจกรรมของนิสิตนักศึกษาดำเนินการโดยวิธีใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 1. นำนโยบายจากทบวงมหาวิทยาลัยมาเป็นเกณฑ์ในการวางแผน
- 2. นำนโยบายของมหาวิทยาลัยมาเป็นเกณฑ์ในการวางแผน
- 3. นำวัตถุประสงค์ของฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษามาเป็นเกณฑ์ในการวางแผน
- 4. นำผลจากการประชุมสัมมนาเชิงปฏิบัติการมาพิจารณา
- 5. นำมติการประชุมของสภานิสิตนักศึกษา สโมสรนิสิตนักศึกษา/องค์การนิสิตนักศึกษามาประกอบการวางแผน
- 6. พิจารณาจากการประเมินผลการจัดกิจกรรมของนิสิตนักศึกษาในปีที่ผ่านมา
- 7. อื่นๆ (โปรดระบุ).....

41. ข้อมูลอะไรบ้างที่ใช้ประกอบการวางแผนกิจกรรมของนิสิตนักศึกษา (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 1. ความสนใจของนิสิตนักศึกษาในการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตนักศึกษา
- 2. ความเหมาะสมของเวลาที่จัดกิจกรรม
- 3. ความเหมาะสมของสถานที่ที่ใช้จัดกิจกรรม
- 4. ความเพียงพอของวัสดุอุปกรณ์ในการจัดกิจกรรม
- 5. ผลการประเมินการจัดกิจกรรมของนิสิตนักศึกษาในปีที่ผ่านมา
- 6. ด้านความสนใจการจัดกิจกรรมของชุมชน
- 7. อื่นๆ (โปรดระบุ) .....

42. ฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาได้มีการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อส่งเสริมการจัดกิจกรรมให้แก่ นิสิตนักศึกษาอย่างไรบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 1. จัดอาคารสถานที่เป็นที่ทำการขององค์กรนิสิตนักศึกษา
- 2. จัดสิ่งอำนวยความสะดวกในสำนักงานให้แก่องค์กรนิสิตนักศึกษา
- 3. อำนวยความสะดวกด้านอาคาร สถานที่ สนามกีฬาและวัสดุ อุปกรณ์ในการจัดกิจกรรมของนิสิตนักศึกษา
- 4. ประสานงานกับหน่วยงานต่างๆเพื่ออำนวยความสะดวกในการจัดกิจกรรม
- 5. อื่นๆ (โปรดระบุ) .....

43. กิจกรรมนิสิตนักศึกษาที่จัดในมหาวิทยาลัยของท่านมีอะไรบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 1. กิจกรรมส่วนกลางและการบริหาร เช่น สโมสรนิสิตนักศึกษา/องค์การนิสิตนักศึกษา สภานิสิตนักศึกษา
- 2. กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์
- 3. กิจกรรมด้านศิลปะและวัฒนธรรม
- 4. กิจกรรมพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม
- 5. กิจกรรมเชิงวิชาการ
- 6. กิจกรรมกีฬา
- 7. การรณรงค์ หรือกิจกรรมนันทนาการ
- 8. กิจกรรมเบ็ดเตล็ด ที่จัดขึ้นตามความสนใจของนิสิตนักศึกษา
- 9. อื่นๆ (โปรดระบุ) .....

44. งบประมาณที่ใช้ในการจัดกิจกรรมให้แก่ นิสิตนักศึกษาได้มาจากแหล่งใดบ้าง(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 1. เงินงบประมาณจากทบวงมหาวิทยาลัย
- 2. เงินรายได้มหาวิทยาลัย
- 3. เงินบำรุงกิจกรรมนิสิตนักศึกษาและเงินบำรุงกีฬาที่มหาวิทยาลัยเก็บจากนิสิตนักศึกษา
- 4. การสนับสนุนจากบุคคล บริษัท ห้างร้านและหน่วยงานต่างๆ
- 5. เก็บจากสมาชิกชมรมที่เข้าร่วมโครงการ
- 6. อื่นๆ (โปรดระบุ) .....

45. ฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาจัดให้มีการประเมินผลการจัดกิจกรรมของนิสิตนักศึกษาหรือไม่

1. ไม่มี (หากไม่มี กรุณาระบุเหตุผลเพื่อประโยชน์ในการวิจัยและข้ามไปตอบข้อ 49)

.....
 .....

2. มี

ถ้ามีผู้รับผิดชอบในการประเมินผลการจัดกิจกรรมของนิสิตนักศึกษาคือใคร(เลือกเพียงข้อเดียว)

1. ประธานชมรม/องค์กรนิสิตนักศึกษาหรือผู้รับผิดชอบโครงการกิจกรรมนั้นๆ

2. อาจารย์ที่ปรึกษาชมรม/องค์กรนิสิตนักศึกษา

3. หัวหน้าฝ่าย/หัวหน้างานกิจกรรมของนิสิตนักศึกษา

4. บุคลากรงานกิจกรรมของนิสิตนักศึกษา

5. อื่นๆ (โปรดระบุ) .....

46. การประเมินผลการจัดกิจกรรมของนิสิตศึกษาดำเนินการ โดยวิธีใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

1. สัมภาษณ์ความคิดเห็นของนิสิตนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรม

2. สัมภาษณ์ความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาโครงการและผู้เข้าร่วมกิจกรรม

3. การเยี่ยมชมกิจกรรมของนิสิตนักศึกษา

4. จัดทำเอกสารการประเมินผลเมื่อสิ้นสุดโครงการ

5. ประชุมผู้ร่วมกิจกรรมนิสิตนักศึกษาทำการประเมินผลในแต่ละครั้ง

6. อื่นๆ (โปรดระบุ) .....

47. การประเมินผลการจัดกิจกรรมของนิสิตศึกษามีการดำเนินการเมื่อใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

1. ทุกสิ้นภาคการศึกษา

2. ทุกสิ้นปีการศึกษา

3. ทุกสิ้นปีงบประมาณ

4. เมื่อสิ้นสุดโครงการทุกครั้ง

5. อื่นๆ (โปรดระบุ) .....

48. การประเมินผลการจัดกิจกรรมของนิสิตศึกษานำมาใช้ประโยชน์ในด้านใดบ้าง

(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 1. เป็นข้อมูลในการเตรียมการดำเนินงานกิจกรรมของนิสิตนักศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
- 2. ไปเป็นข้อมูลในการวางแผนการจัดกิจกรรมร่วมกับสโมสรนิสิตนักศึกษา/องค์การนิสิตนักศึกษาในปีการศึกษาต่อไป
- 3. นำไปใช้ในการปรับปรุงแผนการดำเนินงานกิจกรรมของนิสิตนักศึกษาในปีนั้น
- 4. จัดทำรายงานเสนอบุคคลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- 5. ใช้ในการประชาสัมพันธ์มหาวิทยาลัย
- 6. อื่นๆ (โปรดระบุ) .....

49. ปัญหาในการบริหารงานกิจกรรมของนิสิตศึกษามีอะไรบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 1. ขาดการวางแผนการจัดกิจกรรมนิสิตนักศึกษาไว้ล่วงหน้า
- 2. ขาดข้อมูลและข่าวสารสำหรับการเตรียมการวางแผนการจัดกิจกรรมของนิสิตนักศึกษา
- 3. ขาดการวางแผนงานร่วมกับสโมสรนิสิตนักศึกษา/องค์การนิสิตนักศึกษา
- 4. ขาดบุคลากรที่มีความรู้และทักษะในงานด้านกิจกรรมของนิสิตนักศึกษา
- 5. ขาดอาจารย์ที่ปรึกษาชมรมที่มีความสนใจและเข้าใจในกิจกรรมของนิสิตนักศึกษา
- 6. ขาดงบประมาณในการจัดกิจกรรมของนิสิตนักศึกษา
- 7. ขาดอาคาร สถานที่และวัสดุ อุปกรณ์ในการจัดกิจกรรมของนิสิตนักศึกษา
- 8. ขาดการจัดสถานที่สำหรับเป็นที่ทำการขององค์การนิสิตนักศึกษา
- 9. ขาดการร่วมมือประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการอำนวยความสะดวกในการจัดกิจกรรมของนิสิตนักศึกษา
- 10. องค์การนิสิตนักศึกษาไม่สนใจที่จะจัดกิจกรรม
- 11. กฎระเบียบด้านการจัดกิจกรรมและการเบิกจ่ายเงินไม่เอื้อต่อการดำเนินงานกิจกรรมของนิสิตนักศึกษา
- 12. ขาดการประเมินผลการจัดกิจกรรมของนิสิตนักศึกษาอย่างต่อเนื่อง
- 13. ขาดการจัดระบบข้อมูลด้านกิจกรรมของนิสิตนักศึกษาเพื่อใช้ประโยชน์ในการจัดกิจกรรมของนิสิตนักศึกษาในปีการศึกษาต่อไป
- 14. ขาดการประเมินผลการดำเนินงานของคณะกรรมการองค์การนิสิตนักศึกษาในแต่ละปีการศึกษา
- 15. อื่นๆ (โปรดระบุ) .....

งานวินัยนิสิตนักศึกษา

50. ฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาจัดให้มีการจัดทำแผนงานวินัยนิสิตนักศึกษาหรือไม่

1. ไม่มี (หากไม่มี กรุณาระบุเหตุผลเพื่อประโยชน์ในการวิจัยและข้ามไปตอบข้อ 53)

.....

2. มี

ถ้ามี ผู้รับผิดชอบในการจัดทำแผนงานวินัยนิสิตนักศึกษาคือใคร (เลือกเพียงข้อเดียว)

1. รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา
2. ผู้อำนวยการกองกิจการนิสิตนักศึกษา รองผู้อำนวยการกองกิจการนิสิตนักศึกษา
3. หัวหน้าฝ่าย/หัวหน้างานวินัยนิสิตนักศึกษา
4. บุคลากรทุกคนในงานวินัยนิสิตนักศึกษา
5. อาจารย์ที่ปรึกษาชมรมต่างๆ
6. คณะกรรมการประจำคณะ
7. อื่นๆ (โปรดระบุ) .....

51. การจัดทำแผนงานวินัยนิสิตนักศึกษาดำเนินการโดยวิธีใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

1. นำนโยบายของทบวงมหาวิทยาลัยมาพิจารณาเป็นเกณฑ์
2. นำนโยบายและระเบียบ ข้อบังคับของมหาวิทยาลัยมาพิจารณาเป็นเกณฑ์
3. นำวัตถุประสงค์ของฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาเป็นเกณฑ์ในการวางแผน
4. การประชุมสัมมนาในหน่วยงานกิจการนิสิตศึกษามาเป็นแนวดำเนินการ
5. อื่นๆ (โปรดระบุ).....

52. ข้อมูลอะไรบ้างที่ใช้ประกอบการจัดทำแผนงานวินัยนิสิตนักศึกษา (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

1. ข้อมูลจากระเบียบ ข้อบังคับเกี่ยวกับนิสิตนักศึกษาของมหาวิทยาลัย
2. ข้อมูลสถิตินิสิตนักศึกษาที่กระทำผิดด้านวินัยในแต่ละปีการศึกษา
3. ข้อมูลปัญหาด้านวินัยในแต่ละปีการศึกษา
4. ข้อมูลจากการศึกษาวิจัยสาเหตุของนิสิตนักศึกษาที่ฝ่าฝืนกฎ ระเบียบวินัย
5. อื่นๆ (โปรดระบุ) .....

53. นิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยของท่านทำผิดวินัยในเรื่องใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 1. การแต่งกาย
- 2. การทุจริตในการสอบ
- 3. การละเมิดระเบียบวินัยของมหาวิทยาลัย เช่น ระเบียบหอพัก ระเบียบกิจกรรมนิสิตนักศึกษา
- 4. การล่วงเกินทางเพศ การข่มขืน
- 5. ยาเสพติด
- 6. การดื่มสุรามึนเมา
- 7. การทะเลาะวิวาท การทำร้ายร่างกาย
- 8. การลักขโมย การกรรโชกทรัพย์
- 9. อื่นๆ (โปรดระบุ) .....

54. งานวินัยนิสิตนักศึกษามีการดำเนินงานในด้านใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 1. ให้คำปรึกษาด้านวินัย
- 2. ปรับปรุงกฎระเบียบวินัยนิสิตนักศึกษา
- 3. จัดทำคู่มือด้านกฎระเบียบวินัยแจกให้แก่นิสิตนักศึกษาใหม่
- 4. จัดตั้งคณะกรรมการสอบสวนและพิจารณาลงโทษผู้กระทำผิด
- 5. เก็บรวบรวมสถิติและปัญหาด้านวินัยนิสิตนักศึกษาในแต่ละปีการศึกษา
- 6. วิเคราะห์สาเหตุที่ทำให้นิสิตนักศึกษาฝ่าฝืนกฎระเบียบวินัย
- 7. จัดโครงการพัฒนานิสิตนักศึกษาด้านคุณธรรมจริยธรรมและความมีวินัยในตนเอง
- 8. วางแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการพัฒนานิสิตนักศึกษาที่ได้รับการลงโทษทางวินัย
- 9. ประสานงานกับหน่วยงานต่างๆ ในการจัดสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยเพื่อป้องกันปัญหาทางวินัย
- 10. อื่นๆ (โปรดระบุ) .....

55. ฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาจัดให้มีการประเมินผลงานวินัยนิสิตนักศึกษาหรือไม่

- 1. ไม่มี (หากไม่มี กรุณาระบุเหตุผลเพื่อประโยชน์ในการวิจัยและข้ามไปตอบข้อ 58)

.....

.....

- 2. มี

ถ้ามี ผู้รับผิดชอบในการประเมินผลงานวิทยานิพนธ์นิสิตนักศึกษาคือใคร (เลือกเพียงข้อเดียว)

- 1. รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา
- 2. ผู้อำนวยการกองกิจการนิสิตนักศึกษา ผู้ช่วยผู้อำนวยการกองกิจการนิสิตนักศึกษา
- 3. หัวหน้าฝ่าย/หัวหน้างานวิทยานิพนธ์นิสิตนักศึกษา
- 4. บุคคล/คณะกรรมการที่ได้รับมอบหมาย
- 5. อื่นๆ (โปรดระบุ) .....

56. การประเมินผลงานวิทยานิพนธ์นิสิตนักศึกษาดำเนินการโดยวิธีใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 1. การประชุมประเมินผลการดำเนินงาน
- 2. พิจารณาจากผลการดำเนินงานเป็นระยะๆ
- 3. การกำหนดเกณฑ์มาตรฐานการประเมินผลและแจ้งให้บุคลากรงานวิทยานิพนธ์นิสิตนักศึกษาทราบล่วงหน้า
- 4. อื่นๆ (โปรดระบุ) .....

57. การประเมินผลการดำเนินงานวิทยานิพนธ์นิสิตนักศึกษานำมาใช้ประโยชน์ในด้านใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 1. เป็นข้อมูลในการเตรียมการดำเนินงานวิทยานิพนธ์นิสิตนักศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
- 2. เป็นข้อมูลในการเตรียมหรือการจัดแผนงานวิทยานิพนธ์นิสิตนักศึกษา
- 3. เป็นข้อมูลในการปรับปรุงแผนการดำเนินงานวิทยานิพนธ์นิสิตนักศึกษา
- 4. ใช้ในการจัดทำรายงานเสนอหน่วยงานอื่น
- 5. อื่นๆ (โปรดระบุ) .....

58. ปัญหาในการบริหารงานวิทยานิพนธ์นิสิตนักศึกษามีอะไรบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 1. ขาดการวางแผนงานวิทยานิพนธ์นิสิตนักศึกษาร่วมกับบุคคลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- 2. ขาดการเก็บรวบรวมข้อมูลสถิติและปัญหาด้านวิทยานิพนธ์นิสิตนักศึกษาในแต่ละปีการศึกษา
- 3. ขาดการวิเคราะห์ถึงสาเหตุที่ทำให้นิสิตนักศึกษาฝ่าฝืนกฎ ระเบียบวินัย
- 4. ขาดบุคลากรที่มีความรู้และทักษะด้านกฎหมาย
- 5. ขาดบุคลากรที่มีความรู้และทักษะด้านการพัฒนานิสิตนักศึกษา
- 6. ขาดสถานที่ในการให้คำปรึกษาด้านวินัย ห้องสอบสวน และห้องพิจารณาความผิด
- 7. ขาดการปรับปรุงกฎ ระเบียบวินัยนิสิตนักศึกษาให้ทันสมัยและเหมาะสมกับสังคมไทย
- 8. ขาดการร่วมมือประสานงานกับคณะวิชา ผู้ปกครอง เจ้าหน้าที่บ้านเมืองและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

- 9. ขาดการหาแนวทางในการป้องกันการกระทำผิดของนิสิตนักศึกษา
- 10. ขาดการประเมินผลงานวินัยนิสิตนักศึกษาอย่างต่อเนื่อง
- 11. ไม่มีวิธีการประเมินผลงานวินัยนิสิตนักศึกษาที่ชัดเจน
- 12. ไม่มีการนำผลการประเมินไปใช้ประโยชน์ในการป้องกันปัญหาทางวินัยและการพัฒนานิสิตนักศึกษา
- 13. อื่นๆ (โปรดระบุ) .....

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบศึกษาเอกสาร

เรื่อง การศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยของรัฐ
สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในเขตกรุงเทพมหานคร

มหาวิทยาลัย.....

เอกสาร 1..... 2.....
3..... 4.....
5..... 6.....

1. นโยบายของมหาวิทยาลัยที่เกี่ยวข้องกับกิจการนิสิตนักศึกษาหรือการบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษามีเป็นลายลักษณ์อักษร

 1. ไม่มี 2. มี เขียนไว้ อย่างไร..........
.....

2. วัตถุประสงค์ของฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา หรือการบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษามีเป็นลายลักษณ์อักษร

 1. ไม่มี 2. มี เขียนไว้ อย่างไร..........
.....

งานบริการแนะแนว

3. เอกสารการจัดทำแผนงาน/โครงการบริการแนะแนว

 1. ไม่มี 2. มี จัดทำในลักษณะ เป็นแผน/โครงการรายปี เป็นแผน/โครงการระยะยาว 1 ปี- ไม่เกิน 2 ปี เป็นแผน/โครงการระยะยาวมากกว่า 2 ปี เป็นแผน/โครงการเฉพาะกิจ อื่นๆ.....

4. สถานที่และวันเวลาในการให้บริการแนะแนว

4.1 ฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษามีห้องให้บริการแนะแนว

1. มี 2. ไม่มี

4.2 การจัดห้องบริการแนะแนวมีลักษณะ

1. รวมกับห้องอื่น 2. เป็นสัดส่วน

4.3 วัน เวลาในการให้บริการ.....

5. เอกสาร เครื่องมือ เครื่องใช้และอุปกรณ์ต่างๆในการบริการแนะแนวมีลักษณะ.....

.....

6. บุคลากรผู้รับผิดชอบในการให้บริการแนะแนวมีคุณสมบัติตรงตามบทบาทหน้าที่มีจำนวน.....คน

- 1.ตรง 2. ไม่ตรง

7. เอกสารการประเมินผลการให้บริการแนะแนว

1. ไม่มี
 2. มี ลักษณะ.....

.....

งานบริการจัดหางาน

8. เอกสารการจัดทำแผนงาน/โครงการบริการจัดหางาน

1. ไม่มี
 2. มี จัดทำในลักษณะ เป็นแผน/โครงการเป็นภาคการศึกษา
 เป็นแผน/โครงการเป็นรายปี
 เป็นแผน/โครงการเฉพาะกิจ
 อื่นๆ.....

9. การบริการจัดหางานมีบริการต่างๆ คือ .....

.....

10. เอกสารการประเมินผลการให้บริการจัดหางาน

1. ไม่มี
 2. มี ลักษณะ.....

งานบริการทุนการศึกษา

11. เอกสารการจัดทำแผนงานการให้บริการทุนการศึกษา

1. ไม่มี
2. มี จัดทำในลักษณะ เป็นแผน/โครงการรายปี
- เป็นแผน/โครงการระยะยาว 1 ปี- ไม่เกิน 2 ปี
- เป็นแผน/โครงการระยะยาวมากกว่า 2 ปี
- อื่นๆ.....

12. ใน 1 ปี นิสิตนักศึกษาที่ควรได้รับทุน.....คน ได้รับทุน.....คน

หลักเกณฑ์ในการพิจารณาทุนการศึกษา (ตอบได้เพียงข้อเดียว)

1. ทุนเรียนดี
2. ทุนขาดแคลน
3. ทุนเรียนดี ความประพฤติดี
4. ทุนขาดแคลน ความประพฤติดี
5. ทุนเรียนดี ขาดแคลน ความประพฤติดี
6. ทุนการศึกษา (ค่าเล่าเรียนฟรี)
7. ทุนกิจกรรม/ทุนนักกีฬา

ทุนแต่ละทุนอยู่ในวงเงิน

1. ต่ำกว่า 3,000บาทต่อปี
2. 3,000-4,999บาทต่อปี
3. 5,000-6,999บาทต่อปี
4. 7,000-9,999บาทต่อปี
5. สูงกว่า10,000บาทต่อปี

13. เอกสารการประเมินผลการจัดบริการทุนการศึกษา

1. ไม่มี
2. มี ลักษณะ.....
- .....

งานบริการอนามัย

14. เอกสารการจัดทำแผนงาน/โครงการบริการอนามัย

1. ไม่มี
2. มี จัดทำในลักษณะ เป็นแผน/โครงการรายปี
- เป็นแผน/โครงการระยะยาว 1 ปี- ไม่เกิน 2 ปี
- เป็นแผน/โครงการระยะยาวมากกว่า 2 ปี
- เป็นแผน/โครงการเฉพาะกิจ
- อื่นๆ.....

15. สถานที่ บุคลากร และวัน เวลาในการให้บริการ

15.1 ฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษามีหน่วยบริการอนามัย

1. ไม่มี 2. มี

15.2. ห้องรักษาพยาบาล/ห้องตรวจโรค

1. ไม่มี 2. มี จำนวน.....ห้อง

15.3 การจัดห้องรักษาพยาบาล/ห้องตรวจโรค

1. เป็นสัดส่วน 2. ใช้ร่วมกับกิจกรรมอื่นด้วย

15.4 บุคลากร และวันเวลาที่ให้บริการ

แพทย์ จำนวน .....คน ให้บริการ วัน..... เวลา.....

พยาบาลประจำหน่วย จำนวน .....คน ให้บริการ วัน..... เวลา.....

16. จำนวนนิสิตนักศึกษาที่มารับบริการ

16.1 ใน 1 เดือนมีนิสิตนักศึกษาขอรับบริการ โดยเฉลี่ย จำนวน.....ราย

(ใน 1 ปี หน่วยบริการอนามัยเปิดให้บริการจำนวน.....เดือน)

16.2 ในจำนวนผู้ป่วยที่เข้ารับบริการ หน่วยอนามัยสามารถให้บริการผู้ป่วยได้ทุกคน

1. ได้ 2. ไม่ได้ (ให้บริการได้ จำนวน.....คน)

17. เอกสารการประเมินผลการให้บริการอนามัย

1. ไม่มี
2. มี ลักษณะ.....
- .....

งานกิจกรรมของนิสิตนักศึกษา

18. เอกสารการจัดทำแผน/ปฏิทินการจัดกิจกรรมของนิสิตนักศึกษา

1. ไม่มี

2. มี จัดทำในลักษณะ เป็นแผน/โครงการรายปี

เป็นแผน/โครงการระยะยาว 1 ปี- ไม่เกิน 2 ปี

เป็นแผน/โครงการระยะยาวมากกว่า 2 ปี

อื่นๆ.....

19. ประเภทกิจกรรม

มหาวิทยาลัยมีกิจกรรม ชมรม องค์กรกิจกรรม หรือโครงการกิจกรรมอะไรบ้าง

ประเภทของกิจกรรมด้านต่างๆ ชื่อชมรม องค์กรกิจกรรมหรือโครงการกิจกรรม

19.1 ด้านวิชาการ .....

.....

.....

.....

19.2 ด้านกีฬาและนันทนาการ .....

.....

.....

.....

.....

19.3 ด้านศิลปวัฒนธรรม .....

.....

.....

.....

19.4 ด้านจริยธรรม .....

.....

.....

.....

19.5 ด้านบำเพ็ญประโยชน์ .....

.....

.....

.....

20. เอกสารการประเมินผลการจัดกิจกรรม/โครงการกิจกรรมของนิสิตนักศึกษา

1. ไม่มี

2. มี เขียนไว้อย่างไร.....

.....

งานวิทยานิพนธ์นักศึกษา

21. เอกสารการจัดทำแผนงานด้านวิทย/โครงการพัฒนานิสิตนักศึกษาด้านวิทย

1. ไม่มี

2. มี จัดทำในลักษณะ เป็นแผน/โครงการเป็นภาคการศึกษา

เป็นแผน/โครงการเป็นรายปี

เป็นแผน/โครงการเฉพาะกิจ

อื่นๆ.....

22. วิทยานิพนธ์นักศึกษามีการพิมพ์เป็นคู่มือหรือกำหนดเป็นลายลักษณ์อักษรในเรื่องใดบ้าง

1. กฎ ระเบียบ

2. การลงโทษ

3. วิธีการร้องทุกข์

4. วิธีการพิจารณาความผิด

5. วิธีการพิจารณาลงโทษ

6. วิธีการอุทธรณ์

23. เอกสารการประเมินผลด้านวิทย/โครงการพัฒนานิสิตนักศึกษาด้านวิทย

1. ไม่มี

2. มี ลักษณะ.....

.....

.....

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวรำไพ เมฆาวิบูลย์ เกิดวันที่ 8 ธันวาคม 2505 ที่กรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษา ระดับปริญญาบัณฑิต (เกียรตินิยมอันดับ 1) คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย เมื่อปีการศึกษา 2527 และเข้าศึกษาระดับปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2543 ปัจจุบันรับราชการตำแหน่งนักศึกษาระดับ 5 กองกิจการนักศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย